IN ROBERTI BELLARMINI SOCIETATIS IESV, TERTIVM TOMVM CONTROVERSIARVM,

Duplex Index,

PRIOR difficiliorum locorum ſacræ Scripturæ paſſim explicatorum.

POSTERIOR verò præcipuarum rerum, ac ſententiarum, quæ in omnibus illis tertij Tomi Controuerſiis continẽtur.

Cum PONT. MAX. CAESAR. MAI. REGIS GALLIAE & Reip. VENETAE Gratia & Priuilegio.

INGOLSTADII,

Ex Typographia DAVIDIS SARTORII.

ANNO M. D. XCIII.

INDEX

LOCORVM SACRÆ SCRIPTVRÆ QVAE IN HOC TERTIO TOMO CONTROVERSIARVM explicantur.

NVMERVS PRIOR, CAPITA SCRIPTVRAE; SECVNDVS CONTROVERSIAM; TERTIVS PAGINAM indicat. Cùm verò tertia generalis controuerſia, ſit diuiſa in tres Principales, numerus 3. vbi reperitur, tertiam generalem ſignificat; Litera P. principalem; numerus poſt literam, qui vel eſt 1. 2. 3. prima, vel ſecunda vel tertia controuerſia principalis, Vltimus demùm paginæ index erit.

EX VETERI TESTAMENTO.

Geneſis.

CAP.

1. *Producant aquæ reptile animæ viuentis, & volatile ſuper terram.* 2.387

 1. Pro-

1. *Producat terra animam viuentem in genere ſuo iumenta, & reptilia, & beſtias.* 2.387

1. *Creauit Deus hominem ad imaginem & ſimilitudinem ſuam.* 1.5.2.385.386

1. *Maſculum & fœminam creauit eos, & dixit, creſcite & multiplicamini.* 1.51. 2.307

1. *Dominamini piſcibus maris & volatilibus cœli.* 1.49

1. *Vidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona.* 2.189.265.270

1. *Quomodo Deus omnia finiuerit ſex diebus.* 2.386

1. *Quo die creatus ſit homo.* 2.384.386

2. *Inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vitæ.* 1.11. 2.381.388.

2. *Plantauerat autem Dominus Deus paradyſum voluptatis à principio, & in eo poſuit hominem quem formauerat.* 1.53.56.57

2. *Fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradyſum, qui inde diuiditur in quatuor capita, nomen vni Phiſon, &c.* 1.54.63.67

2. *Flumina paradyſi.* 1.54.59. & ſequentib.

2. *De omni ligno comede.* 1.50.78

2. *Quacunque die comederis morte morieris.* 1.46. 2.112.276.292.300.310.330

2. *Dixit Deus non eſt bonum hominem eſſe ſolum, faciamus ei adiutorium ſimile ſibi.* 2.307

2. *Hoc nunc os ex oſsibus meis, et caro de carne mea, propter hoc relinquet homo patrem, &c.* 2.277

2. *Relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit vxori ſuæ, et erunt duo in carne vna.* 2.277. 307

2. Erant

2. Erant autem ambo nudi & non erubeſcebant. 1.7

3. Cur præcepit vobis Deus, &c. 2.290

3. Nequaquã moriemini, ſcit enim Deus quia quacũq; die comederitis, aperiẽtur oculi veſtri, etc. 2.290

3. Eritis ſicut Dij. 2.269.281.284.287.& ſequent.

3. Vidit lignum quod eſſet pulchrum viſu & ad veſcendum ſuaue. 2.301

3. Sumpſit de fructu & manducauit. 2.301

3. Attulit viro qui & ipſe comedit. 2.301

3. Quomodo Adam & Eua abſconderunt ſe in paradyſo. 1.54

3. Comediſti de ligno de quo præceperam ne comederes. 2.301

3. Mulier quam dediſti mihi ſociam, dedit mihi. 2.301.302

3. Dicitur Euæ, quare hoc feciſti, ſerpenti, quia hoc feciſti. 2.311

3. Serpens decepit me. 2.292.301.302

3. Quia feciſti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & beſtias terræ ſuper pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & ſemen tuum, & ſemen illius, ipſa conteret caput tuũ, & tu inſidiaberis calcaneo eius. 2.310.311.& ſequentib.

3. Mulieri quoq; dixit, multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos, in dolore paries filios, & ſub viri poteſtate eris, & ipſe dominabitur tui. 2.306.308

3. *Quia audiſti vocem vxoris tua,&c.* 2.302

3. *Maledicta terra in opere tuo,in labore comedes ex ea cunctis diebus vita tua. Spinas & tribulos germinabit tibi,et comedes herbas terra:in ſudore vultus tui veſceris pane tuo.* 2.309.623.522

3. *Puluis es & in puluerem reuerteris.* 1.26.46.52. 2.282.292.303.310

3. *Ecce Adam ſicut vnus ex nobis factus eſt.* 2.292. 303

3. *Ne fortè ſumat de ligno vita.* 1.74.76

3. *Et viuat in aternum.* 1.76

4. *Adam non cognouit Euam niſi poſt eiectionem ex paradyſo.* 2.276

4. *Reſpexit Deus ad Abel et munera eius.*3.p.2.438

4. *Quare iratus es,& quare concidit facies tua,nonne ſi benè egeris, recipies? ſin autem malè,ſtatim in foribus peccatum tuum aderit? Sed ſub te erit appetitus eius,et tu dominaberis illius.*3.p.1.432

4. *Sub te erit appetitus eius,& tu dominaberis illius.* 3.p.1.368. 432.458

4. *Egreſſuſq; Cain à facie Domini, habitauit profugus in terra ad Orientalem plagam Eden.* 1.66

6. *Figmentum cordis eſſe malum.* 2.344.380.2. 445.3.p.1.446.509

6. *Noë vir iuſtus,atq; perfectus fuit.* 2.107

6. *Omnis caro corruperat viam ſuam.*2.446.3.p.1. 344.380.3.p.2.382

7. *Aqua diluuij cooperuerunt omnes montes.*1.67. 69

7. Mor-

7. *Mortui ſunt vniuerſi homines, remanſitq́ ſolus Noë, & qui cum eo erant in Arca.* 1.69
8. *Figmentum cordis humani malum eſt ab adoleſcentula ſua.* 2.445.446
9. *Terror veſter ac tremor ſit ſuper omnia animantia terræ, & ſuper omnes volucres cœli, & cuncta quæ mouentur in terra.* 2.626
15. *Credidit Abraham Deo & reputatum eſt ei ad iuſtitiam.* 3.p.2.112.374
17. *Ambula coram me & eſto perfectus.* 2.107
17. *Patrem multarum gentium poſuit te.* 2.359.588
17. *Ero Deus tuus, & ſeminis tui.* 2.407
17. *Maſculus, cuius caro præputij circumciſa non fuerit, peribit anima illa de populo ſuo, quia teſtamentum meum diſsipauit.* 2.561
21. *Cur Abraham non celebrauerit filij ſui diem natalem, ſed diem ablactationis.* 2.356
22. *Tentauit Deus Abraham ad probandum eum.* 2.192
22. *Nunc cognoui quod timeas Dominum.* 3.p.2.258
22. *In ſemine tuo benedicentur omnes gentes.* 2.359.589
40. *Pharao celebrat conuiuium in die natalitiorum ſuorum.* 2.355
43. *Det vobis Deus inuenire miſericordiam coram viro.* 3.p.1.308.312
45. *Nolite pauere, neq́ durum vobis videatur, quod me vendidiſtis in his regionibus. Pro ſalute enim veſtra miſit me Dominus ante vos.* 2.205

45. *Non veſtro conſilio ſed Dei voluntate, huc miſſus ſum.* 2.204.205
46. *Omnes animæ quæ egreſſæ ſunt de fœmore Iacob, fuêre ſexaginta ſex.* 2.393
50. *Nolite timere, num Dei poſſumus reſiſtere voluntati?* 2.206
50. *Vos cogitaſtis de me malum, ſed Deus vertit illud in bonũ, vt exaltaret me, & ſaluos faceret multos populos.* 2.205

Exodus.

1. *Quia timuerunt obſtetrices Deum, ædificauit illis domos.* 3.p.1.370
7. *Indurauit Dominus cor Pharaonis.* 2.223.227.229
8. *Quare puniantur indurati & excæcati.* 2.226
8. *Videns Pharao quod data eſſet requies, ingrauauit cor ſuum, & non audiuit eos ſicut præceperat Dominus.* 2.229
9. *Idcirco autem poſui te, vt oſtendam in te fortitudinem meam, & narretur nomen meum in omni terra.* 2.207.213
9. *Videns Pharao quod ceſſaſſet pluuia & grando, & tonitrua, auxit peccatum & ingrauatum eſt cor eius, & ſeruorum illius, & induratum eſt nimis.* 2.229
12. *Dominus dedit gratiã populo corã Egyptiis, &c.* 3.p.1.312
14. *Vigilia matutina quid?* 3.p.3.72
20. *Non mœchaberis, non occides, non furaberis.* 2.93.144.504

20. *Honora parentes.* 2.93
20. *Non mœchaberis, & nõ concupiſces vxorem proximi tui, ſunt duo mandata.* 2.128
20. *Ego ſum Dominus* Deus *tuus fortis, Zelotes, viſitans peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem.* 2. 354. 431. 433
20. *Non concupiſces.* 2. 499. 502. 503
23. *Munera excæcant oculos ſapientum.* 2. 228
32. *Dimitte me vt iraſcatur furor meus.* 3. p. 3. 41

Leuiticus.

5. *Anima quæ tetigerit aliquid immundum, &c.* 2.393
5. *Si peccauerit anima & audierit vocem iurantis.* 2. 393
7. *Alia ſacrificia conſtituuntur pro peccatis, alia pro delictis.*

Numeri.

13. *Ibi vidimus monſtra quædam filiorum Enac de genere Gigantæo, quibus comparati quaſi locuſtæ videbamur.* 2. 315
22. *Quomodo Balaam Aſina locuta ſit.* 2, 175
30. *In arbitrio viri erit, vt faciat, vel non faciat.* 3. p. 1. 295.

Deuteronomium.

1. *Filij tui, qui hodie ignorant diſtantiam boni & mali.* 2. 463
2. *Indurauerat Dominus ſpiritum Sehon.* 2. 223
9. *Peccatum veſtrum quod feceratis, id eſt vitulum, igne Combuſſi, & in fruſta comminuens, in pulverem redegi.* 2. 497

18. *Tu autem perfectus eris coram Domino Deo tuo.* 2.107

27. *Maledictus omnis qui non permanſerit in omnibus, quæ ſcripta ſunt in libro legis huius.* 2.138. 139.

30. *Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi hodie non ſupra te eſt, neq; procul poſitum.* 3.p.1. 358. 427. 428. 429

30. *Conſidera, quod hodie poſuerim in conſpectu tuo vitam & bonum, & è contrario mortem & malum: & inſtà: teſtes inuoco cœlum & terrã, quod propoſuerim vobis vitam & mortẽ, benedictionem & maledictionem; Elige ergo vitam vt & tu viuas, & ſemen tuum.* 3.p.1. 436

30. *Circumcidet Dominus cor tuum, & cor ſeminis tui, vt diligas Dominum Deum tuũ in toto corde tuo, & in tota anima tua.* 3.p.2.347

32. *Dei perfecta ſunt opera.* 1.31

32. *Deus fidelis & abſq; vlla iniquitate.* 2.189

Ioſue.

10. *Stetit Sol in medio cœli, obediente Deo voci hominis.* 3.p.3.42

11. *Domini ſententia fuerat vt indurarentur.* 2.223

14. *Hebron ante vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim ſitus eſt.* 2.314. 315

24. *Optio vobis datur, cui ſeruire potiſſimum debeatis.* 3.p.1. 437

Liber Iudicum.

7. *Vigilia noctis media quid ſignificant.* 3.p.3. 72

Liber primus Regum.

2. *Dominus mortificat & viuificat.* 2.222

2. *Non audierunt vocem patris ſui, quia voluit Dominus occidere eos.* 2. 223

10. *Certè videtis quem elegit Dominus, quoniam non eſt illi ſimilis in omni populo.* 2.222

10. *Abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda.* 3.p.1.308.312

11. *Irruit ſupèr eum Spiritus Domini.* 3.p.1.308.312

12. *Peccauit populus in petendo Rege, & ideo occaſio eligendi Saulem non fuit à Deo.* 2.223

23. *Sciebat Deus futurum vt David proderetur, ſi maneret in Ceilam, & tamen, quia non manſit, non fuit proditus.* 2. 249

28. *Quomodo dicitur Samuel apparuiſſe Sauli.* 2.393

Liber ſecundus Regum.

12. *Dauid correptus à Nathan propheta.* 2.113

12. *Hæc dicit Dominus, ego ſuſcitabo ſuper te malum de domo tua, et tollam vxores tuas in oculis tuis, & dabo pr[illegible]imo tuo, & dormiet cum vxoribus tuis in oculis Solis huius. Tu enim fe̊ciſti abſconditè ego autẽ faciam verbum iſtud in conſpectu omnis Iſraël, & in conſpectu Solis huius.* 2.232

16. *Dominus præcepit Semei vt malediceret David.* 2. 215. 216. 219

17. *Quomodo Abſolon Dei prouidentiâ deceptus.* 2. 230. 3.p.1.312

24. *Addidit iraſci furor domini contra Iſraël, commouitq; Dauid in eis dicentem, vade, numera Iſraël.* 2.215.219

Liber

Liber tertius Regum.

3. *Quia poſtulaſti verbum hoc, & non poſtulaſti diuitias, aut animas inimicorum tuorum, ſed poſtulaſti ſapientiam, &c.* 3.p.1.297

4. *De Eliſeo reuocante mortuum puerum ad vitam.* 1. 34

8. *Inclinet cor noſtrum ad ſe Dominus, vt ſeruemus mandata eius.* 3.p.1.475

11. *A Deo fuiſſe rebellionem Hieroboam contra Roboam.* 2.215.220

11. *Si audieris omnia quæ præcepero tibi, & ambulaueris in viis meis, & feceris quod rectum eſt coram me, cuſtodiens mandata mea, & præcepta mea, ſicut fecit Dauid ſeruus meus, ero tecum & ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædificaui Dauid domum.* 2.220

12. *Semei iuſſus à Deo dixit ad Roboam, non aſcendetis, neq; bellabitis, contra fratres veſtros, filios Iſraël. A me enim factum eſt verbum hoc.* 2.220

12. *Non acquieuit Rex populo, quoniã auerſatus eum fuerat Dominus.* 2.223

14. *Dauid in toto corde ſuo ſecutus eſt Deum.* 2.145

17. *De puero reuocato ad vitam ab Helia.* 1.34

17. *Quid mihi et tibi vir Dei? intraſti ad me vt interficeres filium meum.* 3.p.1.423

22. *De deceptione Achab, dixit dominus ſpiritui malo, decipies & præualebis; vade & fac ita.* 2.215.217.219

Quartus Liber Regum.

9. *Rebellio Hiehu contra Achab legitimum regem dicitur*

dicitur fuiſſe à Deo & quomodo. 2. 215. 222

10. *Quia ſtudioſè egiſti quod rectum erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant in corde meo feciſti contra domũ Achab, filij tui vſq; ad quartam generationem ſedebunt ſuper thronũ Iſraël.* 2. 221

19. *Numquid liberauerũt Dij gentium ſingulos, quos vaſtauerunt patres mei, Goran videlicet, et Charan, & Reſeph, & filios Eden, qui erant in Thalaſſar.* 1. 66

23. *Ioſias Rex ambulauit poſt dominum, cum populo ſuo, & percuſſit fœdus, vt ambularẽt poſt dominum, & cuſtodirent præcepta eius, & teſtimonia, & Cæremonias in omni corde, & in tota anima.* 2. 145

Liber primus Paralippomenon.

21. *Conſurrexit autem Sathan contra Iſraël, & incitauit Dauid, vt numeraret Iſraël.* 2. 219

Liber ſecundus Paralippomenon.

19. *Impio præbes auxilium, & his qui oderunt dominum, amicitia iungeris, & idcirco iram domini merebaris, ſed bona opera inuenta ſunt in te.* 3. p. 2. 477

20. *Credite in Dominum Deum veſtrum, & ſecuri eritis.* 3. p. 2. 44

Liber ſecundus Eſdræ.

9. *Legerunt in volumine legis Domini Dei ſui quater in die, & quater confitebantur, & adorabãt Dominum Deum ſuum.* 3. p. 3. 83

Thobias.

Thobias.

4. *Superbiam nunquam in tuo ſenſu, aut in tuo verbo dominari permittas. In illa enim initiũ ſumpſit omnis perditio.* 2. 279

Heſter.

13. *Non eſt qui poßit tuæ reſiſtere voluntati, ſi decreueris ſaluare nos, continuò liberabimur.* 3. p. 1. 262.

Iob.

1. *Dominus dedit, Dominus abſtulit.* 2. 215. 217

1. *Ecce vniuerſa quæ habet, in manu tua ſunt, tantũ in eum non extendas manum tuam.* 2. 217

1. *Extende manum tuam, & tange cuncta quæ poſſidet, niſi in faciem benedixerit tibi.* 2. 217

2. *Tu autem commouiſti me, vt affligerem eum fruſtra.* 2. 217

3. *Pereat dies, in qua natus ſum.* 2. 356

4. *Quis vnquam innocens periit? aut quando recti deleti ſunt?* 2. 355

5. *Homo natus ad laborem vt auis ad volandum.* 2. 623

9. *Si iuſtus fuero, hoc ipſum ignorabit anima mea.* 2. 515. 3. p. 2. 218

9. *Si venerit ad me non videbo eum: ſi abierit non intelligam. Si iuſtificare me voluero, os meum condemnabit me, ſi innocentem me oſtendero, prauum me comprobabit, etiamſi ſimplex fuero, hoc ipſum ignorabit anima mea. Verebar omnia opera mea, ſciens quod non parceres delinquenti.* 3. p. 2. 217

9. *Verè ſcio quod ita ſit & quod non iuſtificabitur homo compoſitus Deo.* 3.p.2. 381.387

12. *Qui commutat labium veracium, & doctrinam ſenum aufert, qui immutat cor principum, et decipit eos vt fruſtra incedant per inuiũ, palpabunt. quaſi in tenebris & non in luce, & errare eos faciet quaſi ebrios.* 2.223.229.230

14. *Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miſeriis, qui quaſi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut vmbra et nunquam in eodem ſtatu permanet.* 1.9

14. *Nemo mundus à ſorte, nec infans, cuius eſt vnius diei vita ſuper terram.* 2.339.345.365.379. 2. 288.570

14. *Quis poteſt facere mundum de immundo conceptum ſemine? nonne tu qui ſolus es?* 2. 427. 3. p.2. 212.

15. *Bibunt ſicut aquam iniquitatem.* 2. 618

31. *Quid faciam cum ſurrexerit ad iudicãdum Dominus? & cum quæſierit quid reſpondebo illi?* 3.p.2. 218

36. *Omnes homines vident Deum, ſed vnuſquiſq; intuetur procul.* 3.p.1. 278.282

Pſalmi.

1. *Nouit Dominus viam iuſtorum.* 3.p.1. 175

2. *Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper Syon montem ſanctum eius, prædicans præceptum eius.* 3.p. 1. 486

4. *Multi dicunt quis oſtendit nobis bona? ſignatũ eſt ſuper nos lumẽ vultus tui Domine.* 3.p.1.339. 368.

4. *Iraſcimini & nolite peccare.* 2.486.
5. *Non Deus volens iniquitatem tu es.* 2. 190. 237.
8. *Quid eſt homo, quia memor es eius, aut filius hominis, quia viſitas eum? minuiſti eum paulò minus ab angelis, gloria & honore coronaſti eum, & conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.* 1.26
13. *Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt, non eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum.* 3.p.1.380
14. *Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requieſcet in monte ſancto tuo? qui ingreditur ſine macula, & operatur iuſtitiam.* 2.232
15. *Precioſa in conſpectu Domini mors Sanctorum eius.* 2.356
17. *Ero immaculatus cum eo, & obſeruabo me ab iniquitate mea.* 2.108
18. *Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce ſeruo tuo.* 2. 510. 616. 3.p.2. 218
18. *Viam iniquitatis amoue à me.* 2.486.
18. *Non eſt qui ſe abſcondit à calore eius.* 3.p.1.126
22. *Miſericordia tua ſubſequetur me.* 3.p.1.49
24. *Omnes viæ eius miſericordia & veritas.* 2.201. 3.p.1.126
31. *Dixi confitebor aduerſum me iniuſtitiam meam, & tu remiſiſti impietatem peccati mei, pro hac orabit ad te omnis ſanctus in tempore opportuno.* 2.103. 117

31. Beati

31. *Beati quorum remiſſæ ſunt iniquitates, & quorum tecta ſunt peccata, beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum.* 3.p.2.169
32. *Diligit miſericordiam & iuſtitiam, miſericordia Domini eſt plena terra.* 2.346
32. *Qui fingit ſigillatim corda eorum.* 2.388.
33. *Diuerte à malo, & fac bonum.* 2.197
33. *Timorem Domini docebo vos.* 3.p.2.56
36. *Lex Dei eius in corde ipſius.* 2.267. 3.p.2.330
37. *A Domino greſſus hominis diriguntur, & viam eius volet.* 3.p.1.103
37. *Ne derelinquas me Domine Deus meus.* 3.p.1.366
41. *Abyſſus abyſſum inuocat.* 3.p.2.222
41. *Ad me ipſum anima mea turbata eſt.* 3.p.2.226
43. *Declinaſti ſemitas noſtras à via tua.* 2.216.222
43. *Hæc omnia venerũt ſuper nos nec obliti ſumus te, & inique non egimus in teſtamẽto tuo. Et declinaſti, etc. Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos vmbra mortis.* 2.222
44. *Diffuſa eſt gratia in labiis tuis.* 3.p.1.43
45. *Vita æterna eſt flumen lætificans ciuitatem Dei.* 3.p.2.467
48. *Homo cum in honore eſſet non intellexit, comparatus eſt iumentis inſipientibus & ſimilis factus eſt illis.* 1.27. 2.630
50. *Propheta Spiritum ſanctum, Spiritum rectum, & Spiritum principalem à Deo petebat.* 2.94. 113.
50. *Tibi ſoli peccaui, & malum coram te feci.* 2. 113.

50. *Cor mundum crea in me Deus, & Spiritum rectũ innoua in viſceribus meis.* 2. 113. 455. 510. 3.p.1.537

50. *Redde mihi lætitiam ſalutaris tui.* 2. 113

50. *Auditui meo dabis gaudium & lætitiam, et exultabunt oſſa humiliata.* 2. 113

50. *Cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.* 2. 113

50. *Libera me de ſanguinibus.* 2. 113

50. *Miſerere mei Deus, ſecundùm magnam miſericordiam tuam.* 2. 114

50. *Ecce in iniquitatibus conceptus ſum, et in peccatis concepit me mater mea.* 2.340.346.366.404. 410. 418. 425. 427. 570

50. *Incerta & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi* 3.p.2.226

54. *Veſpere, & mane, & meridie, narrabo & annunciabo, & exaudiet vocem meam.* 3.p.3.84

57. *Si vere vtiq; iuſtitiam loquimini, rectè iudicate filij hominum.* 3.p.1.339

58. *Miſericordia eius præueniet me.* 3.p.1.49

61. *Mendaces filij hominum in ſtateris, vt decipiant ipſi de vanitate in idipſum.* 3.p.1.380.445

64. *Induti ſunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento.* 3.p.2.179

65. *Induxiſti nos in laqueum.* 3.p.3.39

67. *Pluuiam voluntariam ſegregabis, &c.* 3.p.1.448

68. *Quem tu percuſſiſti perſecuti ſunt.* 1. 75

68. *Quæ non rapui, tunc exoluebam.* 2.287.294

68. *Operuit confuſio faciem meam.* 2.445

72. Odi-

72. *Odiſti omnes qui fornicantur abs te.* 2.190
76. *Dixi nunc cœpi, hæc mutatio dexteræ excelſi.* 3.
p.1. 502
77. *Deduxit eos in nube diei.* 2.411
77. *Cum occideret eos quærebant eum, & reuertebantur, & diluculo veniebant ad eum.* 3.p.2.55
81. *Ego dixi, dij eſtis, & filij excelſi omnes.* 3.p.1.81
82. *Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum domine.* 3.p.2.55
84. *Conuerte nos Deus ſalutaris noſter.* 3.p.1.502.506
85. *Eruiſti animam meam de inferno inferiori.* 2.
423. 424
88. *Auertit adiutorium gladij ſui, & non eſt auxiliatus ei in bello.* 2.217
88. *Iuraui Dauid ſeruo meo, vſq; in æternum præparabo ſemen tuum.* 3.p.2.249
90. *Angelis ſuis Deus mandauit de te, vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis.* 1.49
92. *Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis.* 3.p.1.
493.
93. *Beatus homo quem tu erudieris domine.* 3.p.1.
98. 345
94. *Hodie ſi vocem meam audieritis, nolite obdurare corda veſtra.* 2.194. 3.p.1.134.135
98. *Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius, & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius, &c.* 1.
104. 117
98. *Iuſtitiam & iudicium in Iacob tu feciſti, exaltate Dominum Deum noſtrum.* 3.p.2.165
99. *Ipſe fecit nos, & non ipſi nos.* 3.p.1.537

101. *Tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.* 2. 378.
101. *Dominus de cœlo in terram aſpexit.* 2. 414
102. *Qui coronat te in miſericordia & miſerationibus.* 3. p. 2. 408
104. *Conuertit cor eorum vt odirent populum eius.* 2. 216. 219
106. *Miſit verbum ſuum & ſanauit eos.* 3. p. 2. 111
108. *In memoriā redeat iniquitas patrum eius.* 2. 354
109. *Sede à dextris meis.* 2. 282
110. *Opera domini exquiſita in omnes voluntates eius.* 2. 236. 238
110. *Timor domini initium ſapientiæ.* 3. p. 2. 55
111. *Potens in terra erit ſemen eius.* 3. p. 2. 341
111. *Diſperſit dedit pauperibus iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.* 3. p. 2. 378
113. *Cœlum cœli domino terram autem dedit filiis hominum.* 2. 593
114. *Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me.* 2. 105
114. *Conuertere anima mea in requiem tuam.* 2. 383
118. *Fac cum ſeruo ſecundum miſericordiam tuā.* 2. 105
118. *Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini.* 2. 108
118. *Inclina cor meum Deus in teſtimonia tua, & non in auaritiam.* 2. 216. 3. p. 1. 475
118. *Viuet anima mea, & laudabit te.* 2. 346
118. *Priuſquam humiliarer ego deliqui.* 2. 383
118. *Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ.* 2. 562

118. Miſericordia domini plena eſt terra. 3.p.1.620
118. Da mihi intellectum & ſcrutabor legem tuam. 3.p.1.347
118. Feci iuſtitiam & indicium. 3.p.1.65.558. 3.p.2.5
118. Principium verborum tuorum veritas. 3.p.2.83
118. Amputa opprobrium meum quod ſuſpicatus ſum. 3.p.2.225
118. Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilataſti cor meum. 3.p.2.346
118. Latum mandatum tuum nimis. 3.p.2.350
120. Dominus cuſtodiat te ab omni malo. 1.4[illegible]
138. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me, confortata eſt & non potero ad eam. 3.p.1.330
140. Non declines cor meum in verba malitiæ. 2.216
141. Educ de cuſtodia animam meam. [illegible]383
141. In veritate tua exaudi me in tua iuſtitia. Et non intres in iudicium cum ſeruo tuo, quia non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens. 3.p.2.380
142. Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. 3.p.1.503
143. Redemiſti ſeruum tuum de gladio maligno. 2.423.
144. Et iuſtitia tua exultauit me. 3.p.1.42

Prouerbia Salomonis.

1. *Timor domini eſt initium ſapientiæ.* 3.p.2.55
2. *Lætantur cum malè fecerint, et exultant in rebus peſſimis.* 2.618
3. *Sapientia dicitur lignum vitæ.* 1.54

4. *Iuſtorum ſemita quaſi lux ſplendens procedit & creſcit vſq; ad perfectum diem.* 3. p. 2. 291
8. *Præparatur voluntas à Domino, id eſt, hauriet ſalutem à Domino.* 3. p. 1. 118. 3. p. 1. 503. 506
14. *Errant qui operantur malum.* 2. 203. 231
15. *Sacrificium impiorum abominatio.* 3. p. 1. 379
16. *Omnia propter ſemetipſum operatus eſt Dominus, impium quoq; ad diem malum.* 2. 207. 208
16. *Cor hominis cogitat viam ſuam, & Dominus dirigit greſſus eius.* 3. p. 1. 309
16. *Hominis eſt præparare animam, et domini gubernare linguam.* 3. p. 1. 506
20. *Quis poteſt dicere mundum eſt cor meum, purus ſum à peccato.* 3. p. 2. 211. 227. 251
21. *Cor regis in manu Domini, quocunq; voluerit inclinabit illud.* 3. p. 1. 309. 313
24. *Septies in die cadet iuſtus & reſurget.* 2. 104. 106. 3. p. 2. 381

Eccleſiaſtes.

2. *Feci mihi hortos & pomaria. In hebræo hortos & paradyſos.* 1. 58
3. *Quis nouit vtrum ſpiritus filiorum Adam aſcendat ſurſum, & ſpiritus iumentorum deſcendat deorſum?* 3. p. 2. 214
7. *Creauit Deus initio hominem rectum.* 1. 8. 41. 43. 2. 197. 630
7. *Conſidera opera Dei, quod nemo poteſt corrigere, quem Deus deſpexerit.* 2. 225. 3. p. 1. 132.

7. *Non*

7. *Non eſt homo iuſtus, qui faciat bonum & non peccet.* 3.p.2.381

9. *Sunt iuſti atq; ſapientes, & opera eorum in manu Dei. Et tamen neſcit homo vtrum odio vel amore dignus ſit, ſed omnia in futurum ſeruantur incerta.* 3.p.2.212.227

11. *Vbicunq; ceciderit lignum, ſiue ad auſtrum, ſiue ad aquilonem, ibi erit.* 2.582

12. *Spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum.* 2.389

Cantica Canticorum.

2. *Sicut lilium inter ſpinas, ſic amica mea inter filias.* 2.411

4. *Emiſſiones tuæ paradyſus malorum punicorum cum pomorum fructibus.* 1.85

4. *Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te.* 2.110.411.413

4. *Hortus concluſus, ſoror mea ſponſa, hortus concluſus, fons ſignatus.* 2.411

4. *Lampades eius lampades ignis atque flammarum.* 3.p.1.504

6. *Per vnicam columbam intelligitur B. MARIA virgo.* 2.326

8. *Aquæ multæ non potuerunt extinguere caritatẽ, neq; flumina obruent illam.* 3.p.2.285

Sapientia.

1. *Deus mortem non fecit.* 1.48.2.222

2. *Fecit Deus hominem inexterminabilem.* 1.9

2. *Inuidiâ diaboli mors intrauit in orbem terrarum.* 1.48.2.274

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

4. *Raptus eſt, ne malitia mutaret intellectum illius, aut ne fictio deciperet animam eius.* 3. p. 1. 118

5. *Quomodo pugnat cum Deo orbis terrarum contra inſenſatos.* 633

6. *Æqualiter eſt illi cura de omnibus.* 3. p. 1. 118

8.* *Quomodo Deus diſponit omnia ſuauiter.* 3. p. 1. 298.

8. *Vt ſciui quoniam aliter non poſſem eſſe continens, niſi Deus det & hoc ipſum erat ſapientia, ſcire cuius erat hoc donum, adij dominum & deprecatus ſum.* 3. p. 1. 359. 363

9. *Corpus quod corrumpitur aggrauat animam.* 2. 383. 385

9. *Mitte illam de cœlis ſanctis tuis, vt mecum ſit, & mecum laboret.* 3. p. 1. 526

10. *Hæc illum qui primus factus eſt Patrem orbis terrarum, cum ſolus eſſet creatus, cuſtodiuit et eduxit illum à delicto ſuo, & dedit illi virtutem continendi omnia.* 2. 312

11. *Nihil odiſti eorum quæ feciſti.* 2. 189. 234. 3. p. 1. 125

11. *Diſſimulat Deus peccata hominum propter pœnitentiam.* 2. 228. 3. p. 1. 125

12. *Cum ergo ſis iuſtus, iuſtè omnia diſponas, ipſum quoq; qui non debet puniri, condemnare exterũ æſtimas à tua virtute.* 2. 355

12. *Quis ſtabit contra iuſtitiam tuam, aut quis tibi imputabit, ſi perierint nationes, quas tu feciſti?* 3. p. 1. 123

13. *Si tantum potuerunt ſcire, vt poſſent æſtimare ſeculum,*

lum, quomodo huius dominum non facilius inuenerunt? 3.p.1.277

13. *A magnitudine ſpeciei & creaturæ cognoſcibiliter poterit horum creator videri.* 3.p.1.282

14. *Odio eſt Deo impius & impietas eius.* 2.189.536

14. *Creaturæ dantur in muſcipulam pedibus inſipientum.* 2.228.295

16. *Omnia transfigurata omnium nutrici gratiæ tuæ deſeruiebant.* 3.p.1.42

Eccleſiaſticus.

Liber hic fuit olim dubiæ fidei. 3.p.1.435

Nunc de eo dubitare nefas eſt. 3.p.1.435

2. *Nullus ſperauit in domino, & confuſus eſt.* 3.p.2.110

5. *De propitiato peccato noli eſſe ſine metu, neq; adiicias peccatum ſuper peccatum, & ne dicas miſeratio Domini magna eſt, multitudinis peccatorum meorum miſerebitur.* 3.p.2.216

10. *Initium ſuperbiæ hominis apoſtatare à Deo, quoniam ab eo qui fecit eum receſſit cor eius.* 2.278.279

10. *Initium omnis peccati ſuperbia.* 2.278.281.285

12. *Da iuſto & ne receperis peccatorem, prohibe panes illi dare.* 3.p.3.254

15. *Nemini mandauit impiè agere.* 2.190

15. *Non dicas per Deum abeſt. Quæ enim odit ne feceris. Non dicas ille me implanauit, non enim neceſſaria ſunt ei homines impij.* 2.191.202.269. 3.p.1.136.436

15. *Deus reliquit hominem in manu conſilij ſui, adiecit mandata & præcepta. Si volueris mandata ſeruare, appoſuit tibi ignem et aquam, &c. Ante hominem vita & mors, bonum & malum, quod placuerit, &c.* 3.p.1.211.226.297.432.435

15. *Si volueris mandata ſeruare, conſeruabunt te.* 3.p.1.359.436

17. *Secundùm ſe veſtiuit illum virtute.* 1.8.27

18. *Poſt concupiſcentias tuas non eas.* 2.503

18. *Non impediaris orare ſemper, & ne vetĕris vſque ad mortem iuſtificari.* 3.p.2.377

19. *Qui ſpernit modica paulatim decidet.* 2.152

19. *Vinum & mulieres faciunt apoſtatare ſapientes.* 2.229

19. *Qui cito credit leuis eſt corde.* 3.p.1.486

20. *Munera excœcant oculos ſapientum.* 2.229

21. *Fili peccaſti, ne adiicias iterum, ſed & de priſtinis deprecare, vt dimittantur.* 3.p.2.216

24. *Qui adimplet quaſi phiſon ſapientiam, & ſicut Tygris in diebus nouorum. Qui adimplet quaſi Ephrates ſenſum, qui multiplicat quaſi Iordanis in tempore meſſis, qui mittit diſciplinam ſicut lucem, & aſſiſtens quaſi Geon in die vindemiæ.* 2.633

25. *A muliere initium peccati, & per illam morimur omnes.* 2.265.301.360.403

29. *Fœnerare proximo tuo in tempore neceſſitatis illius.* 3.p.3.240

31. *Qui potuit tranſgredi, & non eſt tranſgreſſus, facere*

cere mala & non fecit, ideo ſtabilita ſunt bona il-
lius. 3.p.1. 437

40. *Graue iugum ſuper filios Adæ, à die exitus de ventre matris eorum vſque in diem ſepulturæ in matrem omnium.* 1.8

44. *Henoch placuit Deo, & translatus eſt in paradyſum, vt det gentibus pœnitentiam.* 1.66

Iſaias.

1. *Incenſum abominatio eſt mihi, & ſolennitates veſtras odit anima mea.* 3.p.1.379

1. *Benè agite ac malè ſi poteſtis.* 3.p.1. 474

5. *Quid eſt quod vltra debui facere vineæ meæ, & non feci ei? An quod exſpectaui vt faceret vuas, & fecit labruſcas?* 3.p.1.90.91.426

6. *Excœcauit oculos eorum, & indurauit cor eorũ,* 2.223. 226. 231

8. *Dominum exercituum ipſum ſanctificate, ipſe pauor veſter, & ipſe terror veſter, & erit vobis in ſanctificationem, in lapidem autem offenſionis, & in petram ſcandali duabus domibus Iſraël, in laqueum & in ruinam habitantibus in Hieruſalem, & offendent ex eis plurimi, & cadent, & conterentur, & irretientur, & capientur.* 2.234

10. *Sennacherib dicitur ſerra in manu Domini, item virga furoris, & baculus iræ eius.* 2.215.217.3.p. 1.326

26. *Omnia opera noſtra operatus es in nobis Domine.* 3.p.1.310

26. Mu-

26. *Murus & antemurale ponetur in ea.* 3.p.2.339
28. *Ecce mittam in Syon lapidem angularem, probatum, electum, &c.* 2.235
53. *Si poſuerit pro peccato animam ſuam, videbit ſemen longæuum.* 2.355
53. *In ſcientia iuſtificabit ipſe iuſtus ſeruus meus multos, & iniquitates eorum ipſe portabit.* 3.p.2.132. & ſequentib.
54. *Erunt omnes docibiles Dei.* 3.p.1.97.165
55. *Venite, emite abſq; argento, & abſq; vlla commutatione vinum & lac.* 3.p.2.409
56. *Domus mea domus orationis vocabitur.* 3.p.3.68
57. *Flatum omnem ego feci.* 2.389
58. *Numquid tale eſt ieiunium quod elegi, affligere hominem per diem animam ſuam.* 3.p.3.162
60. *Ecce tenebræ operient terram, & caligo populos.* 3.p.1.381
62. *Super muros tuos Hieruſalem conſtitui cuſtodes, tota die & nocte in perpetuum non tacebunt.* 3.p.3.114
63. *Quare errare nos feciſti de viis tuis, induraſti cor noſtrum ne timeremus te.* 2.223
64. *Ecce tu iratus es & peccauimus.* 3.p.2.382
64. *Facti ſumus vt immundi omnes nos, & tanquam pannus menſtruatæ, omnes iuſtitiæ noſtræ.* 2.340. 3.p.2.381
65. *Inuentus ſum à non quærentibus me, palam apparui his qui me non interrogabant.* 3.p.1.116.497
66. *Qui immolat bouem quaſi qui interficit virum.* 3.p.1.379

Ieremias.

2. *Quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam.* 1.63

2. *Dicitur homini: à ſeculo confregiſti iugum meũ, rupiſti vincula, dixiſti non ſeruiam.* 2.279

7. *Loqueris ad eos omnia verba hæc, & non audient te.* 3.p.1.428

17. *Prauum eſt cor hominis.* 2.510.381

19. *Ædificauerunt excelſa Baalim, quæ non præcepi, nec locutus ſum, nec aſcenderunt in cor meum.* 2.191

20. *Seduxiſti me domine, & ſeductus ſum.* 2.223.230

20. *Maledicta dies in qua natus ſum.* 2.356

23. *Et hoc eſt nomen quod vocabunt eum Dominus iuſtitia noſtra.* 3.p.2.174

26. *Forſitan audient & conuertentur.* 3.p.1.303

31. *In diebus illis non dicent patres, manducauerunt vuam acerbam, et dentes filiorum obſtupuerunt. Sed vnusquiſque in ſuo peccato morietur, &c.* 2.357

50. *Rex Babylonis malleus vniuerſæ terræ.* 2.215

51. *Excitauit Dominus ſpiritum Regum Medorum: quoniam cogitatio eſt contra Babel.* 2.215

Threni.

2. *Initium vigiliarum quid ſignificet.* 3.p.3.72

4. *Completa eſt iniquitas tua filia Syon, non addet vltra Dominus vt tranſmigret te.* 2.497

5. *Conuerte nos Domine & conuertemur.* 3.p.1.502

Ezechiel.

12. *Rex Babylonis rete Dei ad capiendos Iſraelitas.* 2.216

18. *Tu ſignaculum ſimilitudinis.* 1.6
18. *Hic iuſtus eſt, vita viuat.* 2.103
18. *Si auerterit ſe iuſtus à iuſtitia ſua, et fecerit iniquitatem ſecundum omnes abominationes quas operari ſolet impius, nunquid viuet?* 2.103.178.3.p.1.475
18. *Anima quæ peccauerit, ipſa morietur.* 2.139.140.193.330.354.355
18. *Numquid voluntatis meæ eſt mors impij dicit dominus.* 2.190
18. *Filius non portabit iniquitatem patris.* 2.355.357
18. *Facite vobis cor nouum & ſpiritum nouum.* 3.p.1.475.536
18. *Ipſe animam ſuam viuificabit.* 3.p.1.538
27. *Charan & Chene, & Eden negotiatores tui.* 1.66
28. *In delitiis paradyſi fuiſti.* 1.59
36. *Auferam à vobis cor lapideum & dabo vobis cor carneum, Spiritum meum ponam in medio veſtri, & faciam vt in præceptis meis ambuletis.* 3.p.1.92.475.502.535
36. *Non propter vos faciam, domus Iſrael, ſed propter nomen meum ſanctum, quod polluiſtis in gentibus.* 3.p.1.502

Daniel.

3. *Potens eſt Deus, nos de manibus tuis, o rex, liberare; quod ſi noluerit, ſtatuam tamen quam feciſti non adorabimus.* 3.p.1.262
6. *Tribus temporibus in die flectebant genua, et adorabant, confitebanturq́ coram Deo.* 3.p.3.83.84.

10. *Die autem viceſima & quarta menſis primi eram iuxta fluuium magnum qui eſt Tigris.* 55

12. *Multi ex iis qui dormiunt in terra puluere, euigilabunt, alij in vitã æternam, alij in opprobriũ.* 2.588

12. *Qui ad iuſtitiam erudiunt multos, fulgebunt ſicut ſtellæ in perpetuas æternitates.* 3.p.2.131

13. *Species decepit te, & concupiſcentia ſubuertit cor tuum.* 2.297

Oſee.

2. *Sponſabo te mihi in iuſtitia, & indicio, & in miſericordia, & miſerationibus, & ſponſabo te mihi fide.* 3.p.2.113

4. *Quomodo Sacerdotes comedunt peccata populi?* 2.499

8. *Ipſi regnauerunt, & non ex me principes extiterunt, & non cognoui.* 2.221.222

13. *Perditio tua ex te Iſrael, tantummodo in me auxilium tuum.* 2.192.193.245

Ioel.

2. *Quis ſcit ſi conuertatur, & ignoſcat Deus, & relinquat poſt ſe benedictionem.* 3.p.1.123.3.p.2.224

2. *Scindite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra.* 3.p.3.162

Ionas.

3. *Quis ſcit ſi conuertatur & ignoſcat Deus.* 3.p.2.224.& ſeq.

4. Quo-

4. *Quomodo fuerint in Niniue pluſquam centum viginti millia hominum qui ignorabant quid eſſet inter dextram & ſiniſtram, &c.* 2.463

Habacuc.

1. *Mundi ſunt oculi tui, ne videant malum, & reſpicere ad iniquitatem non poteris.* 2.189

2. *Iuſtus ex fide viuit.* 3.p.2.74.100.145

Zacharias.

1. *Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.* 3.p. 1.506

3. *Auferte veſtimenta ſordida ab eo, et dixit ad eum, ecce abſtuli à te iniquitatem tuam.* 2.340

9. *Ecce Rex tuus venit tibi.* 3.p.2.258

14. *Hoc erit præceptum Ægypti.* 2.497

Liber ſecundus Machabæorum.

7. *Neſcio qualiter in vtero meo apparuiſtis, neque enim ego ſpiritum & animam donaui vobis, & vitam, &c.* 2.341

7. *Filij nouem menſibus in vteris matrum geſtantur.* 2.418

EX NOVO TE-STAMENTO.

Matthæus.

CAP.
1. *Quod in ea natũ eſt, de Spiritu ſancto eſt.* 2.427
3. *Cuius ventilabrum in manu eius, & permundabit aream ſuam, & congregabit triticum in horreũ ſuum, paleas autem comburet igni inextinguibili.* 2.599
3. *Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excindetur & in ignem mittetur.* 2.599
3. *Potens eſt Deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios Abrahæ.* 3.p.1.263
5. *Eſtote perfecti, ſicut pater veſter cœleſtis perfectus eſt.* 2.107.108
5. *Qui dixerit fratri ſuo fatue, reus erit gehennæ ignis.* 2.121.123
5. *Qui iraſcitur fratri ſuo, reus erit iudicio, qui dixerit raca, reus erit concilio, &c.* 2.123.124.144. 148. & *ſequent.*
5. *Qui viderit mulierem, ad concupiſcendam eam, iam mœchatus eſt eam in corde ſuo.* 2.129.132. 142.143.471.485.495
5. *Qui ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis, minimus vocabitur in regno cœlorum.* 2.139.142. & *ſequent.*

5. *Non veni legem ſoluere, ſed adimplere.* 2.142.3.p.2.331

5. *Herodes celebrat diem ſuum natalem.* 2.356

5. *Qui Solẽ oriri facit ſuper bonos & malos, & pluit ſuper iuſtos & iniuſtos.* 3.p.1.226

5. *Si ſalutaueritis fratres veſtros tantum, quid amplius facitis, nonne & Ethnici hoc faciunt? eſtote ergo vos perfecti.* 3 p.1.371

5. *Niſi abundauerit iuſtitia veſtra pluſquam Scribarum et Phariſæorum, non intrabitis in regnũ cœlorum.* 3.p.2.268.239

5. *Explicatur ſermo Domini in monte.* 3.p.2.311

5. *Iota vnum aut vnus Apex non prateribit à lege, donec omnia fiant.* 3.p.2.360

5. *Non exibis inde, donec reddas nouiſſimum quadrantem.* 2.132.3.p.2.473

6. *Dimitte nobis debita noſtra.* 2.92.104.117.118.130.133.149.157.488.489.532.3.p.2.185.3.p.2.384

6. *Si enim remiſeritis hominibus peccata eorum, dimittet & vobis Pater veſter cœleſtis delicta veſtra.* 2.156

6. *Et ne nos inducas in tentationem.* 2.216.218.227

6. *Tota ferè oratio dominica explicatur.* 2.511.3.p.2.384

6. *Sanctificetur nomen tuum, adueniat regnum tuum, &c.* 3.p.1.169.480.522.3.p.2.353

6. *Si oculus tuus ſimplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit.* 3.p.2.363

6. Pa-

6. *Pater noſter qui es in cœlis: eſt præfatio & proœmium totius orationis dominicæ.* 3.p.3.21

6. *Tota oratio Dominica quoad ſingulas petitiones, & ſingula verò vocabula pulcherrimè explicatur.* 3.p.3.23

6. *Orantes intrent in cubiculum ſuum, & clauſo oſtio Patrem cœleſtem in ſilentio orent.* 3.p.3. 104.105

6. *Quid ſit ſeruire Mammonæ.* 3.p.3.236

6. *Cum facis Eleemoſynã, noli tuba canere, &c. Neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua.* 3.p.3. 256

7. *Quid vides feſtucam in oculo fratris tui.* 2.132

7. *Si vos cum ſitis mali, noſtis bona data dare filiis veſtris, &c.* 2.518.520.521

7. *Non poteſt arbor mala bonos fructus facere.* 3.p.1. 219.383

7. *Erat docens ſicut poteſtatem habens, nõ ſicut Scribæ & Phariſæi.* 3.p.2.300

8. *Quid timidi eſtis modicæ fidei.* 3.p.2.44

9. *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.* 3.p.2. 57

9. *Cum auferetur ab eis ſponſus, tunc ieiunabunt in illis diebus.* 3.p.3.126.141

9. *Nemo immittit commiſſuram panni rudis in veſtimentum vetus, &c.* 3.p.3.142.143

10. *Timete eum qui poteſt animam & corpus perdere in gehennam.* 1.125

10. *Quicunque dederit vni ex minimis iſtis calicem aquæ frigidæ, non perdet mercedem ſuam.* 2.146

10. *Qui recipit iuſtum in nomine iuſti, mercedem iuſti accipiet.* 3.p.2.457

11. *Venite ad me omnes.* 2.193.3.p.1.120.125

11. *Iugum meum ſuaue eſt & onus meum leue.* 2.495

11. *Si in Tyro & Sydone factæ fuiſſent virtutes, quæ factæ ſunt in te, olim in cinere & cilicio pœnitentiam egiſſent.* 2.250.3.p.1.174

11. *Quomodo à Chriſto vocati ſunt Galilei.* 3.p.1.106.174

11. *Confiteor tibi pater, etc. Reuelaſti ea paruulis, &c.* 3.p.1.166

11. *Omnes Prophetæ & lex vſq; ad Ioannem prophetauerunt.* 3.p.2.333

12. *De omni verbo otioſo, quod locuti fuerint homines reddent rationem in die iudicij.* 2.129

13. *Incraſſatum eſt cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos ſuos clauſerunt, ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & ſanem eos.* 2.224

13. *Sic erit in conſummatione ſeculi, exibunt angeli, & ſeparabunt malos, &c.* 2.600

13. *Explicatur parabola ſeminantis.* 3.p.1.557

15. *De corde exeunt cogitationes malæ, &c.* 2.450.3.p.1.54

15. *Vobis datum eſt noſſe myſterium regni Dei, cæteris autem non eſt datum.* 3.p.1.117.145

15. *Quod intrat per os, non coinquinat hominem.* 3.p. 3.134

16. *Chriſtus Petrum beatum appellauit.* 2.115

18. *Quæ dicunt, facite, ſecundùm autem opera illorum nolite facere.* 3.p.1.383

19. *Si vis perfectus eſſe, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis theſaurum in cœlo, & veni ſequere me.* 2.107.3.p.1.425

19. *De matrimonio.* 2.307

19. *Facilius eſt camelum per foramen acus tranſire, quam diuitem intrare in regnum cœlorum.* 3.p. 1.263.3.p.3.249

19. *Si vis ad vitam ingredi, ſerua mãdata.* 3.p.1.425. 3.p.2.269.3.p.3.246.248

19. *Omnis qui reliquerit patrem vel matrẽ, &c. propter me, centuplum accipiet & vitam æternam poſſidebit.* 3.p.2.457

20. *Voca operarios & redde illis mercedem.* 3.p.1. 178.522

20. *Denarius diurnus quam æqualitatem ſignificet?* 3.p. 2.290

20. *Quid ſignificet murmur operariorum?* 3.p.2.291

20. *Vita æterna dicitur denarius diurnus.* 3.p.2.395. 418.467.472

22. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* 2.107.144.145

22. *Per veſtem nuptialem intelligitur caritas.* 3.p. 2. 69.73

22. *Amice quomodo huc intraſti.* 3.p.2.341

26. *Murus & antemurale ponetur in ea. 3.p.2.339*

28. *Ecce mittam in Syon lapidem angularem, probatum, electum, &c. 2.235*

53. *Si poſuerit pro peccato animam ſuam, videbit ſemen longæuum. 2.355*

53. *In ſcientia iuſtificabit ipſe iuſtus ſeruus meus multos, & iniquitates eorum ipſe portabit. 3.p.2.132. & ſequentib.*

54. *Erunt omnes docibiles Dei. 3.p.1.97.165*

55. *Venite, emite abſq; argento, & abſq; vlla commutatione vinum & lac. 3.p.2.409*

56. *Domus mea domus orationis vocabitur. 3.p.3.68*

57. *Flatum omnem ego feci. 2.389*

58. *Numquid tale eſt ieiunium quod elegi, affligere hominem per diem animam ſuam. 3.p.3.162*

60. *Ecce tenebræ operient terram, & caligo populos. 3.p.1.381*

62. *Super muros tuos Hieruſalem conſtitui cuſtodes, tota die & nocte in perpetuum non tacebunt. 3.p. 3.114*

63. *Quare errare nos feciſti de viis tuis, induraſti cor noſtrum ne timeremus te. 2.223*

64. *Ecce tu iratus es & peccauimus. 3.p.2.382*

64. *Facti ſumus vt immundi omnes nos, & tanquam pannus menſtruata, omnes iuſtitiæ noſtræ. 2.340. 3.p.2.381*

65. *Inuentus ſum à non quærentibus me, palam apparui his qui me non interrogabant. 3.p.1.116.497*

66. *Qui immolat bouem quaſi qui interficit virum. 3.p.1.379*

Ieremias.

2. *Quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam.* 1.63

2. *Dicitur homini: à ſeculo confregiſti iugum meũ, rupiſti vincula, dixiſti non ſeruiam.* 2.279

7. *Loqueris ad eos omnia verba hæc, & non audient te.* 3.p.1.428

17. *Prauum eſt cor hominis.* 2.510.381

19. *Ædificauerunt excelſa Baalim, quæ non præcepi, nec locutus ſum, nec aſcenderunt in cor meum.* 2.191

20. *Seduxiſti me domine, & ſeductus ſum.* 2.223.230

20. *Maledicta dies in qua natus ſum.* 2.356

23. *Et hoc eſt nomen quod vocabunt eum Dominus iuſtitia noſtra.* 3.p.2.174

26. *Forſitan audient & conuertentur.* 3.p.1.303

31. *In diebus illis non dicent patres manducauerunt vuam acerbam, et dentes filiorum obſtupuerunt. Sed vnusquiſque in ſuo peccato morietur, &c.* 2.357

50. *Rex Babylonis malleus vniuerſæ terræ.* 2.215

51. *Excitauit Dominus ſpiritum Regum Medorum: quoniam cogitatio eſt contra Babel.* 2.215

Threni.

2. *Initium vigiliarum quid ſignificet.* 3.p.3.72

4. *Completa eſt iniquitas tua filia Syon, non addet vltra Dominus vt tranſmigret te.* 2.497

5. *Conuerte nos Domine & conuertemur.* 3.p.1.502

Ezechiel.

12. *Rex Babylonis rete Dei ad capiendos Iſraelitas.* 2.216

18. *Tu ſignaculum ſimilitudinis.* 1.6
18. *Hic iuſtus eſt, vita viuat.* 2.103
18. *Si auerterit ſe iuſtus à iuſtitia ſua, et fecerit iniquitatem ſecundum omnes abominationes quas operari ſolet impius, nunquid viuet?* 2.103.178.3.p.1.475
18. *Anima quæ peccauerit, ipſa morietur.* 2.139.140.193.330.354.355
18. *Numquid voluntatis meæ eſt mors impij dicit dominus.* 2.190
18. *Filius non portabit iniquitatem patris.* 2.355.357
18. *Facite vobis cor nouum & ſpiritum nouum.* 3.p.1.475.536
18. *Ipſe animam ſuam viuificabit.* 3.p.1.538
27. *Charan & Chene, & Eden negotiatores tui.* 1.66
28. *In delitiis paradyſi fuiſti.* 1.59
36. *Auferam à vobis cor lapideum & dabo vobis cor carneum, Spiritum meum ponam in medio veſtri, & faciam vt in præceptis meis ambuletis.* 3.p.1.92.475.502.535
36. *Non propter vos faciam, domus Iſrael, ſed propter nomen meum ſanctum, quod polluiſtis in gentibus.* 3.p.1.502

Daniel.

3. *Potens eſt Deus, nos de manibus tuis, o rex, liberare; quod ſi noluerit, ſtatuam tamen quam feciſti non adorabimus.* 3.p.1.262
6. *Tribus temporibus in die flectebant genua, et adorabant, confitebanturq́ coram Deo.* 3.p.3.83.84.

10. Die

10. *Die autem viceſima & quarta menſis primi eram iuxta fluuium magnum qui eſt Tigris.* 55

12. *Multi ex iis qui dormiunt in terræ puluere, euigilabunt, alij in vitã æternam, alij in opprobriũ.* 2.588

12. *Qui ad iuſtitiam erudiunt multos, fulgebunt ſicut ſtellæ in perpetuas æternitates.* 3.p.2.131

13. *Species decepit te, & concupiſcentia ſubuertit cor tuum.* 2.297

Oſee.

2. *Sponſabo te mihi in iuſtitia, & iudicio, & in miſericordia, & miſerationibus, & ſponſabo te mihi fide.* 3.p.2.113

4. *Quomodo Sacerdotes comedunt peccata populi?* 2.499

8. *Ipſi regnauerunt, & non ex me principes extiterunt; & non cognoui.* 2.221.222

13. *Perditio tua ex te Iſrael, tantummodo in me auxilium tuum.* 2.192.193.245

Ioel.

2. *Quis ſcit ſi conuertatur, & ignoſcat Deus, & relinquat poſt ſe benedictionem.* 3.p.1.123.3.p.2.224

2. *Scindite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra.* 3.p.3.162

Ionas.

3. *Quis ſcit ſi conuertatur & ignoſcat Deus.* 3.p.2.224.& ſeq.

4. *Quomodo fuerint in Niniue pluſquam centum viginti millia hominum qui ignorabant quid eſſet inter dextram & ſiniſtram, &c.* 2.463

Habacuc.

1. *Mundi ſunt oculi tui, ne videant malum, & reſpicere ad iniquitatem non poteris.* 2.189

2. *Iuſtus ex fide viuit.* 3.p.2.74.100.145

Zacharias.

1. *Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.* 3.p.1.506

3. *Auferte veſtimenta ſordida ab eo, et dixit ad eum, ecce abſtuli à te iniquitatem tuam.* 2.340

9. *Ecce Rex tuus venit tibi.* 3.p.2.258

14. *Hoc erit præceptum Ægypti.* 2.497

Liber ſecundus Machabæorum.

7. *Neſcio qualiter in vtero meo apparuiſtis, neque enim ego ſpiritum & animam donaui vobis, & vitam, &c.* 2.341

7. *Filij nouem menſibus in vteris matrum geſtantur.* 2.418

EX NOVO TE-STAMENTO.

Matthæus.

CAP.

1. *Quod in ea natũ eſt, de Spiritu ſancto eſt.* 2.427

3. *Cuius ventilabrum in manu eius, & permundabit aream ſuam, & congregabit triticum in horreũ ſuum, paleas autem comburet igni inextinguibili.* 2.599

3. *Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excindetur & in ignem mittetur.* 2.599

3. *Potens eſt Deus de lapidibus iſtis ſuſcitare filios Abrahæ.* 3.p.1.263

5. *Eſtote perfecti, ſicut pater veſter cœleſtis perfectus eſt.* 2.107.108

5. *Qui dixerit fratri ſuo fatue, reus erit gehennæ ignis.* 2.121.123

5. *Qui iraſcitur fratri ſuo, reus erit iudicio, qui dixerit raca, reus erit concilio, &c.* 2.123.124.144.148.& ſequent.

5. *Qui viderit mulierem, ad concupiſcendam eam, iam mœchatus eſt eam in corde ſuo.* 2.129.132.142.143.471.485.495

5. *Qui ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis, minimus vocabitur in regno cœlorum.* 2.139.142.& ſequent.

5. *Non veni legem ſoluere, ſed adimplere.* 2.142.3.p. 2.331

5. *Herodes celebrat diem ſuum natalem.* 2.356

5. *Qui Solē oriri facit ſuper bonos & malos, & pluit ſuper iuſtos & iniuſtos.* 3.p.1.226

5. *Si ſalutaueritis fratres veſtros tantum, quid amplius facitis, nonne & Ethnici hoc faciunt? eſtote ergo vos perfecti.* 3 p.1.371

5. *Niſi abundauerit iuſtitia veſtra pluſquam Scribarum et Phariſæorum, non intrabitis in regnū cœlorum.* 3.p.2.268.239

5. *Explicatur ſermo Domini in monte.* 3.p.2.311

5. *Iota vnum aut vnus Apex non prateribit à lege, donec omnia fiant.* 3.p.2.360

5. *Non exibis inde, donec reddas nouiſſimum quadrantem.* 2.132.3.p.2.473

6. *Dimitte nobis debita noſtra.* 2.92.104.117.118.130.133.149.157.488.489.532.3.p.2.185.3.p.2.384

6. *Si enim remiſeritis hominibus peccata eorum, dimittet & vobis Pater veſter cœleſtis delicta veſtra.* 2.156

6. *Et ne nos inducas in tentationem.* 2.216.218.227

6. *Tota ferè oratio dominica explicatur.* 2.511.3.p.2.384

6. *Sanctificetur nomen tuum, adueniat regnum tuum, &c.* 3.p.1.169.480.522.3.p.2.353

6. *Si oculus tuus ſimplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit.* 3.p.2.363

6. Pa-

6. Pater noſter qui es in cœlis: eſt præfatio & proœmium totius orationis dominicæ. 3.p.3.21

6. Tota oratio Dominica quoad ſingulas petitiones, & ſingula verò vocabula pulcherrimè explicatur. 3.p.3.23

6. Orantes intrent in cubiculum ſuum, & clauſo oſtio Patrem cœleſtem in ſilentio orent. 3.p.3.104.105

6. Quid ſit ſeruire Mammonæ. 3.p.3.236

6. Cum facis Eleemoſynã, noli tuba canere, &c. Neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua. 3.p.3.256

7. Quid vides feſtucam in oculo fratris tui. 2.132

7. Si vos cum ſitis mali, noſtis bona data dare filiis veſtris, &c. 2.518.520.521

7. Non poteſt arbor mala bonos fructus facere. 3.p.1.219.383

7. Erat docens ſicut poteſtatem habens, nõ ſicut Scribæ & Phariſæi. 3.p.2.300

8. Quid timidi eſtis modicæ fidei. 3.p.2.44

9. Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. 3.p.2.57

9. Cum auferetur ab eis ſponſus, tunc ieiunabunt in illis diebus. 3.p.3.126.141

9. Nemo immittit commiſſuram panni rudis in veſtimentum vetus, &c. 3.p.3.142.143

10. Timete eum qui poteſt animam & corpus perdere in gehennam. 1.125

10. *Quicunque dederit vni ex minimis iſtis calicem aquæ frigidæ, non perdet mercedem ſuam.* 2.146

10. *Qui recipit iuſtum in nomine iuſti, mercedem iuſti accipiet.* 3.p.2.457

11. *Venite ad me omnes.* 2.193.3.p.1.120.125

11. *Iugum meum ſuaue eſt & onus meum leue.* 2.495

11. *Si in Tyro & Sydone factæ fuiſſent virtutes, quæ factæ ſunt in te, olim in cinere & cilicio pœnitentiam egiſſent.* 2.250.3.p.1.174

11. *Quomodo à Chriſto vocati ſunt Galilei.* 3.p.1.106.174

11. *Confiteor tibi pater, etc. Reuelaſti ea paruulis, &c.* 3.p.1.166

11. *Omnes Prophetæ & lex vſq; ad Ioannem prophetauerunt.* 3.p.2.333

12. *De omni verbo otioſo, quod locuti fuerint homines reddent rationem in die iudicij.* 2.129

13. *Incraſſatum eſt cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos ſuos clauſerunt, ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & ſanem eos.* 2.224

13. *Sic erit in conſummatione ſeculi, exibunt angeli, & ſeparabunt malos, &c.* 2.600

13. *Explicatur parabola ſeminantis.* 3.p.1.557

15. *De corde exeunt cogitationes malæ, &c.* 2.450.3.p.1.54

15. *Vobis datum eſt noſſe myſterium regni Dei, cæteris autem non eſt datum.* 3.p.1.117.145

15. *Quod intrat per os, non coinquinat hominem, 3.p. 3.134*
16. *Chriſtus Petrum beatum appellauit.* 2.115
18. *Quæ dicunt, facite, ſecundùm autem opera illorum nolite facere.* 3.p.1.383
19. *Si vis perfectus eſſe, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis theſaurum in cœlo, & veni ſequere me.* 2.107.3.p.1.425
19. *De matrimonio.* 2.307
19. *Facilius eſt camelum per foramen acus tranſire, quam diuitem intrare in regnum cœlorum.* 3.p. 1.263.3.p.3.249
19. *Si vis ad vitam ingredi, ſerua mãdata.* 3.p.1.425. 3.p.2.269.3.p.3.246.248
19. *Omnis qui reliquerit patrem vel matrẽ, &c. propter me, centuplum accipiet & vitam æternam poſſidebit.* 3.p.2.457
20. *Voca operarios & redde illis mercedem.* 3.p.1. 178.522
20. *Denarius diurnus quam æqualitatem ſignificet?* 3.p.2.290
20. *Quid ſignificet murmur operariorum?* 3.p.2.291
20. *Vita æterna dicitur denarius diurnus.* 3.p.2.395. 418.467.472
22. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* 2.107.144.145
22. *Per veſtem nuptialem intelligitur caritas.* 3.p.2. 69.73
22. *Amice quomodo huc intraſti.* 3.p.2.341

23. *Duces cæci excolantes culicem, camelum autem glutientes.* 2.126

23. *Ieruſalem Ieruſalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad te miſſi ſunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos ſuos ſub alas, & noluiſti.* 3.p.1.91. 427.443.527

24. *Quoniam abundabit iniquitas, refrigeſcet caritas multorum. Qui autem perſeuerauerit vſque in finem hic ſaluus erit.* 3.p.2.289

25. *Ite maledicti in ignem æternum: Eſuriui enim & non dediſtis mihi manducare.* 2.121.129.524

25. *Quid intelligatur per dexteram & ſiniſtram.* 2.583

25. *Non noui vos.* 3.p.1.175

25. *Diſtribuit vnicuique talenta ſecundùm propriam virtutem.* 3.p.1.178

25. *Percipite regnum, eſuriui enim & dediſtis mihi manducare.* 3.p.1.178

25. *Per oleum intelliguntur opera miſericordiæ.* 3.p.2.70

26. *Petrus fleuit amarè.* 2.115

26. *An putas, quia non poſſum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modò pluſquam duodecim legiones angelorum.* 3.p.1.263.264

Marcus.

1. *Domine ſi vis, potes me mundare.* 3.p.2.26

6. *Quid ſit quarta vigilia noctis.* 3.p.3.72

10. *Solus Deus dicitur bonus.* 2.420

11. *Credite quia accipietis.* 3.p.2.43

13. Vi-

13. *Vigilate ergo, neſcitis enim quando Dominus veniat, ſerò, an media nocte, an galli cantu, an mane.* 3.p.3.72

14. *Abba pater, omnia tibi poßibilia ſunt, transfer calicem hunc à me.* 3.p.1.264

16. *Illi verò profecti, prædicauerunt vbiq; Domino cooperante.* 3.p.1.523

16. *Domino confirmante ſermonem ſequentibus ſignis.* 3.p.1.523

16. *Qui crediderit et baptizatus fuerit, ſaluus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur, &c. Signa autem eos, qui crediderint, &c.* 3.p.2.28.66

Lucas.

1. *Erant autem iuſti ambo, incedentes in omnibus mandatis, et iuſtificationibus Domini ſine querela.* 2.109.110.138

2. *Ecce poſitus eſt hic in ruinam, & in reſurrectionem multorum in Iſraël.* 2.232.233

3. *Qui habet duas tunicas det non habenti, & qui habet eſcas, ſimiliter faciat.* 3.p.3.236

4. *Imperauit Dominus febri et febris ceſſauit.* 2.445

6. *Quid vides feſtucam in oculo fratris tui, trabem autem quæ in oculo tuo eſt, non conſideras.* 126. 132

6. *Non poteſt arbor mala bonos fructus facere.* 3.p.1. 382.&ſeq.

6. *Menſuram bonam, & confertam, & coagitatam, & ſupereffluentem dabunt in ſinus veſtros.* 3.p. 2.472

6. *Qua menſura menſi fueritis, remetietur vobis.* 3.p.2.473
7. *Fides tua te ſaluum fecit.* 3.p.2.84
7. *Propter hunc ſermonem vade, exiit dæmonium à filia tua.* 3.p.2.84
8. *Crede tantum & ſalua erit.* 3.p.2.97
9. *Vermis eorum non morietur, & ignis non extinguetur.* 2.595
10. *De eo qui incidit in latrones, & ſpoliatus, & plagis impoſitis ſemiuiuus relictus eſt.* 1.27.3.p.2.306
10. *Deſcendens ab Hieruſalem in Hiericho.* 2.355
10. *De legis perito.* 3.p.2.306
11. *Si oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebroſum erit.* 2.447
11. *Comparat Chriſtus Sathanam forti armato cuſtodienti atrium ſuum.* 2.580
11. *Petite & dabitur vobis, &c. Dabit ſpiritum bonum petentibus ſe.* 3.p.1.120
11. *Omnis qui petit accipit.* 3.p.2.110
11. *Si ergo corpus tuum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum, & ſicut lucerna fulgoris illuminabit te.* 3.p.2.363
11. *Quod ſupereſt, date Eleemoſynam & omnia munda ſunt vobis.* 3.p.3.224
12. *Dico tibi non exies inde, donec etiam nouiſſimum minutum reddas.* 2.126.132.133
12. *Seruus qui cognouit voluntatem Domini ſui, & non præparauit, & non fecit ſecundùm voluntatem*

tem eius,vapulabit multis, qui autem non cognouit & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omnis autem cui multum datum eſt, multum quæretur ab eo. 2.134

12. *Quia complacuit Patri veſtro dare vobis regnū.* 3.p.1.156.183.187. 3.p.2.259

12. *Ignem veni mittere in terram.* 3.p.1.504

12. *Si venerit in ſecunda vigilia, & ſi in tertia vigilia venerit.* 3.p.3.72

12. *Stulte, hac nocte repetunt à te animam tuam, & quæ paraſti cuius erunt?* 3.p.3.237

12. *Sic eſt omnis, qui theſaurizat, & non eſt in Deum diues.* 3.p.3.237

13. *Cum videritis Abraham, Iſaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei.* 2.113

14. *Niſi quis renuntiauerit omnibus quæ poßidet, non poteſt eſſe meus diſcipulus.* 3.p.3.248

14. *Qui non odit patrem & matrem, & filios, & vxorem, &c.* 3.p.3.248

15. *Quid per centeſimam ouem aberrantem à grege, & dragmam perditam intelligitur?* 2.355

15. *Portio ſubſtantiæ data filio prodigo eſt liberum arbitrium.* 3.p.1.449.455

15. *Quanti Mercenarij, &c.* 3.p.2.429

16. *Lex & Prophetæ vſq; ad Ioannem.* 3.p.2.333

16. *Facite vobis amicos de Mammona iniquitatis, vt cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.* 3.p.3.230.249.254

16. *De diuite Epulone.* 3.p.3.237

17. *Si habueritis fidem ſicut granum ſinapis, diceris huic arbori moro, eradicare, & tranſplantare in mare, & obediet vobis.* 3.p.2.66

17. *Cum feceritis hæc omnia, dicite, ſerui inutiles ſumus, quod debuimus facere, fecimus.* 3.p.2.410. 424.425

18. *Mortuus erat & reuixit.* 3.p.1.503

18. *Publicanus orat cum fide pro remiſſione peccatorum.* 3.p.1.351. 3.p.2.183.230. 3.p.3. 165

18. *Gratias tibi ago Domine, quia non ſum ſicut cæteri homines, &c.* 3.p.2.27

18. *Omnis qui ſe humiliat exaltabitur.* 3.p.2.110. 183

18. *Fides tua te ſaluum fecit.* 3.p.2.339

18. *Oportet ſemper orare.* 3.p.3.10.65

19. *Venit filius hominis quærere, & saluū facere quod perierat.* 3.p.1.497

19. *De præmio fidelis ſerui qui lucratus erat decem mnas.* 3.p.2.471

23. *Hodie mecum eris in paradyſo.* 1.58

Ioannes.

1. *Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil.* 2.254.437

1. *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* 2. 342.456

1. *Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.* 2.383.382.3.p.1. 119.126.129

1. *Quotquot receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios*

lios Dei fieri. 3.p.1.119.528.3.p.2.53.113

1. *Lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Item: In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognouit.* 3.p.1.283

1. *Lex per Moyſen data eſt, gratia & veritas per Ieſum Chriſtum facta eſt.* 3.p.2.316

1. *Vita æterna dicitur gratia pro gratia.* 3.p.2.466

2. *Soluite templum hoc, & ego in triduo readificabo illud.* 2.33

3. *Qui non credit in filium, ira Dei manet ſuper eũ.* 2.342.360.576

3. *Niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu ſancto, non poteſt intrare in regnum Dei.* 2.352

3. *Qui credit in filium, habet vitam æternam.* 3.p.2.36.37.339

3. *Vt omnis qui credit in eum, nõ pereat, ſed habeat vitam æternam.* 3.p.2.108

3. *Qui facit veritatem, venit ad lucem vt manifeſtentur opera eius, quia in Deo ſunt facta.* 3.p.2.233

4. *Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam æternam.* 3.p.1.52

4. *Qui biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non ſitiet in æternum, ſed fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam æternam.* 3.p.2.285.465

5. *Quomodo vos poteſtis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, & gloriam quæ à ſolo Deo eſt, non quæritis?* 2.231

5. *Pater meus vſq; modo operatur.* 3.p.1.286.287

5. Eſt

5. *Eſt qui vos accuſet Moyſes, in quo vos ſperatis.* 3. p.3.17

6. *Omnis qui audiuit à patre, & didicit, venit ad me.* 3. p.1. 92.97.100.145.165.488.538

6. *Nemo poteſt ad me venire, niſi pater, qui miſit me, traxerit illum.* 3.p.1.120.133.145.165. 488.502.546

6. *Vultis & vos abire?* 3.p.1.451.527

6. *Sunt quidam ex vobis qui non credunt, ipſe enim ſciebat, qui eſſent credentes, & quis eum traditurus eſſet.* 3.p.2.73

7. *Qui credit in me, flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. Hoc autem dixit de ſpiritu, &c.* 3. p.1.52.& ſeq.

8. *Cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax eſt, & pater eius.* 2.192

8. *Diabolus homicida eſt ab initio.* 2.269.274

8. *Qui facit peccatum, ſeruus eſt peccati.* 3. p.1. 476.

8. *Vos ex patre diabolo eſtis.* 2. 451

8. *Si vos filius liberauerit, verè liberi eſtis.* 2.496

9. *Ego in iudicium veni, vt qui non vident, videant, & qui vident cæci fiant.* 2. 233

9. *Si eſſetis cæci, non haberetis peccatum, nunc autem dicitis, quia videmus, peccatum ergo veſtrũ manet.* 3.p.1. 139.140

10. *Non rapiet eas quiſquam de manu mea.* 3.p.1. 92.

10. *Ego ſum paſtor bonus, & cognoſco oues meas.* 3. p.1. 175

10. *Alias*

10. *Alias oues habeo, quæ non ſunt ex hoc ouili, & illas oportet me adducere, & vocem meam audient.* 3.p.1.182
11. *De reſurrectione Lazari.* 2.34.114
11. *Nonne 12. horæ ſunt in die?* 3.p.3.72
12. *Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Iſaias, excæcauit oculos eorum, & indurauit cor eorum.* 2.136.225.226.231. 3.p.1.132.487.
12. *Nunc princeps huius mundi eiicietur foras.* 2.580.
12. *Cum tanta ſigna feciſſet, non credebant in eum.* 3.p.1.487
12. *Veruntamen multi ex principibus credebant in eum, ſed non confitebantur. Dilexerunt enim magis gloriam hominum quam gloriam Dei, &c.* 3.p.2.76.77
13. *Dixit Chriſtus ſancto Petro: qui lotus eſt, non indiget, niſi vt pedes lauet. Et vos mundi eſtis, ſed non omnes.* 2.115.117.146
13. *Si non lauero te, non habebis partem mecum.* 2.145. & ſeq.
13. *Quod facis, fac citius.* 2.233
13. *Ego poſui vos, vt eatis, & fructum afferatis, & fructus veſter maneat.* 3.p.1.167
13. *In hoc cognoſcent omnes, quod diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad inuicem.* 3.p.2.234
13. *Mandatum nouum do vobis.* 3.p.2 322
14. *Vos autem cognoſcetis eum, quia apud vos manebit, & in vobis erit. In illa die cognoſcetis, quia*

ego

ego ſum in Patre, & vos in me, & ego in vobis. 3.p.2.234

14. *Qui diligit me, ſermonem meum ſeruabit, & Pater meus diliget eum.* 3.p.2.378

15. *Excuſationem non habent de peccato ſuo.* 2.226

15. *Non vos me elegiſtis, ſed ego elegi vos.* 3.p.1.156. 183

15. *Hoc eſt præceptum meum, vt diligatis inuicem.* 3.p.1.376

15. *Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructũ multum.* 3.p.1.384.386

15. *Sine me nihil poteſtis facere.* 3.p.1.386.418. 498.502

15. *Sicut palmes non poteſt à ſemetipſo ferre fructum, niſi manſerit in vite: ita & vos niſi in me manſeritis.* 3.p.1.476

15. *Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum.* 3.p.2.289

21. *Cum ſenueris alius cinget te, & ducet quo tu non vis: hoc autem dixit ſignificans qua morte clarificaturus erat Deum.* 2.114

Acta Apoſtolorum.

2. *Hunc definito conſilio, & praſcientia Dei traditum, per manus iniquorum affligentes interemiſtis.* 2.204

4. *Conuenerunt verè in ciuitate iſta aduerſus ſanctũ puerum tuum Ieſum quem vnxiſti, Herodes & Pontius Pilatus cum gentibus & populis Iſraël, facere qua manus tua & conſilium tuum decreuerunt fieri.* 2.204

5. Non-

5. *Nonne manens tibi manebat? & venundatum erat in tua poteſtate.* 3. p. 1. 296

7. *Vos ſemper ſpiritui ſancto reſiſtitis.* 3. p. 1. 91. 527

8. *Nondum Spiritus ſanctus in quemquam illorum venerat, ſed baptizati tantum erant in nomine Domini Ieſu.* 3. p. 2. 116

10. *De Eleemoſynis & oratione Cornelij.* 3. p. 1. 509

10. *Remiſsionem peccatorum accipere omnes qui credunt in eum.* 3. p. 2. 109

13. *Suſcitauit illis Dauid Regem, cui teſtimoniū perhibens dixit, inueni Dauid filium Ieſſe virum ſecundùm cor meum.* 2. 113

13. *Cur ex multis audientibus verbum Dei, alij conuertuntur, alij non?* 3. p. 1. 167

13. *In hoc omnis qui credit iuſtificatur.* 3. p. 2. 109

13. *Per hunc annuntiatur vobis remiſsio peccatorum, ab omnibus à quibus non potuiſtis in lge Moyſis iuſtificari. In hoc omnis qui credit iuſtificatur.* 3. p. 2. 181

15. *Fide purificans corda eorum.* 3. p. 2. 83

15. *Quid tentatis imponere iugum ſuper ceruices diſcipulorum, quod nec nos, nec patres noſtri portare potuimus.* 3. p. 2. 355. 356

16. *Tranſeuntes autem Phrygiæ & Galatiæ regionem, vetati ſunt à Spiritu ſancto loqui verbum Dei in Aſia. Cum veniſſent autem in Myſiam, tentabant ire in Bethinyam, & non permiſit eos Spiritus Ieſu.* 2. 239. 3. p. 1. 145

16. *Aperuit Dominus eius cor intendere his, quæ dicebantur à Paulo,* 3. p. 1. 166

17. Quæ-

17. *Quærere Deum, ſi forte attrectent eum, aut inueniant, quamuis non longè ſit ab vnoquoque noſtrum.* 3. p. 1. 278
17. *In ipſo viuimus, mouemur, & ſumus.* 3. p. 1. 285
22. *Ablue peccata tua inuocato nomine ipſius.* 3. p. 1. 352.
26. *Paulus mittitur ad gentes & populos, vt aperiat oculos eorum, & conuertantur de tenebris ad lucem, & de poteſtate ſathanæ ad Deum.* 2. 580.
27. *Incipiebat enim periculoſa eſſe nauigatio, quia ieiunium iam præterierat.* 3. p. 3. 199

Epiſt. ad Romanos.

In epiſt. ad Romanos refutãtur duo Iudaizantium errores. 3. p. 2. 358
1. *Sicut non probauerunt, Deum habere in notitia, tradidit illos in reprobum ſenſum. Item: Quia commutauerunt veritatem Dei in mendacium, & coluerunt, ac ſeruierũt creaturæ potius quam creatori: propterea tradidit illos Deus in paſsiones ignominiæ.* 2. 223. 227. 238. 241
1. *Nolo autem vos ignorare fratres, quia ſæpe propoſui venire ad vos, & prohibitus ſum vſque adhuc.* 2. 239
1. *Chriſtus prædeſtinatus eſt filius Dei in virtute.* 3. p. 1. 172
1. *Reuelatur ira Dei de cœlo ſuper omnem impietatem, & iniuſtitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in iniuſtitia detinent, quia quod notum eſt Dei, manifeſtum eſt in illis. Deus enim illis*

illis manifeſtauit. Inuiſibilia enim ipſius à creatura mundi per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur. Sempiterna quoq; eius virtus, & diuinitas, ita vt ſint inexcuſabiles, quia cũ cognouiſſent Deum, non ſicut Deum glorificauerunt. 3. p. 1. 278. 279. 281. 283. 338

1. *Euangelium virtus Dei eſt in ſalutem omni credenti, quia reuelatur in eo Dei iuſtitia ex fide in fidem.* 3. p. 2. 100. 109

2. *Gentes quæ legem non habent, naturaliter quæ legis ſunt faciunt.* 2. 20. 456. 457. 3. p. 1. 339. 341. 343. 359. 371. 374

2. *Quomodo patientia Dei homines indurat.* 2. 228.

2. *Qui ſine lege peccauerunt, ſine lege peribunt.* 2. 361.

2. *Factores legis iuſtificabuntur.* 3. p. 2. 191

3. *Non ſunt facienda mala vt bona eueniant.* 2. 175. 155. 237. 253. 269

3. *Numquid iniquus eſt Deus? abſit. Alioquin quomodo iudicabit* Deus *hunc mundum?* 2. 189

3. *Omnes peccauerunt, & egent gloria Dei.* 2. 342

3. *Iuſtificati gratis per gratiam ipſius, per redemptionem quæ eſt in Chriſto Ieſu.* 3. p. 1. 634. 44. 134

3. Excluſa eſt *gloriatio tua. Per quam legem? factorum? non, ſed per legem fidei.* 3. p. 2. 76. 89. 93. 413.

3. *Arbitramur hominem iuſtificari per fidem ſine operibus.* 3. p. 2. 80. 91. 92. 108. 117. 340

D 3. *Vnus*

3. *Vnus eſt Deus, qui iuſtificat circumciſionem ex fide, & præputium per fidem.* 3.p.2.80

4. *Vbi non eſt lex, nec præuaricatio eſſe poteſt.* 2.265.266.361

4. *Lex circumciſionis ſignaculum iuſtitiæ fidei.* 2.267

4. *Non infirmatus eſt fide, nec conſiderauit corpus ſuum emortuum, & emortuam vuluam Saræ, in repromiſſione etiam Dei non hæſitauit diffidentia, ſed confortatus eſt fide, dans gloriam Deo, pleniſſimè ſciens, quia quæcunq; promiſit Deus, potens eſt & facere. Ideo & reputatum eſt ei ad iuſtitiam.* 3.p.2.19.43.46.85.159

4. *Ideo ex fide, vt ſecundùm gratiam firma ſit promiſſio.* 3.p.2.45

4. *Credenti in eum, qui iuſtificat impium, reputatur fides eius ad iuſtitiam.* 3.p.2.82

4. *Ei qui operatur, merces imputatur ſecundùm debitum, non ſecundùm gratiam.* 3.p.2.92

4. *Si Abraham ex operibus iuſtificatus eſt, habet gloriam, ſed non apud Deum.* 3.p.2.93

4. *Qui traditus eſt propter delicta noſtra, & reſurrexit propter iuſtificationem noſtram.* 3.p.2.151

4. *Beati quorum remiſſæ ſunt iniquitates, & quorũ tecta ſunt peccata, beatus vir cui non imputauit Dominus peccatum.* 3.p.2.169

5. *Per vnum hominem peccatum in hunc mundum intra-*

intrauit, & per peccatum mors. 1. 48. 2. 112. 265. 327. 333. 339. 350. 359. 375. 402. 493

5. *Vbi abundauit delictum, ſuperabundauit & gratia.* 272

5. *Non ſicut delictum ita & donum.* 272

5. *Sicut per inobedientiam vnius hominis peccatores conſtituti ſunt multi, ita per obedientiam vnius hominis iuſti conſtituentur multi.* 2. 279. 302. 338. 358. 431. 496. 589. 52. 3. p. 1. 52

5. *Per vnius hominis delictum peccatum in mundum intrauit, in quo omnes peccauerunt.* 2. 279. 362. 376. 400. 418. 560

5. *Ferè totum caput quintum ad* Romanos *explicatur à columna* 2. 327. *vſque ad* 2. 339

5. *Chriſtus ſecundum tempus pro impiis mortuus eſt.* 2. 355

5. *Quomodo gratia Dei per Chriſtum abundauit in plures, quam peccatum abundauerit per Adam.* 2. 355. 359

5. *Vſque ad legem peccatum erat in mundo. Peccatum autem non imputabatur, cum lex non eſſet.* 2. 363. 364

5. *Adam quomodo forma futuri.* 2. 284. 305.

5. *Iudicium quidem ex vno in omnes homines in condemnationem, gratia verò ex multis delictis in iuſtificationem.* 2. 304. 586. 589

5. *Per vnius iuſtitiam in omnes homines in iuſtificatione vitæ.* 2.589

5. *Caritas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris per Spiritum ſanctum, qui datus eſt nobis.* 3.p.1.59.77.511. 3.p.2.136

5. *Legem datam eſſe, vt peccatũ ſuperabundet, quomodo intelligendum?* 3.p.1.423

5. *Iuſtificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deũ.* 3.p.2.80

5. *Sicut regnauit peccatum in mortem, ita & gratia regnet per iuſtitiam in vitam æternam.* 3.p.2.152.

6. *Non eſtis ſub lege, ſed ſub gratia.* 2.267. 3.p.2.330.

6. *Vt in nouitate vitæ ambulet.* 2.352

6. *Mori peccato, vt reſurgamus iuſtitiæ.* 2.353

6. *Stipendium peccati mors.* 1.48. 2.126.139.140.265.330.355.44. 3.p.2.336

6. *Vetus homo noſter crucifixus eſt, vt deſtruatur corpus peccati.* 2.445.446.447

6. *Non regnet peccatum in veſtro mortali corpore, ad obediendum concupiſcentiis eis.* 2.445.447.491.498.513.537

6. *Quid intelligatur per corpus peccati.* 447

6. *Gratia Dei vita æterna.* 2.452.44. 3.p.1.411.

6. *Liberati à peccato, ſerui facti eſtis iuſtitiæ.* 3.p.1.209.

6. *Neq; exhibeatis membra veſtra arma iniquitatis peccato, ſed exhibete vos Deo, tanquam ex mor-*

mortuis viuentes, & membra veſtra arma iuſtitiæ Deo. 3.p.2.152

6. *Quod enim mortuus eſt peccato, mortuus eſt ſemel.* 3.p.2.177

6. *Exhibete membra veſtra ſeruire iuſtitiæ in ſanctificationem.* 3.p.2.378

7. *Iam non ego operor illud, ſed quod habitat in me peccatum.* 1.8.2.437.477.478.491

7. *Infœlix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* 1.8.2.39.40.383.478.507.622.

7. *Sentio aliam legem in membris meis.* 1.32.34.42.2.438.478.479.498.506.627

7. *Quare leges in tabulis ſcribuntur?* 2.267

7. *Peccatum per mandatum ſeduxit me, & per illud occidit.* 2.297

7. *Abſq; lege peccatum mortuum erat.* 2.363

7. *Scio quod nõ habitet in me, hoc eſt in carne mea, bonum. Non enim quod volo bonum hoc ago, ſed quod odi malum hoc facio.* 2.438.478.482.505.498.3.p.1.483.551

7. *Peccatum operatum eſt in me omnem concupiſcentiam.* 2.448.500

7. *Quid ergo lex peccatum eſt? abſit.* 2.449.450.498.499

7. *Lex dicitur mors.* 498

7. *Peccatum non cognoui niſi per legem. Nam concupiſcentiam neſciebam, niſi lex diceret, non concupiſces.* 2.499

7. *Scio enim quia lex ſpiritualis eſt, ego autem carnalis ſum, venundatus ſub peccato.* 2. 501. 503. 504

7. *Quod odi facio, & mente ſeruio legi Dei.* 2. 501

7. *Inuenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam malum mihi adiacet.* 2. 505. 628

7. *Velle adiacet mihi, perficere autem bonum non inuenio.* 2. 507. 3. p. 1. 508. 3. p. 2. 359

7. *Omnia cooperantur in bonum his, qui ſecundum propoſitum vocati ſunt ſancti.* 3. p. 1. 97

7. *Libertas à peccato explicatur ſimilitudine mulieris, liberatæ à ſeruitute viri morte intercedente.* 3. p. 2. 328

7. *Vt fructificemus Deo. Et poſtea: vt fructificaremus morti.* 3. p. 2. 329

8. *Si autem Chriſtus in vobis eſt, corpus quidem mortuum eſt propter peccatum, &c.* 1. 48. 2. 265. 421

8. *Exſpectamus redemptionem corporis noſtri.* 2. 371. 478

8. *Nihil ergo damnationis eſt iis, qui ſunt in Chriſto Ieſu.* 2. 480. 481. 489. 502. 507. 3. p. 2. 346

8. *Et nos primitias ſpiritus habentes, intra nos ingemiſcimus adoptionem exſpectantes, redemptionem corporis noſtri.* 2. 503

8. *Sapientia carnis inimica eſt Deo.* 2. 508

8. *Vanitati creatura ſubiecta eſt non volens.* 2. 617

8. *Quos prædeſtinauit, hos et vocauit, quos vocauit, hos*

hos & iuſtificauit. 3. p. 1. 45. 92. 97. 3. p. 2. 154. 287

8. *Qui ſpiritu Dei agũtur, hi ſunt filij Dei.* 3. p. 1. 59

8. *Ut conformes efficiamur imagini filij Dei.* 3. p. 1. 172. 3. p. 2. 8

8. *Quos praſciuit, & predeſtinauit conformes fieri imaginis filij ſui.* 3. p. 1. 175. 187. 3. p. 3. 117

8. *Tunc & ipſa creatura liberabitur à ſeruitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei.* 3. p. 1. 209

8. *Quod impoſſibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem, Deus filium ſuum miſit in ſimilitudinem carnis peccati, & de peccato damnauit peccatum, vt iuſtificatio legis impleretur in nobis.* 3. p. 1. 277. 3. p. 2. 176

8. *Lex diuina quomodo lex mortis & peccati?* 3. p. 1. 354

8. *Ipſe ſpiritus poſtulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus.* 3. p. 3. 55

8. *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.* 3. p. 1. 523. 3. p. 2. 237

8. *Spiritus adiuuat infirmitatem noſtram.* 3. p. 1. 526

8. *Spiritus viuit propter iuſtificationem.* 3. p. 2. 53

8. *Accepiſtis ſpiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba pater. Ipſe enim ſpiritus teſtimonium reddit ſpiritui noſtro, quod ſumus filij Dei.* 3. p. 2. 237. 244

8. *Certus ſum, quia neque mors, neque vita poterit nos ſeparare à caritate Dei.* 3. p. 2. 238. 285

8. *Si tamen compatimur vt & conglorificemur. Exiſtimo enim quia non ſunt condignæ paßiones huius temporis ad futuram gloriam.* 3.p.2.336. 403.412.448.472

8. *Lex ſpiritus vitæ liberauit me à lege peccati & mortis.* 3.p.2.358

9. *Nunquid iniquitas apud Deum? abſit.* 2.189. 211.216

9. *An non habet poteſtatem figulus facere aliud vas in honorem, aliud in contumeliam?* 2.207. 209.176

9. *In hoc ipſum excitaui te, vt oſtendam in te virtutem meam.* 2.207.213

9. *O homo, tu quis es, qui reſpõdeas Deo? Nunquid dicit figmentum ei qui ſe finxit, quare ſic me feciſti?* 2.207.213.270. 3.p.1.158

9. *Si Deus volens oſtendere iram, & notam facere potentiam ſuam, ſuſtinuit in multa patiẽtia vaſa iræ apta in interitum, vt oſtenderet diuitias gloriæ ſuæ in vaſa miſericordiæ, quæ præparauit in gloriam.* 2.210.214.243. 3.p.1.122

9. *Cur Deus vnius miſeretur non alterius, Iacob dilexit, Eſau odio habuit antequam quidquam mali vel boni egerant, non eſt ratio niſi voluntas Dei.* 2.213. 3.p.1.158.188.194.195

9. *Cuius vult miſeretur, & quem vult indurat.* 2. 216.220.223.227.244.252. 3.p.1.194

9. *Ecce ponam in Syon lapidem offenſionis, & petram ſcandali.* 2.232.233.234

9. *Non volentis, neque currentis, ſed miſerentis Dei eſt.* 3.p.1.167

9. *Vt ſecundum electionem propoſitum Dei maneret.* 3.p.1.187.188

9. *Iacob dilexi, Eſau odio habui.* 3.p.1.157.187.188. 194

9. *Gentes quæ non ſectabantur iuſtitiam, apprehenderunt iuſtitiam. Iuſtitiam autem quæ ex fide eſt, &c.* 3.p.2.90

10. *Fides ex auditu, auditus autem per verbum Chriſti.* 3.p.1.66

10. *Quæ ex fide eſt iuſtitia, ſic dicit, ne dixeris in corde tuo, quis aſcendet in cœlum, id eſt, Chriſtum deducere? aut quis deſcendet in abyſſum, id eſt, Chriſtũ à mortuis reuocare? ſed quid dicit? prope eſt verbum in ore tuo, & in corde tuo, hoc eſt verbum fidei, quod prædicamus: quia ſi confitearis in ore tuo Dominum Ieſum, &c.* 3.p.1.358. & ſequentib.

10. *Quicunq; inuocauerit nomen Domini ſaluus erit. Sed quomodo inuocabunt in quem non crediderunt? quomodo credent ſine prædicante? quomodo prædicabunt niſi mittantur?* 3.p.2.53.85.110

10. *Ignorantes Dei iuſtitiã, & ſuam quærentes ſtatuere, iuſtitiæ Dei non ſunt ſubiecti.* 3.p.2.90.173

10. *Omnis qui credit in eum, non confundetur.* 3.p.2. 109

10. *Corde creditur ad iuſtitiam, ore autem confeſſio fit ad ſalutem.* 3.p.2.336

11. *O altitudo diuitiarum ſapientiæ & ſcientiæ Dei.2. 213.3.p.2.267*
11. *Non repulit Deus plebem ſuam, quam præſciuit. 3.p.1.175*
11. *Reliquiæ ſecundùm electionem gratiæ ſaluæ factæ ſunt. 3.p.1.157.188*
11. *Quis prior dedit illi, & retribuetur ei? 3.p.1.503*
13. *Qui autem diligit, legem impleuit. 2.138.141*
13. *Induimini Dominũ noſtrũ Ieſum Chriſtũ. 2.446*
14. *Omne quod non eſt ex fide, peccatũ eſt. 3.p.1.386*
14. *Qui diſcernit, ſi mãducauerit, damnatus eſt, quia non ex fide. 3.p.1.386*

I. Ad Corinthios.

1. *Qui gloriatur, in Domino glorietur. 2.347*
1. *Qui factus eſt nobis à Deo ſapientia, et iuſtitia, & redemptio. 3.p.2.174*
2. *Sapientiam loquimur inter perfectos. 2.108*
2. *Nos autem non ſpiritum huius mundi accepimus, ſed ſpiritum qui ex Deo eſt, vt ſciamus, quæ donata ſunt nobis. 3.p.2.238*
3. *Si quis ſuperædificat ſupra fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides precioſos: ligna, fœnum, ſtipulam, vniuſcuiuſq; opus maniſeſtũ erit. Dies enim declarabit, &c.2.127.133.152.3.p.2.363*
3. *Ego plantaui, Apollo rigauit, Deus autem incrementum dedit. 3.p.1.522*
3. *Vnuſquiſque mercedem accipiet ſecundùm ſuum laborẽ, Dei enim ſumus coadiutores. 3.p.1.522*
3. *Fundamentum aliud nemo poteſt ponere præter quod poſitũ eſt, quod eſt Chriſtus Ieſus. 3.p.2.83*

4. *Quomodo Apoſtolus Corinthios filios ſuos vocet?* 2.452

4. *Tunc illuminabuntur abſcondita tenebrarum,& manifeſta erunt conſilia cordium.* 2.608

4. *Quis enim te diſcernit? Quid habes quod non accepiſti?* 3.p.1.97.107.180.347.477.498.502.556

4. *Nihil mihi conſcius ſum, ſed non in hoc iuſtificatus ſum.* 3.p.2.217.219.226

4. *Mihi autem pro minimo eſt, vt à vobis iudicer, aut ab humano die, ſed neque me ipſum iudico. Qui autem iudicat me, Dominus eſt: itaq; nolite ante tempus iudicare,&c.* 3.p.2.219

6. *An neſcitis quia iniqui regnum Dei non poſſidebunt? nolite errare, neq; fornicarij, neque idolis ſeruientes, neq; adulteri,&c.* 2.103.121.129

6. *Et hæc quidem fuiſtis, ſed abluti eſtis, ſed ſanctificati eſtis, ſed iuſtificati eſtis in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti,& in Spiritu Dei noſtri.* 3.p.2.136.167

7. *Qui non ſe continent, nubant: melius enim eſt nubere quam vri.* 2.628

7. *Non habens neceſſitatem, ſed poteſtatem habens ſuæ voluntatis.* 3.p.1.209

7. *Quod vult faciat, non peccat ſi nubat.* 3.p.1.373

7. *Qui ſtatuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitatem, ſed poteſtatem habens ſuæ voluntatis,& hoc iudicauit in corde ſuo,&c.* 3.p.1.437

9. *Apoſtolus dicit ſe ſub lege non eſſe, & tamen ſine lege non eſſe, ſed in lege eſſe Chriſti.* 2.268

9. *Non ſum liber? non ſum Apoſtolus.* 3.p.1.296

10. *Fidelis Deus qui nõ ſinet vos tentari ſupra id quod poteſtis.* 2.191.495.3.p.1.362.363.364

10. *Deum operari omnia in omnibus.* 3.p.1.286

10. *Siue manducatis, ſiue bibitis, ſiue quid aliud facitis, omnia in gloriam Dei facite.* 3.p.1.387

10. *Omne quod in macello venit, manducate.* 3.p.3.134

11. *Mulier ex viro, non vir ex muliere, & mulier propter virum, non vir propter mulierem formatus eſt.* 2.295

11. *Probet ſe vnuſquiſq; & ſic de pane illo edat.* 3.p.2.239

12. *Diuiſiones gratiarum.* 3.p.1.44

12. *Vnicuique datur manifeſtatio Spiritus ad vtilitatem.* 3.p.1.89

12. *Hæc autem operatur vnus & idem ſpiritus, diuidens ſingulis prout vult.* 3.p.1.262.265

12. *Qui operatur omnia in omnibus.* 3.p.1.538

13. *Caritas patiens eſt, benigna, &c.* 3.p.1.512

13. *Nunc autem manent fides, ſpes, caritas, tria hæc, maior autem horum eſt caritas.* 3.p.2.19

13. *Caritas nunquam excidit.* 3.p.2.286

13. *Si habuero omnem fidem, ita vt montes transferã, caritatẽ autẽ non habuero, nihil ſum.* 3.p.2.65

15. *Primum hominem factum eſſe in animam viuentem, ſecundum, in ſpiritum viuificantem.* 1.14.138

15. *In Adam omnes moriuntur.* 1.49.2.279.301.402

15. *Per hominem mors.* 1.49

15. *Stimulus mortis peccatum.* 1.49.2.355

15. *Primus homo forma futuri.* 2.159

15. *Sicut portauimus imaginem terreni, ita portemus imaginem cœleſtis.* 2.446.3.p.2.139

15. *Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes viuificabuntur.* 3.p.1.121

15. *Lex virtus peccati.* 3.p.1.380.423

15. *Plus omnibus laboraui, non autem ego ſolus, ſed gratia Dei mecum.* 3.p.1.526

16. *Spero me aliquantulũ temporis manere apud vos, ſi Dominus permiſerit.* 2.237.238

II. Ad Corintheos.

1. *Gloria noſtra hæc eſt, teſtimonium conſcientiæ noſtræ.* 3.p.2.239.255

3. *Non ſumus ſufficientes cogitare aliquid ex nobis, tanquam ex nobis, ſed ſufficientia noſtra ex Deo eſt.* 3.p.1.343.489.500.538

3. *Litera occidit.* 3.p.1.354.423.3.p.2.315.318

3. *Moyſes ponebat velamen ſuper faciem ſuam, vt non intenderent filij Iſraël in faciem eius: nos autem reuelata facie, &c.* 3.p.2.309

4. *Sed licet is qui foris eſt noſter homo corrumpitur: tamen is qui intus eſt renouatur de die in diem.* 1.10

4. *Leues & momentaneæ paſſiones æternũ gloriæ pondus operantur.* 3.p.2.403

5. *Si vnus pro omnibus mortuus eſt, ergo omnes mortui ſunt, & pro omnibus mortuus eſt Chriſtus.* 2.343.355.419.421

5. *Qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit.* 2.343.456.498.3.p.2.175

5. *Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal Christi, vt referat vnuſquiſq; propria corporis, ſicut geſſit, ſiue bonum, ſiue malum.* 2.360.603

5. *Deus erat in Chriſto mundum reconcilians ſibi, non reputans illis delicta ipſorum.* 3.p.2.175

7. *Emundemus nos ab omni inquinamento carnis, et ſpiritus, perficientes ſanctificationem in timore Domini.* 2.93.3.p.2.378

8. *Non imperans dico, ſed conſilium do: in præſenti veſtra abundantia illorum inopiam ſuppleat.* 3.p.3.239

9. *Vnuſquiſque prout deſtinauit in corde, non ex triſtitia, aut ex neceſſitate, hilarem enim datorem diligit Deus.* 3.p.1.438

9. *Multiplicabit ſemen veſtrum, et augebit incrementa frugum iuſtitiæ veſtræ.* 3.p.2.378

10. *Captiuandum eſſe intellectum in obſequium fidei.* 3.p.1.487

11. *Timeo ne ſicut ſerpens Heuam ſeduxit aſtutia ſua, ita corrumpantur ſenſus veſtri.* 2.290.293

12. *Paulus raptus in tertiũ cœlum, & in paradiſum.* 2.57.58

12. *Sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficitur.* 2.541.3.p.1.45

12. *Voſmetipſos tentate ſi eſtis in fide, an non cognoſcitis voſmetipſos, quia Chriſtus in vobis eſt, niſi ſortè reprobi eſtis?* 3.p.2.240

13. *An experimentum quæritis eius, qui in me loquitur*

tur Chriſtus, qui in vobis non infirmatur, ſed potens eſt in vobis? nam etſi crucifixus eſt ex infirmitate, ſed viuit ex virtute Dei. 3.p.2.240

13. *Nam & nos infirmi ſumus cum illo, ſed viuimus cum eo ex virtute Dei in vobis, &c.* 3.p.2.241

Ad Galatas.

In epiſtola ad Galatas duplex quæſtio tractatur. 3.p.2.94

Item in eadem refutantur duo Iudaizantium errores. 3.p.2.358

1. *Paulus quomodo dicitur naturâ Hebræus.* 3.p.1.66

2. *Si per legem iuſtitia, ergo Chriſtus gratis mortuus eſt.* 3.p.2.94

3. *Concluſit ſcriptura omnia ſub peccato, vt remiſſio per Chriſtum daretur credentibus.* 2.343

3. *Omnes filij Dei eſtis per fidem.* 3.p.1.66

3. *Si ex lege hæreditas, ergo non ex promiſſione.* 3.p.2.94

3. *Si data eſſet lex, quæ poſſit viuificare, verè ex lege eſſet iuſtitia.* 3.p.2.53

3. *Lex propter trangreſſionem poſita eſt.* 3.p.2.330

3. *Qui ex operibus legis ſunt, ſub maledicto ſunt.* 3.p.2.357

3. *Chriſtus nos liberauit de maledicto legis factus pro nobis maledictum.* 3.p.2.357

5. *Qui talia agunt, regnum Dei non conſequentur.* 2.22

5. *Si Spiritu ducimini, non eſtis ſub lege.* 2.268. 3.p.2.330

5. Eua-

5. *Euacuati eſtis à Chriſto, qui in lege iuſtificamini, à gratia excidiſtis.* 3.p.2.94
5. *Fructus Spiritus eſt Caritas, &c.* 3.p.1.512
5. *Nos autem ſpiritum ex fide, ſpem iuſtitiæ exſpectamus: Nam in Chriſto Ieſu neque circumciſio aliquid valet, neque præputium, ſed fides quæ per dilectionem operatur.* 3.p.2.140.268
6. *Qui ſe exiſtimat aliquid eſſe, cum nihil ſit, ſeipſum ſeducit.* 2.297

Ad Epheſios.

1. *Elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionem, vt eſſemus ſancti & immaculati.* 2.108.3.p.1.156.3.p.2.242
1. *Qui omnia operatur ſecundùm conſilium voluntatis ſuæ.* 2.197.234
1. *Chriſtus inſtaurauit quæ in cœlis, & quæ in terra ſunt.* 2.593
1. *Prædeſtinauit nos in laudem gloriæ gratiæ ſuæ.* 3.p.1.45.156
1. *In quo nos ſorte vocati ſumus, prædeſtinati ſecundùm propoſitum eius.* 3.p.1.156
1. *Deus nos acceptos ſiue gratioſos habuit in dilecto filio ſuo.* 3.p.2.177
2. *Eramus & nos naturâ filij iræ.* 1.9.19.39.2.212.250.343.362.376.404.456.625.631
2. *Gratiâ eſtis ſaluati per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum eſt.* 3.p.1.120
2. *Cum eſſetis mortui peccatis & delictis.* 3.p.1.503
3. *Chriſtus per fidem habitat in cordibus.* 3.p.1.59

3. *Per

3. *Per quem habemus fiduciam, & acceſſum in confidentia per fidem eius.* 3.p.2.241
4. *Renouamini ſpiritu mentis veſtræ, & induite nouum hominem, qui ſecundùm Deum creatus eſt in iuſtitia, & ſanctitate veritatis.* 2.9.447.452.512.3.p.2.53.179
4. *Deponite vos, ſecundum priſtinam conuerſationem, veterem hominem.* 2.512
5. *Fornicatio, & omnis immunditia aut auaritia ne nominetur in vobis, ſicut decet ſanctos, aut turpitudo, aut ſtultiloquium, &c.* 2.140
5. *Eccleſiam omninò eſſe ſine macula & ruga.* 2.97
5. *Mundans eam lauacro aquæ in verbo vitæ.* 2.352
6. *Pax fratribus, & caritas cum fide à Deo patre.* 3.p.1.512.
19. *De matrimonio.* 2.307

Ad Philippenſes.

1. *Qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet vſque in diem Chriſti.* 3.p.1.437
2. *Deus eſt qui operatur in vobis velle & perficere pro bona voluntate.* 3.p.1.109.117.121.538.508
2. *Cum metu & tremore ſalutem veſtram operamini. Deus enim eſt, &c.* 3.p.1.168.192.498.538
3. *Non quod iam acceperim, aut iam perfectus ſim: ſequor autem ſi comprehendam.* 2.107
3. *Quicunq; perfecti ſumus, hoc ſentiamus.* 2.108
3. *Et inueniar in illo nō habens meam iuſtitiam, quæ ex lege eſt, ſed illam, quæ ex fide eſt Chriſti, quæ ex Deo eſt iuſtitia in fide.* 3.p.2.4.95.96.412

4. *In omni oratione & obſecratione, cum gratiarum actione petitiones veſtræ innoteſcant apud Deũ.* 3.p.3.4. *& ſeq. fuſius explicatur.*

Ad Coloſſenſes.

1. *Nos per Chriſtum eripi de poteſtate tenebrarum.* 2.580

1. *Pacificans per ſanguinem crucis eius, ſiue quæ in terris, ſiue quæ in cœlis ſunt.* 2.593

2. *Cum mortui eſſetis in delictis.* 3.p.1.497

2. *Si mortui eſtis cum Chriſto ab elementis mundi huius, quid adhuc decernitis, ne tetigeritis, ne guſtaueritis, ne contrectaueritis? quæ ſunt omnia in interitum ipſo vſu, ſecundùm præcepta & doctrinas hominum.* 3.p.3.135

3. *Quid ſit exuere veterem hominem, & induere nouum.* 2.447.513

3. *Mortificate membra veſtra, quæ ſunt ſuper terram.* 2.512.

Ferè totum tertium caput explicatur. 2.447

II. Ad Theſſalonicenſes.

2. *Eo quod Caritatem veritatis non receperunt, vt ſalui fierent, ideo mittet illis Deus operationem erroris, vt credant mendacio.* 2.225

I. Ad Timotheum.

1. *Fui Blaſphemus & contumelioſus, & perſecutor, ſed miſericordiam conſecutus ſum, quia ignorãs feci in incredulitate.* 2.95.134.135

1. *Lex iuſto non eſt poſita.* 2.266.265.267.3.p.2. 330
1. *Habens fidem & bonam conſcientiam quam quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt.* 2. 283
1. *Finis præcepti caritas de corde puro.* 3.p.1.78
1. *Vult omnes homines ſaluos fieri.* 3.p.1.122.126. 151.3.p.2.108
2. *Vir nõ eſt ſeductus, mulier autem ſeducta in præuaricatione fuit.* 2.292.293.295.296.297
2. *Mulier in ſilentio diſcat cum omni ſubiectione. Docere autem mulieri non permitto, neq; dominari in virum, ſed eſſe in ſilentio.* 2.295
2. *Quia prior Adam formatus eſt, deinde Heua.* 2. 295
2. *Dedit redemptionem ſemetipſum pro omnibus.* 2. 355.587
2. *Obſecro igitur primum omnium fieri obſecrationes, orationes, poſtulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus.* 3.p.3.4
4. *Deus ſolus immortalis.* 2.420
4. *Omnis creatura Dei bona eſt.* 2.437
4. *Qui eſt Saluator omnium hominum, maxime fidelium.* 3.p.1.122.127
4. *In nouiſſimis diebus diſcedent quidam à fide, prohibentes nubere, & abſtinere à cibis, &c.* 3.p.2. 138
4. *Exerce te ad pietatem. Corporalis enim exercitatio ad modicum valet, pietas autem ad omnia.* 3. p.3.163.164

5. *Qui ſuorum, maximè domeſticorum, curam non habet, fidem negauit, & eſt infideli deterior.* 3. p. 2. 73

6. *Radix omnium malorũ eſt cupiditas, quam quidam appetentes errauerunt à fide.* 2. 283. 284. 449

II. Ad Timotheum.

1. *Scio cui credidi, & certus ſum, quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diem iuſtus iudex.* 3. p. 2. 260

2. *Ne quando Deus det illis pœnitentiam ad cognoſcendam veritatem & reſipiſcant à laqueis diaboli.* 3. p. 1. 486. 132. 549

2. *Cognouit Dominus qui ſunt eius.* 3. p. 1. 175

2. *In magna domo ſunt vaſa aurea & fictilia, alia in honorem, alia in contumeliam, &c.* 3. p. 1. 175

2. *Diſcedat ab iniquitate omnis qui nominat nomẽ Domini.* 3. p. 1. 176

2. *Erit vas in honorem.* 3. p. 1. 176

2. *A quo captiui tenentur ad ipſius voluntatem.* 3. p. 1. 387

4. *Quam reddet mihi in illa die iuſtus iudex.* 3. p. 2. 462

Ad Titum.

1. *Omnia munda mundis, inquinatis autem, & infidelibus nihil eſt mundum, ſed inquinata ſunt eorum, & mens, & conſcientia.* 3. p. 1. 388

2. *Sobriè, iuſtè, & piè viuamus in hoc ſeculo.* 2. 94

3. *Per lauacrum regenerationis & renouationis.* 2. 352

3. *Apparuit benignitas et humanitas Saluatoris noſtri Dei, non ex operibus quæ fecimus nos, ſed ſecũdum ſuam miſericordiam ſaluos nos fecit per lauacrum, &c.* 3.p.2.137

Ad Hebræos.

1. *Qui cum ſit ſplendor patris & figura ſubſtantiæ eius.* 3.p.2.41
3. *Initium ſubſtantiæ eius.* 3.p.2.41
4. *Feſtinemus ingredi in illam requiem.* 3.p.2.339
5. *Factus eſt omnibus obedientibus ſibi cauſſa ſalutis æternæ.* 3.p.2.110
6. *Hoc faciemus ſiquidem permiſerit Deus.* 2.237.239
7. *Melchiſedec dicitur ſine Patre, ſine Matre, ſine genealogia, neq; initium dierum, nec finem vitæ habens.* 294
7. *Chriſtus & Leui in lumbis Abrahæ.* 2.393
10. *Quanto magis putatis deteriora mereri ſupplicia, qui filium Dei conculcauerit, & ſanguinem teſtamenti pollutum duxerit, in quo ſanctificatus eſt, & ſpiritui gratiæ cõtumeliam fecerit.* 2.134
10. *Patientia vobis neceſſaria eſt, vt facientes voluntatem Dei, reportetis promiſſionem.* 3.p.2.335
11. *Sine fide impoſſibile eſt placere Deo.* 3.p.1.388.3.p.2.16
11. *Fides eſt ſperandarum ſubſtantia rerum, argumẽtum non apparentium.* 3.p.2.15
11. *Fide intelligimus aptata eſſe ſecula verbo Dei.* 3.p.2.16.17

11. *Fide Noë reſponſo accepto de iis quæ adhuc non videbantur, metuens aptauit arcam in ſalutem domus ſuæ. per quam damnauit mundum, & iuſtitia, quæ per fidem eſt, hæres eſt conſtitutus.* 3.p.2.18.138

11. *Accedentem ad Deũ, oportet credere quia eſt, etc.* 3.p.2.53

11. *Sancti per fidem vicerunt regna, operati ſunt iuſtitiam, adepti ſunt repromiſſiones, obturauerunt ora leonum.* 3.p.2.17.81.159

11. *Abel plurimam hoſtiam fide obtulit. Noë aptauit arcam. Abraham obediuit Deo.* 3.p.2.82

11. *Abel conſecutus eſt teſtimonium, quod eſſet iuſtus.* 3.p.2.138.150

12. *Deponamus omne pondus, & circumſtans nos peccatum.* 2.513.514

13. *Beneficentiæ & communionis nolite obliuiſci, talibus enim hoſtiis promeretur Deus.* 3.p.2.344

Epiſtola Iacobi.

Fuit olim hæc epiſtola dubiæ fidei, modò non. 3.p.1.435

Scopus Epiſtolæ eſt, vt probet opera bona eſſe neceſſaria ad ſalutem. 3.p.2.338.372

1. *Neminem à Deo tentari, ſed à concupiſcentia ſua.* 2.31.128.191.192.476

1. *Concupiſcentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum verò cum conſummatum fuerit generat mortem.* 2.128.333.450.473.476

1. *Apud quem non eſt tranſmutatio nec viciſsitudinis obumbratio.* 2.380

1. *Beatus vir, qui ſuffert tẽtationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ.* 2.477

1. *Vt ſimus initium aliquod creaturæ eius.* 2.514

1. *Poſtulet in fide nihil hæſitans.* 3.p.2.43

2. *Qui offendit in vno, factus eſt omnium reus.* 2.138.139.145.149.150.151

2. *Qui enim dixit, non mœchaberis, dixit non occides. Quod ſi non mœchaberis, occides autem, factus es tranſgreſſor legis.* 2.141

2. *Dæmones credunt & contremiſcunt.* 2.210.3.p.2.69

2. *Quid proderit fratres mei, ſi fidem dicat quis ſe habere, opera autem non habeat? nunquid poterit fides ſaluare illum?* 3.p.2.67

2. *Ex operibus iuſtificatur homo.* 3.p.2.194

2. *Abraham pater noſter nonne ex operibus iuſtificatus eſt, offerens filium ſuum ſuper altare, &c.* 3.p.2.371.374

2. *Nolite in perſonarũ acceptione habere fidem Domini noſtri Ieſu Chriſti.* 3.p.2.372

2. *Iudicium ſine miſericordia ei, qui non fecit miſericordiam.* 3.p.2.408.473

3. *In multis offendimus omnes.* 2.104.108.138.142.145.149.515

Epiſtola I. Petri.

Scopus epiſtolæ eſt vt probet opera bona eſſe neceſſaria ad ſalutem. 3.p.2.338.372

1. *Renati non ex ſemine corruptibili, ſed incorruptibili per verbum Dei.* 3.p.1.559

2. *Qui peccatum non fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius.* 2.110

3. *Chriſtus ſemel pro peccatis noſtris mortuus eſt, iuſtus pro iniuſtis.* 2.355

Epiſt. II. Petri.

Scopus epiſtolæ eſt, vt probet opera bona eſſe neceſſaria ad ſalutem. 3.p.2.338

1. *Efficimur conſortes diuinæ naturæ.* 3.p.2.148

1. *Satagite, vt per bona opera certam veſtram vocationem, & electionem faciatis.* 3.p.2.242

2. *A quo quis ſuperatus eſt, huius & ſeruus eſt.* 2.242.313.353.631.3.p.1.476

3. *Deus neminem vult perire.* 2.190.268.3.p.1.122.126

I. Epiſt. Ioannis.

Scopus epiſtolæ eſt, vt probet opera bona eſſe neceſſaria ad ſalutem. 3.p.2.338.372

1. *Si dixerimus quia peccatũ non habemus, nos ipſos ſeducimus.* 2.104.105.108.117.130.138.139.141.145.515

1. *Si confiteamur peccata noſtra, fidelis eſt, et iuſtus, vt remittat nobis peccata noſtra, & emundet nos ab omni iniquitate.* 2.117.3.p.2.107

1. *Deus lux eſt, & in eo tenebræ non ſunt vllæ.* 2.192

2. *Concupiſcentia non eſt ex Deo, ſed ex mundo.* 1.32.35

2. *Ipſe eſt propitiatio pro peccatis totius mundi.* 2.562

2. *Ex nobis prodierunt, ſed non erant ex nobis.* Nam *ſi fuiſſent ex nobis, permanſiſſent vtique nobiſcum.* 3.p.1.168

2. *Quidquid eſt in mundo, concupiſcentia carnis eſt, aut concupiſcentia oculorum, aut ſuperbia vitæ.* 3.p.1.389

2. *Qui natus eſt ex Deo, non peccat.* 2.109

2. *Qui dicit ſe noſſe Deum, & mandata eius non ſeruat, hic mendax eſt.* 3.p.2.73

3. *Peccatum eſt iniquitas.* 2.91.259.265.451. 508. 3.p.1.402

3. *Omnis qui natus eſt ex Deo, peccatum non facit. quoniam ſemen ipſius manet in eo, & non poteſt peccare, quoniam ex Deo natus eſt.* 2.109. 3.p.1. 54.559. 3.p.2.286

3. *Peccatum in eo non eſt.* 2.189

3. *Qui facit peccatum, ex diabolo eſt.* 2.192

3. *Qui facit iuſtitiam, iuſtus eſt.* 3.p.2.194

3. *Scimus quoniam translati ſumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.* 3.p.2.241

4. *Qui manet in caritate, in Deo manet, & Deus in eo.* 3.p.1.59

4. *Deus caritas eſt.* 3.p.1.81

4. *Caritas ex Deo eſt.* 3.p.1.511

4. *Omnis qui diligit, ex Deo natus eſt.* 3.p.2.110

4. *In hoc cognouimus, quoniam in ipſo manemus, & ipſe in nobis, quoniam de ſpiritu ſuo dedit nobis.* 3.p.2.241

5. *Et mandata eius grauia non ſunt.* 2.495

5. *Omnis iniquitas eſt peccatum.* 2.543

5. *Hæc ſcribo vobis qui creditis in filiũ Dei, vt ſciatis quia habetis vitam æternam.* 3.p.2.49
5. *Omnis qui credit, quoniam Ieſus eſt Chriſtus, ex Deo natus eſt.* 3.p.2.74.109
5. *Scimus quoniam ex Deo ſumus.* 3.p.2.241
5. *Qui credit in filium Dei, habet teſtimonium Dei in ſe.* 3.p.2.241

Epiſt. Iudæ.

Hæc epiſtola olim fuit dubiæ fidei nunc autẽ non ita.
Scopus epiſtolæ eſt, vt probet opera bona eſſe neceſſaria ad ſalutem. 3.p.2.338.372

Apocalypſis.

2. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod eſt in paradyſo Dei mei.* 2.58
3. *Ego ſto ad oſtium, & pulſo, ſi quis aperuerit mihi, intrabo ad eum.* 2.193. 3.p.1.48.92.134.527
3. *Tene quod habes, ne alius accipiat coronam tuam.* 3.p.1.177
14. *Beati mortui qui in Domino moriuntur.* 2.356
18. *Quantum ſe glorificauit, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctũ.* 2.595.3.p.2.474
20. *Diabolus ſerpens antiquus.* 2.274
20. *Qui non eſt inuentus in libro vitæ ſcriptus, miſſus eſt in ſtagnum ignis.* 2.602
21. *Nihil coinquinatum intrabit in regnum cælorum.* 2.146
22. *Qui in ſordibus eſt, ſordeſcat adhuc, & qui iuſtus eſt, iuſtificetur adhuc.* 3.p.2.379

FINIS.

INDEX RERVM NOTABILIVM.

NVMERVS PRIOR, CONTROVERSIAM GENERALEM, SECVNDVS PAGINAM INDICAT,

præterquam in tertia Controuerſia, vbi numerus ſecundus, qui poſt literam P. ponitur 1. 2. vel 3. primam, vel ſecundam, vel tertiam Controuerſiam principalem ſignificat, vltimus paginam.

Abailardvs.

ABAILARDI error de peccato originali. 2.320
Eius error de Chriſti incarnatione & paſſione. 2.320
Infantes nec in Adamo periiſſe, nec in Chriſto ſaluari. 2. .320
Negat Deo liberum arbitrium. 3. p. 1. 261
Negat hominibus liberum arbitrium. 3. p. 1. 299

Abel.

Abel ante Adamum mortuus eſt. 2. 329
Primus benè viuendo cæteris præluxit. 2. 337
Eius fides erat cauſſa religioſi operis. 3. p. 2. 82. 85
Erat perfectè iuſtus iuſtitiâ inhærente. 3. p. 2. 138. 150
Probatur iuſtus ab effectu operum ſuorum. 3. p. 2. 139

Abraham.

Abraham potuit licitè, Deo iubente, occidere filium ſuum. 2. 256

Non

Non celebrauit diem natalem filij ſui. 2. 356
Celebrauit diem ablactationis filij. 2. 356
Quomodo decimatus. 2. 393
Illi & ſemini eius facta eſt repromiſſio. 2. 407
Eius filij non carne ſed fide. 3. p. 1. 157. 158
Eius fides commendatur. 3. p. 2. 28. 82
Reputata eſt ei ad iuſtitiam. 3. p. 2. 168
Per caritatem operabatur. 3. p. 2. 113
Operibus conſummata eſt. 3. p. 2. 374
Quomodo iuſtificatus. 3. p. 2. 94
Eius iuſtificatio explicatur. 3. p. 2. 371
Reuelatum fuit ei quod eſſet iuſtus. 3. p. 2. 258
An fuerit prius iuſtificatus, quam de eo dictum ſit: credidit Abraham Deo. 3. p. 2. 375
Meruit promiſſam poſteritatis multiplicationem. 3. p. 2. 401

Acceptio perſonarum.

Acceptio perſonarum non eſt apud Deum. 3. p. 1. 119. 120. 122. 179. 3. p. 2. 404
Eſt vitium contra iuſtitiam. 3. p. 1. 120. 122. 3. p. 2. 403. 444
Non habet locum in donis gratiæ. 3. p. 1. 120
Prohibetur vt graue peccatum. 3. p. 2. 372
Quid ſit accipere perſonam. 3. p. 2. 444

Achab.

Achab Deo permittente deceptus à ſpiritu malo. 2. 215 217. 219

Actio.

Actionum inſtrumenta generalia tria: cor, lingua, manus. 2. 91
Actionum tria ſunt genera, deſideria, facta, verba. 2. 91
Actiones ſumunt ſpecies ab obiectis. 2. 93
Actio aliquando eſt mala, vbi paſſio eſt bona. 2. 204. 205. 206
Actiones malæ, quoad entitatem ſunt à Deo. 2. 235. 254. 259. 260
Aliquæ intrinſecè malæ. 2. 254. 255. 263

Aliquæ prohibitæ quia malæ, non malæ quia prohibitæ. 2. 254
Quæ nullo modo benè fieri poſſunt. 2.254
Actionis malæ non eſt quærenda cauſſa efficiens, ſed deficiens. 2. 256
Actio mala non eſt effectio,ſed defectio. 2.256
Actionis defectus ſoli cauſſæ deficienti tribuitur. 2.256
Actus peccati debet eſſe neceſſariò à libero arbitrio. 2. 258
Actus moralis per ſe non eſt, niſi elicitus à libera voluntate. 2.258
Actus aliarum potentiarum ſecundùm ſe non ſunt morales, ſed ſolum vt imperantur à voluntate. 2. 258
Actus morales debent eſſe certi & particulares. 2.259
Actio mala eſt à Deo, vt à cauſſa vniuerſali præbente vim communem & indifferentem ad illam actionem vel contrariam. 2. 259.262. 263
Actio mala non eſt talis in ſpecie vt eſt à Deo,ſed vt eſt à particulari cauſſa. 2. 259.260
Actio particularis eſt à Deo, ſed non ideo talis quia à Deo, ſed quia à noſtra voluntate. 2. 260.261
Actiones bonæ & malæ quomodo differunt in ordine ad cauſſas. 2. 261
Bonæ ſupernaturales fiunt à Deo per auxilium ſpeciale, & à Deo habent vt ſint tales. 2.261
Bonæ moraliter ſunt à Deo per auxilium generale. 2. 261
Duas ob cauſſas tribuuntur Deo vt tales in ſpecie. 2. 261
Actiones bonas Deus intendit. 2. 261
Suadet. 2. 261
Imperat. 2. 261
Laudat. 2. 262
} Contrarium de actione maledicendum. 2. 262
Actio mala non poteſt Deo tribui. 2. 262
Turpitudinē & actiones ipſas turpes, Deus auerſatur. 2. 262
Actiones intrinſecè malæ nullæ ſunt niſi vt determinatæ & tales in ſpecie. 2. 263
Actuum malorum priores ſunt interiores, quam exteriores. 2. 282
Actuum interiorum circa bonum intelligibile prior eſt actus circa finem, quam circa media. 2. 282

In om-

In omni actione requiri quatuor cauſſas. 3. p. 1. 246
Actio immanens idem habet efficiens & ſubiectum. 3. p. 1. 245
Naturalis eundem finem & formam. 3 p. 1. 246
Actus voluntatis ſubiectum & efficiens eſt voluntas. 3. p. 1. 247
Actio voluntatis à quo ſpecificatur? 3. p. 1. 247
Actus voluntatis ſunt diuerſarum ſpecierum, quia diuerſa ſunt obiecta. 3. p. 1. 247
Actiones aliquæ incipiunt & deſinunt in eodem inſtanti. 3. p. 1. 254
Humanæ ſunt triplicis generis. 3. p. 1. 275
Hominum naturales neceſſariò ſunt bonæ vel malæ in indiuiduo, ex genere tamen ſuo indifferentes. 3. p. 1. 275
Actionum ſuarum homo cur ſit Dominus. 3. p 1. 320
Actiones ſingulares ſunt, non vniuerſales. 3. p. 1. 342
Actiones internæ noſtræ ſunt, diuitiæ alienæ. 3. p. 1. 455
Actiones peccatorum bonæ moraliter non habent vllum ordinem ad gratiam. 3. p. 1. 509
Actiones, id eſt, opera mala quærunt tenebras. 3. p. 2. 233
Bona lucem. 3. p. 2. 233

Adam.

Adam ſecundùm Pelagianos ſine donis naturalibus creatus. 1. 1
Lapſu nihil amiſiſſe. 1. 2
Adæ integritatem ſecundùm Lutherum & Caluinum fuiſſe naturalem. 1. 3. 4
Suo lapſu aliquid naturale ſcilicet liberum arbitrium perdidiſſe. 1. 2
Adam non erat creatus vt modò naſcimur, pronus ad malũ, ſed rectus, iuſtus, & ſapiens. 1. 4. & ſeq. 73
Fœlix in paradyſo. 1. 8. 42. 44. 48
Accepit in creatione gratiam gratum facientem. 1. 9. & ſequentibus.
Ornamenta eius in paradyſo. 1. 15. & ſeq.
Eius rectitudo erat donum ſupernaturale. 1. 19

Eius

Eius caro ante lapſum non potuit rebellare ſpiritui, ſed Spiritus potuit rebellare Deo. 1. 19. 38. 40
Eius iuſtitia originalis quomodo poteſt dici naturalis. 1. 18. 36. 39
Eius rectitudo etiam partis inferioris, fuit donum ſupernaturale per ſe. 1. 21
Refutantur argumenta quæ probant eius integritatem fuiſſe naturalem. 1. 35. & ſeq.
Adæ & angelorum ante lapſum qualis gratia. 1. 38
In ſtatu innocentiæ quomodo Chriſti morte non eguerit? 1. 41
Eius gratia lætior, noſtra potentior. 1. 38. 40. 41. 42
Habuit in paradyſo angelum cuſtodem. 1. 49
Adæ corpus natura fuit mortale gratia immortale. 1. 50. 51
Adam & Heua quo die creati. 1. 56
Adam non eſt creatus in paradyſo, ſed poſtea ibi poſitus. 1. 60
Adam de paradyſo expulſus, ne lignum vitæ attingeret. 1. 75
Adamo imperatum fuit vt de omni ligno paradyſi comederet excepto tantùm ligno ſcientiæ boni & mali. 1. 77
Nec Adamum nec dæmonem ſciuiſſe vbi erat arbor vitæ in paradyſo. 1. 77
Adam poſt peccatum eiectus eſt de paradyſo, ne ſi manſiſſet in æternam incidiſſet miſeriam. 1. 75. 76. 78.
An ſi Adam non peccaſſet transferendus fuiſſet ſimul ad beatitudinem totus electorum numerus, an ſucceſſiuè. 1. 78
Adamum prædeſtinatum fuiſſe & nunc in cœlis eſſe. 2. 112. 312. & ſeq.
Adamum peccando fidem amiſiſſe, & hæreticum fuiſſe. 2. 112. 287. 294
Adam fuit vas in honorem factum. 2. 213
Adami lapſum fuiſſe à Deo decretum, & definitum, & volitum ſecundùm Caluinum & Bezam. 2. 212. 245

Adam per liberum arbitrium potuit cadere vel non cadere. 2.246
Adam lapſum potuit Deus vel iuſtè punire, vel miſericorditer liberare. 2.246
Adamus naturam in ſe vitiauit. 2.250
Adamum non peccaſſe, nec peccare vel ad peccatum tentari potuiſſe: error. 2.264
Adamum tantum admonitum, non aliqua lege prohibitum ne comederet de ligno ſcientiæ boni & mali. 2.265
Adamum fuiſſe vera lege prohibitum ne comederet de ligno ſcientiæ boni & mali. 2.265
Guſtando grauiter peccaſſe. 2.265
Grauiter punitum fuiſſe. 2.265
Adam in paradyſo non erat ſub lege. 2.268
Non erat ſine lege. 2.268
Erat in lege. 2.268
Adæ tentatio in paradyſo, vide tentatio.
Adam in paradyſo, qualibus Dei præſidiis inſtructus? 2.270
Adam fuit à Diabolo tentatus, vt ſi (quod potuit) ſuperaſſet hoſtem, glorioſius triumphaſſet. 2.270.272.277
Adam non cognouit Euam, niſi poſtquam eiectus eſt ex paradyſo. 2.276
Adam & Eua perfecti in ſtatura creati ſunt. 2.276
Statim gignere potuiſſent. 2.276
Adam habuit ſcientiam infuſam à Deo. 2.286
Adam videns Heuam comedentem de pomo vetito & non morientem, ipſe etiam comedit perſuadens ſibi quod nõ moreretur. 2.292.296
Adam non fuit ſeductus ſed alia ratione errauit. 2.293.292.296
Adam quomodo dici poteſt ſeductus. 2.293.297
Adam in tribus errauit & quare? 2.296
Adam habuit hoſtem debiliorem. 2.302
Adam præceptum ab ipſo Deo immediatè accepit, Heua ab Adamo audiuit. 2.292.302

Adam non agnouit culpam ſuam. 2.302
Adam grauius reprehenſus à Deo, quàm Heua. 2.303
Adam & Heua pœna mulctati. 2.303
Adam & Heuam damnatos eſſe, hæreſis Tatiani. 2.310
Non eſſe damnatos probatur ex traditione. 2.312
Adæ & Heuæ Deus non maledixit, at ſerpenti. 2.313
Adam ibi ſepultus, vbi Chriſtus paſſus. 2.313
Adam Chriſti ſanguine ſaluatus. 2.314
Adæ cadauer Chriſti ſanguine aſperſum, anima ſaluata. 2.314
Nomen ADAM variè accipitur. 2.314
Adam tales genuit, qualis ipſe poſt peccatum fuit. 2.374
Adam quoad animam fuit iuſtificatus à peccato antequam filios generaret. 2.397
Adam factus ex terra nondum maledicta. 2.408
Adam quomodo forma Chriſti. 2.408.431
Adamo ſi non peccaſſet, in omnes poſteros tranſmiſiſſet iuſtitiam originalem. 2.432
Adæ voluntas fuit quodammodo totius naturæ. 2.560
Adam ante peccatum cognouit rerum omniū naturas. 2.630
Adam rebus omnibus nomina impoſuit. 2.630
Adam non peccante, tantùm certus numerus prædeſtinatorum fuiſſet naſciturus. 3.p.1.152.197
Adæ liberum arbitrium & noſtrum differunt. 3.p.1.463
Adam peccando, Deus iudicando nos condemnat. 3.p.2.131
Adamum liberare à dæmone valdè conſentaneum fuit. 2.313

Adæ peccatum.

Per Adæ peccatum totum hominem factum eſſe deteriorem. 1.2.8.9.40.1.2.614.
Adam non amiſit peccando liberum arbitrium. 1.2.
Amiſit tantùm dona ſupernaturalia. 1.2.6.21.
Nihil amiſit ſecundùm Pelagianos, liberum arbitrium ſecundùm Lutheranos. 1.2.3
Non amiſit imaginem Dei, ſed ſimilitudinem. 1.7
Adæ peccatum eſt cauſſa cur erubeſcimus nudi. 1.7
Dici poteſt naturale. 1.39
Naturam in ſe vitiauit. 2.250
Adæ fuit voluntarium, nobis naturale. 2.250

Adæ primum peccatum non fuit quod anteuertit eſum ligni ſcientiæ. 2.276
Non fuit intemperantia, nec immoderatus amor coniugis. 2.276.302. (283
Fuit infidelitas ſecundùm Lutherum & Caluinum. 2.277.280
Fuit ſuperbia. 2.277.280
Probatur ex Patribus. 2.281
Primi etiam angeli fuit ſuperbia. 2.278
Adam per primum peccatum amiſit originalem iuſtitiam. 2.279
Adæ primum peccatum fuit ſuperbia occulta. 2.286
Fuit ſuperbia qua voluit eſſe Deo ſimilis. 2.280.281.283.285 296
Hæc ſuperbia habuit initium à nullo errore, ſed à ſola inconſideratione. 2.288
Adam paulatim ſeductus eſt, vt per amorem ſui perueniret ad contemptum Dei. 2.288
Eius primum peccatum non potuit eſſe veniale. 2.298
Fuit grauius peccato Heuæ abſolutè. 2.299.301
Secundùm aliquos fuit æquale. 2.299
Continuit ſeptem actus malos. 2.300
Grauius læſit humanum genus, quàm Heua. 2.301.304
Adam cauſſa, Heua occaſio perditionis noſtræ. 2.301
Adam non audire, ſed docere Heuam debuit. 2.301
Adæ peccatum quomodo grauiſſimum, quomodo nō. 2.303
Non fuit abſolutè omnium grauiſſimum. 2.303
Non fuit odium Dei. 2.303
Fuit ex triplici capite grauiſſimum, ex facilitate magna non peccandi, ex eo quod habuit tantū vnum facile præceptū, & quod facile erat illi non peccare. 2.303
Quàm magna & manifeſta beneficia à Deo accepit, quàm ingratus extitit. 2.304
In eo omnes in initio peccauerunt. 2.305.376
Adæ peccatum nō nocuit poſteris ſecundùm Pelagium propagatione, ſed exemplo. 2.319
Refutatur ex quinto capite ad Rom. 2.327.& ſequent.
Adæ peccatum propagatum cum natura. 2.334
Poteſt dici vnum & plura. 2.341
Adam peccans in ſe, omniū perſonā gerebat. 2.334.376.403

Adam nõ Heua cauſſa primaria originalis peccati. 2.360.403
Adæ peccatum non Heuæ traducitur in poſteros. 2.360.375
Adæ anima prius vitio infecta quàm caro. 2.398
Adæ peccatum ſolum, non etiam proximorum parentum, tranſmitti ad poſteros. 2.430
Adæ peccatum omnibus commune. 2.561
Perfectiſſimè voluntarium. 3.p.1.467.468
Pœna nullius peccati. 3.p.1.467
Noſtrum per generationem perductum. 3.p.2.186
Adæ peccato amiſit homo imperiũ in cętera animãtia. 2.626

Adoleſcens.

Adoleſcentes præcipites in malum feruntur, quamprimum accedit vſus rationis. 1.42
Etiam in puris naturalibus fuiſſent proni & præcipites ad malum. 1.42
Inſaniunt libidine. 2.622
De adoleſcente diuite 19. cap. Matth. 3.p.2.306

Ægrotus.

Ægroti nunquam ſunt contenti. 2.620

Æſtas.

Æſtas non eſt apta ieiuniis. 3.p.3.193
Æſtatis nimius calor exigit cibum modicum, ſed frequentẽ. 3.p.3.193.
Tum piſces facilè putreſiunt, multi tum labores, multæ ægritudines. 3.p.3.193

Agricola, Agricultura.

Agricolarum triplex labor. 2.309
Agricultura neceſſaria eſt. 3.p.3.12

Albigenſes.

Albigenſium error circa peccatum originale. 2.320.

Amicitia.

Amicitia inter homines non debet, nec ſolet diſſolui pro leui qualibet offenſione. 2.136

Amicitia oritur ex ſimilitudine nõ naturæ ſed morũ. 3.p.1.70
Eius fundamentum inter nos & Deum. 3.p.1.69

Amor.

Amor ſui radix & cauſſa omnium malorum. 2.617
Amor Dei oritur ex ordinato amore ſui. 3.p.1.517
Amor ſui inordinatus eſt cupiditas. 3.p.1.517
Parit contemptum Dei. 3.p.1.517
Amor ſui ordinatus eſt Dei donum. 3.p.1.517
Amor ſui facilis. 3.p.1.518

Anabaptiſtæ.

Anabaptiſtę cum Pelagianis dicunt, mortem quidem corporis ţrahi per generationem ex Adamo, non tamen peccatum quod eſt mors animæ. 2.319
Docet infantes non baptizandos, quia carent peccato originali. 2.319
Anabaptiſtæ ex Lutheranis promanarunt. 2.161

Angelus.

Angeli quomodo Deo adhæreant. 1.36
In Angelis Deus ſimul condidit naturam, & largitus eſt gratiam. 1.36.37
Nec angeli nec homines ſine gratia meritum habere potuerunt. 1.37
Angeli & primus homo qualem gratiam habuerint ante lapſum. 1.38
Angelorum cuſtodia. 1.49
Angeli cuſtodierunt paradiſum, ne homines intrarent poſt peccatum Adæ. 1.60.76
Angelos modò non cuſtodire paradiſum, ne homines intrent. 1.62
Angeli veri & ſancti cuſtodierunt paradiſum. 1.72
Angelorum tempus viæ & meriti fuit breuiſſimum. 1.77
Angeli & animæ fiunt malæ, cùm à Dei bonis deficiant. 2.193
Angelos & homines ſimiliter relictos ſibi cũ libero arbitrio in creatione. 2.246.249
Angelus malus in paradiſo bonũ hominẽ tentauit. 2.269.270
Deuicit. 2.270

Angeli boni vel mali loqui poſſunt per ora animalium brutorum. 2.275
Angelorum primum peccatum ſuperbia. 2.278.282
Angelus commiſit primum omnium peccatum. 2.329.333
Angeli non ſunt formæ cœli. 2.385
Eodem inſtanti creati & gratia imbuti. 2.415
Immortales per participationem. 2.420
Naturaliter incorruptibiles. 2.440
Sunt ſubſtantialiter immutabiles. 2.440
Angelorum voluntates quam immutabiles. 2.620
Angeli præpoſiti ſingulis gentibus. 3.p.1.128
Iuuant & promouent bonas hominum voluntates. 3.p.1.144
Angeli & homines diuerſa ratione prædeſtinati. 3.p.1.153
Angelorum maior pars ad vitam prædeſtinata fuit. 3.p.1.247 274
Angelos gratis eſſe & electos, & prædeſtinatos. 3.p.1.198
Angelorum & hominum electio ſiue reprobatio quomodo differunt. 3.p.1.198
Angeli mali partim ex Dei voluntate, partim ob præuiſa peccata reprobati. 3.p.1.198
Angeli prius ad gloriam prædeſtinati, quã eorum opera præuiſa. 3.p.1.199
Angelorum reprobatio negatiua non pendebat ex præuiſione peccati. 3.p.1.199
Reprobatio poſitiua vel damnatio fuit ex peccatis præuiſis. 3.p.1.199
Angelorum beatitudo ex beneficio gratiæ. 3.p.1.200
Angelorum & hominum dignitas in ordine ad gratiã & gloriam quomodo differt. 3.p.1.200
Angelis homines naturâ inferiores, gratia & gloria æquales. 3.p.1.200. & ſequent.
Angelis tantùm data eſt gratia habitualis non autem excitans. 3.p.1.201
Angelos habere liberum arbitrium. 3.p.1.260
Angeli ſimul cauſſam & effectum cognoſcunt. 3.p.1.268
Angeli & homines æternam prouidentiam, velint nolint, ſequuntur. 3.p.1.271
Angeli beati quale habeant liberum arbitrium, reſpectu finis vltimi. 3.p.1.406.407

Quale, reſpectu mediorum. 3.p.1.407
Angeli boni benè faciunt, non tamen augetur eorum præmium eſſentiale. 3.p.1.407

Anima.

Anima hominis ſedes peccati. 2. 379. 399. 400. 455. 471. 498 511
Animæ rationalis origo. 2.380. & ſeq.
De origine animæ ſententiæ ſex. 2.380
Animas humanas eſſe particulas ſubſtantiæ Dei. 2.380
Quos habuerit ſectatores. 2.380
Refutatur & damnatur vt hæreſis. 2.380
Anima humana mutabilis in malum per peccatum: In bonū per gratiam. 2.380
Anima tribus modis poteſt à Deo produci. 2.381
Animæ beſtiarum ſpiritus vocantur tertio capite Eccleſiaſtæ. 2.381
Animæ humanæ ex nihilo creatæ. 2.381.388
Animæ humanæ omnes ſimul à Deo creatæ, & quomodo in corpora detruſa, error originis ex Platone decerptus. 2.381
Reiicitur & condemnatur hic error. 2.381
Animas non eſſe detruſas in corpora tanquam in carceres, probatur multis rationibus. 2.381
Anima quomodo in corpore tanquam in carcere. 2. 383 385
Animæ humanæ quomodo creatæ omnes ſimul. 2.384
Non prius factæ quam in corpora infuſæ. 2.384
Anima eſt natura imperfecta, pars ac forma hominis. 2.384 385
Naturaliter coniungitur cum corpore. 2.385.584
In corpore non intelligit ſine phantaſmatibus. 2.385
Eius conditiones in corpore. 2.385
Animam vt corpus à patre generari vel traduci, error Tertulliani & Apollinaris. 2.388
Refutatur & condemnatur. 2.388
Animæ beſtiarum materiales ex materia eductæ. 2. 387. 393 401
Animæ hominum immateriales à Deo creatæ. 2.386
Anima, vitæ principium. 2.387

Anima primi hominis non educta ex materia, ſed à Deo creata ex nihilo. 2.388
Animæ non propagantur ex parentibus, ſed creantur à Deo. Probatur ex patribus. 2.389. & ſequent. Rationibus. 2.391
Anima aduenit perfecto iam corpore. 2.389
Animæ hominum ſunt immortales, eſt principium fidei. 2.391
Per ſe ſubſiſtunt. 2.391
Animæ pecudum per ſe non ſubſiſtunt, ſed à corpore pēdent, quo pereunte pereunt. 2.391
Anima humana eſt forma corporis. 2.384.392.624
Sæpè accipitur pro toto homine. 2.393
Tum creatur & infunditur, cùm fœtus in vtero præparatur ad animationem. 2.395
Non inficitur à carne. 2.398.399
Inficitur per coniunctionem cum carne ex Adamo tracta. 2.400.401.
Non trahitur ex Adamo. 2.400
Poteſt eodem inſtanti creari, & gratia repleri. 2.415
Animæ primorum parentum ſimul creatæ & gratia imbutæ, ſicut & anima Chriſti. 2.415
Anima beatæ Virginis fuit in primo inſtanti creationis ſine peccato. 2.419
Anima rationalis non eſt naturaliter corruptibilis, nec ſubſtantialiter mutabilis: eſt vna & impartibilis: varios habens gradus. 2.440
Anima Chriſti eiuſdem ſpeciei cum animabus noſtris. 2.440
Animæ non carni dantur præcepta. 2.486.504
Anima in corpore tanquam in vaſe vitiato corrūpitur. 2.553
Animæ ſeparatæ imperfectè intelligunt. 2.585
Poſt reſurrectionem corpora ſequentur animas, non contrà. 2.594
Animam eſſe immortalem naturaliter cognoſcimus. 2.619
Animæ pars inferior læſa ab originali peccato. 2.621
Animæ inferioris partes & potentiæ. 2.621
Anima immortalis corpus immortale deſiderat. 2.624
Animæ peccatricis deſcriptio. 3.p.1.55
Anima quomodo trahitur & allicitur ad Deum. 3.p.1.101
Anima hominis imago trinitatis. 3.p.1.222.233

Habet liberum arbitrium. 3.p.1.447.459.460.465
Animam ſibi, corpus animæ ſubiecit Deus. 3.p.1.460
Anima noſtra ſeparata naturaliter propendet ad corpus, neque tamen naturæ viribus poteſt cum corpore coniungi. 3.p.1.517.
Anima rationalis differt ab omnibus aliis formis: vi gratiæ excitantis & adiuuantis diſponitur, vt ei gratia iuſtificationis diuino munere infundatur. 3.p.1.559
Anima iuſti ſponſa Chriſti pulcherrima. 3.p.2.162

Animantia.

Animantia rationis expertia fuiſſent cum homine in paradiſo, ſi non peccaſſet. 1.71
Bruta non ſumpſiſſent de fructibus arboris vitæ. 1.71
Bruta non habuiſſent immortalitatem ſi de ligno vitæ guſtaſſent. 1.71.72
Animantia bruta per ſe loqui non poſſe. 2.275.3.p.3.42
Per animantium brutorum ora Angeli boni vel mali loqui poſſunt. 2.275
In animantibus cor primum incipit viuere, & vltimum deſinit viuere. 2.284
Animantia bruta quare peccare non poſſunt. 2.259.521. 3.p.1.219.534
Omnia homini obedire debent. 2.521.626
Bruta quot gradibus inferiora hominibus. 2.548
Nulla erunt amplius poſt diem iudicij. 2.583
Bruta multa mala patiuntur ex conditione naturæ. 2.604
In qua re homines ſuperant. 2.614
Nulla tam inconſtantiora quàm homo. 2.620
Cur non obediunt homini. 2.626.632
Iis homo ad commodum ſuum vtitur. 2.626
Non timebant Adamum, nec contra ante peccatum. 2.632
Cur quibuſdam ſanctis viris manſuetè obedierunt. 2.632. 3.p.3.42.
Animantium brutorum appetitus cur ad vnum determinatur 3.p.1.229.231
Animantia bruta habere quid ſimile libero arbitrio, videntur habere rationem. 3.p.1.255
Quænam ſit ſuprema animantium potentia. 3.p.1.259

Habent conditionalem libertatem, abſolutam neceſſitatem, homines contra. 3.p.1.260
Omnia eiuſdem generis eaſdem habent operationes. 3. p. 1. 260
Animantia bruta habent libertatem à coactione. 3. p. 1. 438. 449. 451
Nihil poſſunt mereri. 3.p.1.459
Animantia bruta in quem finem creata. 3.p.3.134
Non ſolebant comedi, niſi poſt diluuium. 3.p.3.134
Aliqua ad nihil vtilia videntur. 3.p.3.134

Animus.

Animorum diſpoſitiones ſequuntur corporum complexionem. 2.551
Animi dolor & pœna ſenſus quomodo differunt. 2.610

Antichriſtus.

Antichriſti ſigna. 3.p.3.81

Apoſtaſia.

Apoſtaſia non fuit prior, quam ſuperbia in Angelis & Adamo peccantibus. 2.279

Apoſtolus.

Apoſtolos habuiſſe omnia dona. 3.p.1.85
Apoſtoli obſeruabant eaſdem orationis horas, quas nunc obſeruamus. 3.p.3.83
Primi fuerunt, qui in lege noua, relicta cura ſecularium rerum, orationi vacarunt. 3.p.3.86
Apoſtolorum ieiunium & abſtinentia. 3.p.3.121
Apoſtoli in ſuo conſilio quoſdam cibos prohibuerunt. 3.p.3. 129.135
Apoſtoli quædam ieiunia inſtituerunt. 3.p.3.130
Apoſtolica traditio eſt, quadrageſimam ieiunare. 3.p.3.131
Apoſtoli quando infirmi, quando fortes. 3.p.141
Ab Apoſtolica traditione ſunt illa quæ in vniuerſa Eccleſia ſeruātur, & in nullo Eccleſiæ conſilio inſtituta inueniuntur. 3.p.3.180.200
Apoſtolos non præcepiſſe ieiunium quatuor temporum. 3.p. 3.202
Apoſtolicas conſtitutiones nihil niſi verum continere, non tamen ab omnibus recipi. 3.p.3.215

Apoſtolici quidam hæretici negarunt licere Chriſtianis diuitias poſſidere. 3.p.3.245

Appetitus.

Appetitus inferior in Adam ante lapſum fuit ſubditus rationi & parti ſuperiori, vt etiam ratio & pars ſuperior Deo. 1.9.15.16 19.42
Appetitus inferior & ſuperior ſibi mutuò repugnant in homine poſt lapſum Adæ. 1.4.7.19.21.22.42.2.629
Carnis obedientia ad ſpiritum non fuit in primo homine naturalis, ſed ſupernaturalis & gratuita. 1.22.31.& ſequentibus.
Appetitus inferior in primis parentibus non potuit repugnare rationi, niſi prius repugnaret ratio Deo. 2.276.282. 298
Appetitus carnis ſæpe præuenit rationem. 2.298
Iraſcibilis in homine qualis ſit? & qualis eſſe debeat. 2.621. 622
Concupiſcibilis quantum imperium habeat in rationem. 2.622
Inferior peccato debilitatus. 3.p.1.76
Rationalis eſt voluntas. 3.p.1.228.230
In beſtiis ad vnum determinatus. 3.p.1.229.231
Sua natura eſt capax libertatis. 3.p.1.231
Appetitiuæ & apprehenſiuæ potentiæ diſcrimen. 3.p.1.248
Appetitus animalis, rationalis & inanimis quomodo differunt in ordine ad acquiſitionem finis. 3.p.1.258
Appetitus ſemper ſequitur cognitionem. 3.p.1.307
Appetitus inferior natura apta eſt obedire, ſuperior imperare, inferior tamen poteſt reluctari. 3.p.1.368
Superior imperat inferiori non deſpotico, ſed politico imperio. 3.p.1.368
Appetitus inferior ſuperat ſuperiorem, quatuor de cauſſis. 3.p.1.368
Appetitus inferior multis annis viget ante ſuperiorem. 3.p.1. 368
Inferioris obiecta ſunt præſentia, ſuperioris futura. 3.p.1. 368
Illa viciniora, hæc remotiora. 3.p.1.368

Aqua.

Aqua.

Aqua poſt diem iudicij cooperiet totam faciem terræ. 2.583. 594
Aqua initio totam terram ambiebat. 2.583
Aqua quare Dei iuſſu in vnum locum congregata. 2.583

Arbor.

Arbor vitæ, vide lignum vitæ
Arbor ſcientiæ boni & mali. 1.73
Arbores in paradiſo duæ mirabiles. 1.75
Arbor ſcientiæ, arbor mortis. 1.75
Arbor ſcientiæ natura ſua non poterat tollere ab Adamo im mortalitatem. 2.265
Arbor ſcientiæ quid miſticè poſſit ſignificare. 2.276
Arbor ſcientiæ erat quoddam bonum. 2.265.550.3.p.1.453
Arboris ſcientiæ eſus non ad tempus, ſed in perpetuum erat prohibitus. 2.276

Arnobius.

Arnobius Præceptor Lactantij. 2.366
Quo tempore floruerit. 3.p.1.458
Arnobij fuerunt duo. 3.p.1.458

Aſina.

Aſina Balaam, vt habetur numerorum 22. locuta eſt. 2.274. 3.p.3.42

Attentio.

Attentio in horis canonicis recitandis eſt triplex. 3.p.3.112
Alia ad verba, alia ad ſententias, tertia ad Deum qui oratur, & quælibet ſufficit, nec requiritur vt ſit ſemper actualis, ſed ſatis eſt ſi ſit virtualis. 3.p.3.21

Auaritia.

Ex auaritia quæ vitia oriantur. 3.p.3.225
Auaritia radix omnium malorum. 3.p.3.225

Auguſtinus.

Auguſtinus non erat author quæſtionum noui & veteris Teſtamenti. 1.15
Compoſuit Canones Concilij Mileuitani. 2.130
Orauit pro matre defuncta. 2.130

Quare ſcripſit tres libros de libero arbitrio? 2.321
Probat ex traditione Adamum eſſe ſaluatum. 2.312
Purgat Chryſoſtomum Pelagianiſmi ſuſpicione. 2.321
Senex ſcripſit quatuor libros de origine animæ 2.394
Poſt libros in Geneſim, & epiſtolam ad Optatum. 2.396
Quod ſtudens non intellexit, Deum orauit, vt intelligeret. 2.395.396
Ordo librorum S.Auguſtini. 2.491
Laudatur à Papa Cæleſtino. 3.p.1.163
Eius doctrina de prædeſtinatione approbatur. 3.p.1.163
Eius doctrina de gratia & libero arbitrio commendatur à Leone Papa, recipitur in Concilio Arauſicano. 3.p.1.163
Omnia eius ſcripta approbantur à Gelaſio Papa in Concilio LXX. Epiſcoporum, & damnantur contra ſentientes. 3.p.1.163
Non ſcripſit librum de prædeſtinatione & gratia. 3.p.1.184
Iuuenis ſcripſit libros ad Simplicianum. 3.p.1.187
Senex ad Sixtum & Paulinum. 3.p.1.188
Auguſtinus poſt Chryſoſtomum, & ante Proſperum ſcripſit. 3.p.1.413
Eodem tempore ſcripſit librum de correptione & gratia, & librum de gratia & libero arbitrio, & epiſt.46.ad Valentium. 3.p.1.418
Laudat Chryſoſtomum. 3.p.1.448
Enumerat errores Tertulliani. 3.p.1.451
Commendat S.Hilarium. 3.p.1.452
Innocentium Papam I. 3.p.1.456
Enumerat errores Pelagij. 3.p.1.472
Quos libros ſcripſerit antequam factus ſit Epiſcopus? quos poſtea? 3.p.1.530

Autumnus.

Autumnus non eſt aptus ieiuniis propter plurimos labores agricolarum, & varias ægritudines. 3.p.3.193

Balaam.

Balaam aſina locuta eſt. 2.275
Balaam multa de Chriſto verè prophetauit. 3.p.1.85

Baptiſmus.

Baptiſmus neceſſarius infantibus. 2.348.349.350
Omni-

Omnibus omninò neceſſarius. 2.350.351.352.416
Baptiſmi exſufflatio, exorciſmus & ceremoniæ. 2.351.353.406.579.588
Datur in remiſſionem peccati. 2.352
Eſt regeneratio ex aqua & Spiritu ſancto. 2.352
Baptiſmi forma. 2.553
Honores. 2.368
Eſt fornax decoquens ſordes peccati. 2.369
Baptiſmo non ſolùm condonãtur peccata, ſed etiam infunditur gratia, ornatur anima. 2.372.482.3.p.1.55
Eſt Sacramentum fidei. 2.406
Eius effectus vel fructus. 2.483
Omnia tollit peccata, non tamen omnes infirmitates. 2.478.504.511.521.526.528.532.534
Baptiſmus adultorum & paruulorum inter ſe comparantur. 2.526
Baptiſmatis vnda ſigno crucis conſecratur. 2.569
Quomodo reſtituit originalem iuſtitiam. 2.572
A laico aliquando debet conferri. 2.579
Aufert homines de poteſtate diaboli. 2.580
Eſt vnicum inſtrumentum, quo paruulis applicatur redemptio Chriſti. 2.587.3.p.1.102
Sine Baptiſmo moriuntur tria genera hominum. 2.596
Baptiſmo Chriſtus induitur. 2.603
Infunditur habitus gratiæ & virtutum. 3.p.1.51
Eſt natiuitas ſecunda. 3.p.1.55.56.71
Infantes, amentes, dormientes quandoq; iuſtificat. 3.p.1.58
Non confert actualem, ſed habitualem iuſtitiam. 3.p.1.58
Eſt renouatio & regeneratio. 3.p.1.58
Baptiſmus ſanguinis. 3.p.1.191
Baptiſmus in voto. 3.p.1.496
Non iuſtificat ſine fide. 3.p.2.120
Immerſio & emerſio quid ſignificant. 3.p.2.151
Inualidus quando. 3.p.2.253
Recenter baptizati ſtatim morientes ſaluantur. 3.p.2.335
Baptiſmi ceremoniæ antiquæ. 3.p.2.410

Beatitudo.

Beatitudo eſt ſtatus omnium bonorum aggregatione perfectus. 2.583

Ad

Ad beatitudinem requiritur loci commoditas. 2.584
Beatitudo naturalis requirit perfectionem virtutum moralium. 2.584
Beati quibus nominibus vocantur. 2.592
In adeptione vltimi finis conſiſtit. 2.615
Beatitudo huius vitæ in virtute perfecta conſiſtit. 2.619
Vix cuiquam curæ eſt. 2.619
Nunc eſt donum gratiæ, fuiſſet merces meriti, ſi Adam non peccâſſet. 3.p.1.201
Quomodo liberè, quomodo neceſſariò eam appetimus. 3.p.1.216.217.229
Beati non ſunt liberi circa viſionem diuinam. 3.p.1.320.553
Confirmantur in actuali amore Dei & proximi. 3.p.1.397
Quomodo habent arbitrium, à neceſſitate liberum, vel coactione reſpectu finis & mediorum. 3.p.1.406
Beatorum præmia non ſunt æqualia. 3.p.2.289.293
Beatitudo merces meriti tribuitur miſericordiæ. 3.p.2.409
Beatitudinis amor ſpem omnem præcedit 3.p.2.410
Beatitudo longè ſuperat actionem noſtram meritoriam. 3.p.2.470
Beatitudo obiectiua eſt ipſe Deus. 3.p.2.471
Beatitudines Euangelicæ. 3.p.3.19

Benedictio.

Benedictio Dei dat fœcunditatem. 2.309.382.3.p.3.11
Quantam vim habuit in Virgine Maria. 2.410.411.414
Benedictiones ciborum & menſæ. 3.p.3.119

Beneficia.

Beneficia Dei in nos non ſunt tam perfecta quàm ea, quæ dedit Adæ. 2.304
Sunt gratiæ. 3.p.1.42.43
Communia ſunt iuſtis & impiis. 3.p.2.91
Non ſunt amores aut odij Dei certa indicia. 3.p.2.91
Deus aliquando ea dat peccatoribus ad miſericordiam, aliquando ad iudicium. 3.p.3.63

S. Bernardus.

S. Bernardus omnia ſua ſcripta ſubiicit auctoritati & examini Romanæ Eccleſiæ. 2.426

Bonum.

Bonum.

Bona noſtra, & Dei ſunt & noſtra. 2.200
Bonum, eſt in nullo deficere. 2.202
Bonum ex integra cauſſa. 2.176.3.p.2.365.371
Eſt ſolum obiectum voluntatis. 2.179.203.283.3.p.1.228.248
Bona quædam ſimul expeti non poſſunt. 3.p.1.150
Bonum cognitum, eſt cauſſa finalis amoris. 3.p.1.246
Bonum morale, eſt melius obſeruatione præcepti ſecundùm ſubſtantiam operis. 3.p.1.370
Non poteſt cum peccato fieri. 3.p.1.370
Eſt congruum naturæ. 3.p.1.377
Naturaliter appetitur & cognoſcitur. 3.p.1.378
Boni homines inter opera bona habent aliqua mala. 3.p.1.383.391
Bonum opus propriè tantùm eſt illud, quod eſt meritorium gratiæ & gloriæ. 3.p.1.393
Bonum morale eſt quidquid non eſt peccatum. 3.p.1.393
Bona omnia ſunt à Deo. 3.p.1.394
Bonum moraliter præcipit & conſulit Deus. 3.p.1.396
Bonum meritorium gratiæ & gloriæ maius habet auxilium à Deo, quàm bonum morale. 3.p.1.197

Cain.

Cain à Deo derelictus conuerti non potuit. 3.p.1.133
Excuſando ſe auxit peccatum. 3.p.1.451

Caluaria.

Caluaria à Cranio Adæ nomen accepit. 2.314

Cantus.

Cantus ſecundùm errorem cuiuſdam Hilarij ab Eccleſia excludendus. 3.p.3.83
Cantus approbatur exemplo Angelorum & Dauid. 3.p.3.84
Item exemplo Chriſti, & diſcipulorum Pauli & Silæ. 3.p.3.85
Cantus finis. 3.p.3.84
Cantus probatur ex Conciliis. 3.p.3.86. & ſeq. ex Patribus. 87. ratione. 88
Cantus funebris probatur. 3.p.3.99
Cantus in orientalibus Eccleſiis primum, tum in Mediolanenſi Eccleſia, deinde in aliis. 3.p.3.89

Totus

Totus populus quomodo ſolebat in Eccleſia cãtare. 3.p.3.89
Cantus in Eccleſiis Galliæ ante Ambroſij tempora. 3.p.3.89
Cantus vtilitates & effectus ſingulares enumerantur. 3.p.3.89
Cantatio eſt oratio. 3.p.3.89
Cantus & inflexio vocis affectũ ſupplicantis indicat. 3.p.3.90
Organa & inſtrumenta muſica quo tempore, & quare in Eccleſiis primum inſtituta. 3.p.3.91. & ſeq.
Cantantibus laudẽ Dei Angeli cantando reſpondent. 3.p.3.92

Caritas.

Caritas animæ vita. 2.94.3.p.1.74
Caritas finis præcepti. 2.107.138.137.141.150
Caritas eſt vera perfectaq; iuſtitia. 2.137. 3.p.1.65.80.76. 3.p.2. 284.197
Caritatem qui violat, totam legem violat. 2.141
Dilectio Dei ex toto corde duplex. 2.108.145
Amori Dei nihil præferendum. 2.303
Caritas virtus excellentiſſima. 2.304
Eius habitus à ſolo Deo infunditur & conſeruatur. 2.571
Expellitur ab actu peccati mortalis. 2.572
Caritas noſtra non facit nos aliis caros, ſed alios nobis. 3.p.1. 63.75
Eſt virtus qua diligimus, non qua diligimur. 3.p.1.63.75
Poteſt eſſe ratio cur ab aliis diligamur. 3.p.1.63.75.81
Caritate Deum habemus carum, gratia grati ſumus Deo. 3.p.1.63.70.73
Caritatis laudes enumerantur. 3.p.1.67.76
Prodeſt ſine cæteris virtutibus, cæteræ ſine ea nihil. 3.p.1.68
Caritate maritatur anima Deo. 3.p.1.68.70
Caritas eſt veſtis nuptialis. 3.p.1.68. 3.p.2.70.73
Maximè nos euehit ad participationem eſſe diuini. 3.p.1.67
Dat animæ eſſe quoddam ſupernaturale. 3.p.1.69.74
Eſt regina virtutum. 3.p.1.70.76
Eſt effectus beneuolentiæ Dei. 3.p.1.74
Eſt fructus Spiritus ſancti. 3.p.1.74
Caritatis effectus qui? 3.p.1.75
Quomodo eſt donum vniuerſale. 3.p.1.76
Eſt radix omnis meriti. 3.p.1.79.2.565
Nullum ſecum patitur peccatum mortale. 3.p.1.76

Non eſt ipſe Spiritus ſanctus, ſed habitus nobis inhærens. 3.p.1.77
Eſt qualitas creata. 3.p.1.78.&ſeq.
Actualis & habitualis diſcrimen. Probatur ex Scripturis. 3.p. 1.78. Ex Patribus. 3.p.1.79. Ratione. 3.p.1.80.&ſeq.
Caritate nihil magis voluntarium & iucundum. 3.p.1.79
Caritate efficimur filij Dei. 3.p.1.80 539
Caritas qua nos Deus diligit, eſt ipſe Deus. 3.p 1.81
Caritas actualis eſt effectus noſtri liberi arbitrij. 3.p.1.83
Caritas omnibus donis gratuitis eſt præſtantior. 3.p.1.85
Caritatis officia omnibus in hac vita exhibenda. 3.p.1.123
Caritas in beatis ex neceſſitate determinat voluntatem. 3 p. 2.311
Naturæ viribus acquiri non poteſt. 3.p.1.355
Non ſolet eſſe otioſa. 3.p.1 536
Eſt conſummatio iuſtificationis. 3.p.2.54.141
Differt à fide, oritur ex fide. 3.p.2.70
Aſſimilatur igni. 3.p.2.71
Eſt finis vitæ. 3.p.2.83
Eſt forma fidei. 3 p.2.141
Inchoata inchoat iuſtitiam, perfecta perficit. 3.p.2.242
Eſt forma extrinſeca fidei, non intrinſeca. 3.p.2.143
Eſt ſumma religionis Chriſtianæ. 3 p.2.144
Summum Chriſti beneficium. 3.p.2.144
Caritatis & fidei præcepta ad legem pertinent. 3.p.2.136
Caritatis & fidei ſpiritus ad Euangelium. 3.p.2.145
Caritas Martyrum eſt maxima. 3.p.2.159
Caritatis perfectio in hac vita quanta. 3.p 2.159
Caritatis habitus continet eminenter in ſe omnes virtutes. 3.p.2.196
Caritas petit mutuam caritatem. 3.p.2.197
Dilectio inimicorum, maximum diuinæ gratiæ ſignum. 3.p. 2.254
Caritatis fructus. 3.p.2.265.292
Efficacia. 3 p.2.285
Caritas in quo differt ab omnibus aliis virtutibus. 3. p. 2. 289
Facit iugum Chriſti ſuaue. 3.p.2.318
Caritas perfecta huius vitæ. 3.p 2.347

Caritas noſtra quanto inferior caritate beatorum. 3.p.2.368
Caritatis opera requirit Deus ad vitam æternam. 3.p.2.455
Maximam habent cum æterna felicitate conformitatem. 3.p.2.455
Caritatis obiectum finis vltimus & ſummum bonum. 3.p.2.455
Caritati tribuuntur actus omnium aliarum virtutum. 3.p.2.455
Caritas ordinata, licet omnes amet, tamen alios magis, alios minus. 3.p.3.57
Caritas requiritur vt quis impetret quod orat. 3.p.3.61

Caritas qua diligitur Deus.

Caritas qua diligimus Deum, & ab eo diligimur, ſe mutuo conſequuntur. 3.p.1.82
Dilectio Dei ex toto corde eſt duplex. 2.107.145
Dilectio Dei quot modis accipitur. 3.p.1.511
Dilectio Dei quomodo non eſt ſine gratia & fide præcedente. 3.p.1.511
Dilectio Dei duplex. 3.p.1.511
Dilectio Dei ſuper omnia, quotuplex. 3.p.1.511
Dilectio perfecta vel imperfecta tribus modis accipitur. 3.p.1.511
Dilectio Dei eſt donum Dei, probatur ex Scripturis. 3.p.1.511. & ſeq. Ex Conciliis. 514. Ex Patribus. 514. & ſeq. Ratione. 515. & ſeq. Soluuntur argumenta contraria. 516
Dilectio plenitudo legis. 3.p.1.512
Dilectio proximi, caritas Dei. 3.p.1.512.517
Dilectio etiam imperfecta eſt donum Dei, & ipſum initium caritatis. 3.p.1.513.516
Dilectio Dei ſuper omnia, vt eſt auctor naturæ. 3.p.1.515
Dilectio Dei ſuper omnia quomodo eſt naturalis. 3.p.1.516
Amor Dei quomodo oritur ex amore ſui. 3.p.1.517
Quomodo eſt diſpoſitio ad iuſtificationem? & prior remiſſione peccatorum. 3.p.2.58.59
Dilectio perfecta non eſt ſine Spiritu ſancto inhabitante, contra verò imperfecta. 3.p.2.59
Dilectionis actus quo diligitur Deus ſuper omnia, quomodo opponitur peccato. 3.p.2.197

Dilectio qua Deus diligit.

Dilectio Dei eſt efficax. 3.p.1.57
Diligere nihil eſt, niſi bonum velle. 3.p.1.57
Dilectio vult nobis optimum. 3.p.1.70
Diligit Deus ſui ſimiles. 3.p.1.70
Dilectio Dei eſt duplex. 3.p.1.74
Diligimur à Deo, vt ſimus boni, vel quia ſumus boni. 3.p.1. 74.78.79
Dilectio Dei eſt ipſe Deus. 3.p.1.81
Diligimur à Deo ſi Deum diligamus. 3.p.1.82
Caritas Dei ignis accendens: noſtra, ignis accenſus. 3.p.1.83
Dilectio Dei nos paulatim iuſtos facit. 3.p.2.59

Caro.

Caro quomodo ſignificat totum hominem? quomodo alteram tantùm partem. 2.479.547
Carnis affectus ſunt naturales. 2.484
Comparantur equo indomito. 2.484.521.525
Carni non dantur præcepta, ſed animæ. 2.234
Caro non eſt ſedes iuſtitiæ, vel iniuſtitiæ, ſed anima. 2.497
Carnis delectatio quomodo peccatum, quomodo non. 2.522
Carnis opera quæ. 2.547
Caro infecta non inficit animam. 2.551
Carnis contra ſpiritum rebellio. 2.572
Caro non eſt ſedes peccati. 2.379.399.400.455.471.498.512
Caro in ſacris literis ſumitur pro homine carnali. 3.p.1.385
Carnis effectus mors. 3.p.1.385
Carnis fructus. 3.p.1.385
Caro accipitur pro parte inferiore. 3.p.1.385
Carni in omnibus acquieſcere, eſt peccatum mortale. 3.p.1.385
Carnes animalium terreſtrium & volatilium, oua etiam & lac magis delectant & nutriunt. 3.p.3.117.122
Carnium eſus ſeminarium libidinis. 3.p.3.118
Carnes quare à Deo creatæ. 3.p.3.117
Carnes quare omninò certis temporibus prohibitæ potius quàm moderatæ. 3.p.3.118

Carnium eſus magis eſt cauſſa luxuriæ, quàm potus vini. 3.p.3.124
Carnium eſus non fuit ante diluuium. 3.p.3.134

Catechumenus.

Catechumenis ab ipſo initio traditur decalogus, & ſymbolum fidei. 3.p.1 341.3.p.2.30.32
Catechumeni credunt ſanctam Eccleſiam, cuius tamen non ſunt adhuc partes. 3.p.2.31
Ante Baptiſmum ſymbolum recitant. 3.p.2.32
Romæ ſingulis annis aliqui in Paſchate baptizantur. 3.p.3.195

Cauſſa.

Cauſſa cauſſæ, & cauſſa cauſſati. 2.254.262
Cauſſa alia efficiens, alia deficiens. 2.256
Cauſſæ multæ concurrunt ad vnum effectum. 2.256.260
Cauſſa monſtri ſola materia, quia illa ſola deficit. 2.256.260
Claudicationis eſt ſola tibia. 2.257
Vniuerſalis, præſertim indifferens, licet ſit cauſſa cauſſę, non tamen eſt cauſſa cauſſati. 2.262
Secunda abutens bono influxu cauſſę vniuerſalis, detorquet ad malum. 2.262
Qui ſciens & volens cauſſa eſt actionis, cum qua eſt annexa deformitas, peccat; quomodo hoc intelligendum. 2 262
Cauſſæ particulares verè concurrunt ad actionem malam. 2.262
Vniuerſales concurrunt ad actionem indifferentem. 2.262
Secundæ verè & propriè operantur. 3.p.1.285
Habent ideò virtutem operatricem. 3.p.1.285
Cauſſæ ſecundæ nihil poſſunt operari ſine concurſu Dei. 3.p.1.286
Primæ & ſecundæ ordo in operando. 3.p.1.288
Principalis & inſtrumentalis ordo in operando. 3.p.1.288
Cauſſæ rerum omnium ſunt quatuor. 3.p.2.5
Cauſſa formalis deſignatur voce PER. 3.p.2.127.135
Finalis deſignatur voce PROPTER. 3.p.2.127
Formalis eſt effectus cauſſæ efficientis. 3.p.2.181

Ceremonia.

Ceremoniæ veteris legis quare tollendæ. 3.p.2.356

Quæ

Quæ tollendæ, quæ non. 3.p.3.96
Ceremonias Iudæorum imitari non licet, virtutes licet. 3.p. 3.204

Certitudo.

Certitudo eſt firmitas & immutabilitas veritatis. 3.p.2.202
Certitudo obiecti, eſt immutabilitas rei, quæ aliter ſe habere non poteſt, quam cognoſcitur. 3.p.2.202
Subiecti, eſt firmitas aſſenſus noſtri ad rem. 3.p.2.202
Obiecti oritur à neceſſitate ipſius rei. 3.p.2.202
Subiecti pendet partim à medio, partim à diſpoſitione noſtra. 3.p.2.203
Certitudo vera ex parte ſubiecti, propriè nunquam ſeparatur à certitudine ex parte obiecti. 3.p.2.203
Ex parte obiecti poteſt ſeparari à certitudine ex parte ſubiecti. 3.p.2.203
Alia eſt euidens, alia obſcura. 3.p.2.203
Vtraque habent tres gradus. 3.p.2.204
Certitudo euidens eſt eorum, quæ aliquo modo videntur. 3.p.2.203
Hîc primum gradum habent prima principia. 3.p.2.203
Dicitur certitudo intellectus vel principiorum. 3.p.2.204
Secundum gradum habent concluſiones ex principiis euidenter deductæ, & dicitur certitudo ſcientiæ. 3.p.2.203
Tertium gradum habent, qui ſenſibus percipiuntur, & dicitur certitudo experientiæ. 3.p.2.203
Certitudo obſcura eſt eorum, quæ ſola fide vel opinione nituntur. 3.p.2.204
Primus eius certitudinis gradus eſt propter diuinam auctoritatem, quæ eſt certitudo fidei, & dicitur abſoluta. 3.p.2. 204
Secundus gradus eſt eorum, quæ creduntur propter humanam, celebrem & confirmatam auctoritatem. 3.p.2.204
Tertius eſt eorum quæ ſignis nituntur, quæ dicitur certitudo coniecturalis. 3.p.2.204
Certitudo fidei, & certitudo fiduciæ quomodo differunt. 3.p.2.205
Certitudinem fidei de iuſtitia noſtra non poſſumus habere niſi per reuelationem, probatur ex Scholaſticis & Academiis. 3.p.2.207

Certitudo fidei non Eccleſiæ, ſed Dei auctoritate nititur. 3.p.2.209
Certitudo ſalutis pendet à bonis operibus. 3.p.2.225
Poteſt iuſto reuelari. 3.p.2.215.231
Certitudo fidei vel in verbo Dei continetur, vel ex verbo Dei euidenter deducitur. 3.p.2.228
Certitudo aliquando accipitur pro perſuaſione & confidentia. 3.p.2.238
Gignit audaciam. 3.p.2.241
Certitudo religionis Chriſtianæ. 3.p.2.243
Certitudo coniecturalis propriæ iuſtitiæ ſatis eſt ad animæ tranquillitatem. 3.p.2.243
Certitudo remiſſionis peccatorum in Sacramentis. 3.p.2.250.253
Quomodo ſumus certi, quomodo incerti de noſtra iuſtitia. 3 p.2.250.262
Certitudo ex ſignis etiam euidentiſſimis non poteſt eſſe niſi coniecturalis. 3.p.2.254
Certitudo ſpei, vide ſpes.

Chriſtianus.

Chriſtiani non naſcuntur, ſed fiunt. 2.405
Chriſtiani alij boni, alij mali. 2.600
Boni ouibus, mali hædis aſſimilantur. 2.600
Chriſtiani non ſunt tantum vna gens vt Hebræi. 3.p.2.309
Chriſtianus populus cur non poteſt iiſdem particularibus ritibus regi. 3.p.2.310
A Chriſtianis exiguntur plura quam antiquitus à Iudæis. 3.p 2.310
Chriſtiani, quam liberi à lege Moſis. 3.p.2.331
Quomodo non liberi. 3.p.2.331
Chriſtiani omnes debent memoria tenere, intelligere, & quotidie recitare orationem Dominicam. 3.p.3.16
Omnes inter ſeſe fratres eſſe agnoſcunt, dicendo, *Pater noſter.* 3.p.3.23
Omnes pro ſe mutuò orant dicendo, *Pater noſter.* 3.p.3.24
Horum proprium eſt officium diuinum recitare. 3.p.3.69
Quomodo differunt ab omnibus gentibus. 3.p.3.69
Poſſunt imitari Iudæorum virtutes, non autem ceremonias. 3.p.3.204.205

Poſſunt diuitias poſſidere. 3.p.3.245.246
Contra aliqui ſenſerunt. 3.p.3.246. Soluuntur eorum argumenta. 3.p.3.248

Chriſtus.

Chriſtus filius Dei per naturam. 1.34
Miſſus in mundum, vt eſſet cauſſa ſalutis, non occaſio ruinæ. 2.233.234
Hominum malitia erat petra ſcandali. 2.233
Erat lapis ab ædificantibus reprobatus. 2.233
Lapis angularis, caput anguli, probatus, electus, &c. 2.233.234
Quomodo elegit Iudam. 2.245
Quare non venit ſtatim poſt lapſum Adæ. 2.249
Occaſione peccati Adæ nobis datus eſt. 2.272
In eo maiora dona recuperauimus, quàm in Adamo amiſimus. 2.272
Non prodeſt, niſi quibus per inſtrumentum aliquod applicatur. 2.325
Comparatur cum Adamo. 2.329. 332. 337. 373. 410. 150. 431
Nos Deo reconciliauit. 2.281.338.343
Pro omnibus mortuus eſt. 2.343.355.419.424
Factus eſt pro nobis peccatum. 2.355.456.497.3.p.2.162.177.176
Pro actuali & originali peccato paſſus eſt. 2. 345. 349. 350
Non fuit in Adamo iniuſtus. 2.364
Eius iuſtitia quibus nihil prodeſt. 2.375
Quomodo in lumbis Abrahæ. 2.393
Quomodo non eſt decimatus in lumbis Abrahæ. 2.394
Eius Sacerdotium præſtantius Leuitico. 2.394
Erat ſecundùm ordinem Melchiſedech. 2.394
Non patrem, ſed matrem habuit ex progenie Abrahæ. 2.394
Ex virgine conceptus, & natus per virtutem Spiritus ſancti. 2.392.403.411.419.420.423.427
Cur non contraxit peccatum originis. 2. 394. 403. 423

Chriſti ad Belial nulla conuentio. 2.416
Chriſtus quomodo ſolus immunis à peccato originis, quomodo non ſolus. 2.419.426
Solus ex vi generationis peccatum originis non contraxit. 2.423.424.425
Quomodo fuit eius caro in ſimilitudinem peccati. 2.424.425
Aſſumpſit naturam humanam eiuſdem ſpeciei cum noſtra. 2.440
Quare concupiſcentiam & ignorātiam noluit habere. 2.541
Quare, quomodo, & qualem ſenſus pœnam paſſus eſt. 2.605
Dupliciter homines diligit. 3.p.1.74.3.p.2.435
Singulare priuilegium, vt humanitas eius in diuina perſona ſuſtentaretur. 3.p.1.80
Quomodo ſimilis, quomodo diſſimilis Soli. 3.p.1.119.128.129
Caput electorum. 3.p.1.172
Chriſtus homo non potuit mereri ſuam prædeſtinationem. 3.p.1.172
Non habet gloriam ex meritis. 3.p.1.272
Cauſſa eſt meritoria noſtræ iuſtificationis. 3.p.2.7
Vt homo verè & propriè iuſtus erat, iuſtitia creata inhærente. 3.p.2.139.148
Creata hac iuſtitia pro nobis ſatisfecit. 3.p.2.148
Quomodo dicitur maledictus. 3.p.2.162
Sponſus animæ noſtræ. 3.p.2.162
Iuſtitia noſtra eſt, quia cauſſa efficiens noſtræ iuſtitiæ. 3.p.2.174.181
Item quia noſtra ſatisfactio. 3.p.2.174.179
Item quia ſumus membra Chriſti capitis noſtri. 3.p.2.176
Chriſtum induere quid ſignificet. 3.p.2.179
Chriſti iuſtitiam participamus per regenerationem. 3.p.2.186
Chriſtus eſt verus legiſlator. 3.p.2.320
Confertur cum Moſe. 3.p.2.321
Rex noſter ex Scripturis. 3.p.2.321
Iudex totius mundi. 3.p.2.323
Semper mediator. 3.p.2.360
Debita ipſi erat gloria corporis duplici titulo. 3.p.2.397

Simul viator & comprehenſor. 3.p.2.435
Eſt magis impeccabilis,quàm confirmati in gratia. 3.p.2.437
Solus poteſt gratiam mereri de condigno. 3.p.2.476
Chriſti ieiunium & tentatio ad exemplum noſtrum ſemel. 3.p.3.192
Chriſtum admiramur magis quàm imitamur. 3.p.3.192
Chriſtus feria quarta tradit⁹,feria ſexta crucifixus. 3.p.3.195

Circumciſio.

Circumciſio erât inſtituta ad tollendum peccatum originis. 2.353.404.
Vel ad ſignificandā purgationem peccati originis. 2.353.404
Circumciſio quare in membro genitali facta. 2.353
Circumciſio Dei mandato filijs fidelium adhibenda erat. 2.405.

Clericus.

Clerici vel Sacerdotes magis orare debent,quàm alij. 3.p.3.6
Magis obligantur ad officium diuinum recitandū. 3.p.3.69
Idque vel ratione ordinis ſacri, vel Eccleſiaſtici beneficij. 3.p.3.101.
Clerici & Monachi ſoli obligantur ad officium diuinum, vt in antiqua lege ſoli Leuitæ. 3.p.3.100
Clerici ſunt Eccleſiæ milites ſpirituales. 3.p.3.101
Horum proprium eſt publicè populo prædicare, pro populo aſſiduè orare. 3.p.3.101
Antiquitus ſolebant ordinari tantùm in ſolemni ieiunio decimi menſis. 3.p.3.201
Nunc in quatuor ieiuniis ſolennib. ordinari ſolent. 3.p.3.201

Cœlum.

Cœlum natura ſua eſt corpus incorruptibile. 2.584
Cœlum nouum quid. 2.594
Cœlum aliud ſyderium,aliud aërium. 2.595
Cœli mentes ſanctorum hominum. 3.p.3.24
Cœlum propriè ſedes Dei. 3.p.3.24
Cœlum, id eſt,ſpiritus. 3.p.3.29
Per Cœlum intelliguntur iuſti & fideles. 3.p.3.29
Cœlum,id eſt,Chriſtus. 3.p.3.29

Cœlum eſt Eccleſia triumphans. 1.p.3.29

Columba.

Columba & ouis natura ſua animalia ſimpliciſſima. 2.275

Columbæ aſſimilatur Maria in Canticis. 2.414

Communitas.

Communitatem rerum omnium introducere voluit Plato. 1.p.3.245.251

Refutatur ab Ariſtotele & Tertulliano. 1.p.3.246

Communitas rerum omnium magnas introduceret confuſiones. 1.p.3.247

Non ſimpliciter neceſſaria ad ſalutem, ſed cõmodior ad ſeruiendum Deo. 1.p.3.250

Laudatur. 1.p.3.251

Eſſet melior ſimpliciter, nõ autem ſuppoſita naturæ corruptione. 1.p.3.251

Expedit iis paucis, qui ſeriò abſtrahunt ſe à rebus temporalibus. 1.p.3.251

Quomodo communia ſunt omnia iure naturæ, quomodo non. 1.p.3.252

Concilia.

Concilia condemnantia eos, qui negant peccatum originale. 2.349

Concilium primum generale Nicænum fuit omnium primum. 1.p.3.178

Concupiſcentia.

Concupiſcentia fons tentationum. 1.32. 2.128. 192. 516

Eſt lex membrorum, repugnans legi mentis. 1.32. 2. 285. 286. 470. 498

Eſt pœna peccati. 1.32.35. 2.447. 449. 493. 482.

Fuiſſet homini in puris naturalibus condito naturalis. 1.35. 2.485.550

Eſt mala, & naturæ contraria. 1.35. 2.499.535
Peccati fomes. 2.110.372
Habet tres motus. 2.128.131.241.474
Non potuiſſet in ſtatu innocentiæ repugnare rationi, niſi prius ratio rebellâſſet Deo. 2.276.282. 298
Concupiſcentia proximorum parentum non transfundit peccatum originis in filios. 2.398
Quando dicitur regnare & imperare. 2.447
Eſt vis appetendi immoderata. 2.447.546
Poteſt dici animi potentia, ſed vitiata. 2.456
Eſt languor naturæ. 2.456.465.488.494.511.520 536.553
Eſt materialiter peccatum originis. 2.386
Non eſſe peccatum originis, probatur ex Scripturis. 2.473. & ſequentibus. Ex Patribus. 2.484. & ſequent. Ratione. 2.492. & ſequent. Soluuntur hæreticorum obiectiones. 2.496
Concupiſcentia in nobis relicta eſt ad agonem. 2.484.487 488.516.531.541.
Aſſimilatur canibus rabioſis. 2.484
Eius principium à natura, malè tamen concupiſcere, eſt à voluntate. 2.485
Eſt via ad peccatum. 2.486.499
Non eſſe peccatum, probatur ex omnibus tomis operum S.Auguſtini. 2.487
Vocatur tamen peccatum, quia ex peccato ortum habet. 1.7.2.447.448.467.488.489.494.502
Eſt vna pars corruptionis humanæ naturæ. 2.493 499
Concupiſcentiæ primi motus inuoluntarij non ſunt peccata. 2.476.495.534.537. 3.p.2 359.369
Eius pronitas non eſt peccatum. 2.476.495 508
Dicitur peccatum, quia cauſſa eſt peccati. 2.496.518. & ſequent.
In iuſtificatione non tollitur. 2.498
Quot modis dicitur mala. 2.499

Duobus modis accipitur. 2.499
Concupiſcentia non carnis, ſed cordis eſt voluntaria & prohibita. 2.499.521.
Quomodo dicitur lex. 2.506
Superata prodeſt ad mercedem gloriæ. 2.519
Eſt ciuile bellum. 2.521.538.622
Quomodo dicitur iniquitas. 2.520.521
Eius actus duplex. 2.523
Remanet in renatis quoad actum, non tamen facit reos. 2.524
Eius reatus triplex. 2.525
Quomodo dicitur remitti in Baptiſmo. 2.524
In carne materialiter, in mente formaliter eſt peccatum. 2.528
Aſſimilatur habitui, non actui. 2.529
Quomodo repugnat virtuti. 2.531
Poſt Baptiſmum non eſt peccatum, ſed vitium. 2.531.542
Eſt ſub animi poteſtate. 2.532
Odio habetur à Deo. 2.536.539
Eſt illicita. 2.537
Quomodo à Deo, quomodo non. 2.540
Repugnat legi mentis & Dei. 2.542
Quomodo ſit bona. 2.546
Variis modis accipitur. 2.545
Reſidet in parte hominis inferiore. 2.547
Concupiſcentia honorum & vanitatum eſt in ſuperiori animi parte. 2.547
Non ſolùm in carne, ſed etiam in mente ſedem habet. 2.548
Magis apparet in ſenſualitate. 2.548
Non eſt poſitiua qualitas. 2.548
Repugnat rationi ex carentia iuſtitiæ originalis. 2.548.549
Per Baptiſmum non tollitur ſed ligatur. 2.552
Contra Spiritum vſque ad mortem pugnat. 2.622
Imperat rationi. 2.622
Adoleſcentes ad inſaniam adigit. 2.622
Hominum concupiſcentia longè peior beſtiarum. 2.622
Quibus armis ſancti viri concupiſcentiam repreſſerint. 2.622
Concupiſcentia miras clades mundo intulit. 2.623

Quam inſignes viros peruerterit. 2.623
Quibus modis ſit reprimenda. 2.628
Concupiſcentia ſpiritus bona, carnis mala. 2.628
Concupiſcentiæ motus etiam inuoluntarios homines caſti pati nollent. 3.p.2.359

Coniugium.

Non exercetur opus coniugij ſine ardore libidinis etiam à ſanctiſſimis coniugibus. 2.400.489
Coniugium concupiſcentiæ remedium. 2.499
Coniugij opus exercetur non amore poſteritatis, ſed ardore libidinis. 2.628
Cur exercetur in tenebris. 2.629
Quando, & quomodo eſt peccatum, quando & quomodo non. 3.p.2.366
Saturninus & quidam alij Hæretici dixerunt, nuptias malas eſſe, & à diabolo. 3.p.3.168.171

Conſcientia.

Conſcientia etiam erronea ſemper obligat. 3.p.1.387
Conſcientiæ diſcuſſio ante Euchariſtiam. 3.p.2.239
Conſcientia bona conſolationem, non omnimodam ſecuritatem affert. 3.p.2.240
Conſcientiæ bonæ triplex teſtimonium. 3.p.2.255
Conſcientia bona quos habeat effectus. 3.p.2.265.266

Conſuetudo.

Conſuetudinis Eccleſiaſticæ vis & efficacia. 2.406

Continentia.

Continentia eſt virtus moralis. 3.p.1.354
Non poteſt ſeruari ſine gratia Dei. 3.p.1.354.355
Continentia eſt virginum, viduarum, & coniugatorum. 3.p.1.355

Conuicium.

Conuicium manifeſtum eſt, peccatum mortale. 2.121.123 124.131
Conuicium in bonum à Deo conuerſum. 2.236

Cooperatio

Cooperatio.

Cooperatio Dei non excluditur per liberum arbitrium. 3.p.1. 310.528
Non tollit, aut deſtruit, ſed adiuuat & perficit naturam. 3.p.1.310
Cooperatio diuina concordat cum libero arbitrio. 3.p.1. 311.543
Non eſt antè, ſed ſimul cum voluntate humana. 3.p.1. 322
In vnoquoque eſt ſecundùm naturam vniuſcuiuſque. 3.p.1. 324
Non tenet ſe ex parte cauſſæ, ſed ex parte effectus. 3.p.1. 325
Concurrit cum cauſſis ſecundis. 3.p.1.331
Sumus cooperatores, & coadiutores Dei. 2.118.119.124
Cooperatio hominum cum Deo, in quibus operibus eſt, in quibus non. 3.p.1.386
Bonis omnia cooperantur in bonum. 3.p.1.386
Cooperatio hominum cum Deo probatur ex Scripturis. 3. p.1.388.389. Ex ſancto Auguſtino. 531. & ſequent.
Poſſunt homines cooperari, vel non cooperari Deo. 3.p.1. 532
Cooperatio gratiæ cum libero arbitrio probatur. 3.p.1.544
Cooperatio gratiæ adiuuantis quomodo concurrit. 3.p.1.553

Cor.

Cor eſt fons peccatorum per modum principij actiui, & interni. 2.450
Cor peccato obduratum, aſſimilatur lapidi. 2.455
Cordis non carnis concupiſcentia voluntaria eſt, & lege prohibita. 2.500
Cor hominis fons & origo malorum. 3.p.1.382
Cor in ſacris literis accipitur pro toto homine interiore. 3.p.2.22

Cornelius.

Cornelius quomodo ad fidem conuerſus. 3.p.1.145.486.509
Cornelij eleemoſynæ & orationes. 3.p.1 509
Eleemoſynis obtinuit gratiam. 3.p.3.230.

Curioſitas.

Curioſitas vulnus mentis humanæ. 2.616
Curioſus libentius aliena obſeruat, quàm ſua. 2.616
Curioſa alienorum vitioru[m] inquiſitio pernitioſa. 2.616

Damnati.

Damnatorum corpora poſt reſurrectionem qualia erunt. 2. 591.605
In damnatis Deus iuſtitiam ſuam manifeſtat. 2.591
Damnatis optimè conuenit carcer & ergaſtulum ſub terra. 2.594
Damnatis ad ignem inferni bonum fuiſſet nunquam naſci. 2.598
Damnati in die iudicij videbunt electos, in gloria ad cœlum aſcendentes. 2.608
Damnati ſunt obfirmati in odio actuali Dei & proximi. 3.p.1. 397

Dauid.

Dauid cum omnibus Prophetis in cœlis regnat. 1.113
Dauidis magnum peccatum. 2.112.213.256
Publica eius pœnitentia. 2.112
Dauid voce Domini per Nathan reuixit, vt Lazarus ex ſepulchro voce Chriſti. 2.113
In toto corde ſecutus eſt Deum. 2.154
Peccauit grauiter numerando Iſraël. 2.215.219
Occidit Vriam. 2.227.256
A Deo punitur. 2.232
Confitetur & deplorat peccata ſua. 2.341.346
Natus eſt ex honeſto coniugio. 2.341.347.404
Fugit perſecutionem Saulis. 2.385
Erat filius viri fidelis & iuſti. 2.404
Conceptus & natus in peccato originis. 2.404
A concupiſcentia victus. 2.623
Non audet ſe iuſtum pronunciare. 3.p.2.217.218
Semel iuſtus excidit à iuſtitia. 3.p.2.281
Confidebat opera ſua in iudicio Dei poſſe cõſiſtere. 3.p.2.362
Septies in die laudem dicebat Deo. 3.p.3.83
Media nocte ſurgebat ad confitendum Domino. 3.p.3.83

Veſperè,& manè,& meridie orabat. 3.p.3.84

Decalogus.

Decalogum ad ſe non pertinere dicunt hæretici. 3.p.2.320
Decalogus à Chriſto & Apoſtolis commendatur fidelibus. 3.p.2.323.
Excepta Sabbathi obſeruatione. 3.p.2.325

Defectus.

Defectus eſt neceſſario à cauſſa deficiente. 2.256
Defectus eſt cauſſa peccati. 2.257
Eſt triplex. 2.257
Defectus proximus eſt, non attendere ad regulam rationis. (2.252
Eſt voluntarius,non quia elicitus à voluntate,ſed quia in poteſtate voluntatis. 2.257
Non eſt actus poſitiuus. 2.257
Vt præcedit actum peccati,non eſt malum aliquod naturale, vel voluntarium. 2.257
Eſt ſimplex negatio. 2.257
Quomodo induit rationem mali, quomodo non. 2.258
Quomodo eſt cauſſa mali. 2.258
Defectus in infinitum non datur. 2.257
Defectus remotus eſt, quia voluntas non eſt ſummum bonum. 2.257
Remotiſſimus, quia voluntas humana eſt creata ex nihilo. 2.257
Defectus in ſummum bonum cadere non poteſt. 2.258.257
Referri debet in cauſſam proximam. 2.257
Sæpè eſt in cauſſa ſecunda, & non in prima. 2.262

Deuotio.

Deuotio interna eſt promptitudo animi ad Deum laudandum. 3.p.3.99
Externa eſt promptitudo ad opera exteriora, vt ad genuflexionem,&c. 3.p.3.99
Qua collectione animi excitanda. 3.p.3.99
Deuota oratio exprimit lachrymas. 3.p.3.99
Deuotio S.Franciſci in horis recitandis. 3.p.3.100

Deus.

Deus neminem tentat. 2.191

Deus non eſt cauſſa mali. 1.32
Non eſt auctor peccati. 1.43.2.180
Non punit antequam peccent homines. 1.56
Promptior eſt ad præmiandum, quàm ad puniendum. 2.153
Non poteſt punire ſine malis meritis, quia iuſtus eſt. 2.154 3.p.1.196
Deum eſſe auctorem primum peccati, primus omnium dixit Simon Magus. 2.159.160
Deos duos poſuerunt quidam hæretici, malum, & bonum. 2.159.204
Deo repugnante nihil fieri poteſt. 2.172
Deo non ponitur lex ab aliquo ſuperiore. 2.177.178.255
Dei ſapientia lex Dei eſt. 2.177.178.204.254.158
Deus non poteſt ſeipſum negare. 2.178.255
Non eſt auctor peccati, probatur ex Scripturis. 2.189. 190. & ſeq. Ex Patribus. 2.193.219.246
Deus non nouit practicè malum. 2.197
Eſt mali permiſſor, non effector. 2.197.205.208
Eſt auctor naturæ, non culpæ. 2.206
Eſt cauſſa eſſendi, non deficiendi. 2.202.235.136
Eſt ſummum bonum, & tantùm cauſſa boni. 2.135.257
Conuertit malum in bonum. 2.205.208.219.235.245
Quomodo Deus creat impios. 2.207
Dei iudicia profunda & inſcrutabilia. 2. 213. 270. 375.3.p.1. 96.104.122.152.173.195,3.p.2.272
Deus præuidet & ordinat peccatum in bonum. 2.214
Quatuor modis dici poteſt cauſſa, cur homines malè agant. 2.216. & ſeq.
Non poſitiuè, ſed permiſſiuè. 2.218.223.237
Nullum deſerit, niſi deſeratur. 2. 223.282.3.p.1.95.169
Facit malum pœnæ, non culpæ. 2.232
Facit entitatem, non defectum peccati. 2.235
Deo inuito nihil fit. 2.237.238
Deus reſpectu peccati habet tantùm non velle. 2.237
Non habet velle aut nolle. 2.237
Non impedit concurſum rerum etiam defectibilium. 2.139
Volens permittit mala. 2.236.238
Deus voluntate ſua omnia facit, quæ fieri vult. 2.237
Si vellet fieri mala, ipſe faceret mala. 2.237

Benè facit ſinendo, quæ malè fiunt. 2.238
Nunquam vult mala per ſe. 2.239
Prius ſcit neceſſaria quàm libera. 2.248.3.p.1.199
Scit qua quiſque vocatione vocatus veniet, qua non. 2.249 3.p.1.95.103.106.190
Liberè, non neceſſariò mundum creauit. 2.253
Seipſo eſt beatus. 2.254
Multa facere poteſt, quæ hominibus ſunt prohibita. 2.255
Eſt omnium Dominus. 2.256
Licitè potuit iubere Abrahamū occidere filium ſuum. 2.256
Non potuit iuuare Dauid, vt occideret Vriam. 2.256
Licitè potuit Vriam, vel quemuis hominem occidere, non tamen cū homine occidente aliū iniuſtè concurrere. 2.256
Ita agit cum ſecundis cauſſis liberis, vt relinquat determinationem in poteſtate liberi arbitrij. 2.259
Non tenetur mala euentura impedire. 2.260
Eius concurſus ex ſe eſt vnus, communis, & indifferens. 2.259 260.261.262
Dei concurſus limitatur à voluntate humana. 2.260.261
Deus quomodo videtur cauſſa peccati. 2.262
Nunquam alloquitur inanimata. 2.310
In odium peccati quoduis eius inſtrumentum punit. 2.301
Eſt auctor naturæ. 2.376
Eſt immutabilis, ſolus bonus, ſolus ſapiens, &c. 2.381.420. 439.452
Non iubet impoſſibile. 2.495
Non fecit omnia præter peccatum. 2.539
Deus quomodo eſt auctor mortis, quomodo non. 2.540
Parum de Deo intelligimus. 2.615
Deus ab æternitate nos dilexit. 3.p.1.44
Nec fato præmitur, nec perſonarū acceptione corrumpitur. 3.p.1.62.118.120.
Dupliciter nos diligit. 3.p.1.74
Nos prius diligit. 3.p.1.75
Dei natura non poteſt alteri communicari. 3.p.1.81
Quomodo eſt caritas, quomodo non, quomodo ſapientia & iuſtitia. 3.p.1.81
Vocat aliquos ita, vt ſciat non venturos. 3.p.1.106
Bona operatur in nobis, ſed non ſine nobis. 3.p.1.111

Aliquando beneuolẽtior adultis ſceleratiſſimis, quàm paruulis minus malis. 3.p.1.232
Quomodo prius vult electis gloriam, quomodo prius bona opera. 3.p.1.183
Amando facit bonos. 3.p.1.189
Quomodo agit liberè, quomodo neceſſariò. 3.p.1.216.217
Semper viuere, & tamen liberè quid. 3.p.1.218
Dei præſcientia & potentia quomodo libera. 3.p.1.218
Deum eſſe liberi arbitrij probatur ex Scripturis. 3.p.1.262. & ſeq. Ex Patribus. 264. & ſeq. Ratione. 265. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 268. & ſeq.
Deus auctor neceſſitatis, non ſeruit neceſſitati. 3.p.1.265
Cauſſa efficiente & ſubiecto caret. 3.p.1.266
Deum inuocare in miſeriis naturale eſt. 3.p.1.267.280.384
Deus & ſibi & omnibus aliis eſt finis. 3.p.1.267
Dei velle duobus modis conſideratur. 3.p.1.268
Non eſt omni modo neceſſarium. 3.p.1.269
Deus & Chriſtus homo non habent gloriam ex meritis. 3.p.1.272
Deus poteſt naturali lumine cognoſci & demonſtrari: item quod ſit vnus & bonus. 3. p.1. 277. Probatur ex Scripturis. 277. & ſeq. Ex Patribus. 279. & ſeq. Ratione. 281. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 282. & ſeq.
Manifeſtauit ſe ex rebus creatis mundi ſapientibus, & Philoſophis. 3.p.1.278.284
Eius vnitas eſt obiectum naturale. 3.p.1.281.282
Deum non cõcurrere ad opera noſtra ſecundùm Pelagianos. 3.p.1.284
Omnia immediatè operari Deum, cauſſas verò ſecundas nihil, ſecundùm Mahometanos. 3.p.1.285
Refutatur vterq; error ex Scripturis. 3.p.1.286. Ex Patrib. 286. & ſeq. Ratione. 288. & ſeq.
Deus operatur omnia in omnibus. 3.p.1.286
Quomodo facit bona & mala. 3.p.1.285
Dat & continuat omnium rerum eſſe. 3.p.1.285
Quomodo eſt determinatus ad vnum. 3.p.1.320
Eſt Dominus actionum ſuarum ad extra. 3.p.1.320
Ideo operatur, quia voluntas noſtra operatur, non contrà. 3.p.1.326.327

Dei concurſus generalis, & indifferens modificatur à cauſſa ſecunda, quoad ſpecificationem. 3.p.1.328
Quomodo ab æterno determinauit omnes effectus 3.p.1.328
Quomodo futura præcognoſcat. 3.p.1.330.& ſeq.
Eſſet colendus licet beatitudinem dare nollet. 3.p.1.516
Nos condemnat vt iudex. 3.p.2.131
Quomodo nos modò iuſtificat, quomodo in die iudicij iuſtificabit. 3.p.2.131
Declarando iuſtum, facit iuſtum. 3.p.2.473.475
Condemnat & iuſtificat longè aliter atq; homines. 3.p.2.133
Quomodo omnia inhabitat. 3.p.2.148
In Baptiſmo iuſtificat & iuſtificatur. 3.p.2.166
Quomodo eſt totus in omnibus & ſingulis. 3.p.2.290
Nemini eſt debitor, niſi ex promiſſione. 3.p.2.449.468
Fit debitor benè operantibus ex ſua promiſſione. 3.p.2.461
Eſt iuſtus iudex in remuneratione. 3.p.2.462
Dat mercedem ex iuſtitia diſtributiua, non commutatiua. 3.p.2.463
Quomodo obiectum beatitudinis, quomodo meriti. 3.p.2.471
Præmiat ſupra condignum. 3.p.2.471
Punit citra condignum. 3.p.2.475
Cur dicitur eſſe in cœlis, cùm ſit in terris, & vbique. 3.p.3.24
Dicitur iraſci ad ſimilitudinem hominum. 3.p.3.41

Diabolus.

Diabolus non poteſt cogere ad peccatum. 2.247.3.p.1.446
Permiſſus eſt Adamum vincere, vt poſtea maiore cum Sanctorum gloria vinceretur. 2.272
Per verum ſerpentem locutus eſt, & tentauit Heuam. 2.274
Vocatur ſerpens, quia ſerpentem induit. 2.274
Quare potius ſerpentem quàm aliam beſtiam aſſumpſit ad tentandum Heuam. 2.275
Non fuit illi permiſſum aliud animal ad hoc aſſumere. 2.275
Eius aſtutia & calliditas. 2.274
Vt Heuam ſeduceret, finxit ſe amicum Dei. 2.291
Per mulierem ſeduxit Adamum. 2.291

Eſt

Eſt obduratus in malo. 2.311.313
Eſt miſerrima beſtia. 2.312
Quomodo gaudet de malo. 2.312
Poteſtatem aliquando habet in homines etiam ſanctos, quoad corpus. 2.312.625
Illi accommodatur maledictio ſerpentis. 2.312. & ſeq.
Diabolum imitantur qui peccant. 2.333.452
Eſt fons peccatórum. 2.450
Quam habet poteſtatem producendi res. 2.550
Eius poteſtas in corpora & mentes hominum. 2.625
Dæmones credunt & contremiſcunt. 3.p.1.227
Dæmon negat liberum arbitrium. 3.p.1.302
Varias habet nocendi artes per concupiſcentiam noſtram. 3.p.1.368
Dæmones ſunt obfirmati in actuali odio Dei & proximi. 3.p.1.397
Reſpectu vltimi finis non habent liberum arbitrium à neceſſitate, ſed tantùm à coactione. 3.p.1.406.407
Reſpectu mediorum habent vtroque modo liberum arbitrium. 3.p.1.406
Quomodo ſemper neceſſariò malè agunt, quomodo non. 3.p.1.406.
Eorum pœna creſcere non poteſt, quia ſunt in termino. 3.p.1.406
Diabolum inuocant, qui in peccato perſiſtentes, dicunt, Pater noſter. 3.p.3.23
Diabolus neminem vincere, imò nec tentare poteſt, niſi Deo permittente. 3.p.3.39
Dæmonia qua ratione eiiciuntur ab improbis. 3.p.3.49

Dies iudicij.

Poſt diem iudicij nulla erunt corpora mixta. 2.583
In vniuerſali iudicio omnes aderunt. 2.587
Huius iudicij forma non omnibus eadem. 2.600
Iudicium adultorum ſecundùm opera eorum. 2.601
Idem quomodo dicitur de infantibus. 2.602
Poſt diem iudicij rerum vis & natura mutabitur. 2.605
In vniuerſali iudicio omnibus omnia manifeſtabuntur. 2.608

Dies iudicij magis horrendus magnatibus & regibus, quàm aliis. 3.p.1.118

Diluuium.

Diluuium deformâſſe locum paradiſi. 1.62.65
Non abſtuliſſe inde temperiem aëris. 1.65
Non penetrâſſe paradiſum. 1.69
Non abſtuliſſe arbores. 1.70
Detrimentum aliquod paradiſo intuliſſe. 1.70

Diuitiæ.

Diuitias poſſidere licet Chriſtianis. 3.p.3.246
Contra ſenſerunt aliqui. 3.p.3.245
Refutâtur & probatur rerum proprietas ex Scripturis & Patribus. 248. Ratione. 3.p.3.247
Diuitibus quare difficile intrare cœlum. 3.p.3.248
Diuitiæ quomodo relinquendæ, vt ſimus Chriſti diſcipuli. 3.p.3.248
Quomodo ſunt iniquæ. 3.p.3.249
Diuites Deus non fecit. 3.p.3.249
Vel ſunt iniqui vel iniquorum hæredes. 3.p.3.249
Diuitiæ vocantur mammona, id eſt, iniquitas, quod ex iniquitate collectæ ſint. 3.p.3.249
Non ſemper iniquè poſſidentur, licet valdè inæqualiter. 3.p.3.249
Præbent cauſſas & incitamenta ad iniquitatem. 3.p.3.249
Corporales falsò vocantur diuitiæ, ſpirituales verè & propriè. 3.p.3.249
Diuites vix fiunt ſine iniquitate. 3.p.3.249
Non ſunt Domini, ſed diſpenſatores rerum, quia Deo rationem reddere debent. 3.p.3.251
Soli eleemoſynam facere poſſunt, qui proprietatem & dominium rerum habent. 3.p.3.253
Diuitiæ & paupertas poſſunt eſſe bonis & malis communes. 3.p.3.255

Dominica dies.

Dominicis diebus nunquam ieiunatur. 3.p.3.183.194.197 208

Maximè tum ſit conuentus Chriſtianorum ad verbum Dei audiendum,& communionem percipiendam. 3.p.3.94
Lætandum propter reſurrectionem Chriſti. 3.p.3.197.198
Dominica ieiunare eſt reſurrectionem Chriſti non credere. 3.p.3.208.209
Tum non orandum ſtrato corpore. 3.p.3.208
Dominicis qui hæretici ieiunabant. 3.p.3.209
Dominicis nec quouis tempore eſt illicitum ieiunare,niſi indebitè fiat. 3.p.3.210

Donum.

Dona Dei poſſunt eſſe quatuor in quolibet homine. 1.15
Dona nouem. 3.p.1.85
Dona poſſunt à ſe inuicem ſeparari. 3.p.1.85
Et à gratia gratum faciente. 3.p.1.85
Vt plurimum tamen ſunt cum gratia gratum faciente. 3.p.1.86
Dona ſeptem Spiritus ſancti & à caritate, & à ſe inuicem ſeparari poſſunt. 3.p.1.86.87
Donum ſapientiæ,& ſermonem ſapientiæ idem eſſe. 3.p.1.86
Dona ſapientiæ & ſcientiæ nō ſunt in omnibus bonis fidelibus. 3.p.1.87.88
Dona quomodo ſunt inter ſe ſemper coniuncta,& cum caritate. 3.p.1.88
Non ſunt tantùm nouem,ſed multò plura. 3.p.1.88
Dona ſeptem Spiritus ſancti, ſeptem petitionibus orationis Dominicæ reſpondent. 3.p.3.19

Eccleſia.

Eccleſia grex vnius paſtoris. 2.600
Petit Theologicarum virtutum augmentum. 3.p.1.65
Orat pro infidelibus. 3.p.1.150.490.491
Occaſione hæreſum nouas voces cogitur admittere. 3.p.1.295
Eccleſiæ iudicio acquieſcendum 3.p.1.352
Eius rationes in Paraſceue. 3.p.1.498
Iudicium innumeris ſignis confirmatum. 3.p.1.495
Eccleſia quomodo dicitur ſancta, cùm habeat in ſe bonos & malos. 3.p.2.31

Eccleſia ex parabolis Euangelicis probatur habere in ſe bonos & malos. 3.p.2.31.69
Sponſa Chriſti pulcherrima. 3.p.2.162
Facit vt innoteſcat quid reuelatum ſit à Deo. 3.p.2.209
Ædificatur ſupra fundamentum Apoſtolorum & Prophetarum. 3.p.2.209
Per Baptiſmum remittit peccata. 3.p.2.230
Eſt in Chriſto vt corpus in capite. 3.p.2.252
Quibus rebus comparatur. 3.p 2.289
Deflet mortem piorum. 3.p.3.29
Qua fide orat pro hominibus conuertendis. 3.p.3.46
Perquam aptè dicitur domus orationis. 3.p.3.56.
Eccleſiæ triumphantis & militantis officium differt. 3.p.3.57
Eccleſiarũ diuerſæ conſuetudines in horis recitãdis. 3.p.3.60
Eccleſia habet poteſtatem inſtituendi ieiunia, quæ obligent in conſcientia. 3.p.3.129

Eden.

Eden multis modis accipitur. 1.66
Eden non eſſe paradiſum. 1.66.67
Eden ſignificare voluptatem, & non eſſe nomen loci. 1.67
Paradiſum eſſe in Eden. 1.66

Electio.

Electio eſt voluntatis. Probatur ex Scripturis. 3.p.1.154
Electos ad regnum Dei infallibiliter ſaluandos. 3.p.1.154.156
Electos eſſe ex mera Dei gratia. 3.p.1.156.183.186
Electio eſt fortuita reſpectu electorum, certa reſpectu Dei. 3.p.1.157
Eſt ſine vlla præuiſione operum. 3.p.1.157
Aliquando accipitur pro vocatione, quæ eſt effectus prædeſtinationis. 3.p.1.183
Electio Dei æterna dupliciter accipitur. 3.p.1.183
Aliquando accipitur pro voluntate dandi gloriam propter merita. 3.p.1.184
Eſt concluſio conſultationis, & proprius actus liberi arbitrij. 3.p.1.208.215.238
Eſt de mediis, non de fine. 3.p.1.208
Dupliciter fieri poteſt. 3.p.1.208

Variis nominibus appellatur. 3.p.1.238
Continet in ſe & actum vltimi iudicij practici, & actum approbationis voluntatis. 3.p.1.238
Electio requiſita ad liberum arbitrium, debet fieri cum pleno rationis iudicio. 3.p.1.268
Electio mali eſt imperfectio libertatis. 3.p.1.268
Electio tantùm humana requirit præcedentem conſultationem. 3.p.1.268
Electio libera, non autem executio libera requiritur ad liberum arbitrium. 3.p.1.309
Diuina vt faciat homines bonos, requirit in eis liberum arbitrium. 3.p.1.413
Diuina non facit, ſed ſinit eſſe malos. 3.p.1.413

Eleemoſyna.

Eleemoſyna commendatur. 3.p.1.509.3.p.2.378.421
Auget iuſtitiam. 3.p.2.378
Non ſeparanda ab oratione & ieiunio. 3.p.3.219
Eleemoſyna quid. 3.p.3.219
Eſt actus miſericordiæ elicitus. 3.p.3.219
Vnde deriuatur hoc nomen. 3.p.3.219
Eſt id quod pauperes petunt, & diuites dant. 3.p.3.220
Eſt actus à caritate imperatus. 3.p.3.220
Impeditur ab auaritia, iuuatur à liberalitate, cuius eſt effectus. 3.p.3.220
Sine caritate eſt actus moralis, & propriè eleemoſyna, vel ſaltem materialiter dici poteſt. 3.p.3.220
Alia eſt corporalis, alia ſpiritualis, & vtriuſque ſeptem ſunt ſpecies. 3.p.3.221
Laudatur & iubetur in Scripturis. 3.p.3.222
De eius fructu duo errores. 3.p.3.222
Non ſufficit ad ſalutem ſine aliis virtutibus. 3.p.3.222
Soluuntur obiectiones contrariæ ſententiæ. 3.p.3.224
Eleemoſynam dare eſt ſuam & aliorum animas vitiis purgare. 3.p.3.224
Eſt propriè opus miſericordiæ erga alios. 3.p.3.224
Vt eſt fructus pœnitentiæ tollit peccatum, impetrat iuſtificationem. 3.p.3.227.230
Nec meretur, nec ſatisfacit ſecundùm hæreticos. 3.p.3.229
In homine iuſto meretur vitam æternam, ſatisfacit pro pec-

catis, auget fiduciam apud Deum, & gaudium ſpirituale, Deo & proximo gratum facit, conciliat beneuolentiam & orationes multorum. 3.p.3.229
Impetrauit Cornelio gratiam fidei Chriſtianæ. 3.p.3.230
Cauſſa eſt augmenti diuitiarum temporalium. 3.p.3.231
Eius magnitudo ex tribus ſumitur. 3.p.3.231
Eleemoſyna parua viduæ præfertur diuitum magnis donariis. 3.p.3.232
Præceptum de danda eleemoſyna non eſt iuſtitiæ ſed caritatis. 3.p.3.233
Reducitur ad non furaberis, vel honora patrem & matrem. 3.p.3.233
Eſt præceptum affirmatiuum, non negatiuum. 3.p.3.233
Magis obligat Eccleſiaſticos quàm laicos. 3.p.3.235
Eleemoſynam dare, eſt imperare nō ſeruire diuitiis. 3.p.3.236
Quando danda ex neceſſariis naturæ. 3.p.3.240
Quando ex neceſſariis perſonæ, vel ſtatui. 3.p.3.240
Quando ex ſuperfluis? Vide ſuperfluum.
Non eſt neceſſariò danda, quando per mutuum, vel venditionem, vel alio modo proximo ſubueniri poteſt. 3.p.3.240
Non eſt facienda in magnum præiudicium proprij ſtatus, & dignitatis, niſi in raris cauſſis. 3.p.3.241
Multi Sancti etiam ex neceſſariis ad ſtatum dederunt pauperibus. 3.p.3.242
De malè partis quando fieri poteſt, quando non. 3.p.3.243
Debet eſſe ex propriis. 3.p.3.243
Eleemoſynas dare eſt diuitum, recipere pauperum, & hîc habet ſuum fundamentum eleemoſyna. 3.p.3.245.253
Eleemoſynas dare eſt tantùm eorum, qui dominium & proprietatem diuitiarum habent, non eorum, qui obedire debent. 3.p.3.253
Eleemoſyna nōn eſt danda peccatori vt talis eſt, ſed vt eſt miſer, & potius bono quàm malo danda. 3.p.3.253
Eleemoſyna facit nobis amicos Angelos. 3.p.3.253
Malis data propter Deum, non eſt inanis. 3.p.3.255
Vt ſit bona, quinque conditiones requirit. 3.p.3.256
Largitas pluris æſtimatur, cùm multis aliquid, quam cùm paucis multum datur, aliquando tamen contrarium expetit. 3.p.3.258.257

Eleemo-

Eleemoſynas non minore largitate, quàm prudenti caritate eſſe faciendas. 3.p.3.258

Elementa.

Elementa quomodo à natura ſunt incorruptibilia. 2.583

Omnia pugnant contra hominem. 2.625.627.633

Eſau.

Eſau contempta vocatione fit reprobus. 3.p.1.93.100

Habuit gratiam ſufficientem, non efficacem. 3.p.1.93

Eſau reprobus, Iacob electus. 2.213.3.p.1.157.158

Eſſæi.

Eſſæorum laudatur ieiunium, continentia, abſtinentia, ſobrietas, victus. 3.p.3.213

Fuerunt Chriſtiani adeoque diſcipuli S. Marci Euangeliſtæ. 3.p.3.236.215

Ethnici.

Ethnici vocarunt naturam nouercam. 1.44.2.633

Varia ſenſerunt de homine eiuſque natura. 1.44

Crediderunt equos & fluuios loqui. 2.275

Ignorabant peccatum originis. 2.355.633

Celebrare ſolebant dies ſuos natales. 2.355

Varia ſenſerunt de origine animæ rationalis. 2.380

De breuitate vitæ. 2.624

De miſeriis vitæ. 2.633

Quomodo dicuntur à Deo derelicti. 3.p.1.143

Quomodo habent ſufficiens auxilium ad ſalutem. 3.p.1.144

Hi electi, Iudæi reiecti. 3.p.1.159.173

Vocat eos Chriſtus ſuas oues. 3.p.1.182

Multi illorum defenderunt liberum arbitrium. 3.p.1.305

Per cognitionem vnius Dei ex creaturis collectam potuerunt abſtinere ab idolis. 3.p.1.338

Gentes in Scripturis ferè ſemp infideles ſignificant. 3.p.1.340

Eorum opera nonnulla à Deo præmiata. 3.p.1.370

Ab iis bona opera fieri poſſunt, ſiue cum ſpeciali Dei auxilio, ſiue ſolis naturæ viribus. 3.p.1.370

Sine fide Deum & eius prouidentiam cognoſcere potuerunt. 3.p.1.376

Quantum rationis naturalis lumen oſtenderint. 3.p.1.381

Omnia ferè eorũ opera vitiantur ex malo fine. 3.p.1.374.392. 3.p.2.184

Eorum famoſiſſimi verè fuerunt improbi. 3.p.1.509
Moriendo pro patria nihil pręter gloriam ſuam quærebant. 3.p.1.518
Aliqui eorum putârunt orationibus hominum mutari prouidentiam Dei. 3.p.3.8

Euangelium.

Euangelium continere doctrinam operum, & leges varias. 3.p.2.300
Duobus modis accipi poteſt. 3.p.2.299
Ferè ſemper accipitur in ſacris literis pro doctrina Chriſti, & Apoſtolorum & Euangeliſtarum. 3.p.2.300
Quomodo differt à lege. 3.p.2.300.303.308
Secundùm hæreticos dicitur prædicatio Chriſti & Apoſtolorum. 3.p.2.300
Euangelium continet in ſe tria. 3.p.2.300
Continet leges. 3.p.2.300
Continet comminationes. 3.p.2.301
Promiſſiones conditionales, non abſolutas. 3.p.2.304
Euangelium quot modis dicitur. 3.p.2.303
Euangelij & legis duo præcipua diſcrimina. 3.p.2.308
Euangelium eſt in lege, vt arbor in ſemine. 3.p.2.308
Euangelica doctrina ſuperat doctrinam legis & Prophetarum. 3.p.2.309
Euangelium ferè conuenit cum lege in legibus moralibus 3.p.2.310
Quomodo ſuperat legem veterem. 3.p.2.310
Euangelium per Chriſtum, lex per Moſem. 3.p.2.313
Euangelium toti mundo, lex vetus tantùm Iudæis data eſt. 3.p.2.315
Euangelium corpus & veritas, lex vmbra & figura. 3.p.2.316
Succeſſit legi Moſis, Euangelio verò nulla lex ſuccedet. 3.p.2.316
Euangelium vel Chriſti legem non habituram finem probatur. 3.p.2.316
Quomodo dicitur ſempiternum. 3.p.2.317
Quomodo habet vim iuſtificandi. 3.p.2.317
Euangelium lex amoris & libertatis. 3.p.2.318
Euangelium Chriſti iugũ ſuaue, onus leue & quare. 3.p.2.318
Eſt lex quædam cui debetur obedientia. 3.p.2.321 322

Eucha-

Euchariſtia.

Euchariſtia vt ritè percipiatur, quam requirit conſcientiæ diſcuſſionem. 3.p.2.239
Euchariſtia ritè percepta mirabiliter operatur. 3.p.2.245
Euchariſtiæ perceptio requirit ieiunium naturale. 3.p.3.118

Excuſatio.

Excuſatio peccati eſt aliud peccatum. 2.301.302
Auget delictum. 3.p.1.451
Qui excuſat delictum negando, iuſtificatur apud homines, ſed condemnatur apud Deum. 3.p.2.133

Exemplum.

Exemplum bonum prælati amputat excuſationem ſubditi. 3.p.1.452
Exempla Sanctorum ſunt ab omnibus veneranda, non ſemper imitanda. 3.p.3.39

Exul.

Exul & relegatus quomodo differunt. 2.591

Fames.

Fames quàm intolerabilis, & ad quam horrenda homines adigit. 2.624
Fames quàm graui labore præuenitur vel pellitur. 2.623

Fides, vel Fidelis.

Fidem ſola infidelitas excludit. 2.118.119.120
Quot modis accipitur. 2.119
Fidem amittens, eſt hæreticus. 2.120
Fidelis tenetur magis ſtudere perfectioni, quàm infidelis. 2.134.135.148
Ad fidem pertinent quæ euidenter deducuntur ex articulis fidei. 2.393
Fides ſine ſpe & charitate non vnit perfectè cum Chriſto. 3.p.1.64
Fidem viuam ab Eccleſia petunt Catechumeni. 3.p.1.64
Fides viua & vera eſt Chriſtiana iuſtitia. 3.p.1.64
Fides ex auditu. 3.p.1.66.67
Fides viua eſt cum caritate. 3.p.1.64.66
Infuſa non perit gratia recedente. 3.p.1.69
Fides imperfecta & informis poteſt eſſe ſine gratia. 3.p.1.69

Eſt habitus ſupernaturalis, habens operationes ſupernaturales. 3.p.1.69
Fidei lumen in ſupernaturalibus quomodo ſe habet. 3.p.1.76
Ex fide manant ſpes & caritas. 3.p.1.76
Fidei confeſſio. 3.p.1.82
Fides donum Dei. 3.p.1.87.119.166,489.& ſeq.
Requirit pium voluntatis affectum, quia rationem ſuperat. 3 p.1.227
Fides eſt vera ſine operibus, tamen mortua. 3.p.1.373
Probatur eſſe donum Dei ex Scripturis. 3.p.1.488. & ſeq. Ex Conciliis.489. Ex Patribus.490. Ratione. 490.& ſeq.
Eius initium & augmentum eſt etiam donum Dei. 3.p.1.428. 490.513.533.540
Eſt fundamentum prædeſtinationis. 3.p.1.492
Fides vt ſit certa, duas cauſſas infallibiles requirit. 3.p.1.494. 495
Catholica quàm certa. 3.p.1.495
Hæreticorum & Turcarum non eſt donum Dei. 3.p.1.492
Fide humana hiſtorias humanas credimus. 3.p.1.495
Diuina diuinas. 3.p.1.495
Fides facilius & citius adhibetur falſis quàm veris. 3.p.1.495
Fides noſtra quã multis miraculis confirmata. 3.p.1.486.493
Fides Catholica & vera tria requirit. 3.p.1.493
Fides, fideíque principium eſt in poteſtate noſtra. 3.p.1.530. 531.549
Fidem triplicem diſtinguunt hæretici huius ſeculi. 3.p.2.10. & ſeq. refutatur hoc. 3.p.2.17
Fides in diuinis literis multis modis accipitur. 3.p.2.12
Pro fidelitate, & conſtantia in ſeruanda promiſſione. 3.p.2.12
Pro ipſa promiſſione & voto. Pro conſtantia. Pro ipſo fidei obiecto. 3.p.2.12
Fides hiſtorica ſacrarum literarum dicitur Catholica, vel dogmatica. 3.p.2.12.46
In tribus differunt Catholici ab hæreticis circa fidem iuſtificantem. 3.p.2.13
Fidem iuſtificantem non eſſe fiduciam miſericordiæ, probatur ex cap.11.ad Hebr. 3.p.2.13.& ſeq.
Fidei iuſtificantis definitio. 3.p.2.13
Fides eſt vita & anima rerum ſperandarum. 3.p.2.14

Fides

Fides quomodo ſubſtantia ſperantium & ſperatorum. 3.p.2. 14.15
Fidei definitio duas continet fidei proprietates. 3.p.2.14
Fides Chriſtiana diſtinguitur ab omnibus habitibus intellectus. 3.p.2.15
Diſtinguitur à fide humana. 3.p.2.15
Fides humana poteſt eſſe fallax. 3.p.2.15
Fides diſtinguitur ab opinione, ſuſpicione, dubitatione. 3.p.2.15
A ſcientia & intellectu. 3.p.2.15
Non eſt fiducia. 3.p.2.16.19
Fidei officium eſt credere quæ non apparent. 3.p.2.16
Fides idem facit quod argumentum, vel demonſtratio, ſed non eodem modo. 3.p.2.16
Fides facit intellectum aſſentiri propter authoritatem dicentis. 3.p.2.17.25
Non eſt notitia, ſed aſſenſus in rem incognitam. 3.p.2. 17.22
Fidei obiectum ſunt omnia quæ Deus reuelauit. 3.p.2. 17.20.
Fides iuſtificans non eſt ſola fides promiſſionum. 3.p.2.17
Fides vna & eadem eſt hiſtorica miraculorum, promiſſionum. 3.p.2.17
Fidei multa obiecta materialia. 3.p.2.17
Fides vna eſt propter vnam rationem formalem, qua creduntur omnia. 3.p.2.17
Fidei duodecim articuli. 3.p.2.18
Fidei obiectum non eſſe miſericordiam ſpecialem. 3.p.2.18
Fides quomodo iuſtificat. 3.p.2.18
Fides Noë. 3.p.2.18
Fides eſt cauſſa fiduciæ. 3.p.2.20
Poteſt ſine fiducia eſſe. 3.p.2.20
Fidei actus eſt credere. 3.p.2.20
Eſt autem credere cum aſſenſu cogitare. 3.p.2.21
Fides eſt ſpecialis virtus, & ad vnam potentiam ſpecialem pertinet. 3.p.2.22
Non eſt ſapientium ſecundùm mundum. 3.p.2.23
Credendo, non intelligendo ſaluantur ſimplices. 3.p.2.23
Fides eſt credere, quod non vides. 3.p.2.24

Non eſt ex intellectu, ſed contra. 3.p.2.24
Credere includit duo. 3.p.2.25
Fides melius per ignorantiam, quàm per ſcientiam definitur. 3.p.2.25
Fidei iuſtificantis obiectum nō eſt ſpecialis miſericordia ſed omnia quæ Deus reuelauit, probatur ex Scripturis. 3.p.2. 26.& ſeq. Ex traditione Eccleſiæ.30.& ſeq. rationibus.35. & ſeq. ſoluuntur obiectiones. 40 & ſeq.
Fides quam Chriſtus exigebat, & miraculis confirmabat, erat iuſtificans. 3.p.2.26
Fides Abrahæ commendatur. 3.p.2.28.43
Fides bona, eſt rerum bonarum & malarum. 3.p.2.33
Eſt præteritorum, præſentium, futurorum. 3.p.2.33.34
Eſt rerum ſuarum & alienarum. 3.p.2.33
Bonorum omnium fundamentum. 3.p.2.34.54.83
Salutis initium. 3.p.2.34.54
Credere in filium Dei quid. 3.p.2.35
Quomodo oportet credere. 3.p.2.37
Eſt cauſſa iuſtificationis. 3.p.2.38
Fides primò ſubiugat animam Deo. 3.p.2.39
Fides miraculorum debet eſſe magna. 3.p.2.42.66.81
Eſt fides Catholica. 3.p.2.42.66
Eſt fundamentum religionis & ſalutis. 3.p.2.42
Eſt genus armorum ſpiritualium. 3.p.2.45
Fides ſola quomodo iuſtificat ſecundùm hæreticos. 3.p.2.50
Quomodo diſſentiunt inter ſe hæretici circa ſuam ſolam fidem iuſtificantem. 3.p.2.51
Fides eſt prima radix iuſtificationis. 3.p.2.53.63.97.98.102. 108.119
Pulchrè habent hoc plurimi antiqui patres. 3.p.2.63
Fides iuſtificat, quia per eam quærimus & accedimus Deum. 3.p. .55
Fidei timoriſque iuſtificatio comparatur. 3.p.2.56.84
Fides ſola non poteſt iuſtificare. 3.p.2.60
Vera poteſt eſſe ſine aliis virtutibus. 3.p.2.64
Fides eadem eſt incipiens & proficiens. 3.p.2.65
Sine caritate poteſt eſſe, ſed non prodeſſe. 3.p.2.65.72.143 113
Fides miraculorum ſæpe eſt etiam ſine caritate. 3.p.2.65

Fides vt iuſtificet requirit opem caritatis. 3.p.2.66.86
Fides improborum hominum ac Dæmonum, quomodo differt. quomodo conuenit. 3.p.2.68
Dæmonum eſt vera fides ex parte obiecti. 3.p.2.68
Fides mortua quomodo intelligitur. 3.p.2.69
Fidei & caritatis diſcrimen multiplex. 3.p.2.70
Fides diſpoſitiuè gignit caritatem. 3.p.2.70.86
Non operatur niſi per caritatem. 3.p.2.71
Fides impetrat caritatem. 3.p.2.72.84
Fidei actus, opus Dei. 3.p.2.75
Fides non eſt propriè apprehenſio. 3.p.2.77
Fides quibus modis iuſtificat. 3.p.2.80
Fides cauſſa bonorum operum. 3.p.2.82
Fides Abel, Noë, Abrahæ. 3.p.2.82.85
Principium vitæ. 3.p.2.84
Fides, Spes & Caritas comparantur. 3.p.2.83
Fides impetrat ſanitatem. 3.p.2.84
Fides per inuocationem impetrat iuſtificationem. 3.p.2.85
Soluuntur argumenta hæreticorum adducta pro ſola fide iuſtificante. 3.p.2.89
Fides ſine operibus nihil prodeſt. 3.p.2.91
Fides ſola interdum ſufficit ad miracula impetranda. 3.p.2.97
Non cedit veniente iuſtitia. 3.p.2.99.101
Sola incipit cum caritate, continuat iuſtitiam. 3.p.2.99.100
Fides quomodo meretur iuſtificationem. 3.p.2.105
Impetrat remiſſionem peccatorum. 3.p.2.105
Gratiam benè operandi. 3.p.2.105.109
Fides non poteſt eſſe merces. 3.p.2.109
Nulla omnino merita eam præcedunt. 3.p.2.109
Sola enim iuſtificat. 3.p.2.110.117
Aliquo tamen modo dicitur ſola iuſtificare. 3.p.2.115.116.117
Parit opera bona non contrà. 3.p.2.118
Quomodo iuſtificat ſine baptiſmo? 3.p.2.120
Tantum inchoat, caritas conſummat iuſtitiam. 3.p.2.142.145
Impetrat iuſtitiam. 3.p.2.142

Non poteſt eſſe in Deo, nec Chriſto, nec beatis. 3.p.2.142. 158
Eſt imperfectior iuſtitia. 3.p.2.142
Fidei formatæ & informis diſtinctio irridetur ab hæreticis.3.p.2.143. Probatur ex Scripturis hæc diſtinctio.3.p.2. 143
Informis poteſt fieri formata,& contrà. 3.p.2.144
Fides in hac vita ſuam perfectionem conſequi poteſt. 3.p.2. 158
Fidei certitudo quare omnem dubitationem excludit.3.p.2. 205
Fides Catholica eſt neceſſaria omnibus, ſpecialis non item. 3.p.2.206
Eſt vnus & idem habitus. 3.p.2.206
Fides non eſt, niſi verbi diuini authoritate nitatur. 3.p.2. 228
Debet eſſe certiſſima & omnem dubitationem de diuinis promiſſionibus tollere. 3.p.2.246.259
Fidem & iuſtitiam ſemel habitam poſſe amitti, probatur ex Scripturis. 3.p.2. 289. Exemplis ſanctorum hominum. 280.&ſeq. Rationibus. 283. &ſeq. Soluuntur obiectiones. 3.p.2.285
Fides amittitur per vnum actum infidelitatis. 3.p.2.283
Fides & ſpes non manent in futura vita. 3.p.2.286
Sine operibus non iuſtificat. 3.p.2.371
Fides perfecta eſt neceſſaria, vt impetremus quod petimus. 3.p.3.46.47

Fiducia.

Fiducia eſt ſpes roborata. 3.p.2.15.19.420.422
Fiducia eſt in voluntate, fides in intellectu. 3.p.2. 16. 19. 274
Fiducia non eſt cauſſa metus. 3.p.2.16
Ex fide oritur. 3.p.2.20.44.54.3.p.3.47
Tantum bona futura reſpicit. 3.p.2.20
Ex caritate procedit. 3.p.2.39
Illi opponitur timiditas. 3.p.2.44
Eius certitudo aliquo modo omnem formidinem excludit, aliquo modo non. 3.p.2.205

Fiduciæ

Fiduciæ & fidei apponitur hæſitatio. 3.p.2.274
Vt ſit ſine hæſitatione quid requirit. 3.p.2.274
Fiduciam nullam in meritis habendam, ſecundùm Caluinum. 3 p.2.420
Fiduciam præcipuam in Deo, aliquam tamen in meritis ponendam eſſe. 3.p.2.420
Fiducia Sanctorum in Deo non ex ſola fide, ſed etiam ex meritis naſcitur, probatur ex Scripturis. 3.p.2.420. Ex Patribus. 421. Ratione. 422
Fiduciæ cauſſa bona conſcientia. 3.p.2.422
In fiducia bonorum operum cauenda eſt ſuperbia. Ex Scripturis. 3.p.2.423. Ex Patribus & exemplis Sanctorum. 423. 424. Ex ratione. 424
Fiduciam totam in ſola Dei miſericordia ponere tutiſſimum eſſe, probatur ex Scripturis. 3 p.2.424. Ex Patribus. 425. & ſeq. Ex ratione. 427
In fiducia bonorum operum mediocritas ſeruanda eſt. 3.p.2. 427
Fiduciâ firmiter adhæreſcimus diuinæ benignitati. 3.p.3.47

Filius.

Chriſtus eſt filius Dei per naturam. 1.34
Homines ſunt filij Dei per gratiam & adoptionem. 1.34
Filij debent amare parentes. 2.240
Filius in quo caſu poteſt iure occidere patrem. 2.240
Quomodo non portant filij iniquitatem patris. 2.139.140. 193.330.353.357
Filij fidelium neceſſariò ſunt baptizandi. 2 404.405
Quomodo nouem menſibus in vteris matrum geſtantur. 2.418.422
Sæpe ſunt omnino diſſimiles parentibus. 2.432.551
Filius poteſt dici per naturam, per doctrinam, per imitationem. 2.452
Filij Dei ius habent ad hæreditatem æternam. 3.p.2.437.452. & ſeq.
Et quo merito. 3.p.2.465
Filio, iure adoptionis, ante omnia bona opera debetur hæreditas. 3.p.2.466

Filius Dei adoptiuus quo vitam æternam obtineat, vt mercedem, requirit neceſſariò promiſſionem. 3.p.2.466

Finis.

Finís in præcepto indicari, non propriè imperari poteſt. 2.502.505

Finem tum naturalé, tum ſupernaturalem naturaliter ignorant homines. 2.615

Finis hominis naturalis quantum ad voluntatem eſt viuere ſecundùm rationem. 2.618

Finis eſt primus intentione, vltimus executíone. 3.p.1.183.190

Quomodo pertinet ad liberum arbitrium. 3.p.1.255

Quomodo induit rationem medij. 3.p.1.255

Finis amor primus an ſit liber, an neceſſarius, tres ſententiæ. 3.p.1.256

Fit efficienter à voluntate. 3.p.1.255

Deo tribuitur, quia ſequitur ex inclinatione naturali impreſſa à Deo. 3.p.1.255.257

Finis vltimus duplex. 3.p.1.274

Circa finem, & neceſſariò coniuncta cum fine non ſumus liberi. 3.p.1.320

Omnis bonus finis mouet in virtute vltimi finis. 3.p.1.377

Quomodo referenda ſunt opera in finem, vt ſint bona. 3.p.1.377

Finis malus vitiat totum opus. 3.p.1.374

Finis vltimus principium & fundamentum totius doctrinæ moralis. 3.p.2.311

Finis dicit relationem ad media. 3.p.2.399

Inter operandum ſpectandus eſt. 3.p.2.430

Ad finem ſupernaturalem requiruntur opera ſupernaturalia. 3.p.2.441.442

Galli.

Gallorum error de prædeſtinatione. 3.p.1.161.179

Galliæ Rex ad libitum curat morbum ſtrumæ. 3.p.1.85

Gloria.

Gloria non erit habitus in eſſentia animæ. 3.p.1.70

Gloria eſt coniunctio cum Deo per viſionem & amorem. 3.p.1.70

Gloriæ corona hominibus duplici titulo debita. 3.p.1.177.
3.p.2.475
Quomodo poteſt amitti, quomodo non. 3.p.1.177
Gloria vt eſt finis eſt prior bonis operibus. 3.p.1.183
In genere autem cauſſæ efficientis gloria eſt poſterior. 3.p.1.
183
Gloriam habere ex ſe, quot modis. 3.p.1.272
Gloriæ gradus ſoli Deo proprius, quis. 3.p.1.272
Gloriæ gradus quis Chriſto conueniat, quis angelis & hominibus proprius. 3.p.1.272
Gloria Dei tum in bonorum remuneratione, tum in malorum punitione perſpicitur. 3.p.1.274
Gloria gratia conſummata, gratia gloria inchoata. 3.p.2.
442
Gloriæ cœleſtis varij gradus. 3.p.2.466
Vnus tantum gradus debetur perſonæ iure adoptionis ſine alio pacto: alij debentur operibus ex pacto. 3.p.2.466
Gloria eiuſque incrementum, eſt præmium bonorum operum. 3.p.2.475
Gloriæ gradus idem qui debetur iure hæreditario, tribuitur iure mercedis. 3.p.2.475
Gloria adultorum maior infantum in cœlo. 3.p.2.396.
475
Gloria Dei primum omnium petenda eſt. 3.p.3.21

Gratia.

Gratia gratum faciens eſt habitus naturam perficiens. 1.9.
15.16.19.3.p.1.49.50.51.54
Gratia ſanat naturam. 1.19
Eſt neceſſaria ad meritum. 1.37
Non tollit liberum arbitrium. 1.38.40.42
Sufficit non modo ad velle, ſed etiam ad perficere. 1.42
Eſt lux & vita animæ. 2.155.565.568.3.p.1.67
Eſt habitus in anima inhærens. 2.156
Accipitur pro liberali condonatione pœnæ. 2.156
Eſt efficacior peccato. 2.359
Gratia perſonalis proximorum parētum in filios non tranſfunditur. 2.399
Gratia Dei vita æterna. 2.454.3.p.1.44.3.p.2.411.416

Gratia B. Mariæ quanta & quotuplex. 2.422
Gratiæ priuatio mors animæ. 2.565.568. 3.p.1.67
Gratia dicitur quia gratis data. 3.p.1.41
Opponitur debito. 3.p.1.41.45
Tribus modis in ſacris literis accipitur. 3.p 1.42
Gratia humanitatis Chriſti quæ & qualis. 3.p.1.43
Gratia accipitur pro ſolis Dei beneficiis naturæ ſuperadditis. 3.p.1.43
Gratiæ nomine intelliguntur quæuis ſupernaturalia beneficia. 3.p.1.43
Gratia Dei maximè propria quæ. 3.p.1.44
Alia æterna, alia temporaria, & quid vtraque. 3.p.1.44
Temporaria duplex. 3.p.1.45
Gratia eſt finis vltimus, ſanitas animæ ſempiterna. 3.p.1.45.90
Gratia gratis data & gratum faciens ad diuerſum finem dantur. 3.p.1.45.89
Gratum faciens eſt duplex. 3.p.1.46
Gratiæ nomen magis propriè conuenit auxilio ſpeciali, quã generali. 3.p.1.47
Gratia ſpecialis eſt duplex. 3.p.1.47
Efficax & ſufficiens quid. 3.p.1.48.90
Efficax duplex. 3.p.1.48
Præueniens & ſubſequens quid. 3.p.1.47
Gratia eſt virtus nobis à Deo infuſa. 3.p.1.50
Eſt fons vnde fluunt riui bonorum operum. 3.p.1.52
Multis rebus comparatur in ſacris literis. 3.p.1.54
Regit liberum arbitrium vt iumentum. 3.p.1.59
In nobis augetur & perficitur. 3.p.1.59
An gratia gratum faciens re diſtinguatur à habitu caritatis, quatuor ſententiæ. 3.p.1.62
Tantum ratione diſtingui, & quomodo. 3.p.1.63
Gratiâ grati ſumus Deo, caritate Deum habemus carum. 3.p.1.63.73
Gratia iuſtificans non diſtinguitur ab habitibus Theologicarum virtutum. 3.p.1.65
Dat homini quoddam eſſe ſupernaturale. 3.p.1.57.65.69.72

Gratiæ & caritati eadem tribuuntur. 3.p.1.65.67
Per gratiam Spiritus ſanctus in nobis habitat. 3.p.1.52.53.67
A peccato iuſtificamur. 3.p.1.67
Gratia fons & radix omnium virtutum. 3.p.1.67
Separat filios regni à filiis damnationis. 3.p.1.68
Eſt donum Dei omnium maximum. 3.p.1.68
Eſt & habitus & actus in voluntate. 3.p.1.70
Reſpondet gloriæ. 3.p.1.70
Non eſt habitus in eſſentia animæ, ſed in potentiis. 3.p.1.70
Significat beneuolentiam Dei erga nos. 3.p.1.74
Quomodo eſt prior caritate? 3.p.1.74
Eius formalis effectus ſemper eſt actu. 3.p.1.76
Gratiæ gratis datæ nouem recenſentur. 3.p.1.85
Nihil proſunt ſine caritate. 3.p.1.87
Non ſunt in determinato aliquo numero. 3.p.1.88
Sunt inferiores gratia gratum faciente. 3.p.1.89
Gratia efficax à nullo duro corde reſpuitur. 3.p.1.90.94.96.104.190.541.552.553
Gratia ſufficiens probatur ex Scripturis. 3.p.1.91
Item efficax. 3.p.1.92. Et ex Patribus. 93. Et ratione. 94.95
Datur efficax electis, vt certiſſimè perſeuerent. 3.p.1.94
Eſt fundamentum prædeſtinationis. 3.p.1.95.97
Sufficiens eſt communis reprobis. 3.p.1.95
Gratiæ efficacia in quo conſiſtat, tres opiniones. 3.p.1.96
Pendet à propoſito Dei, non à voluntate hominis. 3.p.1.97.98
Efficax quam præſtans, & quibus nominibus vocetur. 3.p.1.99.130
Non eſt actio phyſica voluntatem determinans. 3.p.1.101
Quomodo trahit voluntatem. 3.p.1.104
Gratia inſpirationis internæ differt à concione externa. 3.p.1.105
Gratia operans & cooperans variè explicantur. 3.p.1.108
Gratia operans quomodo nos præuenit. 3.p.1.112

Conuertit D.Paulum. 3.p.1.113
Operans & cooperans quid. 3.p.1.113
Sufficiens nulli deeſt. 3.p.1.116.119
Sine gratia præueniente nemo poteſt gratiam deſiderare & accipere. 3.p.1.116
Gratia non exſpectat, ſed præuenit voluntates noſtras. 3.p.1.117
Non datur omnibus æqualiter. 3 p.1.117
Soluuntur obiectiones. 3.p.1.118
Gratia nemini eſt debita. 3.p.1.123
Gratiam ſufficientem ad ſalutem omnibus dari, probatur ex Scripturis. 3.p.1.125. & ſeq. Ex Patribus. 127. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 3.p.1.143.189
Gratia ſufficiens non adeſt peccatoribus omnibus momentis, probatur ex Scripturis. 3.p.1.130. Ex Patribus. 133. & ſeq. Ratione. 133. & ſeq.
Gratia præueniens illuminat cor. 3.p.1.132
Gratia vitandi peccatum ſemper adeſt, probatur ex Scripturis. 3.p.1.135. & ſeq. Ex Patribus. 136. Ratione. 137. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 143. & ſeq.
Gratia Dei parcius antiquis, quam nobis communicata. 3.p.1.143
Efficax ita ſuadet, vt perſuadeat. 3.p.1.145
Gratiæ gratis datæ ſunt talenta. Matth. 25. diſtributa. 3.p.1.178
Gratia Dei præuenit omnia noſtra opera. 3.p.1.180.500
Gratiæ iuſtitiæque diuinæ opes magis oſtenduntur in electione, & reprobatione hominum, quam angelorum. 3.p.1.198.200
Qualis gratia nunc requiritur ad perſeuerandum. 3.p.1.482
Gratia ſi ex merito, non eſt gratia. 3.p.1.491.504.550
Gratiam præuenientem in orationibus petit Eccleſia. 3.p.1.501
Gratia non eſt ex meritis, ſed merita ex gratia. 3.p.1.504
Gratia præueniens non excludit liberi arbitrij cooperationem. 3.p.1.506
Gratia Dei quot modis operatur ad iuſtificationem hominum. 3.p.1.533
Gratiæ diuinæ cooperatur voluntas humana. 3.p.1.533.535

Gratia efficax eſt effectus prædeſtinationis, & habet infallibilitatem non neceſſitatem coniunctam. 3.p.1.541.552
Gratiæ efficaci abſolutè poteſt quis reſiſtere. 3.p.1.542.552
Gratiæ donis nemo poteſt abuti. 3.p.1.545
Gratia perficit, non deſtruit naturam. 3.p.1.545.558
Gratia excitans interna neceſſariò præcedere debet hominis conuerſionem. 3.p.1.546
Excitantis & adiuuantis diſcrimen. 3.p.1.546
Præuenientis neceſſitas. 3.p.1.547
Adiuuans & excitans diuerſo modo requiruntur. 3.p.1.548
Excitans datur ſine vllis meritis vel præparatione. 3.p.1.550
Excitans duo complectitur. 3.p.1.551
Adiuuans eſt neceſſaria ad aſſentiendum excitanti. 3.p.1.551
Neutra imponit homini neceſſitatem. 3.p.1.552.553
Gratia efficax quid. 3.p.1.552
Adiuuans tribus in rebus conſiſtit. 3.p.1.553
Adiuuans datur, vt excitans non reſpuatur. 3.p.1.432
Gratia eadem inſpirationis internæ duobus hominibus propoſita, poteſt ab vno eorum recipi, ab altero reiici. 3.p.1.556
Gratiæ iuſtificantis habitus à ſolo Deo infunditur. 3.p.1.558
Gratis duobus modis accipitur. 3.p.2.101
Gratis iuſtificari quid. 3.p.2.101.102.117
Eſt ſemen gloriæ, & fons aquæ ſalientis in vitam æternam. 3.p.2.466

Gratia primi parentis.

Gratia humano generi in primo parente collata. 1.1.9.12
Per peccatum amiſſa. 1.1.12
Per Ieſum Chriſtum reparata. 1.1.10.12
Hæc gratia fuit triplex, animæ vt originalis iuſtitia, corporis immortalitas, loci paradiſus. 1.1
Gratia quam accepit Adam in creatione, erat gratia gratum faciens. 1.9
Gratia Adæ qualis? 3.p.1.422

Habitus.

Habitus vitioſus, & peccatum habituale multis modis differunt. 2.568

Habitus acquiſiti non dant, ſed ſupponunt operari. 3. p. 1. 73
Habitus ſupernaturales & infuſi non exigunt naturalem diſpoſitionem in ſubiecto. 3.p.1.73
Habitibus vtimur pro arbitrio. 3.p.1.85.237
Habitus naturalis inclinat nos ad vnum. 3.p 1.224
Ab habitibus non à potentiis dicimur boni vel mali. 3. p. 1. 225
Habitus virtutis non ponit neceſſitatem, nec tollit liberum arbitrium voluntatis. 3.p.1.311
Idem dicitur de habitu vitij. 3.p.1.406
Habitus non poteſt tolli niſi per priuationem, nec priuatio niſi per habitum. 3.p.2.198
Habitus non impedit neceſſariò actum contrarium. 3. p. 2 283

Hæreſis, vel Hæreticus.

Hæreſis vna nota eſt nouitas. 2.356
Hæreſes ex Philoſophis ortæ. 2.380
Hæretici de rebus fidei inter ſe contendunt, & ſe mutuò condemnant. 2.119.326
Hæretici & mali Catholici inter ſe comparantur. 2.120
Sathanam imitantur in ſeducendis fidelibus. 2.291
Hæreticorum Patriarchæ Philoſophi. 2.380
Hæreſis inter opera carnis numeratur. 2.477
Hæreſes cogunt Eccleſiam examinare res & voces. 3. p. 1. 295
Hæreticorum notæ. 3.p.1.382
Quomodo differunt à Paganis. 3.p.2.284
Hæretici & Mahometani quomodo credunt. 3.p.1.495
Ob vanam gloriam mortem patiuntur. 3.p.1.518
Separantur ab Eccleſia. 3.p.2.230

Henoch et Helias.

Henoch & Helias tranſlati & conſeruati. 1.51.68
Habitant nunc in paradiſo terreſtri vbi habitauit Adam. 1.57 65. 68.70
Henoch non eſt in cœleſti paradiſo. 1.65
Venient vt reſiſtant Antichriſto. 1.68

Henoch non eſt ſubmerſus diluuio. 1.70
Fide tranſlatus eſt. 3.p.2 85
Helias petit à Deo pluuiam promiſſam. 3.p.3.12
Cur irriſit ſacerdotes Baal. 3.p.3.105

Hiehu.

Hiehu rebellis contra Achab regem ſuum. 2.203
Regnum non ambiuit. 2.221
In nomine Domini vnctus eſt ſuper Iſraël, vt occideret regem Achab, & reginam Iezabel. 2.221

Hieroboam.

Hieroboam non peccauit rebellando contra Roboam. 2.220
Fuit verus rex. 2.220
Hieroboam poſtea fuit Schiſmaticus. 2.221
Quomodo ex Deo non regnauit. 2.221

Heua.

Heua ignorabat diabolum locutum per Serpentem. 2.277
Eius infidelitas qualis. 2.301.1.29
Per mendacium decepta à Diabolo. 2.290.292
Seducta per ſerpentem. 2.290
Non audiuit præceptum immediatè à Deo, ſed ab Adamo. 2.290.302
Dubitauit vtrum præceptum daretur à Deo nec ne. 2.290
Heua ſeducta per ſerpentem, non Adam. 2.291.292
Heua prior decepta, decepit virum. 2.294
Propriè non ſeduxit Adamum. 2.296
Heuæ peccatum fuit grauius quàm Adæ. 2.299
Eius infidelitas maior Adæ infidelitate. 2.299
Eiuſque ſuperbia maior Adæ ſuperbia. 2.299
Heua voluit inuito Deo fieri ſimilis Deo. 2.300
Heuæ infidelitas coniuncta cum blaſphemia. 2.300
Heuæ peccatum continuit ſeptem actus malos. 2.300
Heua non cauſſa, ſed occaſio tantùm noſtræ perditionis fuit. 2.301.402

Ha-

Habuit hoſtem potentiorem, Adam debiliorem. 2.301
Heua magis agnouit culpam, quàm vir. 2.302
Heua ante Adamum peccauit. 2.329
Heua in Adamo non fuit iniuſta conſtituta. 2.359
Non tranſmiſiſſet peccatũ in poſteros, ſi illa peccante Adam innocens remanſiſſet. 2.360.402
Heua figura Mariæ. 2.411
Quomodo dicta vita. 3.p.3.93

Homo.

Homines fuiſſent in hac vita felices, niſi Adam peccaſſet. 1.8
Homo poſt lapſum indiget multiplici auxilio Dei. 1.16. & ſequent.
Homo carne cum beſtiis, ſpiritu cum Angelis naturam communicat. 1.19
Vnde habeant homines difficultatem benè operandi. 1.19
Hominis ſtatus poſt lapſum Adę, & in puris naturalibus differunt, vt ſpoliatus & nudus. 1.21.23.25.26
Homo in puris naturalibus habuiſſet rebellionem carnis contra ſpiritum. 1.22.35.2.562
Hominis creatio & lapſus deſcribitur. 1.26
Nec homines, nec angeli ſine gratia meritum habere potuerunt. 1.37.& ſeq.
Homines ſancti nunc habent gratiam, vt actu perſeuerent. 1.38
Hominem alij ex philoſophis miſerum, alij felicem prædicarunt, & quare. 1.44
Homines & angelos ſibi ipſis eſſe cauſſas ſuorum malorum. 2.192.193
Homines non poſſunt malis benè vti. 2.237
Homo ad gloriam Dei conditus. 2.248
Quare Deus hominem ſic fecit, quem caſurum præſciuit. 2.248.260.
Homo tenetur cùm poſſit mala euentura impedire. 2.260
Homo generat hominem ſibi ſimilem in ſpecie, non in indiuiduo. 2.376
Homo quo die creatus. 2.385 386
Factus eſt ad imaginem Dei. 2.386

Productus eſt à Deo, cætera ab aqua aut terra. 2.387
Quomodo animalis, quomodo ſpiritualis. 2.387
Homo generat vt cætera animantia. 2.392
Generat hominem verè & propriè, licet animam non generet. 2.401
Hominis excellentia ſupra belluas. 2.548
Homo ſi crearetur in puris naturalib. haberet rebellionẽ carnis contra ſpiritũ, non tamen eſſet propriè peccator. 2.563
Homines recẽter nati qualibet beſtia ſunt infirmiores & miſeriores. 2.614
Homo ſolus contra naturam, omnia alia ſecundùm naturam agunt. 2.618 {2.619
Hominum grauis negligentia in procuranda ſalute æterna.
Sunt omnium rerum inconſtantiſſimi. 2.620
Omnium miſerrimi quoad corpus. 2.623
Quot & quibus indiget ad corporis ſuſtentationem. 2.373.337.623. {2.624.631
Hominum in hac vita quanti labores, & quàm breuis vita.
Homo homini quàm inimicus. 2.626.632
Homo omnibus aliis animantibus præpoſitus. 2.626
Quomodo in beſtias principatum retinet, quomodo amiſit. 2.626.632
Homo facilè imperaſſet beſtiis in ſtatu innocentiæ, nunc difficulter. 2.626.632
Hominem infeſtant cœlum, terra, mare. 2.625.626
Homo non angelorum ſeruus, ſed conſeruus. 2.632
Quomodo poteſt legem implere, quomodo non. 2.634. 3.p.1.47
Per peccatum fit debilior ad benè operandum. 3.p.1.47
Homo perfectus tribus conſtát. 3.p.1.54
Ad ſupernaturalem finem creatus, debet facere opera ſupernaturalia. 3.p.1.57
Quomodo imago Dei. 1.7.2.386.451.452.453.3.p.1.65
Quomodo ſimilitudo Dei. 1.7.31.3.p.1.65.96
Cur hominum minor, angelorum maior pars ad vitam æternam prædeſtinata. 3.p.1.192.201.274
Hominum & angelorum cõparatio in gratia & gloria. 3.p.1.200.201
Hominum & angelorũ caput Deus & homo Chriſtus. 3.p.1.201.

Ho-

Hominum gratia maior quàm angelorum. 3.p.1.201
Homines habent conditionalem neceſſitatem, & abſolutam libertatem. 3.p.1.260
Homines & angeli æternam Dei prouidentiam, velint nolint, liberè ſequuntur. 3.p.1.271
Homo ſolis naturæ viribus quæ præſtare poteſt, quæ non. 3.p.1.353
Homo tentatus, Dei deſtitutus auxilio, comparatur iactatæ naui fracto gubernaculo. 3.p.1.365
Homo ſine fide, & ſpeciali Dei auxilio nulla vrgente tentatione poteſt aliquod bonum morale perficere. 3. p. 1. 370
Homo ſine gratia Dei opera bona vitæ æternæ meritoria facere non poteſt. 3.p.1.381.385.386.388.391
Homo renatus totam legem Dei implere poteſt. 3. p. 1. 402
Homo non poteſt ſine gratia Dei ſpeciali velle, aut facere aliquid ad pietatem aut ſalutem pertinens, probatur ex ſacris literis. 3. p. 1. 497. Ex Conciliis. 498. Ex ſummis Pontificibus. 499. Ex antiquis Patribus. 500. Ex Eccleſiæ orationibus. 5 0 1. Ex condemnatione contrariorum errorum. 501
Homo non poteſt ſolis naturæ viribus ad gratiam recipiendā vllo modo ſe diſponere. 3.p.1.501. Probatur ex Scripturis. 502. & 503. Ex Conciliis & Patribus. 503. & ſequent. Ratione. 505. & ſequent. Soluuntur obiectiones. 506. & ſequent.
Homo ante gratiam habet liberum arbitrium ad opera naturalia, moralia, & pietatis ſupernaturalia. 3. p. 1. 544
Ante omnem gratiam habet potentiam remotam ad opera pietatis. 3.p.1.545
Non habet potentiam proximam. 3.p.1.546
Hominis conuerſio quomodo à gratia & libero arbitrio ſimul, quomodo à gratia tantùm, quomodo à libero arbitrio tantùm. 3.p.1. 557
Homo iuſtus poteſt bona opera facere, & præcepta diuina ſeruare, neque eget ordinarie noua gratia excitante, ſed ſolùm adiuuante. 3.p.1.559

Honor.

Honor & gloria ſunt extrinſeca & ſuperaddita naturæ. 1. 27. 29
Humana gloria eſt impedimentum gloriæ Dei. 2.231
Gloria Dei relucet & in præmio iuſtorum, & in pœna malorum. 2.250
Honor & ignominia matris redundat in filium. 2.416
Honoris concupiſcentia eſt in parte animi ſuperiore. 2.420
Honori proprio & ſtatui conſulendum. 3.p.3.241

Horæ canonicæ ſiue officium diuinum.

Nomen horarum canonicarum ſiue diuini officij, quam antiquum, & vnde ſumptum. 3.p.3.68
Quinam præ cæteris hoc officium perſoluere tenentur. 3.p.3.69
Horæ canonicæ vnde dictæ. 3.p.3.56
Deliramentum Brentij hac de re. 3.p.3.56
Officij diuini definitio ponitur & explicatur. 3. p. 3. 57
Omnis oratio non dicitur propriè diuinum officium. 3.p.3. 57
Officium diuinum quot modis publicum dicitur. 3. p. 3. 57
Vt dicatur publicum non requiritur fieri loco publico, vel in præſentia multorum. 3.p.3.57
Continet laudes pro beneficiis acceptis, & preces pro accipiendis. 3.p.3.57
Officium Eccleſiæ triumphantis & militantis differunt. 3.p.57
Soli Deo propriè præſtatur. 3.p.3.57
Officium aliud de Sanctis, aliud de mortuis, aliud de tempore. 3.p.3.58
Qui obligantur, neceſſariò debent voce diſtinctè integreq; omnia verba proferre. 3.p.3.58
Debet definiri & inſtitui ab Eccleſia & eius Prælatis. 3. p. 3. 58.
Officij diuini partes aliæ maiores, aliæ minores. 3.p.3.58
Maiores à tempore nomen accipiunt. 3.p.3.58

Horæ canonicæ ad horas diei accommodantur. 3.p.3.59
Horæ diei & noctis quales tempore Chriſti. 3.p.3.59
Duodecim horæ noctis diuiduntur in quatuor vigilias. 3.p.3.59
Hora quælibet tertia diei & noctis deputatur ad aliquod officium diuinum. 3.p.3.60
Horæ canonicæ nocturnæ quomodo celebrabantur apud veteres. 3.p.3.60
Horæ nocturnæ & laudes ſecundùm vſum Romanum ſimul dicendæ ſunt, vigilia quarta, id eſt, manè. 3.p.3.60
In natali Domini quomodo officium & Miſſa celebrari debent. 3.p.3.61
Quomodo in triduo ante Paſcha ſub veſperam, & vnde vocantur tenebræ. 3.p.3.61
Omnia triſtitiæ ſigna in illo officio oſtenduntur. 3.p.3.61
Hora prima diei prima hora celebranda. 3.p.3.61
Inſtituta eſt recentius quàm aliæ horæ. 3.p.3.61
De hymno *Iam lucis orto ſydere.* 3.p.3.61
Horæ inæquales ſiue Planetariæ quid ſignificent, & vnde dicantur. 3.p.3.70.75
Horæ quando recitandæ in quibuſcunq; regionibus. 3.p.3.62
Veſperarum tempus canonicum ſecundùm ſanctos Patres. 3.p.3.63.64
Horæ diei ad diuinas laudes deputatæ quatuor. 3.p.3.64
In veſperis angelo docente, ſolebant duodecim Pſalmi hora duodecima cantari. 3.p.3.64
Laudes à veteribus vocantur matutinum, ſunt in multis ſimiles veſperis. 3.p 3.64.65.
Veſperæ antiquitus dici ſolebant accenſa candela. 3.p.3.65
Completorium non eſt æquè antiquum atque aliæ horæ. 3.p.3.65
Completorij dicendi tempus. 3.p.3.65
Completorij nomen & tempus apud Latinos primùm inuenitur in regula S. Benedicti. 3.p.3.66
Veſperæ dicuntur à ſydere, quod oritur Sole occidente. (3 p. 3. 66
Completorium veſperas ſequi debet. 3.p.3.66
Hora prima & completorium quam inter ſe habent proportionem. 3.p.3.66
Completorium agit gratias Deo de beneficiis diurnis Si-

gnificat Chriſti ſepulturam, præparat nos ad nocturnam requiem, &c. 3.p.3.67
Horarum canonicarum inſtitutio quàm antiqua & laudabilis. 3.p.3.70
Commendatur nobis officium diurnum & nocturnum exẽplo Dauid, Pauli, Silæ & aliorum. 3 p.3.70.71
Omnes horæ diurnæ antiquis exemplis & teſtimoniis commendatur. 3.p.3.71
Probantur ex antiquis patribus. 3.p.3.71
Tertia quaque hora, tum diei tum noctis oratur in Eccleſia in honorem S.Trinitatis. 3.p.3.72
Horæ ſeptem inſtituuntur ad gratias Deo agendas de creatione rerum in ſeptem diebus. 3.p.3.73
Additur octaua hora, nempe officium nocturnum pro ſpe reſurrectionis octauo die deſignatæ. 3.p.3.73
Cur ab hora veſpertina officium eccleſiaſticum incipit. 3.p.3.74
Horæ ſingulæ canonicæ pulchrè ſignificant aliquod miſterium paſſionis CHRISTI, & redemptionis noſtræ. 3.p.3.74
Horæ canonicæ Euangelico magiſterio & miraculis confirmantur. 3.p.3.74
Horarum ſingulæ partes vindicantur à reprehenſione. 3.p.3.75
Te Deum laudamus. 3.p.3.75
Hymnus quid ſit, & quanta eius antiquitas. 3.p.3.76
Hymnorum proprium eſt cantari. 3.p.3.76
Lectiones ſunt triplicis generis. Earum antiquitas. Leguntur tantùm in nocturnis. 3.p.3.76
Breuiarium reſtitutum bis ad antiquam formam. 3.p.3.77
Benedictio præcedens lectiones. 3.p.3.77
Reſponſoria quàm antiqua, vnde dicta, an in Italia primùm inuenta. 3.p.3.77
Capitula ſunt breuiſſimæ lectiones ſemper ex ſacris literis, dicuntur in ſingulis horis diurnis. Quam ſint antiqua. 3.p.3.77
Antiphona quid & quis eius vſus ab angelica admonitione & exemplo initium habuit. 3.p.3.78

Alternatim canere quid, & à quo ortum habeat & quantæ antiquitatis ſit in Eccleſia. 3.p.3.78
Antiphona, *Salue regina* liberatur à calumniis hęreticorum. 3.p.3.78
Singulæ eius partes approbantur. 3.p.3.79
Ad officium ritè perſoluendum ſeptem requirunur. 3.p.3.94
Horæ omnes quoad partes maiores quotidie dicendæ ſunt ſub pœna peccati mortalis, ſi quis obligatur. 3.p.3.95
Quoad partes minores grauiter peccant, nec officio ſatisfaciunt, qui dimidiata verba pronuntiant. 3.p.3.95
Ordinem officij mutans, non tenetur iterum repetere. 3.p.3.95
Inter horas & miſſam nullus eſt ordo eſſentialis. 3.p.3.95
Laudes & prima cur ante miſſam dici debent. 3.p.3.95
Breuiarij & officij diuini diuerſitas in diuerſis Eccleſiis. 3.p.3.96
Officium Eccleſiæ ſuæ quiſque tenetur dicere, niſi ex cōſenſu Epiſcopi & Capituli diſpenſetur. 3.p.3.96
Officij obligatio inducitur ex beneficio vel ordine, & tale officium ex tali beneficio vel ordine. 3.p.3.96
Officij diuini locus Eccleſia. 3.p.3.97
Tempus eſt à veſpera vnius diei ad mediam noctem alterius, vt vitetur mortale peccatum. 3.p.3.97
Non peccat mortaliter, qui continuò poſt veſperas & completorium dicit matutinum ſequentis diei. 3.p.3.98
Officium incipit à primis veſperis, & terminatur ad completorium diei ſequentis. 3.p.3.97
Completorium dici poteſt vſque ad mediam noctem. 3.p.3.97
Matutini tempus canonicum incipit poſt mediam noctem. 3.p.3.97
Horæ canonicæ temporibus ſuis canonicis dici debent, vt vitetur peccatum veniale. 3.p.5.98
A tempore canonico longe recedere quid. 3.p.3.98
Officium canonicum eſt tributum diuinum. 3.p.3.98
Eſt monachorum & clericorum. 3.p.3.100
Officij forma quæ nunc eſt in vſu, non eſt à iure diuino, ſed ab Eccleſiæ determinatione. 3.p.3.102
Ho-

Horarum canonicarum numerus aliquãdo fuit alius, quàm nunc eſt. 3.p.3.102
Officium diuinum nõ perſoluentes fructibus carere debent, vel ſi percipiant, reſtituere. 3.p.3.103

Humilitas.

Humilitas accipitur pro obedientia. 2.279.280
Quomodo latius patet, quàm obedientia. 2.280.
Humilitas exaltatur. 3.p.2.110.183
Humilis de ſe cogitatio commendatur. 3.p.2.425
Humilitas eſt, tentationes declinare. 3.p.3.39
Eſt neceſſaria, vt orans quod petit impetret. 3.p.3.50

Ieiunium.

Ieiunium orationis & eleemoſinæ comes. 3. p.3. 105. 125. 163
Ieiunij nomen græcè abſtinentiam à cibo ſignificat. 3. p. 3. 104
Ieiunium quatruplex. 3.p.3.105
Spirituale eſt abſtinentia à vitiis. 3.p 3.104
Eſt metaphoricè ieiunium. 3.p.3.104
Morale eſt temperantia & parſimonia cibi & potus, quod fuit duce natura apud Philoſophos. 3.p.3.104
Naturale eſt abſtinentia ab omni omninò cibo & potu. 3.p.3. 105
Soluitur, quando in ſtomachum cibus vel potus eſt tranſmiſſus. 3.p.3.105
Hoc ieiunium eſt tantùm in præcepto propter Euchariſtiam. 3.p.3. 105
Ieiunium Eccleſiaſticum eſt aſtinentia cibi, ſecundùm Eccleſiæ regulam. 3.p.3.105
Non ſoluitur potu vel pharmacho. 3.p.3.105
Ieiunium generali nomine quid ſignificet. 3 p.3.105
Eccleſiaſticum eſt aliud voluntarium, aliud neceſſarium, aliud neceſſitate voti, aliud neceſſitate præcepti. 3. p. 3. 106.131
Eccleſiaſticum tria requirit. 3.p.3.106
Ieiunans tantùm ſemel in die cibum ſumere debet, & quare. 3.p.3.107.110

Illa vna refectio debet eſſe cœna, non prandium. 3. p.3.107 108.109
Vt ſit à carnibus abſtinentia. 3.p.3.107
Caluini error circa ieiunium. 3.p.3.106
Ieiunium ſuperſtitioſum Iudæorum. 3.p.3.107
Ieiunium non ſoluebant veteres Chriſtiani ante horam nonam vel veſpertinam. 3. p. 3. 107.108. Probatur ex ſanctis Patribus. 3.p.3.108
Ieiunandum in Quadrageſima vſque ad veſperam. 3. p.3. 108.110
Ieiunium quorundam Monachorum per totum annum, arctius tamen in quadrageſima. 3.p.3. 111.131
Ieiunium non obligat ſenes & paruulos. 3.p.3.108
Quare debet vſque ad horam nonam protrahi. 3. p. 3. 110
Nunc ſolui circa meridiem & veſperi cœnulam ſumi ab Eccleſia toleratur. 3.p.3. 110
Etiam nunc obſeruant multi vſque ad veſperam. 3.p.3. 110
Ieiunium & alia quæ non ſunt de iure diuino, poſſunt determinari ad arbitrium Eccleſiæ. 3.p.3.111
Etiam antiquitus non ſimiliter in omnibus locis obſeruabatur. 3.p.3.111
Ieiunij ſeueritas aliquantulum nunc relaxata eſt. 3. p. 3. 111
Merenda dicitur à meridie. 3.p.3.111
Ieiunium antiquitus ſolebat ſolui ad meridiem. 3.p.3.112
Ieiunare diutius & tardius melius eſt, & laudabilius. 3. p. 3. 111. 112
Hæreſes & hæretici circa ieiunium. 3.p.3.112
Refelluntur circa ciborum delectum. 3.p.3.115
Ieiunantes non dicimus carnes immundas. 3.p.3.115
Ieiuniorum temporibus permittuntur carnes ex cauſſa legitima. 3.p.3.115
In ieiuniis quare prohibentur carnes. 3.p.3.116
Ieiunium indicitur ad domandam carnem. 3.p.3. 110.116.135. 150.152.155
Ieiunium conſiſtere in abſtinentia à certis cibis, præſertim carnibus. 3. p. 3. 121. & ſeq. Probatur exemplo Danielis, & Ioan. Baptiſtæ, S. Petri, &c. 3.p.3.121.123.137.149.153

Ieiunium Chriſtianorum Alexandrinorum. 3.p.3. 121
Ieiunium hebdomadæ ſanctæ ante Paſcha. 3.p.3. 121
Eremitarum. 3.p.3. 122
Ieiunantes in orientali Eccleſia abſtinuerunt etiam à vino, cur non in occidentali. 3.p.3. 124. 143
Ieiunium nullum ſecundùm Caluinum & Kemnitium, eſſe iure diuino præceptum. 3.p.3. 124
In genere lege diuina eſſe præceptum, ab Eccleſia determinatum, probatur ex Scripturis. 3.p.3. 125. & ſeq. Ex Patribus. 126. & ſeq. Ratione. 127
Eſt duplex ſecundùm Melanchthonem. 3.p.3. 125. Refutatur ibidem, &c. 127
Plus eſt quàm moderatio vel ſobrietas. 3.p.3. 125. 126
Ieiunantes non debent aſſimilari Hypocritis. 3.p.3. 125
Ieiunium nullum eſt inter Chriſtianos in die Dominica, nec à Paſcha ad Pentecoſten. 3.p.3. 126
Ieiunium aliquod ad ipſum ius naturæ pertinet. 3. p. 3. 127
Neceſſarium ad tentationes ſuperandas, & ad pœnitentiam. 3.p.3. 127
Non præcipitur in Decalogo. 3.p.3. 128
Pertinet ad temperantiam. 3.p.3. 128. 153
Ieiunij præcepta obligare fideles in conſcientia, probatur teſtimoniis & exemplis Scripturæ ſacræ. 3.p.3. 128. Et ex conſiliis. 129. Ex ſanctis Patribus. 129. & ſequent. Ratione. 132. Soluuntur obiectiones ex Scriptura. 133. & ſequent. Ex hiſtoria. 143
Ieiunium publicum. 3.p.3. 129
Ieiunium menſium non à Deo, ſed à Repub. Iudæorum obligabant populum in conſcientia. 3. p. 3. 129
Ieiunia & ieiunantes valdè laudantur in Scripturis. 3. p. 3. 129.
Ieiunium violare eſt peccatum mortale. 3.p.3. 130. 132
Violantibus dicitur anathema. 3.p.3. 130
Actus ieiunandi præſcriptus à lege Eccleſiaſtica, eſt actus têperantiæ neceſſarius. 3.p.3. 132

Violans ieiunium peccat cōtra virtutem temperantiæ. 3. p. 3. 132
Ieiunia antiqua hæretica reiiciuntur. 3.p.3.136
Ab Eccleſia inſtituta ſunt ſanctitatis & diuini cultus cauſſa. 3.p.3.140
Ieiunium Euangelicum perfectius ieiunio Phariſæorum. 3.p.3.142
Non pertinere ad viros perfectos ſecundùm Begardos. 3. p.3. 149
Refutatur hic error. 3.p.3.149
Ieiunium pertinere etiam ad perfectiſſimos. 3. p.3.149
Ieiunare nemo tenetur cum præiudicio ſalutis corporalis. 3.p.3.150.151
A ieiunio tria excuſant, pueritia, ſenectus, ægritudo. 3. p.3. 151
Propter pietatem excuſantur concionatores, &c. Propter neceſſitatem omnes qui verſantur in laborioſis operibus. 3.p.3.151
Ieiunium in orientali Eccleſia ſemper fuit ſtrictius quàm in occidentali. 3.p.3.152
Ieiunium diſponit animum ad orationem, & rerum cœleſtium contemplationem. 3.p.3.153
Moyſem præparauit ad colloquium Dei. 3.p.3.153
Quare inſtituitur in profeſtis magnarum celebritatum.3.p.3. 153
Ex ſe eſt res mediocris. 3.p.3.154.159
Eſt actus elicitus temperantiæ. 3.p.3.154.159
Verſatur circa moderandas delectationes cibi & potus. 3.p.3. 154
Ad alias virtutes pertinere poterit. 3.p.3.154.159
Vt ſit meritorium, requirit deuotionem ieiunantis. 3. p. 3. 154
Ieiunium eſſe cultum Dei. 3. p. 3. 155. Soluuntur obiectiones ex Scripturis. 162. & ſequentibus. Ex Patribus. 167
Placare Deum iratum. 3. p. 3. 155. Probatur ex Patribus. 156
Eſſe impetratorium beneficiorum Dei. 3. p. 3. 158. Probatur exemplis ſacræ Scripturæ. 158

Illi reſpondet merces. 3.p.3.159
Multi eius fructus enumerantur. 3.p.3.159
Ieiunium à cibis parum prodeſt niſi abſtineatur à vitiis. 3.p.3.161
Cum eleemoſyna coniungere non eſt neceſſarium. 3.p.3.163
Ieiunium ſanctorum eremitarum. 3.p.3.168
Ieiunium in pane & aqua in Eccleſia antiquitus fuiſſe, teſtatur Tertullianus. 3.p.3.171
Ieiunij apud veteres ſemper varia fuit conſuetudo. 3.p.3.175. & ſeq.
Nonnullos aliquando biduum, vel triduum, vel ſex dies egiſſe ieiunos. 3.p.3.176
Ieiunium ſine humilitate nihil prodeſt. 3.p.3.192
Ieiunium feriæ quartæ & ſextæ. 3.p.3.193
Non ieiunandum die Dominica. 3.p.3.194
Ieiunij feriæ quartæ & ſextæ cauſſa. 3.p.3.194
Propter abſentiam ſponſi. 3.p.3.195
Non debet obſeruari hoc ieiunium, quando natalis domini contingit feria quarta vel ſexta. 3.p.3.195
Hoc ieiunium eſt ex traditione Apoſtolica. 3.p.3.195
Secundùm alios permittitur tantùm, non imperatur. 3.p.3.196
Romæ omnes non obſeruabant. 3.p.3.196
Ieiunium quatuor temporum addit etiam Sabbathum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ & ſextæ ſolebant pœnitentibus iniungi. 3.p.3.196
Abſtinentia à carnibus fuit ex præcepto per totum annum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ ferè mutatur in Sabbathum, in occidentali Eccleſia. 3.p.3.196
Ieiunare ſabbatho Græci nefas putarunt, quod tamen maximè conuenit, vt fit Romæ & in Hiſpania. 3.p.3.197
Ieiunandum ſecundùm morem Eccleſiarum. 3.p.3.197
Semper ieiunandum & vbique Sabbatho ſancto, & omnibus Sabbathis propter CHRISTI ſepulturam, & Apoſtolorum mœrorem. Die Veneris propter CHRISTI paſſionem. 3.p.3.197. & ſeq.

Ieiunium Sabbathi quare olim prohibitum nunc præceptum. 3.p.3.198
Ieiunium quatuor temporum eſt à traditione Apoſtolica. 3.p.3.199
Ieiunium decimi menſis eſt præcipuum ex quatuor. 3.p.3.199
Huius ieiunij varietas apud veteres. 3.p.3.200
Quos ob fines obſeruari ſolebat. 3.p.3.200
Pro ſingulis anni menſibus vnum diem ieiunamus. 3.p.3.200
Ieiunium quomodo prohibitum in Pentecoſte. 3.p.3.203. 209
Licet imitari ieiunia Iudæorum. 3.p.3.203.204
Ieiunium aduentus ex conſilio, non ex præcepto. 3.p.3.205
Rogationum quomodo obſeruatur, eſt conſilij potius quàm præcepti. 3.p.3.205
Ieiunium vigiliarum antiquitus ſtatio dicebatur. 3.p.3.206 207
Quibus temporibus ieiunium nunquam celebrari debet. 3.p.3.208
Licet ieiunare in rogationibus, & in vigilia Pẽtecoſtes. 3.p.3.210
Ieiunium & ieiunantes laudantur. 3.p.3.211
Ieiunium vtile eſt ad ſapientiam acquirendam, & ad paſſiones animi cohibendas. 3.p.3.212

Ignis.

Ignis poſt diem iudicij non habebit vim vrendi, niſi vt inſtrumentum diuinæ iuſtitiæ. 2.602.604
Ignis gehennæ vrit, ſed non ſplendet. 3.p.2.63

Ignorantia.

Ignorantia fons erroris. 2.613.614
Vulnus mentis. 2.613.630
Ignorantia rerum neceſſariarum in infantibus maior quàm in ipſis beſtiis. 2.614
Ignoratio finis tum naturalis, tum ſupernaturalis. 2.614
Ignorantia quomodo non fuiſſet in paradiſo. 2.630
Antecedens facit inuoluntarium. Et excuſat à peccato. 3.p.1. 139

Concomitans relinquit liberum voluntatis actum. Et non excuſat à peccato. 3.p.1.139

Imago.

Imago & ſimilitudo Dei quomodo differunt. 1.7.31.3.p.1.65
Imago Dei in homine ſignificat liberum arbitrium. 1.7.3.p. 1.320
Propriè eſt in anima hominis. 2.386.451.452
Eſt totus homo. 2.386.3.p.1.76
Tribus modis in nobis conſideratur. 2.452
In nobis eſt obſcurata non deleta, & quomodo renouatur. 2.452.453. 3.p.1.443
Imago picta tribus modis conſideratur. 2.452
Imago Dei eſt ornamentum originalis iuſtitiæ. 2.452
Ad hanc primus homo factus eſt. 2.453
Læditur vt eſt in potentiis, non vt in ſubſtantia. 3.p.1.76

Immortalitas.

Immortalitatem Adæ fuiſſe ei naturalem, error. 1.47
Damnatur in Concilio Milleuitano, & Arauſicano, & Tridentino, & à Pio V. & Gregorio XIII. 1.47.48.49
Immortalitatem Adæ fuiſſe donum ſupernaturale. 1.47.50. 2.265
Immortalitatem animæ noſtræ naturaliter cognoſcimus. 2.567
Immortalitas fuiſſet præmium obedientiæ in paradiſo. 3.p. 1.454

Impetratio.

Impetratio & meritum differunt. 3.p.3.45
Impetratio non requirit caritatem. 3.p.3.45
Impetrare poſſunt & peccatores in via, & beati in patria. 3.p.3.45
Impetratio multas requirit conditiones. 3.p.3.45.& ſeq.
Impetratio orationibus promittitur. 3.p.3.46
Impetratoria poteſt eſſe oratio non meritoria, vel contra. 3.p.3.46
Ad impetrationem requiſitæ conditiones enumerantur. 3.p.3.46
Impetrationis magnum ſignum eſt, cum quis in orando magnam habet fiduciam. 3.p.3.48

Impotentia vel impoßibilitas.

Impotentia vel impoſſibilitas quæ, quando, & quomodo excuſat à peccato, vel non. 3.p.1.139

Quæ impotentia tollendo liberum arbitrium excuſat à peccato, quæ non. 3.p.1.149

Incertitudo.

Incertitudo propriæ gratiæ & iuſtitiæ, probatur ex Salomone. 3.p.2.211. Probatur ex teſtimonio & exemplo Iob, Dauidis & Pauli. 217. De Paulo ex Patribus. 221. & ſeq. Ex Prophetis & Apoſtolis. 223. & ſeq. Ex S. Patribus. 225. & ſeq. Rationibus. 228. & ſeq. Soluuntur obiectiones ex Scripturis. 232. & ſeq. Ex Patribus. 243. & ſeq. Ex ratione. 258

Incertitudo iuſtitiæ præſentis, & prædeſtinationis non pugnant inter ſe. 3.p.2.216

Incertitudo remiſſionis peccatorum non facit dubias promiſſiones Dei. 3.p.2.224

Incertitudo gratiæ propriæ ex eo prouenit, quod opera noſtra nos ipſos latent. 3.p.2.226

Incertitudo hæc conſeruat in fidelibus humilitatem. 3.p.2.230

Satis manifeſta eſt ex timore quem habent ſanctiſſimi homines in hora mortis. 3.p.2.231

Induratio vel excœcatio.

Quomodo dicitur Deus obduraſſe cor Pharaonis. 2.213. 223

Quomodo dicitur excœcare vel obdurare corda hominum. 2.223. 3.p.1.132.258

Deus non eſt cauſſa indurationis & excœcationis poſitiuè, ſed negatiuè, permittendo, deſerendo, non miſerendo. 2.223.215

Cœcitas mentis, & cordis obduratio eſt peccatum. 2.224

Eſt cauſſa peccati. 2.224

Eſt effectus vel pœna peccati. 2.224

Cœcitas cordis non eſt ſolum carentia luminis, ſed affectus prauus, quo quis impedimentum ponit illuſtrationibus diuinis. 2.224

Cœci corde dicuntur Matth.13. videntes videre & non vide- re. 2.224
Cœcos corde excœcat malitia eorum. 2.224.229
Obduratio cordis eſt prauus affectus, quo quis admonitio- nes diuinas internas vel externas contemnit, & eis reſiſtit, donec eas amplius non ſentiat. 2.224
Cor dicitur durum, lapideum, craſſum, graue, quod non mo uetur ad correptiones diuinas. 2.225
E contrario cor tenerum, molle, carneum dicitur, quod fa- cile acquieſcit Deo. 2.224
Excœcatio vel obduratio eſt iniuſtorum, non autem iuſto- rum. 2.224
Ad excœcationem requiritur, vt quis nec videat, nec videri poſſit. 2.225
Ad obdurationem requiritur, vt quis nec cedat, nec cedere poſſit. 2.225
Quæ nam permiſſio Dei & deſertio ſit excœcatio & obdu- ratio. 2.226
Excœcati & obdurati ſemper habent vires à Deo, vt ſi velint poſſint obdurationem & cœcitatem amouere, petendo Dei auxilium. 2.226.229
Obdurati in Scripturis reprehenduntur meritò & puniun- tur, quia culpa ſua indurationem incurrunt & in ea perſe- uerant. 2.226
Excœcandi & obdurandi actio tribuitur interdum rebus, quæ ſunt occaſiones actionum. 2.228
Patientia Dei quomodo indurat homines. 2.228
Obdurationis finis eſt, vt oſtendatur iuſtitia & potentia Dei. 2.242
Obduratio à Deo permittitur propter demerita hominum. 2.244
Obduratio peccatorum aſſimilatur duritiei lapidis. 2.455
Excœcati durante excœcatione videre non poſſunt. 3.p.1. 132.143.147
Poſſunt remouere excœcationem ſi gratiæ præuenienti co- operentur, ſed hanc gratiam non ſemper habent. 3.p.1. 132
Obdurati & excœcati poſt obdurationem peccare poſſunt. 3.p.1. 137

Obdu-

Obduratio & excæcatio non excuſat à peccato, non tollit liberum arbitrium, ſed facit peccantes inexcuſabiles. 3.p.1.137
Obdurati & excæcati quomodo habent gratiam reſiſtendi tentationibus. 3.p.1.139
Obdurati & excæcati poſſunt deponere obdurationem & excæcationem. 3.p.1.194
Indurare & odio habere, non poſitiuè, ſed negatiuè ſignificant. 3.p.1.194
Induratio quomodo pœna peccati? quomodo effectus reprobationis. 3.p.1.195

Infantes.

Infantes quare non poſſunt peccare. 2.259.319.462
Carent vſu liberi arbitrij. 2.259.354.362.462
Non ſunt capaces præcepti. 2.259
Non tales nunc naſci, qualis erat Adam ante lapſum. 2.259
Non baptizandi ſecundùm Anabaptiſtas. 2.320
Infantes nec in Adam periiſſe, nec in Chriſto ſaluari, error Abailacti. 2.320
Sunt morti obnoxij antequam quicquam boni vel mali fecerint propria volũtate. 2.327.329.336.337.341.345.353.362
Infantes eſſe baptizandos. 2.348.349.352
Cum omni feſtinatione baptizandos eſſe, ſi periculum mortis inſtet. 2.348.352.406.451
Infantes ante baptiſmũ poſſidentur à diabolo. 2.353.406.580
Non poſſunt imitari peccata parentum. 2.354
Quomodo puniantur pro peccatis parentũ, quomodo non, vide filius.
Per baptiſmum habent meritum fidei. 2.360
Quomodo ſiſtentur in die iudicij ante Chriſti tribunal. 2.360
Nullam habent actionem malam, ſed tantum reatum & maculam. 2.376
Contrahunt peccatum originis non propria, ſed aliena voluntate. 2.376.561
Infantes iuſtorum parentum quomodo naſcuntur in peccato. 2.377
Fidelium quam primum baptizandos eſſe ex Patrum traditione. 2.404

Infantes in primo inſtanti animationis, habent peccatum originis. 2.463
In infantibus non eſt vllum peccatum actuale, ne omiſſionis quidem. 2.464
Infantes recenter baptizati comparantur munditie cũ Chriſto. 2.489
Sine baptiſmo morientes quomodo puniantur, quinq; ſententiæ. 2.573.3.p.1.171
Puniri pœna damni non ſenſus. 2.575
Cœleſti & naturali beatitudine perpetuò carituros. 2.576. & ſeq. Probatur ex Scripturis. 576. Ex Conciliis. 577. Ex Pontificibus. 578. Ex ſanctis Patribus. 579. Ex rationibus. 580. & ſeq.
Infantium ſine baptiſmo decedentium locus eſt ipſe infernus. 2.582
Infantes ſine baptiſmo decedentes nec acquiſitas, nec infuſas habent ſcientias. 2.584.591
Horum infantium animæ ſeparatæ nihil diſcunt. 2.584
Nec habent virtutes, nec vitia. 2.585
Habent auerſionem habitualem à Deo. 2.585
Horum infantium felicitas, ſecundùm Pighium & Catharinum. 2.585
Infantibus non applicatur redemptio Chriſti niſi per baptiſmum. 2.587
Infantes illi patiuntur pœnam damni non autem ſenſibilem ignis infernalis. 2.590
Infantes ſine baptiſmo decedentes, in inferno mitiore pœna puniuntur. 2.590
Sine baptiſmo morientes non puniri ſenſus, ſed tantum damni, probatur ex Scripturis. 2.595. Ex Patribus. 596. & ſeq. Probatur ratione. 598
Infantum damnatio omnium leuiſſima. 2.597.606
Infantibus ſic damnatis non fuiſſet melius non fuiſſe. 2.597
Infantes ſine baptiſmo decedentes, quomodo erunt in loco ignis, non tamen vrentur igne. 2.602.604
Infantum miſeriæ non ſunt propriè pœnæ originalis peccati. 2.604
Sine baptiſmo decedentes quibus corporibus reſurgent. 2.605

Infantes ſine baptiſmo decedentes internum patientur animi dolorem. 2.606
Intelligent quid amiſerint. 2.606
Quot ſunt eorum pœnæ. 2.606
Dolor eorum internus cur erit leuiſſimus. 2.606
Cur verme conſcientiæ carebunt. 2.606.611.612
Videbunt alios ſe miſeriores. 2.606
Infantes vocantur innocentes imagines Dei. 2.605. 3.p.1.61
Soluuntur arguméta contra internum dolorem infantum, ſine baptiſmo decedentium poſt hanc vitam. 2.610
Infantes illi naturaliter habent animi dolorem ex amiſſione beatitudinis. 2.610
Infantium ſine baptiſmo morientium, quomodo pœna mitiſſima. 2.611
Eſt mitiſſima, tribus modis. 2.611
Infantes magis ignorant res neceſſarias quam ipſæ beſtiæ. 2.614
Infantes etiam baptizati, nec actu cognoſcunt, nec diligunt Deum. 3.p.1.50
In infantibus habitat Spiritus ſanctus per habitum aliquem. 3.p.1.50
In infantibus non poteſt eſſe iuſtitia actualis, ſed tantum habitualis. 3.p.1.58
Cur permittit Deus infantes aliquos non alios mori ſine baptiſmo. 3.p.1.61
Infantes ſunt ſub arbitrio voluntatis alienæ. 3.p.1.131
Aliena confeſſione credunt, aliena infidelitate non credunt. 3.p.1.131
Infantes gratia præuenti ſaluantur baptiſmo. 3.p.1.150
Infantum diuerſa mors ſatis oſtēdit prædeſtinationem, non eſſe ex præuiſis bonis operibus. 3.p.1.170.172
Infantes morientes ſtatim poſt baptiſmum quomodo merentur hæreditatem cœleſtem. 3.p.2.465

Infideles.

Infideles non hædis, ſed lupis & canibus aſſimilantur. 2.600. 3.p.1.146
Infideles quomodo iudicabuntur. 2.601

Infideles aliqua bona opera, ſiue cum auxilio ſpeciali, ſiue ſolis naturæ viribus facere poſſe. 3.p.1.370
Infidelium & fidelium bona opera non eodem modo vtriſque proſunt. 3.p.1.372
Infidelium opera pleraq; ob prauum finem ſunt mala. 3.p.1 374.392
Infidelitatis vnico actu amittitur fides. 3.d.2.283

Infidelitas.

Infidelitatem non fuiſſe ante Adæ peccatum2. 2.87.280.283. 285
Infidelitatis actus eſt,non velle Deo credere. 2.283
Infidelitas conſequitur ex aliis malis operibus. 2.283
Infidelitas Adæ fuit hæreſis. 2.289.292
Infidelitate amiſit Adam fidem. 2.292
Infidelitas Heuæ quænam fuerit. 2.291.292.299
Adæ qualis. 2.292
Infidelitatis motus poteſt præuenire perfectam rationis deliberationem. 2.298
Infidelitas Heuæ grauior infidelitate Adæ. 2.300
Infidelitas maxima quæ. 2.300
Infidelitas Heuæ coniuncta cum blaſphemia. 2.300
Infidelitas Heuæ & Adæ parum differt. 2.301

Innocentia.

Innocentia in quo conſiſtit. 2.566
Semel amiſſa nunquam recuperari poteſt. 2.567
In infantibus apparet amiſſa. 2.622
Innocentia paruulorum baptizatorum quanta. 2.625

Inobedientia.

Inobedientia eſt,nolle ſubiici alterius imperio. 2.279
Inobedientia eſt primus actus ſuperbiæ. 2.279
Inobedientia eſt quædam ſuperbia. 2.280
Inobedientia Adæ & Heuæ eadem. 2.301
Inobedientia Adæ quomodo conſtituit omnes peccatores. 2.338.369. 3.p.2.158
Inobedientiam Adæ & noſtram ſanauit obedientia Chriſti. 3.p.1.52. 3.p.2.158
Inobedientia Adæ efficienter nos peccatores cōſtituit. 3.p.2. 172

Inobedientiæ malum. 3.p.2.368

Inſpiratio.

Inſpiratio Dei plus valet exhortatione hominis. 3.p.1.105.548
Inſpiratio interna eſt neceſſaria, vt quis à peccato reſurgat, non vt quis peccatum fugiat. 3.p.1.135
Inſpiratio interna quot, & quales motus efficit in homine. 3.p.1.551

Intellectus.

Intellectus & ratio quomodo differunt. 3.p.1.208.224
Intellectus obiectum eſt veritatis. 3.p.1.250.343
Intellectus humanus cum ſolo auxilio generali verum morale etiam in particulari cognoſcere poteſt. 3.p.1.343
Peccato primi hominis læſus, non extinctus eſt. 3.p.1.385

Iniuſtitia.

Iniuſtitia nobis verè inhæret per modum habitus. 3.p.1.52. 3.p.2.130.139

Intentio.

Intentio mala facit omnes actiones malas. 2.447.3.p.2.363. 367
Intentio miniſtri, neceſſariò requiritur ad conficiendum Sacramentum. 3.p.2.229.253
Intentio dicitur oculus. 3.p.2.363
Quæ intentio requiritur vt opus dicatur in Deum referri. 3.p.2.456
Intentio orantis debet eſſe in abſcondito. 3.p.3.105
Intentio bona dicitur dextra manus, mala ſiniſtra. 3.p.3.256
Intentio placendi Deo facit bonam eleemoſynam. 3.p.3.256
Intentio fauoris humani corrumpit opus. 3.p.3.256

S. Ioannes Baptiſta.

S Ioannes Baptiſta in vtero matris ſanctificatus. 2.413.416
Eius ieiunium. 3.p.3.121

Iob.

Iobi afflictio quare tribuitur Deo. 2.217
Eius afflictio nec maior, nec longior, nec planè alia fuit, quam vt Deus permiſit. 2.217
Non vicit tentationes niſi auxilio diuino. 3.p.1.366
Quare à Deo tentatus. 3.p.1.431

Iob non audet ſe iuſtum pronuntiare. 3.p.2.218
In grauiſſimis tentationibus innocens perſeuerauit. 3.p.2. 361.362 367

Ioſeph.

Ioſeph venditio, & Chriſti paſſio quomodo bona, quomodo mala. 2.205

Ira vel iracundia.

Iracundiæ tres gradus. 2.123.124.125
Iracundia interior aliquando grauiſſima. 2.123
Iracundiam mitigare non mediocre eſt. 2.486
Iracundia mala beſtia. 2.522
Ira quare homini data. 2.608.622
Eius officium quale. 2 622
Ira quomodo hominem in belluam conuertit. 2.622
Ira nobiſcum nata in ipſa infantia apparet. 2.622
Iracundia vitioſa animi pars. 2.629
Ira Dei ſuper homines malos. 2.631
Ira Dei præter naturam eius eſt. 3.p.2.244
Tribuitur Deo ad ſimilitudinem iræ hominum. 3.p.3.41
Ira diuina ieiuniis placatur. 3.p.3.155.156

Iubilæum.

Iubilæum apud Hebræos quid. 1.78

Iudæi.

Iudæi verum Deum per innumera prodigia nouerunt, & tamen Deos alienos ſæpe coluerunt. 2.619
Iudæi cur olim ſoli verum Deum coluerint. 3.p.1.128
Iudæi etiã obdurati & excœcati adhuc peccauerunt. 3.p.1.137
Iudæi reiecti, gentiles electi. 3.p.1.159.173
Iudæi cur non crediderunt in Chriſtum. 3.p.1.165
Quæ auxilia habuerunt. 3.p.1.165
Iudæi quidam dicunt Deum quotidie orare. 3.p.3.41

Iudas.

Iudæ auaritia. 2.245
Iudas electus ad opus, cui congruebat. 2.245
Iudæ mala voluntas in bonum verſa. 2.45
Iudas liberè & nulla neceſſitate compulſus, Chriſtum prodidit. 3.p.1.300.301

Iudas amiſit fidem, & erat infidelis. 3.p.2.73
Aliquando iuſtus, poſtea peccauit, & factus eſt reprobus, & damnatus. 3.p.2.282

Index.

Iudex & arbiter quomodo differunt. 3.p.1.207

Iuſtificatio.

Iuſtificationis cauſſa formalis eſt gratia à Deo infuſa. 2.565. 3.p.2.154.138
Iuſtificatio poſt lapſum Adæ non modò gratis, ſed etiam peccatoribus. 3.p.1.44
Iuſtificationem non eſſe ſolum remiſſionem peccatorum, ſed etiam gratiæ ſuſceptionem. 3.p.1.51.71. 3.p.2.6.128.137. 146.151.153.165.170.175.181.184.190
Cum iuſtificatione infunditur ſpes, fides, caritas. 3.p.1.51
Iuſtificationis gratia diſtinguitur ab actibus virtutùm. 3.p.1.51
Non eſt tantum externus Dei fauor, ſed caritas in corde diffuſa. 3.p.1.51
Iuſtificatio à iuſtitia deriuata. 3.p.1.55
Iuſtificatio impij deſcribitur. 3.p.1.57
Iuſtificationis inſtrumenta ſunt Sacramenta. 3.p.1.58
Iuſtificationis vnica cauſſa formalis in ſpe, fide & caritate conſiſtens. 3.p.1.64.67.3.p.2.126.154.158
Iuſtificationem noſtram antiqui patres in virtute præſertim in caritate conſtituunt. 3.p.1.65
Iuſtificatio gratis per gratiam. 3.p.1.65
Iuſtificationis effectus glorificatio. 3.p.1.52.3.p.2.154
Iuſtificatio effectus vocationis. 3.p.1.52. 3.p.2.154
Iuſtificationis principium eſt à Deo vocante. 3.p.1.547
Iuſtificatis, gratiæ habitus à ſolo Deo infunditur. 3.p.1.558
Iuſtificationis nomen multis modis accipitur in ſacris literis. 3.p.2.3
Accipitur pro ipſa lege quæ iuſtitiam docet. 3.p.2.3
Pro acquiſitione iuſtitiæ. 3.p.2.3
Pro incremento iuſtitiæ. 3.p.2.3
Pro declaratione iuſtitiæ. 3.p.2.3.168
Nomen habet à iuſtitia. 3.p.2.3
Iuſtificationis finis quis. 3.p.2.3

Iuſtificationis cauſſa efficiens quotuplex. 3.p.2. 4.134. 138. 181
Cauſſa meritoria. 3.p.2 6.127.134.136
Cauſſa inſtrumentalis. 3.p.2.7.137
Cauſſa materialis animus hominis. 3.p.2.8
Diſpoſitiones quæ, & quot, pertinent ad materialem cauſſam. 3.p.2.7
Intrinſeca cauſſa formalis eſt habitus gratiæ vel caritatis infuſus. 3.p.2.7
Extrinſeca ſeu exemplaris eſt ipſa Chriſti iuſtitia. 3.p.2.7
Iuſtificationis actus quem ordinem habent. 3.p.2.38
Diſpoſitiones ad iuſtificationem, quot & quæ. 3.p.2.53.91.115
Iuſtificationis prima radix fides. 3.p.2 53.54
Iuſtificationis ordo deſcribitur. 3.p.2.53.54.84.87
Iuſtificatio ſanitas animæ à morbo peccati. 3.p.2.53
Iuſtificationis cauſſa formalis non eſt iuſtitia, quæ eſt in Chriſto. 3.p.2.87
Eſt iuſtitia in nobis realiter inhærens. 3.p.2.87
Iuſtificatio gratuita quomodo excludit merita, quomodo non. 3.p 2.101.102
Non excludit fidem & cæteras virtutes. 3.p.2.102
Iuſtificationis initium eſt à gratia præueniente. 3.p.2.104
Iuſtificatio ſemper vocatur miſericordia vel gratia. 3.p.2.107
Iuſtificationis cauſſam formalem quam ſtatuunt hæretici. 3.p.2.121
Enumerat Oſiander 20. diſcrepantes eorum de hac re ſententias. 3.p.2.122
Quinque hæreticorum ſententiæ numerantur de cauſſa iuſtificationis. 3.p.2.125. Refutantur. 140.& ſeq.
Inſtificationis vnica cauſſa formalis eſt Dei iuſtitia, non qua ipſe iuſtus eſt, ſed qua nos iuſtos facit. 3.p.2. 114.126.127. 146.181
Iuſtificatio quid. 3.p.2.128.154.164
Opponitur damnationi. 3.p.2.130
Eſt actus iudicis, eſt actus gratiæ. 3.p.2.164
Iuſtificari intrinſecè & extrinſecè quid. 3.p.2.131
Iuſtificatio multis modis dicitur. 3.p.2.132
Erat vocabulum ignotum Ciceroni & Terentio. 3.p.2.133

Idem eſt quod iuſtum facere. 3.p.2.134.168
Iuſtificantem gratiam non eſſe ſolùm Dei fauorem. 3.p.2.135
Iuſtificatio quibus nominibus vocetur, & quibus rebus comparetur. 3.p.2.136
Eius cauſſam formalem non eſſe ſolam fidem, probatur. 3.p.2.141. & ſeq.
Iuſtificatio à fide incipitur, à caritate conſumatur. 3.p.2.141. 144
Iuſtificatio præcedit inhabitationem Dei. 3.p.2.146
Iuſtificationem non conſiſtere in ſola remiſſione peccatorum, ſed etiam in interna renouatione probatur, ex ſacris literis. 3.p.2.150. & ſeq. Ex S. Auguſtino. 153. Ratione. 154
Iuſtificatio non tantùm datur vt gehénæ pœnas euadamus, ſed etiam vt præmia vitæ acquiramus. 3.p.2.154
Quot, & quàm magna nobis tribuit. 3.p.2.154
Eam non conſiſtere in imputatione iuſtitiæ Chriſti. 3.p.2. 155
Iuſtificatione verè peccata noſtra tolli, probatur ex Scripturis. 3.p.2.157
Iuſtificatio mundat cor, & præparat ad viſionem Dei. 3.p.2. 162
Iuſtificari eſt ex impio pium fieri. 3.p.2.167.168.180.191
Soluuntur arguméta hæreticorum contra Catholicam ſententiam de iuſtificatione. 3.p.2.168
Iuſtificationis effectus ſunt opera iuſta. 3.p.2.190.192
Iuſtificatio prima non habet opera perfectè iuſta. 3.p.2.191
Secunda habet opera perfectè iuſta. 3.p.2.191
Secunda per opera iuſta augeri poteſt. 3.p.2.193
Circa iuſtificationem quatuor errores. 3.p.2.201. Explicantur & refutantur. 3.p.2.202
Iuſtificati habent Spiritum ſanctum. 3.p.2.353
Per ſpiritum, quem accipiunt, legem implent. 3.p.2.354
Ex Deo nati ſunt. 3 p.2.354
Iuſtificatio eſt duplex. 3.p.2.373
Quænam ex operibus, quæ non. 3.p.2.373
Iuſtificationem pro declaratione iuſtitiæ vult Caluinus accipi. 3.p.2.373
Primam explicat S. Paulus. 3.p.2.374

Prima eſt, qua quis ex impio fit iuſtus. 3.p.2.376.384
Secunda, qua quis ex iuſto fit iuſtior. 3.p.2.376
Iuſtificatio prima non eſt ex noſtro merito, ſed ex Dei miſericordiâ. 3.p.2.385.442
Non ipſa iuſtificatio, ſed eius incrementum cadit ſub meritum de condigno. 3.p.2.476

Iuſtitia.

Iuſtitia eſt qualitas animæ noſtræ inhærens. 3.p.1.52. 3.p.2.126.130.136
Eſt actualis & habitualis. 3.p.1.58
Eſt in multis, in quibus non eſſe poteſt, niſi habitualis. 3.p.1.58
Iuſtitia Baptiſmatis non eſt actualis, ſed habitualis. 3.p.1.58
Iuſtitia Dei, qua nos iuſtos facit, noſtræ iuſtificationis eſt cauſſa. 3.p.1.64. 3.p.2.114.126.165
Iuſtitiæ laus. 3.p.1.65
Iuſtitia iuſtificans quæ. 3.p.1.65
Eſt virtus in voluntate, non in eſſentia animæ. 3.p.1.70
Iuſtitia Dei lumen illuminans, noſtra illuminatum. 3.p.1.82
Iuſtitia quid. 3.p.2.3
Eius multæ acceptiones in ſacris literis. 3.p.2.3
Eſt idem quod ius. 3.p.2.3
Accipitur pro rectitudine ſcripta. 3.p.2.3
Pro rectitudine operum externorum. 3.p.2.4
Pro iuſtitia politica, quæ eſt duplex. 3.p.2.4
Politica vniuerſalis vel legalis eſt aggregatio quædam virtutum. 3.p.2.4
Particularis eſt ſpecialis virtus, & diuiditur in commutatiuam & diſtributiuam. 3.p.2.4
Accipitur pro rectitudine interna. 3.p.2.4
Et hæc dicitur iuſtitia fidei, quia à fide incipit. 3.p.2.4
Et iuſtitia Dei, quod à Deo datur. 3.p.2.4
Iuſtitia legis eſt in libris. 3.p.2.5
Operum in manibus. 3.p.2.5
Iuſtitia fidei, ſiue Dei, in animo & corde. 3.p.2.5.7
Iuſtitia interna alia habitualis, alia actualis. 3.p.2.5

Iuſtitia legis, & iuſtitia in lege, vel ex lege quomodo differunt. 3.p.2.90.91

Iuſtitia nobis à Deo infunditur, ſecundùm diſpoſitionem, & cooperationem vniuſcuiuſque. 3.p.2.104

Quare nunquam vocatur merces. 3.p.2.108

Iuſtitia Chriſti, quomodo vocatur noſtra. 3.p.2.114.174.175

Quando perfectior fide. 3.p.2.142

Iuſtitia adiunctione aliarum virtutum, ſemper fit perfectior. 3.p.2.142.143

Iuſtitia facit nos ſimiles Chriſto. 3.p.2.143

Eſt plenitudo legis diuinæ. 3.p.2.143

Iuſtitia non poteſt eſſe informis, & mortua. 3.p.2.143

Eſt animæ vita. 3.p.2.143

Iuſtitia Dei eſſentialis non eſt formalis cauſſa iuſtificationis. 3.p.2.146

Iuſtitia Chriſti hominis erat verè creata inhærens. 3.p.2.139.148

Fuit infiniti valoris. 3.p.2.150

Fuit infinitæ perſonæ. 3.p.2.150

Iuſtitia nobis inhærens probatur ex S. Auguſtino. 3.p.2.163.& ſeq. Ex aliis ſanctis Patribus. 166.& ſeq.

Iuſtitia Dei dicitur, quæ ineſt nobis ex dono Dei. 3.p.2.173

Noſtra, quæ propriis viribus, ſine gratia Dei acquiri creditur. 3.p.2.173

Vel eſt præſumptio legis implendæ ſolis naturæ viribus. 3.p.2.173

Iuſtitia nobis inhęrens cōparatur aptè indumento. 3.p.2.179

Iuſtitia noſtra vera ex fine. 3.p.2.184

Iuſtitia noſtra in hac vita, cur magis conſiſtit in remiſſione peccati, quàm in perfectione virtutis. 3.p.2.185

Iuſti ſæpe committunt peccata venialia. 3.p.2.185

Iuſtitiam Chriſti participamus per regenerationē. 3.p.2.186

Iuſtitia Chriſti opponitur peccato Adæ. 3.p.2.186

Actualis non eſt, quæ nos formaliter iuſtificat. 3.p.2.188

Actualis quomodo perfecta, quomodo imperfecta. 3.p.2.188

Habituali formaliter iuſti ſumus. 3.p.2.188.& ſeq.

Iuſtitia noſtra omninò pendet à meritis Chriſti. 3.p.2.188

Actualis meritoriè iuſtificat, non formaliter. 3.p.2.189.191

Quæ nos formaliter iuſtificat, debet in nobis permanenter inhæ-

inhærere, nec debet eſſe actus tranſiens, ſed qualitas permanens. 3.p.2.190.193
Iuſtitia infuſa opus gratiæ. 3.p.2.192
Iuſtitia, qua formaliter iuſtificamur, eſt in paruulis baptizatis, in quibus nulla poteſt eſſe actualis; ſed tantùm habitualis. 3.p.2.193
Iuſtus & iniuſtus dicitur ab habitu, non ab actu. 3.p.2.194. Soluuntur obiectiones, adductæ contra hanc doctrinam. 3.p.2.194
Iuſtitia habitualis quatuor habet formales effectus. 3.p.2.195
Habitualis opponitur peccato priuatiuè. 3.p.2.198
Iuſtitia & peccatum ſunt contraria immediata. 3.p.2.199
Iuſtitiam & fidem ſemel habitam poſſe amitti, probatur ex ſacris literis. 3.p.2.289. Exemplis Sanctorum. 290. & ſeq. Rationibus. 293. & ſeq.
Iuſtos omnes non eſſe inter ſe pares, probatur ex Scripturis. 3.p.2.290. Ex Patribus. 291. & ſeq.
Iuſtitiæ progreſſus deſcribitur. 3.p.2.291
Iuſtitia Scribarum & Phariſæorum. 3.p.2.292
Triplex cogitari poteſt. 3.p.2.376
Nec prima, nec ſecunda poteſt operibus ſine fide obtineri. 3.p.2.376
Secunda eſt augmentum iuſtitiæ. 3.p.2.378. Soluuntur obiectiones ſumptæ ex Scripturis, contra iuſtitiam actualem. 379. & ſeq. Ex Patribus. 385
Iuſtitia humana, ſi cum diuina comparetur, videtur iniuſtitia. 3.p.2.381.389
Iuſtitiæ aliquando vocantur opera ad cultum diuinum inſtituta. 3.p.2.383
Iuſtitia in futura, quanto perfectior quàm in præſenti vita. 3.p.2.387
Iuſtitia humana, remotis donis diuinis, nulla eſt. 3.p.2.387
Iuſtitia triplex. 3.p.2.390
Iuſtitia recta, pura, & firma eſt in Angelis & beatis. 3.p.2.390
In primis parentibus ante peccatum recta & pura, non firma, in nobis recta, non pura, nec firma. 3.p.2.390
Iuſtitia recta quid. 3.p.2.390
Iuſtitia Iudaiſmi detrimẽtum in comparatione ad iuſtitiam Chriſtianorum. 3.p.2.412

Iuſtitia commutatiua & diſtributiua. 3.p.2.450
Vtriuſque officium.. 3.p.2.451
Quomodo inter ſe differunt. 3.p.2.451
Iuſtitia quomodo poteſt eſſe inter Deum & homines. 3.p.2.469

Lex.

Lex mentis repugnat legi membrorum. 1.32. 2.285.286.438.449.478.479.498.506
Lex æterna legum omnium radix. 2.91
Lex quotuplex. 2.91.179
Propriè tantùm iis datur, qui habent liberum arbitrium 2.92.259. 3.p.1.407
Æterna eſt ipſa Dei ſapientia. 2.254.255
Lex non eſt niſi de actibus particularibus & certis. 2.259
Lex iuſto quomodo poſita. 2.265.266
Quomodo non. 2.265.266.3.p.2.330
Lex circumciſionis. 2.267
Naturalis ab ipſa hominis creatione cœpit. 2.267
Scripta in hominum cordibus. 2.267
Iuſtos & peccatores obligat. 2.267
Leges quare ſcribuntur in tabulis. 2.267.3.p.2.330
Iuſti etiam legibus carere non debent. 2.267
Legem non habent ſupra ſe. 2.268
Sunt in lege, non ſub lege. 2.268.3.p.2.330
Legis ignari dicuntur ſine lege. 2.361. 3.p.2.330
Lex Moyſis peccatum prohibendo, peccatum manifeſtauit. 2.363.364
Lex non cauſſa, ſed occaſio peccati. 2.449
Lex Domini non ſolùm poſſibilis, ſed etiam ſuauis & facilis. 2.495
Lex quomodò dicitur peccatum. 2.448.449.497.499
Quomodo dicitur ſpiritualis. 2.503
Lex naturæ bifariam conſideratur. 2.545
Lex naturæ, & ſynderesis quomodo differunt. 3.p.1.400
Lex eſt regula dirigens actiones. 3.p.1.406
Legis finis quis. 3.p.1.423
Leges de actibus, non de habitibus dantur. 3.p.1.513
Lex factorum quid. 3.p.2.90
Lex fidei. 3.p.2.90

Quibus modis inter ſe differunt. 3.p.2.90
Legis obſeruatio eſt iuſtitia. 3.p.2.182
Lex ante remiſſionem peccatorum ſeruari non poteſt. 3.p.2.182
Legis & Euangelij diſcrimen ſecundùm Lutheranos. 3.p.2.297
Refutatur hoc à Lutheranis poſitum. 3.p.2.299
Legis & Euangelij verum diſcrimen. 3.p.2.300.303.308
Legisperiti. 3.p.2.305
Leges veteris teſtamēti ſunt ceremoniales, iudiciales, & morales. 3.p.2.310
Leges iudiciales Chriſtus non tulit, ſed Rerumpublicarum moderatoribus ferendas reliquit. 3.p.2.310
Lex & Euangelium ferè conueniunt in legibus moralibus. 3.p.2.310
Lex talionis non propter vindictam, ſed propter iuſtitiam inſtituta eſt. 3.p.2.312
Legis & Euangelij alterum diſcrimen. 3.p.2.313
Lex per Moyſem, Euangelium per Chriſtum. 3.p.2.313
Lex Moyſis tantùm Iudæis, lex Euangelica omni populo data eſt, probatur ex literis ſacris. 3.p.2.315
Lex Moyſis vmbra Euangelij. 3.p.2.316
Lex Móyſis, adueniente Chriſti lege, mutanda erat, Chriſti legi nulla alia ſuccedere debet. 3.p.2.316
Lex Moyſis quoad ceremonialia & iudicialia abrogata, quoad moralia in perfectius mutata. 3.p.2.317.322.325
Lex Moyſis non iuſtificabat, at lex Chriſti. 3.p.2.317
Lex Moyſis, lex timoris & ſeruitutis, Euangelium lex amoris & libertatis. 3.p.2.318
Lex Moyſis grauiſſima, Euangelium Chriſti iugum ſuaue, & onus leue. 3.p.2.318
Legem deſtruere quid. 3.p.2.324.346
Lex Moyſis quomodo ad Chriſtianos non pertinet. 3.p.2.330
Quomodo pertinet. 3.p.2.331
Legis Moſaicæ laus. 3.p.2.331
Legem Dei ſecundùm hæreticos eſſe impoſſibilem. 3.p.2.344
Legē Dei implere nō eſt impoſſibile bonis & iuſtis. 3.p.2.344

Probatur ex Scripturis. 345. & ſequent. Ex Patribus. 3. p. 2 349. & ſequent. Rationibus. 352. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 354
Lex quomodo importabilis. 3.p.2.356
Lex nulla ſine fide & gratia iuſtificare poteſt. 3.p.2.358
Lex debet eſſe generalis, & omnibus in communi propoſita. 3.p.3. 118
Lex Eccleſiaſtica obligat fideles in conſcientia, & ad certa ieiunia, & ad delectum ciborum, probatur exemplis, & teſtimoniis ſacrarum literarum. 3.p.3. 128. & ſequent. Ex Conciliis. 129. Ex Patribus. 130. & ſequent. Ratione. 132
Legum omnium commune eſt, facere actum virtutis neceſſarium, qui alioquin non eſt neceſſarius. 3.p.3. 132
Lex Eccleſiaſtica diſtincta eſt, à diuina & naturali. 3.p.3. 132
Leges eædem non obligant eodem modo in omnibus locis. 3.p.3.143
Lex nulla obligat contra caritatem. 3.p.3.150
Lex communis eſt, & reſpicit omnes. 3.p.3.150

Liberum arbitrium.

Liberum arbitrium debilitatum Adæ lapſu. 1.16.2.634.3.p.1. 44.206.221.232.314.457.477.533.545.
Liberum arbitrium poſt lapſum Adæ, quomodo non ſufficit, vt perſeueremus in bono. 1.18
Gratia quæ facit nos velle, non tollit liberum arbitrium. 1.38
Deus non impedit, quo minus liberum arbitrium poſſit eligere quod vult. 2.194.196
Liberum arbitrium eſſe in obduratis & excæcatis. 2.227
Liberi arbitrij nulla ſunt bona merita ſine Dei gratia. 3.p.1.44
Liberum arbitrium quomodo vt inſtrumentum regitur à gratia. 3.p.1.59
Diuiditur tota materia de libero arbitrio in multas difficiles quæſtiones. 3.p.1.203
Qui hæretici ſcripſerint contra liberum arbitrium. 3.p.1. 203. & ſequent.
Qui Catholici. 3.p.1.204

De

Denomine liberi arbitrij. 3 p.1.205
Eſſe iudicium cum electione, vel electionem cum iudicio. 3.p.1.205
Eſſe rationis iudicium & liberum, duas ob cauſſas. 3.p.1.205
Eſſe ſolius voluntatis actum. 3.p.1.206
Arbitrium propriè ad intellectum pertinet, tamē accommodatur voluntati. 3.p.1.206
Cur arbitrium dicitur potius, quàm iudicium. 3.p.1.207
Arbiter multò liberior quàm iudex. 3.p.1.207
Liberi arbitrij variæ definitiones. 3.p.1.207.212.222
Vera definitio explicatur. 3.p.1.207
Liberum arbitrium non eſt habitus vel actus, ſed potentia libera & indeterminata. 3.p.1.207.213.220
Eſt proprium intelligenti naturæ. 3.p.1.208
Eius obiectum, ſubiectum, & actus. 3.p.1.208
Verſatur circa media, non circa finem. 3.p.1.208
Quomodo differt à voluntate. 3.p.1.208
Liberum arbitrium eſt voluntas, vt eſt principium electionis. 3.p.1.215
Liberum arbitrium non tollitur per neceſſitatem non peccandi. 3.p.1.216
Liberi arbitrij poteſtas ad malum non eſt virtus, ſed defectus eius. 3.p.1.216
Liberum arbitrium quomodo poteſt eſſe ſimul cum neceſſitate. 3.p.1.215.216.217
Liberum arbitrium conſiſtere in actu, non in potentia, vel habitu, ſententia Heruei. 3.p.1.221. Refutatur. 3.p.1.224.231
Eſſe habitum naturalem in ratione & voluntate conſiſtentem, docet Bonauentura. 3.p.1.221. Refutatur. 224.232
Eſſe potentiam perfectam per habitum naturalem ſuperadditum, ſententia Alberti. 3.p.1.221
Eſſe potentiam vniuerſalem continentem omnes alias animæ potentias, incerti auctores. 3.p.1.221. Refutatur. 225
Eſſe particularem, diſtinctam à ratione & voluntate, ſententia Alenſis. 3.p.1.222. Refutatur. 225.235
Eſſe ipſas potentias rationis, & voluntatis, & magis rationis, eſt Durandi. 3.p.1.222. Refutatur. 226. Rationibus. 3.p.1.227.234

Eſſe ipſam voluntatem, eſt Scoti & Henrici. 3.p.1.223
Eſſe ipſam voluntatem determinatam à iudicio vltimo practicæ rationis, ſententia communis eſt & vera, & probatur. 3.p.1.223.227
Liberum arbitrium habemus à natura. 3.p.1.224
Eſt poteſtas eligendi. 3.p.1.226
Liberum arbitrium eſſe potentiam ſimpliciter actiuam. 3.p.1.240
Liberum arbitrium habet in poteſtate actiones, tum præſentes, tum futuras. 3.p.1.252
Liberum arbitrium non eſt ſolùm eorum, quorum eſt conſultatio, ſed etiam quorum fuit conſultatio. 3.p.1.253
Quomodo non eſt ſolùm mediorum, ſed etiam ipſius finis. 3.p.1.254
Liberi arbitrij ſimilitudo in beſtiis. 3.p.1.259
Liberum arbitrium hæretici negant Deo. 3.p.1.261.262
Liberum arbitrium eſſe in Deo. 3.p.1.262. & ſequent. Probatur ex Scripturis. 262. & ſequent. Ex Patribus. 264. & ſeq. Ratione. 265. & ſequent. Soluuntur obiectiones 268. & ſequent.
Ad liberum arbitrium quid requiratur. 3.p.1.267
Liberum quomodo nobilius neceſſario. 3.p.1.270
Liberum arbitrium cur datum Angelis & hominibus, rationes. 3.p.1.271
Datum ad augmentum meriti & gloriæ. 3.p.1.272
Liberum arbitrium Angelorum & hominum, quare non fuit confirmatum in bono. 3.p.1.273
Non datum ad peccandum, ſed ad peccata liberè deteſtandum. 3.p.1.274
Quomodo maiore ex parte in bonum conuerſum. 3.p.1.274
Sitne in homine? tres ſententiæ. 3.p.1.289
Semper ferè fuiſſe impugnatum. 3.p.1.293
Liberi arbitrij nomen quomodo in ſacris literis habeatur. 3.p.1.295
Liberum arbitrium eſſe in homine quoad actiones indifferentes & ciuiles, probatur ex Scripturis. 3. p. 1. 296. & ſeq. Ex traditione & Conciliis. 298. Ex Patribus. 300. & ſequen. Rationibus. 305. & ſequent. Ad obiectiones reſpondetur. 308

Liberum arbitrium impugnantes, ſemper habiti ſunt hæretici. 3.p.1.298
Liberum arbitrium non pugnare cum prouidentia. 3.p.1. 298.301.
Liberum arbitrium hominis non tollit prouidentiam, nec præſcientiam Dei. 3.p.1.304
Liberum arbitrium tres ex quatuor ſcholis Ethnicorum Philoſophorum, & Sapientes Ægyptij approbant. 3. p. 1. 305. Probatur ex conſenſu totius vniuerſi. 306. Experientia. 307. Ex conſcientiæ remorſu, & verecundia peccati. 307
Libera electiõ & libera executio quomodo differunt. 3.p.1. 309
Liberum arbitrium non excludit cooperationem Dei. 3.p.1. 310
Manet integrum cum infallibilitate. 3.p.1.311
Quàm perfectum fuit in ſtatu innocentiæ. 3.p.1.314
Liberum arbitrium habemus in morali bono eligendo, & malo deuitando. 3.p.1.399
Liberum arbitrium quomodo eſt in beatis & damnatis, reſpectu vltimi finis. 3.p.1.406
Quomodo reſpectu mediorum. 3.p.1.406
Liberum arbitrium probatur ex præmiis & pœnis. 3.p.1.407. 408.412.441.442.446.450.452.454.457.468.473
Liberum arbitrium & gratia non pugnant inter ſe. 3.p.1.409
Liberum arbitrium ex eo probatur, quod alij ſint boni, alij mali. 3.p.1.412
Si non eſſet liberum arbitrium, fruſtra exhortationes reprehenſiones, &c. 3.p.1.414.473.534
Liberum arbitrium reuelauit nobis Deus per Scripturas ſacras. 3.p.1.424.471
Liberum arbitrium in moralibus contra hæreticos, probatur ex Scripturis ſacris. 3.p.1.422. & ſequent. Ex Patribus Græcis. 439. & ſequent. Ex Latinis. 450. & ſequent. Ex libris ſancti Auguſtini ante hæreſim Pelagij ſcriptis. 460. & ſequent. Ex libris eius poſt hæreſim Pelagij ſcriptis. 470. & ſequent. Soluuntur argumenta hæreticorum, ex verbo Dei petita. 475. & ſeq. Soluuntur argumenta petita ex D.Auguſtino. 478

Libe-

Liberum arbitrium aſſimilatur ſtateræ,liberè & æqualiter ſe habenti in vtramq; partem. 3.p.1.445
Liberum arbitrium vocatur portio filij prodigi. 3.p.1.450.455
Quot modis poteſt accipi. 3.p.1.456 (3.p.1.459
Liberi arbitrij defenſores eximij,omnis ordinis recenſentur.
Liberum arbitriũ Adami quomodo differt à noſtro.3.p.1.463
Liberum arbitrium requirit auxilium gratiæ Dei. 3.p.1.474 479.481 482
Liberum arbitrium in paradiſo quale fuerit. 3.p.1.465.479
Liberum arbitrium quomodo à libertate gratię,quomodo à libertate naturæ denominatur. 3.p.1.481
Liberum arbitrium in actionibus piis,probatur ex diuinis literis. 3.p.1.522.& ſequent. Ex Patribus.527.& ſequent.Rationibus.534.& ſequent. Soluuntur obiectiones.535. & ſequent. Soluuntur obiectiones ex S.Auguſtino 553,& ſeq.
Liberum arbitrium ſemper in Eccleſia Dei. 3.p.1.528
Liberum arbitrium habemus in ipſa prima conuerſione. 3.p.1.529.531
Liberum arbitrium in ſtatu innocentiæ, & ſtatu corrupto comparantur. 3.p.1.533
Liberum arbitrium non ex eo operatur, ſed per gratiam præuenientem cooperatur ad conuerſionem peccatorum. 3.p.1.536
Liberum arbitrium eſt vis materialis,& media,quæ ad fidem, vel infidelitatem inclinare poteſt. 3.p.1.544
Non poteſt dari, nec tolli per gratiam, nec per peccatum. 3.p.1.545
Quando & quomodo ligatum, quando & quomodo liberum. 3.p.1.546

Libertas.

Libertas alia ſpecificationis,alia exercitij. 3.p.1.208.211
Libertas triplex. 3.p.1.209.214.314
Libertas naturæ vel à neceſſitate requiritur ad liberum arbitrium. 3.p.1.209
Libertas naturæ duplex. 3.p.1.209
Libertas a coactione quæ. 3.p.1.209
A neceſſitate quæ. 3.p.1.209
Libertatem à coactione tantùm requirũt hæretici ad liberũ arbitrium. 3.p.1.210.212

Libertas à neceſſitate acquiritur ad liberum arbitrium, probatur ex Scripturis. 3. p. 1. 211. Ex Conciliis. 212. Ex Patribus. 212. Ratione. 214. Soluuntur argumenta, quæ pro contrario adducuntur. 215. & ſeq.
Libertas quomodo conſtat ſimul cum neceſſitate. 3. p. 1. 215. 216. 217.
Libertas ad vtrumlibet, requiritur ad liberum arbitrium. 3. p. 1. 220
Libertatis cauſſa & radix eſt ratio. 3. p. 1. 223. 234. 320
Libertas arbitrij formaliter conſiſtit in ſola voluntate. 3. p. 1. 226. 234.
Libertas voluntatis in quo conſiſtit. 3. p. 1. 241
Libertas ad malum nec Deo, nec Apoſtolis, nec hominibus beatis conuenit. 3. p. 1. 268
Libertas à coactione eſt etiam in beſtiis. 3. p. 1. 404. 438. 449. 451
Libertas à coactione non repugnat fato. 3. p. 1. 451
Libertas à neceſſitate repugnat fato. 3. p. 1. 451. 472
Libertas in anima tanquam gemma in auro. 3. p. 1. 459
Libertas & ſeruitus quomodo opponuntur. 3. p. 1. 476
Libertas naturæ propriè eſt liberum arbitrium. 3. p. 1. 476 481.
Libertas peccandi duplex. 3. p. 1. 480
Libertas peccati & ſeruitus peccati, quomodo idem ſignificant. 3. p. 1. 480
Libertas gratiæ eſt à Chriſto. 3. p. 1. 480
Libertas Chriſtiana ſecundùm Lutherum. 3. p. 2. 298
Libertas Chriſtiana in tribus conſiſtit ſecundùm Caluinum. 3. p. 2. 299
Libertas Chriſtiana, quam ponunt hæretici, refutatur. 3. p. 2. 320
Libertas eorum definitur quid ſit. 3. p. 2. 320
Qualis ſit. 3. p. 2. 326
Libertas à peccato explicatur. 3. p. 2. 327
Libertas ab oneribus legis probatur. 3. p. 2. 329
Libertas à timore ſeruili legis. 3. p. 2. 330

Libido.

Libido parentum generantium, non eſt cauſſa peccati originis. 2. 398. & ſeq.

Si quis ſine libidine generaret, tamen peccatũ originis tranſfunderet. 2.399
Libidinis ardor eſt etiam in ſanctiſſimis coniugibus generantibus. 2.400.489.490
Libido generantium eſt ſignum corruptæ naturæ. 2.428
Libido quare mala eſt in hominibus, & non in belluis. 2.548
Libido quomodo vitioſa animi pars. 2.629
Libido non fuiſſet in paradiſo. 2.630

Lignum vitæ.

Lignum ſcientiæ, vide arbor.
Lignum vitæ confortaſſet vim nutrientem, niſi Adam peccâſſet. 1.50.73
Quomodo Adam fuit immortalis propter lignum vitæ. 1.50.71
Fuiſſe in paradiſo corporali. 1.54
Lignum vitæ Prouerbiorum capite tertio accipitur pro ſapientia. 1.54
Lignum vitæ ſpiritualiter. 1.58
Perfectam immortalitatem afferre potuiſſe. 1.73
Inſtitutum ad arcendam mortem, quæ eſt ex ſenio. 1.73
Semel guſtatum, perfectã dediſſet immortalitatem. 1.74.76
Tum ſolùm ſumendum fuiſſe, cùm transferendi fuiſſent homines de ſtatu gratiæ, ad ſtatum gloriæ. 1.74.78
Præmium fuiſſe obedientiæ. 1.75
Poſt peccatum guſtatum feciſſet homines perpetuò miſeros. 1,75.76.78
Fuit Adæ interdictum. 1.77
Fuiſſet remedium contra ſenium. 1.50.51.74.77
Lignum vitæ Adamum & dæmonem in paradiſo latuiſſe. 1.78

Lingua.

Lingua inſtrumentum actionum. 2.91
Mentis & deſiderij interpres. 2.395

Loth.

Loth inceſtus, quomodo voluntarius, quomodo non. 3. p. 1. 141

Loth ebrietas punienda, non inceſtus. 3.p.1.149

Machabæi.

Machabæi laudantur. 3.p.1.454
Conferuntur & præferuntur Adæ & Heuæ. 3 p.1.454

Mahometani.

Mahometani recipiunt ex leuitate credendi doctrinam abſurdam, nullis miraculis confirmatam. 3.p.1.486.495
Mahometani quare credunt Deum eſſe trinum & vnum. 3.p.1.492
Chriſtum eſſe filium virginis. Chriſtum non eſſe Dei filium. 3.p.1.492
Mahometus dicit, Deum & Angelos pro ſe orare. 3.p.3.41

Maledictio.

Maledictio ſterilitatem ſignificat. 2.309.310
Maledictio ſerpentis, Geneſis tertio, quomodo applicatur diabolo. 2.311
Nulla Adæ & Euæ inflicta. 2.313
Maledictio diei natalitiorum. 2.356

Malum.

Mala bonis præſtant, quod vocabulis magis abundant. 2.90
Malum culpæ non committẽdum, vt fugias malum pœnæ. 2.153
Malum culpæ malum ſimpliciter. 3.p.1.154
Malum pœnæ, malum tantùm patiendi, non ſimpliciter. 2.154
Malum non faciendum, vt bonum eueniat. 2.154. 237.253. 289
Nemo vult malum ſub ratione mali. 2.179
Malum eſt extra obiectum voluntatis. 2.179.203.283
Mala à Deo præſciuntur, non prædeſtinantur. 2. 198.207
Mala noſtra ſolummodo noſtra ſunt. 2.200
Malum eſt ex quolibet defectu. 2.176.202.3.p.2.365.370
Mala permittuntur à Deo, vt bona inde eliciantur. 2.205. 208.225.251
Mali iam ſumus ex conditionę materiæ. 2.209

Malis Deus poteſt benè vti. 2.207.208.213
Malis & malitia Deus vtitur ad exercitium bonorum. 2.214
Mala eſſe, bonum eſt. 2.237.238.239
Mala per ſe nihil ornamenti adferunt rebus. 2.238
Mala vt ordinantur à Deo, faciunt vt bona magis eluceſcant. 2.238
Mala per ſe nunquam vult Deus. 2.239
In malis per ſe, nunquam vult Deus id, quod homines volunt. 2.239
In iis quæ ſunt mala ratione præcepti poſitiui prohibentis, poteſt fieri, vt Deus bona voluntate velit, quod mala voluntate volunt homines mali. 2.239.240.256
Malum per ſe & intrinſecè eſt, iuuare aliquem vt peccet. 256
Malum eſt non attendere rationis regulam dum quis operatur. 2.257
Malum non eſt aliquid ſubſiſtens. 2.442.443
Malum non eſt res aliqua, ſed rei priuatio. 2.539
Malum idem quomodo & à Deo poteſt eſſe, & à diabolo. 2.540
Malorum fontes in nobis, qui. 2.613
Mala huius vitæ alia interna, alia externa. 2.613
Interna alia in parte animæ ſuperiore, alia in inferiore, alia in corpore. 2.614
Malum quomodo poteſt eſſe obiectum voluntatis. 3.p.1.248.249.250
Malum eſt arduum & contra naturam. 3.p.1.377
Mali homines inter opera mala habent aliqua bona. 3. p. 1.383.385.391
Mali vt operantur ex cupiditate, non poſſunt niſi malum agere. 3.p.1.384.406
Mali quæ opera bona facere poſſunt, quæ non. 3.p.1.384
Mali non poſſunt opera gratiæ & gloriæ meritoria facere. 3.p.1.381.385.386.388.391
Malum poteſt dici omne id, quod ad regnum cœlorum non perducit. 3.p.1.393
Malum moraliter nullo modò eſt à Deo. 3.p.1.396
Mala ab hominibus facilius fiunt, quàm bona. 3.p.1.395
Mala quæ à Deo infliguntur, deflere licet. 3.p.3.29

Mandatum.

Mandata Dei quomodo impoſſibilia. 3.p.1.136.353.360

Mandata Dei ſunt impoſſibilia 3.p.1.137.353.360.426.428. vide lex.

Mandata omnia moralia ſolis naturæ viribus homo non poteſt implere ſecundùm ſubſtantiam operis. 3.p.1.353

Breui tamen aliquo tempore poteſt homo hæc præſtare. 3.p.1.353.361

Mandatorum obſeruatio tribuitur gratiæ Dei. 3.p.1.353

Aliqua non poſſunt ſeruari ſine gratia Dei. 3.p.1.354

Mandatum dilectionis Dei ſuper omnia, quomodo morale & naturale. 3.p.1.355

Mandatorum obſeruatio certiſſimum caritatis ſignum. 3.p.1. 355.356

Mandata omnia non ſunt paria, ſed vnum grauius altero. 3.p.1.361

Plura nonnunquam ſimul occurrunt ſeruanda. 3.p.1.361

Mandatum ſeruare ſecundùm ſubſtantiam operis, & facere bonum morale, differunt. 3.p.1.369

Mandati obſeruatio ſecundùm ſubſtantiam operis non excludit neceſſariò peccatum. 3.p.1.369

Mandatum vel præceptum eſt regula benè viuendi. 3.p.1. 422.423

Mādata diuina nihil prodeſſent, niſi homines haberent liberum voluntatis arbitrium. 3.p.1.424

Veteris legis ferè omnia manent in noua lege. 3.p.2.325

Moralia data Iudæis, obligant Chriſtianos. 3.p.2.331

Mandata Dei eſſe ſuauia & facilia. 3.p.2.345

Ea multi ſeruarunt. 3.p.2.348

Omnia vel mediatè, vel immediatè eſſe poſſibilia. 3.p.2. 350.351

Manus.

Manus inſtrumentum actionum. 2.91

Organum organorum. 3.p.3.14

Maria.

S. Maria virgo immunis ab omni peccato. 2.110.111

Semper Virgo. 2.349
Non eſt de fide, Mariam virginem fuiſſe ſine peccato originis conceptam. 2.408.421
Eſt tamen probabile, & conſonum cultui Eccleſiaſtico, fidei Catholicæ, Scripturis & rationi. 2.409
Hæreticorum calumniæ in hac materia. 2.409
Beatam Mariam fuiſſe immunem à peccato originis, non eſt contra Scripturas, vel Eccleſiam. 3.p.1.50
B. Mariam ſingulari priuilegio à communi lege excipi poſſe. 2.410.427.428
Fuiſſe ſingulari priuilegio ab omni omninò peccato immunem probabiliter oſtenditur ex Scripturis. 2. 410. & ſequent. Probatur ex ſanctis Eccleſiæ Patribus. 411. & ſequent. Ex Eccleſiæ conſenſu. 414. & ſequent. Ratione. 415. & ſeq.
Cur benedicta inter mulieres ab Angelo eſt ſalutata. 2.411
Maria figurata in Heua. 2.411
Miſſa & cætera Eccleſiaſtica officia de beata virgine ſumi ex Canticis. 2.411
Maria ſemper excipitur, cùm de peccatis eſt ſermo. 2.412.414
Maria vas electionis. 2.412
In Maria natura gratiam non anteuertit. 2.413
Maria altiore modo quàm Ioannes Baptiſta, vel Hieremias, in vtero matris ſanctificata. 2.413
Mariæ puritate nulla ſub Deo maior. 2.414
Maria in Cãticis columba vnica, quia Cherubin & Seraphin puritate ſuperat. 2.414
Mariæ conceptio ferè vbique ſolenniter celebratur. 2.415
Eius conceptionem præcipuæ Academiæ immaculatam eſſe contendunt. 2.415
Maria ſaltem ante natiuitatem ſecundùm omnes Catholicos in vtero matris fuit ſanctificata. 2.416.425
Debuit eſſe omnis peccati actualis expers. 2.416
Maria cum Chriſto, vt quælibet mater cum filio, ſingularem habet affinitatem. 2.416
Maria dignitate ſuperare debuit omnes creatas naturas, etiã angelicas. 2.417
Argumenta contra immaculatam Mariæ conceptionem ſoluuntur. 2.418

Maria quodammodo originis peccatum contraxit in lumbis Adæ. 2. 419.420. 421
S.Maria ſanguine Chriſti redempta. 2.419.421.423.427
Eius anima in primo inſtanti creationis fuit ſine peccato. 2. 419.420
Eius perſona nunquam actu extitit in peccato. 2.419
Mariæ liberatio à peccato originis quomodo differt ab aliorum liberatione. 2.419
Maria naturâ filia iræ. 2.420
Gratiâ ſemper filia miſericordiæ. 2.420
Maria vi generationis fuit ſubdita peccato & morti. 2. 419. 421.423. 425
Fuit præuenta in benedictionibus gratiæ. 2. 419. 420. 421. 423
Maria tribus temporibus fuit peccato obnoxia. 2.421
Maria in peccato concepta, in prima conceptione ante animationem. 2.421
Non fuit natura ſua impeccabilis. 2.422.424
Quanta & quotuplex eius gratia. 2.422
Maria liberata à peccato, quia præuenta, ne in peccatum incideret. 2.421
Maria ſi filios ex viro ſuſcepiſſet, in eos peccatum originis transfudiſſet. 2.425
Mariæ caro, caro peccati. 2.425
Mariæ natiuitas ab Eccleſia celebratur. 2.425
Maria ſola vixit ſine vllo peccato actuali. 2.426
De Spiritu S. concepit, non concepta eſt. 2.426
Mariæ anima ab omni peccato præſeruata. 2.428
Eius corpus poſt mortem ſtatim glorificatum. 2.428
Conceptionis eius quàm antiqua feſtiuitas. 2.429
Filium Dei vnicum concepit. 3.p.1.172
Maria virgo rectè dicitur regina. 3.p.3.80.81.82
Mater miſericordiæ. 3.p.3.80.81
Vita. 3.p.3.80
Dulcedo. 3.p.3.80
Spes noſtra. 3.p.3.81
Quomodo ſaluat homines. 3.p.3.81.82

Martyr.

Martyrum ſumma eſt caritas. 3.p.2.159

Martyrium tollit peccata. 3.p.2.172
Martyres pro teſtimonio Chriſti mortem patiuntur. 3. p. 2. 243
Martyrium Sanctorum innocentium. 3.p.2.435

Matthæus.

S. Matthæus efficaciter vocatus. 3.p.1.181
Matthæus in telonio margarita in cæno. 3.p.1.182

Maſſa damnationis.

Maſſa damnationis eſt genus humanum, peccato corruptum. 2.210.211.212.305.338.348.3.p.1.153.185.192.197
Ex maſſa Deus alios iuſtè punit, alios miſericorditer liberat. 2.271.348.
Ex maſſa multi per Baptiſmum eruuntur, & reincidunt per actuale peccatum. 3.p.1.197

Medicina.

Medicinæ ſæpè morbis ipſis grauiores & acerbiores. 2.623

Mendacium.

Mendacium ex genere ſuo eſt peccatum. 2.298
Mendacium officioſum vnde oritur. 2.298
Mendacium in orando quòmodo committitur. 3.p.3.38

Mens.

Mentis humanæ vulnera quot ex peccato originis. 2. 614. & ſequent.
Mens humana ſua ignorat, & ſeipſam. 2.616
Mentes angelicæ ſeſe perfectè norunt. 2.616
Mens humana à ſcientia impeditur per corpus. 2.616
Mens eſt æterna. 2.617
Mens perpetuam habet operationem. 2.617
Mens in corpore quàm ſæpè multumque impediatur à ſuis operationibus. 2.617

Mercenarius.

Mercenarius propriè quis. 3.p.2.431
Mercenarius amor. 3.p.2.431

Merces.

Merces & meritum ſunt relatiua. 3.p.2.106.394.399.432.434

Mercedem ſolam, vel præcipuè in operibus intueri non debemus. 3.p.2.431
Mercedem intuendo operari quomodo ſeruile & ſordidum, quomodo non. 3.p.2.431
Merces temporalis ipſo opere eſt vilior. 3.p.2.431
Mercedis temporalis amor impedit amorem Dei. 3.p.2.432
Mercedis æternæ amor coniungit cum Deo. 3.p.2.432
Merces in die iudicij reſtituetur ne ſecundùm iuſtitiam commutatiuam, an diſtributiuam. 3.p.2.450
Mercedem operum noſtrorum à Deo exigere poſſumus. 3.p.2.463.
Mercedem dat Deus benè operantibus ex iuſtitia diſtributiua. 3.p.2.463

Meritum.

Meritum non poteſt eſſe ſine gratia. 1.37.3.p.1.44
Meriti iuſtitiæ ſtipendium vita æterna. 1.37.3.p.1.44
Meritis iuſtorum hominum miſericordia reddenda. 2.157 208
Merita noſtra ſunt Dei munera. 411.414.415.457.3.p.1.44.180. 410.558.3.p.2.406
Meritum nullum ſine libero arbitrio. 3.p.1.220.409. & ſequent.
Meritum eſſe ex gratia, non contra. 3.p.1.410
Meritum ex gratia merces eſt ex meritis. 3.p.1.411
Meritum poteſt intelligi aliud ex nobis, aliud ex dono Dei. 3.p.2.76.102.415
Merita quæ ex nobis ſunt, ex Deo non pugnant cum gratia. 3.p.2.102
Meritum ex duplicis generis operibus. 3.p.2.104
Meritum eſſe in operibus pœnitentiæ ex gratia factis. 3.p.2.104.105
Meritum iuſtificationis quibus virtutibus tribuitur. 3.p.2. (106
Merito reſpondet merces. 3.p.2.106.434
Merito ex congruo debetur merces magis ex gratia, quàm ex iuſtitia. 3.p.2.106
Merita de congruo fundantur in aliqua dignitate operis. 3.p.2.106.107
Meritum iuſtorum fundatur in promiſſione vitæ æternæ. 3.p.2.107.402.410.432.468

Meritum de congruo & condigno quomodo differunt. 3.p.2. 108
De condigno neceſſariò requirit pactum. 3.p.2.108.460
Meriti nomen omninò tollendum cenſet Caluinus. 3.p.2. 392
Meriti nomen probatur ex ſacris literis. 3.p.2.393
Mereri quid. 3.p.2.394.402
Meritis operum datur gradus æternæ gloriæ, ad quem non peruenitur ſolo hæreditatis iure. 3.p.2.397
Meritum acquiri ex tolerantia tribulationum. 3.p.2.401
Pro meritorum diuerſitate vitæ æternæ manſiones aſſignat Deus. 3.p.2.403.406.407
Meritis redditur præmium vitæ vel mortis ſempiternæ. 3.p.3. 404.405
Merita ſunt iuſtorum, poſtquam gratis fiunt iuſti. 3.p.2. 406.408 (409
Meritum hominis non tollitur per miſericordiam Dei. 3.p.2.
Merita iuſtorum naſcuntur ex meritis CHRISTI. 3.p.2. 413.468
Merita hominum non requiruntur quod ſint inſufficientia merita Chriſti. 3.p.2.414
Meruit Chriſtus, vt per merita ſalutem conſequeremur. 3.p.2.414.468
Non merita ex noſtris viribus, ſed ex gratia Dei proſunt. 3.p.2.415
Merita quæ ſunt ex nobis, reiiciuntur. 3.p.2.415.416. & ſequent.
Merita ſupponunt gratiam & promiſſionem. 3.p.2.418
Meritis iure debetur vita æterna. 3.p.2.419
Merita ſunt ad promerendum, non ad præſumendum. 3.p.2. 426
Meritorum penuria pernicioſa paupertas. 3.p.2.426
Meritum requirit ſeptem conditiones. 3.p.2.432
Debet eſſe opus bonum, in obſequiū Dei factum. 3.p.2.432. Item ibidem viatoris, liberum, vt operans ſit amicus Dei, vt intercedat promiſſio, vt ſit opus ex caritate procedens.
Debere eſſe liberum probatur ex ſacris literis. 3.p.2.433. Ex Patribus. 433.& ſequent. Ratione. 434. Soluuntur obiectiones. 435

Meritum pendet ab acceptatione Dei. 3.p.2.435
Ad meritum quomodo requiritur ſtatus gratiæ. 3.p.2.437. & ſeq. Probatur ex ſacris literis. 439. & ſeq. Ex S. Auguſtino. 440. & ſeq. Ratione. 441. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 442
Neceſſarium fuit hoc etiam in ſtatu naturæ integræ. 3.p.2. 437.440
Meritum fundatur in amicitia cum Deo. 3.p.2.439
Merita amittuntur per offenſam Dei. 3.p.2.440
Meritum inter homines non fundatur in amicitia, ſed in ſolo opere & labore. 3.p.2.440
Merita Chriſti quare infiniti precij. 3.p.2.441
Meritum accipit vim à dignitate perſonæ. 3.p.2.441
Ad meritum vitæ æternæ requiri promiſſionem Dei. 3.p.2. 447. & ſeq.
Merita an præmiabuntur ſecundùm iuſtitiam commutatiuam, an diſtributiuam. 3.p.2.450
Meriti tempus eſt definitum. 3.p.2.453
Meritum debet eſſe bonum opus ex caritate procedens. 3.p. 2.453
Meritum principalius à fide, quàm à caritate pendere, ſecundùm Altiſiodorenſem. 3.p.2.453
Meritum principaliter ex caritate pendere. 3.p.2.455
Meritum debet eſſe bonum opus actu imperatum à caritate. 3.p.2.455
Meritum de condigno variis modis dici poteſt. 3.p.2.459. 464
Meritum ex condigno ratione pacti quid. 3.p.2.463
Ratione operis quid. 3.p.2.464
Ratione vtriuſque quid. 3.p.2.464
Meritum pœnę ex condigno ratione operis tantùm dari poteſt. 3.p.2.464
Meritum perſonæ, & meritum operis differunt. 3.p.2.465
Meritum quàm pulchram habet proportionem ad vitam æternam. 3.p.2.467
Duplici ratione conſiderari poteſt. 3.p.2.468
Meritum ex condigno non requirit abſolutam ęqualitatem inter meritum & præmium. 3.p.2.469
Meriti obiectum Deus quomodo. 3.p.2.471

Deo grata. 3.p.3.225
Per oliuam ſignificatur. 3.p.3.229

Miſſa.

Miſſæ partes & orationes quæ & quales. 3.p.3.5
Miſſa in nocte natalis Domini canitur inter matutinum & laudes. 3.p.3.60.96
Miſſa ſecundùm aliquos canones celebrari non poterat, niſi hora tertia, ſexta, vel nona. 3.p.3.95
Miſſa nunc dici poteſt ante ortum Solis, & tum rectius dicitur prima hora poſt miſſam. 3.p.3.95
Miſſam celebrare ante expletum officium matutinum eſt peccatum mortale, niſi grauis ſit neceſſitas. 3.p.3.96

S. Monica.

S.Auguſtini conuerſionē precibus ſuis promeruit. 3.p.2.476

Monſtrum.

Monſtri cauſſa eſt ſola materia. 2.257
Monſtra non tribuuntur cauſſis vniuerſalibus. 2.257.262
Tribuuntur ſolis cauſſis propriis, & particularibus. 2.262
Monſtra ſunt peccata naturæ. 2.262.379.535.544.3.p.1.285
Monſtrum quoddam allocutum eſt S.Paulum primum eremitam. 3.p.3.42

Morbus.

Morbi non fuiſſent in ſtatu innocentiæ. 1.49.74
Morbi mentis, voluntatis, totius hominis. 2.613.& ſeq.
Morbi corporis quot & quàm graues. 2.623
Morbi vix grauiores ipſis remediis morborum. 2.624
Morborum ſanatio non conceditur ordinariè per modum habitus. 3.p.1.85
Morbum ſtrumę quomodo ad libitum ſanant reges Galliæ. 3.p.1.86

Mors.

Mors pœna peccati. 1.38.47.2.112.265.331.349.354.367
Mors triplex. 1.48
Mors animæ eſt per amiſſionem gratiæ. 1.48.2.319.565
Mors corporis per amiſſionem animæ. 1.48.2.319
Mors nouiſſima per amiſſionem gloriæ. 1.48
Mors venit quatuor modis. 1.49
Mors

Mors ex morbo non potuit eſſe in ſtatu innocentiæ. 50
Poſt peccatum mortis eſt ineuitabilis neceſſitas. 1.49.52.2.265.266.306.310
Mors ſtipendium peccati. 1.37.47.52. 2.265
Mors Adæ ab inobedientia. 1.59
Mors potius ſubeundum, quàm aliquod vel leue peccàtum committendum. 2.153
Mors Adæ tantûm, non Heuæ ſignificata eſt. 2.303 310
Mortem corporis, non animæ, vel peccatum per generationem ex Adamo trahi, docuerunt Pelagiani. 2.319
Condemnantur. 2.349
Idem nunc tuentur Anabaptiſtæ. 2.319
Mors àb Adam inualuit vſque ad Chriſtum. 2.346
Vt quis actu non moriatur, poteſt Deus ex ſingulari priuilegio efficere. 2.415
Mortuus accipitur pro morti obnoxio. 2.416.421
Mors eſt accidens. 2.454
Eſt vna pars corruptionis humanæ naturæ. 2.493
Mors quomodo à Deo, quomodo à Diabolo. 2.540
Mors prima & ſecunda quid. 2.601.602.
Mortis timor continuus. 2.624
Morte nihil acerbius. 2.624
Mors inimica naturæ, & omnium horribilium extremum. 2.625
Mors Chriſti exemplar mortis, id eſt, remiſſionis peccatorum. 3.p.2.151
Idem de immerſione baptiſmali dicitur, nam ſignificat mortem Chriſti, & emerſio eius reſurrectionem. 3.p.2.151
Mors Chriſti & cauſſa eſt renouationis peccatorum, & æternæ renouationis. 3.p.2.152
Mors Chriſti ſola non ſatisfacit, ſed neceſſaria etiam fuit reſurrectio. 3.p.2.152
Mortem bonorum deflere licet. 3.p.3.29

Mortalis.

Homo naturâ eſt mortalis, quia ex contrariis elementis conſtat. 1.51.53
Quia generabilis, etiam corruptibilis. 1.51
Item Adam eguit cibo, & alimento, ne periret, quare mortalis erat. 1.52

Mortales omnes efficiuntur per comeſtionem ex ligno vetito in Adam. 2.367
Mortales quot rebus ad vitam ſuſtentandam indigent. 2.373

Moyſes.

Moyſe orante ceſſant flagella Ægypti. 2.229
Moyſis ſerpens quid erat. 2.274
Moyſes oratione populum ab extremo exitio liberauit. 3.p.3.11.41

Mulier.

Mulier fuit à Diabolo ſeducta. 2.291
Mulier dignitate inferior viro. 2.295
Mulier in Eccleſia cum ſilentio diſcere debet, non docere. 2.295
Non debet dominari in virum. 2.295
Ex viro, & propter virum, non contra. 2.295
Mulieres quia facilius ſeducuntur, ineptiores ſunt ad docendum. 2.295
Mulieris pœna. 2.306.308
Mulier ideo facta, vt virum iuuaret in propagatione filiorum. 2.307
Quomodo & quantum viro ſubdita. 2.308
Mulier cauſſa paſſiua generationis. 2.360.402
Mulier quid faciendo ſaluabitur. 3.p.2.335

Myſterium.

Myſteria ſupernaturalia vt cognoſcantur, tria requiruntur. 3.p.1.485
Myſteria fidei nō poſſe ab hominibus credi ſine ſpeciali Dei illuſtratione, probatur ex ſacris literis. 3.p.1.488. & ſeq. Ex Conciliis. 489. Ex Patribus. 490. Ratione. 491. & ſeq. Refutantur obiectiones. 492. & ſeq.
Myſteria ab iis credi debent, à quibus intelligi non poſſunt. 3.p.2.24
Myſteria fidei docentur in veteri Teſtamento. 3.p.2.309
Alia manifeſtè, alia obſcurè. 3.p.2.309
Omnia manifeſtè docentur in Teſtamento nouo. 3.p.2.309

Natalitia, vel natalis dies, natiuitas.

Natalitiorum ſuorum dies celebres Ethnicis. 2.355

Lugubris Sanctis. 2.356
Natalitia Sanctorum Eccleſia Chriſtiana vocat diem exitus ex hac vita. 2.356
Hos dies celebrat Eccleſia natales. 2.356
Natiuitas Mariæ ab Eccleſia celebratur. 2.425.427.429
Natiuitas duplex. 2.427
Natiuitas ſecunda dicitur Baptiſmus. 3.p.1.54

Natura & naturale.

Naturâ ſumus filij iræ, ad Epheſ.2.cap. 1.8.19.2.343.362.376
Naturale à natiuitate. 1.19.40.2.343.405.456
Naturale à natiuitate non opponitur ſupernaturali. 1.20
Naturale quotuplex. 1.19
Naturale naturæ conſentaneum. 1.19
Naturaliter quæ legis ſunt, faciunt, quomodo intelligendum. 1.20
Naturale naturæ conſentaneum, non opponitur ſupernaturali. 1.20
Naturale quod perficit naturam in operibus naturalibus. 1.20
Naturale vel eſt pars naturæ, vel fluit à principiis naturæ, & hoc modo opponitur propriè ſupernaturali. 1.20
Naturæ humanæ corruptio non eſt ex doni naturalis carentiâ, ſed ex ſupernaturalis amiſſione. 1.21
Naturalia in hominibus & dæmonibus poſt peccatum manent. 1.22.29.30
Natura corrupta hominis, & natura eius in puris naturalibus differunt, vt nudus, & ſpoliatus. 1.21.24.25.26
Natura hominum & dæmonum poſt peccatum, quomodo corrupta, quomodo integra. 1.28
Naturæ humanæ corruptio quomodo à Deo. 1.32.33
Naturæ corruptio quomodo à conditione materiæ. 1.32.33
Naturæ corruptio ab Adamo, vt à cauſſa demeritoria. 1.33
Pura naturalia habuiſſent quandam rectitudinem. 1.36.43
Naturam Ethnici vocauerunt nouercam. 1.44.2.633
Naturæ humanæ eſt magna dignitas, quod ad altiorem finem ordinatus ſit, quam naturæ viribus conſequi poſſit. 1.46

Natura eſt à Deo, non culpa. 2.200.207
Naturaliter totum genus humanum cadit, cadente primo homine. 2.250
Naturam in ſe primus homo vitiauit. 2.250.345.379.572
Naturæ omnes bonæ ſunt, quoniam naturarum omnium conditor ſummè bonus eſt. 2.257
Non ſunt incommutabiliter bonæ, quia non ſunt ſummum bonum. 2.257
Natura quomodo per peccatum mutata, quomodo non. 2.307.355
Naturæ & peccati eadem propagatio. 2.334.375
Natura mortalis quot indiget ad ſui conſeruationem. 2.373. 623
Naturalia omnia tribuuntur Deo. 2.376
Naturale non poteſt eſſe peccatum. 2.378
Naturæ auctor Deus, corruptor homo. 2.378
Naturæ diuinę proprium eſt, ob eius infinitatem, vt vna numero ſit in pluribus perſonis. 2.392
Natura corrupta naturaliter carnem vitioſam generat, & concipit. 2.428
Natura humana eiuſdem ſpeciei cum noſtra aſſumpta eſt à Christo. 2.440
Naturæ quatuor vulnera ex peccato originis. 2.613
Naturæ conuenienter agunt omnia, ſolus homo contrà naturam. 2.618
Natura noſtra non eſt modò ſana, tum propter defectum iuſtitiæ originalis, tum propter concupiſcentiam. 3.p.1.359
Natura infirma, ſed non ſola, poteſt omnia, quæ poſſet ſana. 3.p.1.360
Natura nunc non eſt infirmior, quàm fuiſſet in puris naturalibus. 3.p.1.378
Naturalia manent integra poſt peccatum. 3.p.1.401

Neceſſitas.

Neceſſitas differt à coactione. 3.p.1.209.210
Neceſſitas duplex. 3.p.1.217.219.253
Neceſſitas quæ maximè ponit libertatem. 3.p.1.218
Neceſſitas non repugnans libertati. 3.p.1.219
Neceſſitatis conditor Deus, non ſeruit neceſſitati. 3.p.1.231

Quæ ex naturæ neceſſitate agunt, agunt ſecundùm totam ſuam virtutem. 3.p.1.266
Neceſſarium quomodo nobilius libero. 3.p.1.269
Vbi neceſſitas, nec corona eſt, nec damnatio. 3.p.1.465
Neceſſitas peccandi quotuplex. 3.p.1.483
Neceſſitas patiendi motus carnales non repugnat libero arbitrio. 3.p.1.483
Etiam neceſſitas peccandi ex ignorantia non repugnat libero arbitrio. 3.p.1.483
Neceſſitas diuinæ gratię non tollit liberum arbitrium. 3.p.1.483
Neq; etiam neceſſitas habendi peccata venialia. 3.p.1.483
Neceſſitas faciendi actus malos, poſita mala & efficaci voluntate, eſt tantùm conditionalis, & ideo non repugnat libero arbitrio. 3.p.1.484
Neceſſitas abſolutè faciens hominem non Dominum ſuarum actionum, in homine non poteſt eſſe, quæ ſola repugnat libero arbitrio. 3.p.1.484
Neceſſitas non cadit in voluntatem noſtram. 3.p.1.530
Neceſſitas interna & externa quid. 3.p.2.436
Interna tollit liberum arbitrium, non autem externa. 3.p.2.436
Neceſſitas non peccandi, quomodo Chriſto intrinſeca, quomodo extrinſeca. 3.p.2.437
Neceſſitas excuſat à lege. 3.p.3.146
Neceſſitas naturę & perſonę moraliter æſtimari debet. 3.p.3.235
Neceſſarium poteſt aliquid pro præſenti vel futuro. 3.p.3.235
De neceſſariis naturæ propriæ quando facienda eleemoſyna. 3.p.3.240
Quando de neceſſario perſonæ vel ſtatui. 3.p.3.240
Neceſſitate graui Reipublicæ, vel extrema proximi cogente dandum de neceſſariis ad ſtatum. 3.p.3.241

Nox.

Nox artificialis apud antiquos per totum annũ ſemper fuit duodecim horarum. 3.p.3.59. Inde in æſtate nocturnę horæ erant breuiores diurnis, in hyeme contra. 3.p.3.59
Noctibus bis terue ſurgendum ad laudes diuinas cantandas. 3.p.3.60

Nuditas.

Nuditas poſt peccatum Adæ cauſſa ruboris propter pudendam membrorum rebellionem. 1.7.30.31. 2.286.305.549. 629.630
Nudus, & maximè egens naſcitur homo ex omnibus animantibus. 3.p.3.14

Nuptiæ.

Nuptiæ, vide coniugium.

Obedientia.

Obedientia eſt ſubiici imperio, vel præceptis alterius. 2.279
Non eſt niſi humilium. 2.280
Per obedientiam ſummo bono cohærentes. 2.280
Obedientia & ſuperbia ſunt contraria. 2.280
Obedientia Chriſti nos reconciliabit Deo. 3.p.1.53
Obedientiæ præmium in paradiſo, fuiſſet immortalitas. 3.p. 1.453
Obedientia fidei. 3.p.2.23
Obedientia Chriſti eſt cauſſa efficiens noſtræ redemptionis. 3.p.2.172
Obedientia debetur regi & legiſlatori. 3.p.2.321
Obedientiæ bonum. 3.p.2.367
Obedientiæ gradus. 3.p.2.368
Obedientia legi Dei non eſt opus ſolius Dei, nec ſolius liberi arbitrij, ſed vtriuſque ſimul. 3 p.3.27
Obedientia melior quàm victima. 3.p.3.29

Odium.

Odium Dei omnium peccatorum eſt grauiſſimum. 2.303
Non eſt effectus peccati originalis, niſi remotus. 2.634
Odium proximi cauendum & fugiendum. 3.p.3.37

Opera.

Opera bona non eſſe neceſſaria ad ſalutem, ſecundùm hæreticos. 3.p.2.295.327.334
Fuit etiam hæc hæreſis tempore Apoſtolorum. 3.p.2.338
Fuit etiam error Simonis Magi & Eunomij. 3.p.2.338
Opera bona ſecundùm Lutherum non faciunt virum bonum, nec mala malum. 3 p.2.295
Opera bona obeſſe. 3.p.2.296

Opera omnia iuſtorum eſſe peccata mortalia naturâ ſua. 3.p.2.297.343
Opera mala quærunt tenebras, bona lucem. 3.p.2.233
Operum bonorum neceſſitas oſtenditur ex diſcrimine legis & Euangelij. 3.p.2.308.334
Opera bona non ſunt ideo facienda, vt videantur ab hominibus. 3.p.2.312
Opera bona ſunt magis neceſſaria tempore Euangelij, quàm tempore veteris legis. 3.p.2.313
Secundùm opera ſunt omnes iudicandi. 3.p.2.324
Operum bonorum neceſſitas probatur ex Scripturis. 3.p.2. 334. & ſeq. Ex ſanctis Patribus. 340. & ſeq. Rationibus. 341
Opera bona efficienter concurrere ad ſalutem. 3.p.2.335
Opera ſine fide, & fides ſine operibus mortua. 3.p.2.339
Opera iuſtorum ſimpliciter ſunt iuſta, ita tamen vt in perfectione creſcere poſſint. 3.p.2.345
Opera iuſtificant non prima, ſed ſecunda iuſtificatione. 3.p.2. 345
Opera ſupererogationis. 3.p.2.349.352
Opera iuſtorum non eſſe peccata, ſed iuſtitiam, probatur ex Scripturis. 3.p.2.358.& ſeq. Ex Patribus.365.& ſeq. Rationibus. 368
Opera iuſtorum placent Deo. 3.p.2.364.382
Opera iuſtorum ſunt abſolutè bona. 3.p.2.365.407
Opera infidelium ſunt mala, ex defectu bonæ intentionis. 3.p.2.367
Opera bona aliquando fieri falſa ſine admiſtione cupiditatis. 3.p.2. 368
Opera bona iuſtiorem ex iuſto faciunt, probatúr ex 2. cap. Iacobi. 3.p.2. 371. & ſequent. Ex aliis Scripturæ teſtimoniis. 377
Opera bona & mala in hac vita miſcentur. 3.p.2. 380. 384. 389.415
Opera iuſtorum laudantur in Scripturis. 3.p.2.382.& ſeq.
Opera moraliter bona poſſunt fieri ab impiis. 3.p.2.383
Opera ad cultum diuinum inſtituta, vocantur iuſtitiæ. 3.p.2. 383
Opera bona quomodo ſunt meritoria pręmiorum, quomodo non, ſecundùm hæreticos. 3.p.2.391

Opera iuſtorum rectè vocari merita, probatur ex Scripturis. 3.p.2.393
Eſſe meritoria vitæ æternę, probatur ex Scripturis. 3 p.2.395. & ſeq. Ex Patribus. 404. & ſeq. Ex Conciliis. 407. Soluuntur obiectiones ex Scripturis. 408. & ſeq. Ex Patribus. 415. & ſeq.
Operibus ſecundùm proportionē laborum datur præmium cœleſte. 3.p.2.397
Malis datur mors æterna, bonis vita æterna. 3.p.2.397
Opera ſemini, vita æterna frugibus comparatur. 3.p.2.398
Opera bona ſunt ratio cur reddatur vita æterna. 3.p.2.399
Salutem ipſam efficiunt. 3.p.2.400
Operibus bonis præmium ex iuſtitia eſt reddendum. 3.p.2. 401.402.406
Operibus bonis vita æterna promittitur. 3.p.2.402
Opera bona ſunt mercatura regni cœleſtis. 3.p.2 404
Operum diſcretio facit diſcretionē dignitatum & præmiorum. 3.p.2.407
Opera ſua bona legitimè enumerare poſſunt iuſti. 3.p.2.410
Operari bona intuitu mercedis æternæ licitum eſſe, probatur ex Scripturis. 3.p.2. 427. Ex Patribus. 429. Ratione. 430. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 430. & ſeq.
Opera bona nec tantùm, nec præcipuè debent fieri intuitu mercedis, ſed ad gloriam Dei primò referri. 3.p.2.431
Opera bona ſequuntur hominem iuſtificatum, non præcedunt iuſtificandum. 3.p.2.441
Opera bona ſanctorum, tum hominum, tum Angelorum, cur non merentur. 3.p.2.452
Opera meritoria vitæ æternæ quæ. 3.p.2.455
Opera caritatis à Deo ad vitam æternam requiri. 3.p.2.455
Opera virtute in Deum relata, quæ. 3.p 2.456
Opera tantū illa Deo placēt, quorū ipſe eſt auctor. 3.p.2.457
Illa tantùm meritoria ſunt vitæ æternæ, quæ ex natura ſua caritatem augent. 3.p.2.458
Opera vitæ æternæ meritoria debent referri in Deum, vt in finem ſupernaturalem. 3.p.2.458
Opera aliarum virtutum non referuntur in Deum, vt finem ſupernaturalem, niſi imperata à caritate. 3.p.2.458
Ex caritate facta ſunt meritoria vitæ æternæ ex condigno. 3.p.2.459

Opera bona iuſtorum meritoria eſſe vitæ æternæ, ex condigno, ratione partis & operis ſimul. 3.p.2.465. & ſeq. Soluuntur obiectiones. 468.& ſeq.
Opera bona quomodo requiruntur ad hæreditatem acquirendam. 3.p.2.465
A Deo præmiantur ſupra condignum, probatur ex Scripturis. 3.p.2.472. & ſeq. Ex Patribus. 472
Operibus malis datur à Deo pœna citra condignum. 3.p.2. 473.& ſeq.
Opera noſtra non merentur de condigno reparationem poſt lapſum, nec finalem perſeuerantiam. 3.p.2.477.& ſeq.
Iuſtus de condigno mereri poteſt reparationẽ poſt lapſum. 3.p.2. 477

Ophitæ.

Ophitæ hæretici, qui pro Chriſto ſerpentem coluerunt, eò quod hominibus auctor fuerit adipiſcendi ſcientiam. 2.73
Serpentem vocarunt Dei ſapientiam. 2.272
Hanc ſapientiam dixerunt creatori fuiſſe contrariam. 2.272
Alij ſecuti ſunt hanc hæreſim. 2.272

Oratio.

Oratio diſtractionibus variis impeditur. 2.617
Orandum ne intremus in tentationem. 3.p.1.136.169.366.367
Orationes ſuperant tentationes. 3.p.1.136
Oratione & eleemoſyna Cornelius ad fidem conuerſus. 3.p. 1.144
Oratione impetratur fides. 3.p.1.144
Orationes Eccleſiæ pro infidelibus. 3.p.1.150.490.491
Orandum ſemper pro perſeuerantia. 3.p.1.169
Orationes Eccleſiæ in Paraſceue. 3.p.1.491
Oratio eſt actio maximè pia & ſalutaris. 3.p.1.513
Orationem noſtram Deus adiuuat. 3.p.1.526
Oratio Publicani & Phariſæi. 3.p.2.183
Oratio Ezechiæ regis exaudita. 3.p.2.183
Oratio eſt efficax pro iuſtis, non pro iniuſtis. 3.p.2.185
Oratio debet eſſe cum fide & fiducia. 3.p.2.274
Oratio non eſt ita facienda, vt laudem quæramus ab hominibus. 3.p.2.313
Orationis meritum & virtus. 3.p.2.476
Oratio eſt actus rationis practicæ, voluntatis deſiderium

explicantis, & ab alio aliquid poſtulantis. 3.p.3.2
Oratio eſt petitio, intimatio & locutio. 3.p.3.2
Eſt conuerſatio, ſermocinatio, colloquium, cum Deo. 3.p.3.3
Eſt aſcenſio mentis in Deum. 3.p.3.3.6
Ordinatur ad impetrationem. 3.p.3.3.6
Quomodo ad orandum intellectus & affectus concurrunt. 3.p.3.3
Oratio alia eſt publica, alia priuata. 3.p.3.3
Alia mentalis tantum, alia mentalis ſimul & vocalis. 3.p.3.3
Mentalis aliquando vtilior vocali. 3.p.3.3.4
Vocalis aliquando vtilis, aliquando neceſſaria. 3.p.3.4
Orationis quatuor ſunt genera: partes explicantur. 3.p.3.4. & ſeq.
Oratio debet à laudibus Dei incipere, & in iiſdem finire. 3.p.3.4
Tria neceſſariò requirit. 3.p.3.6
Oratio pro feſtiuitate ſanctiſſimæ Trinitatis explicatur. 3.p.3.6
Orationis materia. 3.p.3.7
Quid orandum & petendum à Deo. 3.p.3.7
In oratione ſemper petitio cum gratiarum actione coniungenda eſt. 3.p.3.7
Orationes ſunt, vel petitiones bonorum, vel deprecationes malorum. 3.p.3.7.8
Orationis fiducia augetur per votum. 3.p.3.7
Oratione mutari poſſe prouidentiam Dei, ſecundùm aliquorum errorem. 3.p.3.8
Orationes iuſtificare ſine Sacramentis ſecundùm Euchitas. 3.p.3.8
Alij orationes omnino inutiles exiſtimarunt. 3.p.3.9
Orationem nobis eſſe neceſſariam, probatur ex Scripturis. 3.p.3.10
Orationibus auxilium à Deo ſemper petendum. 3.p.3.11
Orationibus Moſis populus ab vltimo exitio liberatus. 3.p.3.11.42
Oratione & ieiunio dæmonia eiiciuntur. 3.p.3.11
Oratio Iſaac Patriarchæ pro ſemine promiſſo. 3.p.3.11
Heliæ ad petendam pluuiam à Deo promiſſam. 3.p.3.12
Tobiæ vt Sara liberaretur à dæmonio. 3.p.3.12
Per orationes complendæ ſunt ordinationes diuinæ. 3.p.3.12
Oratio-

Orationis fructus præcipuos hæretici huius temporis negant. 3.p.3.12
Orationis tres fructus primarij. 3.p.3.13
Oratione impetratur remiſſio peccatorum, & iuſtificatio. 3.p.3.13
Oratio eſt opus bonum, laborioſum & ſatisfactorium pro peccatis. 3.p.3.13
Semper eſt meritoria maioris gratiæ & gloriæ. 3.p.3.13
In ſpirituali vita, eſt manus, id eſt, organum organorum. 3.p.3.14
Orationis fructus ſecundarij. 3.p.3.14
Oratio mentem illuſtrat, ſpem & fiduciam alit, inflammat caritatem, auget humilitatem & timorem, facit contemptum rerum corporalium, gignit delectationem in Deo, parit homini magnum honorem. 3.p.3.14
Orationis Dominicæ excellentia. 3.p.3.15
Sex habet dignitates. 3.p.3.15
Eſt memoria tenenda, intelligenda, & à Chriſtianis quotidie frequentanda. 3.p.3.16
Omnes ferè ſancti Patres hanc orationem explicarunt. 3.p.3.17
Septem ſunt eius petitiones. 3.p.3.17
Tribus petuntur æterna, quatuor temporalia. 3.p.3.18.20
Septem petitiones reſpondent ſeptem donis Spiritus ſancti. 3.p.3.19
Soluuntur obiectiones adductæ vt probent tantum eſſe ſex petitiones. 3.p.3.19
Oratio Dominica aliter apud Matthæum, aliter apud Lucam traditur. 3.p.3.19
Hæ petitiones à ſe mutuo pendent. 3.p.3.20.21
Ordo harum petitionum. 3.p.3.20
Oratio interpres deſiderij. 3.p.3.21
Oratione Dominica, petitur, vt vel concedatur bonum, vel remoueatur malum. 3.p.3.21
Oratio Dominica ex profeſſo fusè explicatur. 3.p.3.22. & ſequentibus.
Pater noſter, qui es in cœlis: eſt præfatio & proœmium totius huius orationis. 3.p.3.22
Melior eſt oratio generalis, quàm ſpecialis. 3.p.3.24

In mortali peccato perſiſtentes, mendaciter dicunt, Pater noſter. 3.p.3.23
Inuocant Diabolum,non Deum. 3.p.3.23
Oratio peccatorum quare execrabilis,niſi quando pœnitere incipiunt. 3.p.3.23
In oratione nihil cogitandum præter cœleſtia. 3.p.3.24
Orandum magis mente,quam voce. 3.p 3.25
Singulæ petitiones orationis Dominicę explicantur.3.p.3.25
Oratio Dominica ſingulis horis dicenda. 3.p 3.25
Eſt propria baptizatorum. 3.p.3.36
Quare potiſſimum inſtituta. 3.p.3.36
In quinta petitione multa mouentur dubia. 3.p.3.36. & ſequentibus.
Oraturi debent dimittere proximis debita. 3 p.3.37
Quomodo qui in peccato perſeuerat, vtiliter hanc orationem recitat,quomodo non. 3.p.3.37.50
Cuius oratio ſit ei in peccatum. 3.p.3.38
Cuius mendax. 3.p.3.38
Orare proprium eſt ſolius creaturæ rationalis. 3.p.3.41. & ſequentibus.
Oratio eſt actus quidam rationis, quo inferior ſupplicat ſuperiori. 3.p.3.41
Orare non conuenit Deo. 3.p.3.41
Oratio Ioſuæ fecit Deum illi obedientem. 3.p.3.42
Oratio metaphoricè tribuitur mutis animantibus. 3.p.3.42. & ſeq.
Orari & generatim & ſpeciatim pro certis hominibus poteſt. 3.p.3.44
Orationes particulares pro certis hominibus non prodeſſe eis,per Wicleffum.3.p.3.43. Idem dixit non licere orare pro ſingulis ſeorſim, ſed totum pro omnibus ſimul. 3.p.3.43
Orationes ſpeciales, & licere, & vtiles eſſe, exemplis omnium fere ſanctorum, quorum mentio fit in ſacris literis. 3.p.3.44
Oratio Dominica eſt oratio generalis. 3.p.3.44
Orantes nihil petimus,niſi quod in oratione Dominica continetur. 3.p.3.44
Orationem generalem poſſumus applicare ad perſonas particulares. 3.p 3.46

Oratio Dominica quare præpoſita eſt in generali. 3.p.3.44
Oratio generalis abſolutè melior & vtilior. 3.p.3.44
Specialis vtilior illi pro quo fit. 3.p.3.45
Orationes nunquam deſunt recitanti. 3.p.3.45
Oratio vt ſit meritoria ſufficit, vt ſit ab homine iuſto. 3.p.3.45
Vt ſit impetratoria multa requiruntur. 3.p.3.46
Poteſt eſſe meritoria quæ non ſit impetratoria. 3.p.3.46
Oramus ſæpè pro eo, quod non expedit nobis dari. 3.p.3.46
Oratio aliquando eſt ſimul meritoria & impetratoria. 3.p.3.46
Orant peccatores tribus modis. 3.p.3.49
Oratio improborum non habet virtutem, miracula faciendi. 3.p.3.49
Quomodo exauditur à Deo, quomodo non. 3.p.3.49. Qui Deum non audiunt præcipientem, orantes ab eo non exaudiuntur. 3.p.3.50
Orans peccator & pœnitentiā incipiens ſæpè impetrat quod petit. 3.p.3.50
In oratione perſeuerandum. 3.p.3.10.52
Orare ſemper quomodo non impoſſibile. 3.p.3.10.52
Quid ſit ſemper orare. 3.p.3.10.53
Non oratio longa, ſed nimia loquacitas in orando prohibetur. 3.p.3.54
Iuſti orantes pro ſe quare ſemper exaudiantur & non ſemper orantes pro aliis. 3.p.3.54
Orationis & diurnæ & nocturnæ exemplum Dauid. 3.p.3.70
Oratio clamoſa non reprehendenda. 3.p.3.90
Oratio priuata debet fieri ſubmiſſa voce, & quare. 3.p.3.91
Orationes publicæ debent fieri magnis, & altis vocibus. 3.p.3.91
Oratio vocis tantùm parum vel nihil prodeſt. 3.p.3.92
Oratio clara & alta cum vocis inflexione ſupplicantis affectum indicat. 3.p.3.93
Oratio priuata vbique fieri poteſt, & ab omnibus, publica in Eccleſia. 3.p.3.97.101
In oratione, vel ſemper loquimur ad Deum, vel Deus ad nos. 3.p.3.99
Oratio mouet lachrymas. 3.p.3.99
Orationi quomodo reſpondet donum, quomodo merces. 3.p.3.158

Originale peccatum.

Originalis peccati effectus, vel pœnæ. 1. 22. & ſequent. 40. 44. 2. 305. 346. 369. 574
Originale peccatum trahitur à primo parente, & eſt voluntarium voluntate aliena. 2. 98
Eſt priuatio originalis iuſtitiæ. 2. 279. 305. 326. 453. 459. 460. 548
Originalis peccati tota materia diuiditur. 2. 317
Eſt diſputatio grauiſſima. 2. 317
Quot & quam præclari Catholici ſcripſerint de originali peccato. 2. 317. & ſeq.
Quot hæretici de eadem materia egerint. 2. 318
Peccatum originis eſt, quod per generationem à parentibus trahitur. 2. 318. 326
Nullum fuiſſe aſſeruit Pelagius & Cæleſtius. 2. 318
Hunc errorem damnauit Synodus Paleſtina. 2. 318
Eſt auerſio quædam habitualis à Deo. 2. 326. 372
Eſt macula & reatus, qui hominem verè peccatorem conſtituit. 2. 326
Propagatur cum natura. 2. 334. 344
Non imitatione. 2. 335. 337
Originis peccata quomodo plura. 2. 341
Originis peccatum probatur ex antiquis Patribus, qui ante Pelagium ſcripſerunt. 2. 344. & ſeq.
Originale & actuale peccatum ſublatum paſſione Chriſti. 2. 345
Peccatum originis vocatur antiqua impietas. 2. 345. 431
Contagium mortis antiquæ. 2. 345. 404. 431. 603
Inquinamentum naturæ. 2. 346
Probatur ex Conciliis. 2. 349
Ignorabatur ab Ethnicis, negabatur à Pelagio. 2. 356
Non eſt Adami, ſed noſtrum ex Adamo. 2. 358. 574. 376
Originalis peccati primaria cauſſa Adam non Eua. 2. 360
Soluuntur argumenta ſumpta ex Patribus contra originale peccatum. 2. 365. & ſeq.
Originale peccatum ex inobedientia Adæ. 2. 369. 379
Dicitur radicale peccatum. 2. 369. 370. 432
Dicitur peccatum quod naſcendo trahimus. 2. 431. 493
Chirographum quod ſcripſit Adam. 2. 431
Fuit in Adamo per modum habitus. 2. 370

Non tam eſt offenſa quàm macula. 2.371
Soluuntur rationes adductæ contra originale peccatum. 2. 374. & ſeq.
Originis peccatum, quomodo propriũ, quomodo alienum. 2.374.560
Cui & quomodo voluntarium, cui & quomodo non. 2.375
Eſt voluntarium voluntate primi parẽtis. 2.376.560.3.p 1.467
Eſt peccatum minimum, quia minus voluntarium. 2.375. 3.p.1.467
Maximum, quia priuat hominem maximo bono. 2.375
Eſt vitium naturæ non perſonæ. 2.379.432
Non eſt naturale, ſed defectus naturæ. 2.379
Quomodo traducatur difficile eſt intelligere. 2.397
Eſt hæreditas peccati, in omnibus æqualiter. 2.398
Trahitur à ſolo Adamo, non ab Heua. 2.402
Tam ad fidelium, quàm infidelium filios pertinet. 2.403. & ſequent.
Hoc peccatum habemus antequam naſcamur. 2.405
Eſt neceſſariò mortale. 2.412
Magis inquinat quàm actuale. 2.417
Contrahitur tribus modis. 2.417
Licet ſit vnum tantùm, aliquando tamen dicitur in plurali, quia multa in ſe continet. 2.432
Non eſt fons & origo omnis actualis peccati. 2.448.449
Eſt habitus corruptus & languor totius naturæ. 2.465
Continet priuationem iuſtitiæ, peruerſionem omnium potentiarum. 2.465
Eſt auerſio à Deo, in qua formaliter conſiſtit peccatum originis. 2.466
Eſt rebellio partis inferioris contra ſuperiorem, in qua conſiſtit peccatum originis materialiter. 2.466
Errores circa peccatum originis in Concilio Trident. damnantur. 2.472
Originis peccatum quomodo vnum, quomodo non. 2.473
Cuius rebellionis ſit cauſſa in homine. 2.493
Aſſimilatur febri. 2.459.465.488.494
Perfectè tollitur Baptiſmo. 2.511
Refelluntur opiniones aliquorum Catholicorum de peccato originis. 2.545.554
Sententia Concilij Trid. de peccato originali. 2.555. & ſeq.

Auctoris ſententia de peccato originali explicata. 2.558.& ſequent.
Quomodo eſt carentia iuſtitiæ originalis debitæ ineſſe. 559.564
Quid ſit propriè peccatum originale, & quid eius formale. 2.560.571
Dupliciter accipitur. 2.560
Refutantur variæ ſētētiæ de peccato originali. 2.564. & ſequent.
Originalis peccati idem diuerſo reſpectu dicitur materiale & formale. 2.571
Originale peccatum nunquam dimittitur iis, qui in eo moriuntur. 2.594
Eius pœna poſt hanc vitam. 2.595
Non delet in homine ordinem naturalem, ſed ſupernaturalem. 2.598
Eius æterna pœna, eſt tantùm damni, non ſenſus. 2.366.598. 3.p.1.141
Probatur ex Scripturis. 2.595. Ex Patribus.597.& ſequent. Ratione. 2.598
Originalis culpa eſt tantùm habitualis. 2.598
Originalis peccati diuerſæ pœnæ in hac vita. 2.610
Originale peccatum læſit omnes hominis potentias, & animæ vires. 2.613
Idem corpus & totum hominem. 2.613
Eſt cauſſa cur multi naſcātur, cum variis corporalibus defectibus. 2.621

Originalis iuſtitia.

Originalis iuſtitia fecit perfectam tranquillitatem in anima, & omnibus eius potentiis. 1.24.25.29.50. 2.282.298. 571.610.
Non poterat amitti niſi mortali peccato. 2.298
Quando primum dicitur amitti. 2.418
In Adam toti naturæ data fuit. 2.432
Eius priuatio quomodo voluntaria, quomodo non, quomodo pœna, quomodo non. 2.571
Hanc iuſtitiam Deus non abſtulit, ſed homo abiecit. 2.571
Quare nunc non infunditur animis hominum. 2.572
Quomodo à Deo, quomodo ab homine tollitur. 2.572

Originalis iuſtitiæ priuatio quomodo eſt cauſſa originalis peccati, quomodo ipſum originale peccatum. 2.572
Originalis iuſtitia quomodo reſtituitur Baptiſmo, quomodo non. 2.572
Quomodo dicitur gratia. 3.p.1.43

Ouis.

Ouis & columba animalia ſimpliciſſima. 2.275
Ouis perdita apud S. Lucam quid. 2.354
Ouibus boni Chriſtiani aſſimilantur. 2.600.3.p.1.182

Panis.

Panis omne genus cibi ſignificat. 2.309.3.p.3.21.33
Panis ſpiritualis verbi & Sacramentorum. 3.p.3.21
Accipitur aliquando pro corporali, aliquando pro ſpirituali, aliquando pro vtroque. 3.p.3.29
Significat omnia neceſſaria ad vitam animæ & corporis. 3.p.3.30.33
Panis quotidianus, vel ſuperſubſtantialis, quare ſic dictus in oratione Dominica. 3.p.3.32.33
Panis eſt Euchariſtia. 3.p.3.33
Eſt verbum Dei prædicatum. 3.p.3.33

Paradiſus.

Paradiſum non fuiſſe verum corporalem locum, ſed figuratiuè dictum, error aliquorum. 1.53
Fuiſſe verum locum corporeum. 1.54.58
Paradiſus quomodo corporalis, & quomodo ſpiritualis. 1.55.58
Quo die creatus. 1.56
Non fruſtrà conditus, licet Adam breuiſſimo tempore ibi manſerit. 1.57
Henoch & Eliam in Paradiſo nunc habitare. 1.56.65.70
Paradiſus ille etiam nunc nobis vtilis. 1.56
Quomodo poteſt dici ante cœlum & terram creatus. 1.57
Paradiſus in quem raptus eſt diuus Paulus, quomodo intelligendus. 1.57.58
Paradiſus ſignificat hortum vel locum deliciarum. 1.58.66
Interdum accipitur pro Paradiſo ſpirituali. 1.55.58.59
De Paradiſi quatuor fluminibus. 1.54.59.60.62.67

Per

Per paradiſum aliqui intellexerunt totum terrarum orbem. 1.60
Per fluuium Paradiſi intellexerunt Oceanum. 1.60
Paradiſum non eſſe totum orbem. 1.60
Putant alij eſſe locum extra terram, quam nos incolimus. 1. 61
Eſſe in Oriente. 1.61
Non eſſe locum ſublimen circa Lunam, vt quidam putant. 1. 61.62
Quomodo dicitur locus ſublimis, & prope cœlum. 1.61
Fuiſſe in Meſopotamia. 1.62
Paradiſi omne veſtigium diluuio ſublatum. 1.62.65.67
Paradiſum modò non cuſtodiri ab angelis, ne homines intrent. 1.62
Non eſſe in Meſopotamia. 1.62
Paradiſi quatuor flumina, vbi habent originem. 1.62.67
Quas terras ambiunt. 1.63
Quid nominibus eorum intelligatur. 1.64
In Paradiſo ſemper fuiſſet ver, & ſumma aëris temperies. 1. 65. 2. 299
Diluuium non abſtulit temperiem Paradiſi. 1.65.
Difficile eſt cognoſcere vbi fuit Paradiſus. 1. 60. & ſequent. vſque ad 67
Paradiſum adhuc ſupereſſe. 1. 67.& ſeq.
Non eſſe vaſtatum diluuio. 1.69.70
Non eſt locus peccatorum, ſed eorum qui liberi ſunt, ab omnibus mundi malis, quales fuerunt Adam & Heua, ante peccatum, & nunc ſunt Henoch & Elias. 1.70
Aliquod detrimentum accepit à diluuio. 1.71
Neceſſariò debuit eſſe vacuus omni timore, & dolore. 2.298. 299
In paradiſo fuiſſet propagatio ſobolis per officium coniugale. 2.306.375.400
Non fuiſſet opus fœmina, niſi propter generationem. 2.306
In Paradiſo fœminæ peperiſſent ſine dolore. 2.307
Paradiſus poſt Adæ peccatum clauſus. 1.61.346.347
In Paradiſo nullus fuiſſet error, nulla deceptio, nulla ignorantia, nullum malum, nulla malitia voluntatis, niſi Adam peccaſſet. 2.375

Parentes.

Parentum eſt filiis ſuis Baptiſmum procurare. 2.237.3.p.1.131.151

Paſcha.

Paſchalis celebritatis qualis fuit olim controuerſia. 3.p.3.144.176

Paßio Chriſti.

Paſſio Chriſti quomodo & quibus bona, quomodo & quibus mala. 2.205.206.233

Paſſio & incarnatio Chriſti, primum medium ſalutis humanæ. 3.p.1.155

Paſſio Chriſti propitiatio pro omnibus peccatis. 3.p.2.48

Satisfactio pro peccatis totius Mundi. 3.p.2.148

Quomodo fuit finita, quomodo infinita. 3.p.2.150

Licet breuis, tamen ſatisfecit pro pœnis æternis. 3.p.2.403

Fuit voluntaria. 3.p.2.436

Toto anno, præſertim feria quarta & ſexta, commemoratur. 3.p.3.194.197

Patientia.

Patientia opus bonum & perfectum. 3.p.3.335

Neceſſaria ad ſalutem. 3.p.3.335

Patientia Iob tentationibus à Deo probatur. 3.p.2.362

Patria.

Pro Patria Romani præcipuè ſæpè occiſi ſunt, ſtimulante vana gloria. 3.p.1.518

Pro patria mori patriæ potiſſimum ſalutem non ſuam gloriam quærendo, ne infidelis quidem ſine ſpeciali Dei auxilio poteſt. 3.p.1.519

Pro patria mori eſt opus morale, ſed arduum, & difficile. 3.p.1.519.

Paulus.

Paulus raptus in tertium cœlum & in Paradiſum, quomodo intelligitur. 1.57

Paulus ad Galat.2. naturâ Hebræus. 2.404.3.p.1.160

Paulus efficaciter vocatus. 3.p.1.92.94.101.113

Quomodo à ſancto Spiritu prohibitus prædicare in Aſia. 3.p.1.145

Semper ſe ponit in numero electorum. 3.p.1.160

Non audet ſe iuſtum affirmare. 3.p.2.217.219.
271
Conuerſus eſt precibus S.Stephani. 3.p.2.476
Orat vt auferatur à ſe ſtimulus carnis. 3.p.3.46.47

Peccatum.

Peccatum Adæ, vide Adæ peccatum, peccatum originale, vide originale peccatum.
Peccatum ſignificat rebellionem carnis, ex peccato ortam. 1.7. vide concupiſcentia.
Priuat hominem donis ſupernaturalibus. 1.23.33
Quomodo diminuit bonum naturale. 1.23.33
Eſt pœna peccati. 1.33.2.241
Peccatum Adæ fuit actuale vt cætera hominum peccata. 1.33
Peccati ſtipendium mors. 1.38.47.52
Peccatum introduxit vitæ breuitatem, & ineuitabilem moriendi neceſſitatem. 1.49.52
Peccatum eſt nomen operationis malæ. 2.89.531
Peccati quàm multa ſint nomina. 2.89
Peccati definitiones. 2.91.2.569.379.451.557
Peccati materiale. 1.91.2.451.529
Peccati formale. 1.92.2.257.451.529.565
Peccata eſſe contra legem æternam. 1.92.2.180.204.254.255
Peccatum neceſſariò debere eſſe voluntarium. 2.122.135.137.179.185.217.231.251.3.p.1.226.465
Peccatum aliud carnale, aliud ſpirituale. 2.93
Per conuerſionem ad quæ fiunt peccata carnalia. 2.93
Per conuerſionem ad quæ fiunt peccata ſpiritualia. 2.93
Peccata carnalia nos faciũt ſimiles beſtiis, ſpiritualia dæmonibus. 2.93
Spiritualia dicuntur ſceleſra vel facinora. 2.93
Peccatum aliud actuale, aliud originale. 2.93
Peccata actualia fiunt propria voluntate. 2.93
Originalia trahuntur à primo parente, & ſunt voluntaria, voluntate aliena. 2.94
Peccatum aliud commiſſionis, aliud omiſſionis. 2.94
Commiſſionis repugnat legi prohibenti aliquid. 2.94
Omiſſionis violat leges imperantes aliquid. 2.94
Commiſſionis vocatur propriè peccatum. 2.94

Omiſſionis dicitur propriè delictum. 2. 94
Peccatum aliud contra Deum, aliud contra nos, aliud contra proximum. 2. 94
Peccata quædam mortalia, quædam venialia. 2. 94. 102. 106. 111. 128
Mortalia planè hominem auertunt à Deo, 2. 94. 105. 128. 155
Merentur mortem æternam. 2. 94. 124. 155. 474
Venialia non nos auertunt à Deo, ſed impediunt curſum ad Deum. 2. 94. 104. 123. 129. 136. 151. 154. 155
Mortalia dicuntur crimina. 2. 94. 104. 114. 127. 154. 523
Venialia dicuntur peccata. 2. 94. 104. 114. 127
Veniale quotuplex. 2. 95. 136
Venialia ex natura & ratione peccati propriè mortalibus opponuntur. 2. 95
Venialia hæc ex natura ſunt duplicia; alia ex genere, alia ex imperfectione operis. 2. 95. 136
Veniale ex genere habet pro obiecto rem malam & inordinatam. 2. 95
Veniale ex imperfectione operis. 2. 96. 136
Veniale ex imperfectione operis, Aliud ex ſubreptione, Aliud ex materiæ paruitate. 2. 96
Errores hæreticorum de peccatorum æqualitate. 2. 96. & ſeq. vſque ad 103
Refutantur ex ſacris Scripturis. 2. 103
Ex Conciliis. 103. Ex ſanctis Patribus. 105
Peccatum veniale naturâ ſua diſtingui à mortali. 2. 123
Peccatorum gradus diuerſi. 2. 123. 143. 148. 474. 520
Peccata venialia cum feſtuca & culice comparat Chriſtus: Mortalia cum camelo, & trabe. 2. 126
Peccatum conſummatum, 1. capite Iacobi, quid. 2. 128. 474. 475
Quædam eſſe peccata venialia natura ſua, probatur ex Conciliis, & antiquis Eccleſiæ Patribus. 2. 130. & ſeq.
Peccata venialia qualia nominantur. 2. 136. 134
Quædam eſſe natura ſua venialia, probatur ratione naturali. 2. 134
Peccatum veniale, id eſt, venia dignum. 2. 135
Peccatum dicitur analogicè de mortali & veniali. 2. 136. 139. 140

Peccati deformitas à quo eſt. 2.254
Peccatum nõn eſt effectio, ſed defectio. 2. 256
Peccatum cum ſit defectus ſoli cauſſæ deficienti tribuitur. 2. 256
Peccatum eſt malum morale. 2.257
Conſiſtit formaliter in priuatione rectitudinis actus voluntatis. 2.257
Eſt priuatio conformitatis ad regulam rectæ rationis. 2.257
In peccato priuationis cauſſa non poteſt eſſe poſitiua, ſed eſt alia priuatio vel defectus. 2.257
Peccati cauſſa non eſt res, ſed priuatio rei. 2.258
Ad actum peccati tria requiruntur neceſſariò. 2. 258
Peccatum debet eſſe actus à libero arbitrio productus. 2. 258
Moralis per ſe. 2. 258
Elicitus à libera voluntate. 2.258
Particularis. 2.259
Peccata & peccatores non ſunt Deo neceſſaria. 2. 191. 203. 269. 272
Peccatum eſt conuerſio ad bonum creatum. 2.283
Eſt auerſio à bono increato. 2.283
Prius eſt in peccato conuerſio, quam auerſio. 2.283
Peccatum veniale, aut ex ſubreptione, aut ex genere ſuo. 2. 298
Peccatum veniale ex ſubreptione, aut oritur ex appetitu carnis præueniente rationem, aut ex voluntate præueniente perfectam rationis deliberationem. 2.298
Peccati grauitas ſumitur ab oppoſitione ad maius bonum. 2. 303
Peccati inſtrumenta etiam irrationalia punit Deus. 2.310
Peccatum actuale initium habuit ab angelo. 2.329
Ab Heua. 2.329
Peccatum interdum accipitur pro pœna peccati. 2. 331
Ipſum peccare, vix poteſt accipi pro pœna peccati. 2. 331
Peccatum, mortis meritum. 2. 331
Propagatur cum natura. 2.334
Ante legem incognitum. 2.337
Peccatum tùm actuale, tùm originale ſuſtulit Chriſtus paſſione ſua. 2.345. 349
Peccatum Adæ quomodo non conſtituit omnes ſimpliciter

peccatores. 2. 359
Peccati actualis & originalis diſtinctio. 2. 369
Peccatum actuale eſt legis tranſgreſsio. 2. 369
Peccatum bifariam conſideratur. 2. 375
Peccatum, reatus, macula, quomodo differunt. 2. 375. 379
Peccatum non in carne, ſed in anima eſt. 2. 379. 399. 400
Peccatum fuiſſet tantum perſonale quocunque peccante præter Adamum. 2. 403
Non eſſe naturam aliquam, ſed priuationem aut defectum. 2. 437.
Peccati tres fontes. 2. 448
Peccatum non tam contrarium legi, quàm legis contrarietas dicitur. 2. 449. 451
Peccati ſedes quomodo anima, quomodo caro. 2. 471
Vide anima.
Peccatum ſublato reatu non eſt peccatum. 2. 490
Peccatum quot modis in ſacris literis accipiatur. 2. 497. 500
Peccatum propriè dictum tollitur in iuſtificatione. 2. 497
Repugnat legi priuatiuè. 2. 506
Peccatum largo modo accipitur pro omni corruptione, & vitio. 2. 534. 535
Peccata naturæ quæ nam dicuntur. 2. 535
Peccatum omne vel à cupiditate, vel à timore ortum habet. 2. 547
Peccatum bifariam accipitur. 2. 557. 569
Non eſt res poſitiua, ſed priuatio. 2. 564. 568
Peccati actu tranſeunte octo mala remanent in anima. 2. 566. 567. 570
Peccatum actuale, & habituale. 2. 567
Habituale quomodo differt ab habitu vitioſo acquiſito. 2. 568
Habituale quomodo eſt voluntarium. 2. 568
Peccatum habituale cur poteſt eſſe in dormiente, amente, infante. 2. 568
Peccatum quomodo tranſit, quomodo manet. 2. 569
Peccati actualis pœna, eſt pœna ſenſus. 2. 564
Peccata propria quibus modis. 2. 603
Peccata ſua homines non norunt. 2. 616
Peccata omnia mortalia vitare quis poteſt per gratiam. 2. 621

Venialia non poteſt omnia vitare niſi ex priuilegio ſingulari. 2. 621
Peccare humanum eſt. 2. 621
Peccatum totum hominem,& omnes eius potentias debilitauit. 3. p. 1. 76
Peccatum vitare, & à peccato reſurgere, quomodo differunt. 3. p. 1. 135
Peccata ſingula vitari poſſunt non omnia. 3. p. 1. 148
Peccandi neceſſitas potuiſſet eſſe Adamo naturalis, nobis verò pœna peccati. 3. p. 1. 149
Peccatum non poteſt eſſe in voluntate, niſi præcedat error, vel defectus in intellectu vel ratione. 3. p. 1. 230
Peccatores mortui ſunt, morte gratiæ non naturæ. 3. p. 1. 365. 503. 540
Peccati neceſſitas quomodo nobis incumbit, & quomodo peccatum poteſt eſſe, vbi eſt hæc neceſſitas. 3. p. 1. 405
Peccata ſingula vitari poſſunt, non omnia. 3. p. 1. 405. 483
Peccati definitio virtute continet in ſe liberum arbitrium. 3. p. 1. 407
Peccati quatuor genera. 3. p. 1. 467
Peccatum ex ignorantia quomodo voluntarium, quomodo non. 3. p. 1. 467
Peccata ex cupiditate ſunt abſolutè voluntaria. 3. p. 1. 467. 469. 480
Peccatores comparantur rebus mortuis & ſe nihil iuuare valentibus. 3. p. 1. 503. 539
Quando dicuntur in momento conuerti. 3. p. 1. 549
Peccatores non ab actu, ſed ab habitu dicuntur. 3. p. 2. 193. 196. 197
Peccato actu tranſacto, quæ & quot mala remanent in peccatore. 3. p. 2. 196
Peccatum habituale in quo maximè conſiſtit. 3. p. 2. 196
Quomodo tollatur peccati auerſio & declinatio, macula peccati, dignitas, & reatus pœnæ. 3. p. 2. 197
Peccatum ex natura ſua iuſtitiam expellit vbi inuenit. 3. p. 2. 199
Peccati actus opponitur gratiæ habituali, non priuatiuè, ſed contrariè, & gratiam expellit efficienter. 3. p. 2. 199
Peccatū & iuſtitia ſunt contraria immediata. 3. p. 2. 200
Circa peccatorum remiſſionem certam & indubitatam, tres erro-

errores. 3.p.2.206
Peccatum eſt opus noſtrum, iuſtitia donum Dei occultum. 3.p.2.215
Peccata noſtra eſſe ſemper lugenda. 3.p.2 248
Peccatores facilius ſcire poſſunt ſe odio dignos, quam iuſti ſe amore dignos. 3.p.2.215
Venialia non ſunt contra, ſed præter mandata. 3.p.2.351
Non poſſunt ſemper omnia vitari in hac vita. 3.p.2.351
Peccare nemo poteſt in eo, quod vitare non poteſt. 3.p.2. 352
Peccatum accipitur pro victima peccati. 3.p.2.177.353
Peccatum veniale non impedit veram iuſtitiam. 3.p.3.36. 3.p.2.369
Peccare facilius eſt quàm benè agere. 3.p.2.446
Per peccatum mortale amittuntur omnia merita præcedentia. 3.p.2.478
Peccata religioſorum, quomodo grauiora, quomodo leuiora peccatis ſæcularium hominum. 3.p.2.478
Peccata ſunt debita & peccatores debitores. 3 p.3.35
Peccant omnes dum ſunt in hac vita. 3.p.3.36
Peccata quædam ſunt naturâ ſua venialia. 3.p.3.36

Perfectio.

Perfectio beatorum eſt ſine vllo peccato. 2.107.145. 150
Perfectio huius vitæ. 2.107.149
Perfectio non imperatur, ſed conſulitur. 2.107
Perfectio quæ imperatur, qualis eſt. 2.107.145
Perfectionis gradus. 2.108.144
Perfectio beatorum in hac vita nec imperatur nobis, nec conſulitur, ſed tantum indicatur. 2.145
Perfectio maior in Chriſtianis, quam in infidelibus requiritur. 2.134.135.147
Perfectio maior in religioſis viris requiritur. 2.147

Permiſſio Dei & deſertio.

Permiſſione diuina, non iuſſu fiunt peccata & mala. 2.197. 198.199
Permiſſio Dei eſt, quod homines malum poſſunt. 2.200
Permiſit DEVS vendi Ioſeph, & crucifigi CHRISTVM. 2. 205

Per-

Permittit Deus mala vt inde eliciat bona. 2. 205. 208. 219. 236. 238. 243. 245
Permiſſio Dei dicitur eſſe cauſſa, cur malè agant homines. 2. 217
Deus conceſſit Diabolo facultatem vexandi Iob. 2. 217. 234
Permiſſor quodammodo dicitur auctor. 2. 217. 218. 232. 233
Permittit Deus homines mala facere tribus modis. 2. 217. 218
Non quælibet permiſſio vel deſertio eſt excæcatio, vel induratio. 2. 224
Permiſſio peccati Adæ, & peccati iuſtorum hominum, non eſt obduratio, vel excæcatio. 2. 225
Quænam permiſſio & deſertio Dei dicitur excæcatio & obduratio. 2. 226
Illa permiſſio & deſertio, quia homo auxilio diuino prorſus deſtituitur eſt grauiſſima punitio. 2. 226. 241
Deus nunquam ita hominem ſibi relinquit & deſerit, quin vires det, vt poſſit ſi velit, impetrare Dei gratiam, & remouere cæcitatem & obdurationem. 2. 226
Perfectio licet nominetur actio, tamen eſt actionis omiſſio. 2. 227
Permiſit Deus Iob affligi quantum, quamdiu, & quomodo illi placuit. 2. 217
Permittit Deus mala ita loco, tempore, perſona, modo, vt in bonum conuertere poſſit. 2. 236
Deus volens permittit mala, quia de malo poteſt facere benè. 2. 236. 238. 239
Permittere non includit velle, ſed non nolle, ſiue non impedire. 2. 238
Deum non velle ſed permittere mala. 2. 239
Permiſſio diſtinguitur ab opere. 2. 238. 239
Deus benè facit permittendo vt mala fiant. 2. 239
Permittere in ſacris Scripturis ſignificat non impedire. 2. 239
Deus permittit homines cadere eos deſerendo. 2. 242. 243
Deus propter dementiam permittit homines ſeduci & obdurari. 2. 244
Quare & quomodo Deus permiſit proditionẽ Iudæ. 2. 245

Deus voluit ex malis potius benè facere, quam malè eſſe non ſinere. 2.246. 271
Deus ita omnia adminiſtrat, vt ipſa proprios motus exercere, & agere ſinat, 2.270
Quare permiſit Deus hominem tentari, quem ſciebat caſurum. 2.271. 272
Permiſit Deus hominem tentari, vt ita ſi voluiſſet, de hoſte potuiſſet glorioſius triumphare. 2.270. 272
Permiſſio peccati Adæ quomodo vtilis humano generi. 2. 272
Diabolus eſt permiſſus Adamum vincere, vt maiore cum Sanctorum gloria poſtea vinceretur. 2.272
Permiſſio peccati pertinet ad pulchritudinem vniuerſi. 269. 271

Perſeuerantia.

Perſeuerantia datur electis. 3.p.1.94
Quam gratiam requirit. 3.p.1.94
Perſeuerantia in finem. 3.p.1.98.166
Sine perſeuerantia nemo ſaluari poteſt. 3.p.1.167
Perſeuerantia eſt donum Dei, quod non datur ex meritis. 3.p.1.167.170.492
Perſeuerantiam nobis promittere non poſſumus. 3.p.1.168
Pendet à manu Dei. 3.p.1.168
Perſeuerantiæ donum continuis precibus petendum. 3.p.1. 167. 3.p.2. 274
Perſeuerantia fundamentum prædeſtinationis. 3.p.1.492
Perſeuerantia eſt effectus maximè proprius prædeſtinationis. 3.p.2.270
Perſeuerantiæ incertitudo. 3.p.2.271
Perſeuerantiæ præmium certiſſimum. 3.p.2.272
Perſeuerantia in fide neceſſaria ad vitam æternam. 3.p.2. 275
Perſeuerantia eſt neceſſaria vt impetres quod petis. 3.p.3. 10.52.54

Petrus.

Petrus prædeſtinatus, nunc in cœlis. 2.114
Petri peccatum quam graue. 2.115
Petri pœnitentia. 3.p.2.281
Petrus iuſtus lapſus eſt in graue peccatum 3.p.2 282

Pharao.

Pharao quomodo à Deo dicitur induratus. 2. 213. 223. 229
Ad quid à Deo ſeruatus. 2.213
Abutitur patientia Dei. 2. 229
Deus oſtendit potentiam ſuam in flagellis & ſubmerſione Pharaonis. 2.143
Pharao celebrauit ſuum diem natalem. 2.356
Antequam induraretur vocabatur à Deo. 3.p.1.93
Meruit obdurationem, quia vocatus venire noluit. 3. p.1.93
An peccauit poſtquam fuit obduratus. 3.p.1.138
Pharao vir nequam, cognouit aliquid verum moralè in particulari. 3.p.1.343

Philoſophus.

Philoſophi vocant naturam nouercam. 1. 44 45
Philoſophi variè dixerunt & ſenſerunt de homine & eius natura. 1. 44
Philoſophi excellentiores ſtrenuè contenderunt, Deum nō fuiſſe cauſſam mali. 2.201
Philoſophi patriarchæ hæreticorum. 2.380
Philoſophorum diuerſæ de vltimo fine ſententiæ, teſtes ſunt humanæ ignorantiæ. 2 615
Philoſophi verum Deum nouerunt, ſed non coluerũt. 2. 619
Philoſophorum dicta de breuitate vitæ. 2.624.625
De miſerijs huius vitæ quid dixerint. 2. 633
Duo genera virtutum in vita neceſſaria dixerunt. 3.p.1. 46
Quid ſenſerint de libero arbitrio 3.p.1.207.209.214.279.223
Philoſophos ex rebus creatis verum Deum cognouiſſe. 3.p.1. 278.281
Philoſophorum tres ex quatuor ſcholis, & ſapientes Ægypti tenent liberum arbitrium. 3 p.1.305
Philoſophi habiti ſapientiſſimi, fuerunt ſceleratiſſimi. 3. p.1. 340
Philoſophi dicunt rationem imperare appetitui inferiori nō deſpotico imperio, ſed politico. 3.p.1.368
Philoſophorum opera non erant bona ex defectu boni finis. 3.p.1.374 3.p.2. 184
Philoſophorum ieiunium quale. 3.p.3. 104.136

Plato.

Platonem nouiſſe verum Deum. 3.p. 1. 281

Tenuit liberum arbitrium. 3.p.1.305
Voluit omnium rerum communionem, etiam vxorum. 3.p. 3.245.250
Refutatur ab Ariſtotele, & Tertulliano. 3.p.3. 245

Pœna.

Pœna æterna non debetur peccato, niſi ratione auerſionis à bono æterno ſcilicet Deo. 2.136
Pœna æterna eſt ſimpliciter pœna & omnium grauiſſima. 2. 136
Pœna potius ſubeunda quam culpa committenda. 2.153
Debet reſpondere culpæ. 2.154.298
Peccatum pœna peccati. 1.33.2.242.252
Pœna huius vitæ omnium grauiſſima, à Deo deſeri. 2.226. 241
Pœna propriè debet eſſe inuoluntaria. 2.251
Pœna bifariam accipitur. 2.251
Pœnæ peccati Adæ enumerantur. 2.265.266
Pœna mortis tantũ Adæ poſt peccatum ſignificata eſt. 2.303
Pœna prima peccati Adæ iactura originalis iuſtitiæ, & ſupernaturalium donorum. 2.303
Ex hac pœna ſequuntur omnes aliæ pœnæ. 2.305
Pœna illa prima non deſcribitur Geneſis tertio capite. 2.305
Pœnæ conſequentes deſcribuntur. 3. Geneſis. 2.305
Pœnæ iſtæ ſunt ferè innumerabiles. 2.306
Pœnæ corporis tres. 2.306
Pœna mulierum. 2.306.308
Virorum. 2.306
Vtriuſque ſexus. 2.306.308
Serpentis. 2.274.310. & ſeq.
Pœna vni poteſt dici infortunium vel miſeria alteri. 354
Pœna omnis ſi iuſta eſt, pœna peccati eſt. 2.355
Pœna alia damni, alia ſenſus. 2.366
Pœna ſemper eſt inuoluntaria, culpa autem voluntaria. 2. 571
Pœna originis peccati pœna tantum damni. 2.366.598
Pœna omnis iuſta eſt à Deo. 2.572
Pœnæ infernales, alię grauiores, aliæ leuiores. 2.577.582.590. 596.602
Pœna damni & ſenſus. 2.595.596

Pœna originalis peccati eſt priuatio boni ſupernaturalis. 2. 598
Pœnæ ſenſibilis inflictio ipſam naturam lædit. 2.598
Pœnæ infantum ſine baptiſmo decedentium. 2.606
Pœna ſenſus & animi dolor quomodo differunt. 2.610
Pœna adultorum, & damni, & ſenſus, & vermis conſcientiæ. 2.611
Pœna peccati originalis in hac vita, quot & quæ. 2.613
Pœnis variis coërcentur homines à vitiis. 2.618
Pœnæ peccati, quot & quantæ. 2.617
Pœnas malis operibus reddit Deus citra condignum. 3.p.2. 472
Pœna futuræ vitæ ſemel à iudice conſtituta non reuocatur, vel minuitur. 3.p.2.473
Pœna tanta eſſe debet in futura vita, quantum eſt meritum culpæ. 3.p.2.474

Pœnitentia.

Pœnitentia Adæ. 2.312
Pœnitentia Dauid. 2.341.346
Pœnitentiæ donum non ſemper adeſt. 3.p.1.123.132
Pœnitentia non ſemper omnibus à Deo datur. 3.p.1.133
Pœnitentia ſacramento reparari ſemper homines poſſunt. 3.p.1.135.547
Pœnitentia eſt dolor, & deteſtatio peccati. 3.p.2.59 336
Ponitur quinta diſpoſitio ad Iuſtificationem. 3.p.2.59.60.77
Salutem ſtabilem operatur. 3.p.2.336
Pœnitentię locum eſſe lapſis poſt baptiſmum. 3.p.3.36
Pœnitentia vt non ſit ſterilis requirit adiunctos eleemoſynæ fructus. 3.p.3.228

Prædeſtinatio.

Prædeſtinatio non poteſt eſſe ſine præſcientia. 2.198
Præſcientia poteſt eſſe ſine prædeſtinatione. 2.198
Prædeſtinatio eſt tantum bonorum. 2.198.200.205.206
Quos prædeſtinat ad gloriam, prædeſtinat ad iuſtitiam. 2. 199
Quos prædeſtinat ad pœnas, non ad culpam prædeſtinat. 2. 199
Prædeſtinatio hominis eſt præparatio operum eius. 2.200

Prædeſtinatio eſt præſcientia & præparatio beneficiorũ Dei. 3.p.1.95
Prædeſtinatio eſt gratiæ præparatio. 3.p.1.95
Prædeſtinationis infallibilitas conſiſtit in efficaci gratia. 3.p. 1 97
Prædeſtinati qui ſint, & qui non, in hac vita nos latet. 3.p.1. 124
Prædeſtinationis ratio ex parte noſtri aſſignari non poteſt. 3 p.1.152. 196
Prædeſtinationis variæ definitiones explicantur. 3.p.1.152. & ſequentib.
Prædeſtinatio eſt ſpecies prouidentiæ. 3 p.1.153
Prædeſtinatio pertinet ad ſolos homines. 3.p.1.153
Prædeſtinatio non præceſſit, ſed ſecuta eſt præuiſionem peccati originis. 3.p.1.153
Prædeſtinatio eſt certiſſima. 3.p.1.153
Prædeſtinare quid. 3.p.1. 153.154
Prædeſtinatio partim ad intellectum, partim ad volũtatem pertinet. 3.p.1154
Magis ad intellectum. 3.p.1.155
Prædeſtinationis ordo in mente diuina. 3.p.1. 155 179
Prædeſtinationis ratio in quo potiſſimum conſiſtit 3.p. 1 155
Prædeſtinationis nullam eſſe cauſſam in nobis, probatur ex diuinis literis. 3.p.1. 155. & ſeq.
Ex traditione Eccleſiæ & patribus. 3.p.1.161. & ſeq.
Rationibus ex ſcriptura & traditione ſumptis. 3 p.1.164. & ſequentib.
Soluuntur argumenta, quæ obiici poſſunt ex ſcripturis. 3. p. 1.175 & ſeq.
Ex Patribus. 3.p.1.179. & ſeq.
Ex Rationibus. 3.p.1 186. & ſeq.
Prædeſtinatio ex non præuiſis, probatur Rationibus. 3. p. 1. 164
Prædeſtinatus eſt Chriſtus gratis. 3.p.1.172
Prædeſtinationis finis quis. 3.p.1.172
Prædeſtinatio non pendet ab operibus, ſed contra. 3.p. 1.176
Prædeſtinatis omnia cooperantur in bonum. 3.p.1.177
Prædeſtinatio radix & origo omnium bonorum. 3.p.1.177
Prædeſtinationis & executionis non eſt eadem ratio. 3. p. 1. 179 181

Prædeſtinationis materia nunquam benè agitata eſt, ante tempus Pelagianæ hæreſis 3.p.1.161.179
Prædeſtinationis effectus eſt, quod vocante Chriſto homines conuertuntur. 3.p.1.181
Prædeſtinationis effectus vocatio. 3.p.1.179.182
Prædeſtinatio accipitur pro volũtate, dánte vitam æternam propter merita. 3.p.1.184
Prædeſtinatio gratuita non ſolum eſt ad gratiam, ſed etiam ad gloriam. 3.p.1.188
Prædeſtinatione nõ acquiri electis ius ad beatitudinem. 3.p. 1.188
Prædeſtinat Deus miſericorditer, reprobat iuſtè. 3.p.1.191
Prædeſtinatio ex ſacris literis & ipſo vſu, eſt tantum bonorũ. 3.p.1.193
Prædeſtinatio angelorum, vide angelus.
Prædeſtinationis duo fundamenta, fides, & perſeuerantia. 3.p.1.492
Prædeſtinati ad gloriam, quomodo debent eſſe caritate prędit, quomodo non. 3.p.2.199
Prædeſtinarionis certitudo quanta, ſecundùm errorem Buceri, Petri Martyris, Kemnitij, atque aliorum hæreticorum. 3.p.2.266.267
Refutantur ex Scripturis. 3.p. 2.267. & ſeq. Ex Patribus. 270. & ſeq. Ratione. 273
Prædeſtinationis certitudo non poteſt haberi ſine certitudine perſeuerantiæ. 3.p. 2.270
Prædeſtinatio ſecretum Dei inſerutabile. 3.p.2.272
Prædeſtinationis incertitudo. 3.p.2.272
Prædeſtinatio pendet ex Dei voluntate. 3. p. 2.273
Prædeſtinati quomodo dicuntur nõ poſſe peccare. 3.p.2.287

Prædicatio.

Prædicatio neceſſaria ad manifeſtanda myſteria Dei. 3. p.1. 485
Neceſſaria ad fidem. 3 p.1 485.3 p.2.85
Prædicatione verbi Chriſtus collegit ſibi regnum. 3.p.1.485
Prædicationem & doctrinam diuinam credibilem faciunt miracula. 3.p.1.486 558
Prædicatio externa nihil prodeſt ſine interna Dei inſpiratione. 3 p.1 548.550

Prædicationem eſſe congruam meritis audientium, eſt gratia Dei. 3.p.1.550
Prædicatio aperit viam ad iuſtificationem. 3.p.3.32
Concionatores in qua perſona loqui debent ad populum. 3.p.2.277
Aliter fidelibus, aliter infidelibus prædicandum. 3.p.2.443
Prædicatio verbi Dei, eſt panis quo paſcimur. 3.p.3.34

Præſcientia.

Præſcientia poteſt eſſe ſine prædeſtinatione, non contra. 2.198.199
Præſcientia eſt & bonorũ & malorum. 2.198.200.204.205.206.207.216.246
Præſcientia & prædicatio non imponit rebus futuris neceſſitatem. 2.231
Eſt malorum & bonorum, quæ ex malis ſequuntur. 2.245
Præſciuit Deus ſcientia ſimplicis intelligentiæ, hominem caſurum ſi conderetur, antequã eum condiderat, vel condere decreuerat. 2.248
Sciuntur prius à Deo neceſſaria quam libera. 2.248
Deus præſcit quæ eſſent, ſi tales, vel tales cauſſæ ponerentur, licet reipſa nunquam futura ſint. 2.249
Præſciuit Deus Adam peccaturum, at non coëgit ad peccatum. 2.249
Præſcire ſcientia approbationis. 3.p.1.175.187
Præſcientia Dei non tollit ab hominibus liberum arbitriũ. 3.p.1.303.304.315
Præſcita certò, eueniunt contingenter. 3.p.1.316.317
Præſcientia Dei non eſt cauſa rerum. 3.p.1.316.321
Res non ſunt futuræ, quia Deus præſcit, ſed cõtra, Deus præſcit, quia res ſunt futuræ. 3.p.1.316.317.321
Præſcientia Dei quam neceſſitatem ponit in rebus. 3.p.1.316.317
Præſcientia non eſt ſimplex intelligentia, ſed ſcientia viſionis, quæ præſupponit ſuum obiectum. 3.p.1.317
Præſcientia non eſt cauſſa rerum, ſed decretum voluntatis diuinæ. 3.p.1.317
Præſcit omnia, non autem prædefinit, & prædeſtinat omnia. 3.p.1.322

Præſumptio.

Præſumptio de diuina miſericordia quam periculoſa. 3.p.2. 340
Præſumptio eſt, tentationes petere. 3.p.3.39

Promiſſio.

Promiſſiones veniæ quomodo differunt à promiſſionibus vitæ æternæ. 3.p.2.107
Promiſſiones vitæ æternæ ſunt vera pacta, in quibus fundatur meritum iuſtorum. 3.p.2.107
Promiſſiones conditionatas, non abſolutas contineri in Euangelio. 3.p. 2.303
Promiſſiones remiſſionis peccatorũ, quæ in prophetis ſunt, ad Euangelium pertinent. 3.p.2.307
Promiſſio Euangelica conditionem fidei requirit. 3.p.2.308
Promiſſio gratuita poteſt eſſe conditionalis 3.p.2.308
Promiſſio legis temporalium, figuræ rerum ſpiritualium. 3. p.2.309
Promiſſionibus legis anneɫuntur temporales minæ, Euangelicis mors æterna. 3.p.2.309
Promiſſiones regni cœlorum tantum in nouo teſtamento habentur. 3.p.2.310
Promiſſa veteris & noui teſtamenti non ſunt eadem. 3.p.2. 325
Promiſſio vitæ æternæ eſt conditionata. 3.p.2.334
Promiſſio Dei requiritur ad meritum vitæ æternæ. 3.p.2.447
Promiſſio vitæ æternæ eſt gratiæ tribuenda. 3.p.2.452
Promiſſio implenda, quia adfert obligationem. 3.p.2.461
Promiſſio vitæ æternæ benè operantibus. 3.p.2.461

Prophetia.

Prophetia non ſemper adeſt prophetis. 3.p.1.85
Prophetiæ ſpiritus excitatur per pſaltem. 3.p.1.85
Prophetia poteſt eſſe ſine caritate. 3.p.1.85.3.p.2.65
Prophetæ multi mali ſæpe prædicunt veritatem. 3.p.1.85
Prophetia non imponit neceſſitatem rebus futuris. 3 p.1.300. 301.304

S. Proſper.

S. Proſper, diſcipulus S. Auguſtini. 3.p.1.129 532

Eius

Eius ſcripta approbantur à Gelaſio Papa, in Concilio 70. Epiſcoporum. 3. p. 1. 163

Prouidentia diuina.

Prouidentia diuina malum permittit, vt bonum inde eliciat. 2. 205. 208
Prouidentia diuina res omnes gubernantur. 3. p. 1. 119. 153. 171
Prouidentia eſt genus ad prædeſtinationem. 3. p. 1. 153
Prouidentia Dei quàm admirabilis. 3. p. 1. 271
Prouidentia diuina, licet omnia etiam in particulari diſponat, tamen neceſſitatem hominibus non imponit, ſed illis liberum arbitrium, relinquit. 3. p. 1. 298. 301
Prouidentia includit præſcientiam, & prædeterminationẽ. 3 p. 1. 315. 317
Prouidentia diuina non prædeterminauit in particulari ſingula indiuidua. 3. p. 1. 329

Pueri.

Pueri quam reprimendi & coërcendi. 2. 618
Pueri mercibus magis alliciuntur. 3. p. 1. 101. 104

Purgatorium.

Pro minutis peccatis ſatisfaciendum eſt in purgatorio. 2. 127. 128 132. 133
Perpauci purgatorium euadunt. 2. 153
Purgatorij pœnas grauiores eſſe omnibus huius vitæ. 2. 153
Purgatorium euadunt, qui nihil expiandũ habent. 3. p. 2. 407

Quadrageſima.

In Quadrageſima non ſoluendum ieiunium ante veſperam. 3. p. 3. 107
In Quadrageſima carnis eſus ceſſat. 3. p. 3. 122
In Quadrageſima cur orientales abſtinent à vino nõ autem occidentales Eccleſiæ. 3. p. 3 124
Quadrageſimam eſſe obſeruandam ſub pœna excommunicationis. 3. p. 3. 129
Pro Quadrageſima eſcæ aridæ præſcribuntur. 3. p. 3 129
Quadrageſimale ieiunium violantes, priuãtur communione Paſchatis. Et integro anno carnibus abſtinere iubentur. 3. p. 3. 129
Quadrageſimale ieiunium populis prædicari debet a ſacerdotibus, vt accuratè ſeruetur. 3. p. 3. 130

Quadrageſimam non ſeruare, eſt grauis præuaricatio. 3. p. 3. 130. 131
Violantibus dicitur anathema. 3. p. 3. 130
Quadrageſimam ieiunare, eſt traditio apoſtolica. 3. p. 3. 131
Eſt ieiunium neceſſarium. 3. p. 3. 131. 132
In conſcientia obligat. 3. p. 3. 131
Fuit in vſu in Eccleſia ante tempora Montani. 3. p. 3. 144
Quadrageſimas tres voluit Montanus. 3. p. 3. 107. 144
In Quadrageſima carnes neceſſitate cogente, comedi poſſunt & debent. 3. p. 3. 147
In Orientali Eccleſia in Quadrageſima abſtinuerunt à carnibus lacticiniis, vino & piſcibus. 3. p. 3. 152
Quadraginta dierũ ieiunium præparauit Moſen & Heliam ad aſpectum & colloquium Dei. 3. p. 3. 153
Quadrageſimæ ieiunium eſt cultus Deo gradus. 3. p. 3. 155
Quadrageſimæ ieiunio offerimus Deo decimas & primitias vitæ noſtræ. 3. p. 3. 155. 190
Eſt ieiunium omnium maximum. 3. p. 3. 174
De Quadrageſimæ origine tres falſæ opiniones. 3. p. 3. 175
Quadrageſimæ primos & vltimos duos, aut tres dies, omnino ſine paſtu adhuc agunt Græci. 3. p. 3. 176
Sed huiuſmodi ieiunium ſemper fuit liberum nũquàm præceptum. 3. p. 3. 176
Quadrageſima ſeruabatur per totum annũ, ſecundùm Caſſianum. 3. p. 3. 177
Per ſeptem integras hebdomadas à clericis olim. 3. p. 3. 178
Inſtitutum fuiſſe probatur ab ipſis apoſtolis Chriſti. 3. p. 3. 178. 180. 181. 202
Fuit ante omnia concilia. 3. p. 3. 179
De ea fit mentio tanquam rei antiquioris in primis omnino conciliis, item in antiquis patribus. 3. p. 3. 178. 180
Aliqui vocant ieiunium Paſchale. 3. p. 3. 180. 182
Aliqui putant à Chriſto inſtitutam. 3. p. 3. 181
Mira fuit olim huius ieiunij varietas. 3. p. 3. 182
Sine omni cibo alij vno, alij duobus, alij tribus, alij quadraginta diebus ieiunabant. 3. p. 3. 182
Alij quadrageſimam, alij etiam quinquageſimam, alij alternis tantum hebdomadis ieiunantes, vix vigeſimam vel trigeſimam complent. 3. p. 3. 182

Secundum Socratem Romanos ieiunaſſe tres tantum hebdomadas. 3.p.3.182.185
Græcos alios ſex, alios ſeptem. 3 p.3.182.184
Alij ieiunarunt tantum quatuor dies in hebdomada. 3.p.3.182
Fuit ſemper & vbique hoc ieiunium quadraginta vel triginta ſex dierum. 3.p 3.183.186 190
Obſeruatur ad exemplum Chriſti, Moſes & Eliæ. 3.p.3. 183.190
Dominicis Quadrageſimæ non ieiunatur. 3.p.3 183
Græci ſabbatho & dominica non ieiunant. 3.p 3.183 185
Sabbathis quadrageſimæ ieiunare iubetur. 3.p.3.184
Alij in Quadrageſima includebant hebdomadam ſanctam, alij non. 3.p.3.185
Quatuor dies ante primam Dominicam adduntur pro Dominicis, quibus non ieiunatur, vt compleatur numerus dierum quadragenarius. 3.p.3.186
Hi quatuor dies non ſemper fuerunt iidem qui nunc ſunt, ſed aliquando alij feria ſecunda, quarta, ſexta, & Sabbatho ieiunabant. 3.p.3.187
Quadrageſimæ cauſæ præcipuæ ſeptem numerantur. 3.p.3.188.189
Quadrageſima propriè incipit Dominica prima, vt patet ex officio Eccleſiaſtico. 3.p.3.190
Soluuntur obiectiones Caluini, & Kemnitij. 3.p.3 192
Chriſtus vnam Quadrageſimam obſeruauit, vt reſiſteret vni tentationi ad noſtrum exemplum, nos quia multis tentationibus reſiſtere debemus, multis ieiuniis armari debemus. 3.p.3.192
Quadrageſima Moſis non erat exemplum propoſitum Iudæis, vt Chriſti nobis. 3.p.3.192
Quadrageſima Chriſti fuit à ſexto die Ianuarij, vſque ad decimam quartam Februarij, noſtra nō ſemper eodem tempore. 3.p.3.193
Quadrageſimæ ieiunium conſtitutum eſt commodiſſimo anni tempore. 3.p.3.193

Ratio.

Ratio & intellectus quomodo differunt. 3.p.1.208.224
Ratio quomodo libera quomodo non. 3.p.1.222

Ratio eſt, quæ poſt deliberationem concludit quid facien-dum. 3.p.1 222.223
Rationem eſſe magis liberam quàm volũtatem, probat Durandus. 3.p.1. 223
Ratio eſt libera & cauſſa libertatis voluntatis. 3.p.1. 223
Dicitur radix libertatis. 3.p.1.223 231.239
Ratio non eſt libera, nec radicaliter, nec formaliter, ſecundùm Henricum & Scotum. 3 p. 1.223
Ratio quomodo non omnino libera. 3.p 1.227
Non eſt libera à coactione vt voluntas. 3.p 1.227
Ratio poteſt cogi ad iudicandum & credendum contra inclinationem totius ſuppoſiti 3 p 1. 227
Ratio non eſt libera à neceſſitate quoad ſpecificationem. 3. p.1.227
Nec quoad exercitium. 3.p.1.227
Ratio eſt regula humanarum actionum. 3.p.1. 228
Sua natura non eſt capax libertatis. 3.p. 1. 231 232
Ratio quomodo facit obiectum voluntatis. 3.p.1.238.231
Quomodo imperat appetitui inferiori. 3 p 1 368
Quatuor de cauſis ſuperatur ab appetitu inferiore. 3.p 1 368
Rationis & ſenſus multæ differentiæ. 3 p. 1 368
Ratio quomodo poteſt à paſſione abſorberi. 3.p 1 369
Ratio in vniuerſali dictat Deum ſuper omnia diligendum 3. p.1.517
Ratio imperat vitiis, ſubigendo vel reſiſtendo. 3.p.2.164.185

Reatus.

Reatus eſt inſeparabilis à merito pœnæ. 2. 481
Reatus eſt relatio cuius proximum fundamentum eſt actus malus. 2 481
Eſt dignitas vel meritum pœnæ. 2.481 566
Eſt inſeparabilis à peccato. 2.524
Reatus concupiſcentiæ tribus modis accipitur. 2.525
Reatu ſublato manet infirmitas. 2 525
Reatus Adæ quis fuerit. 2 526
Reatus culpæ quid. 2.566.567
Reatu non amiſſo, peccatum non eſt plenè remiſſum. 2.570

Regnum.

Regnum Dei triplex in ſacris literis. 3.p.3.25

Regnum Dei naturale quid. 3.p.3.26
Regnum gratiæ quid. 3.p.3.26
Regnum gloriæ. 3.p.3.26

Religioſus.

Religioſi debent eſſe cæteris perfectiores. 2.148
Religioſorum peccata quomodo grauiora, quomodo leuiora peccatis aliorum. 3.p.2.478
Religioſi magis ad diuinum officium perſoluendum obligantur quam reliqui Chriſtiani. 3.p.3.56

Reprobatio.

Reprobatio pertinet ad iuſtitiam. 3.p.1.191
Quomodo reprobat Deus ante præuiſionem operum, quomodo poſt. 3.p.1.191
Reprobationis & prædeſtinationis diuerſa ratio. 3.p.1.191. 196
Reprobationis cauſſa partim Dei voluntas, partim præuiſa peccata. 3.p.1.192.& ſeq.
Reprobationem vocat D. Auguſtinus prædeſtinationem ad interitum. 3.p.1.192.193
Reprobi vocantur communi nomine præſciti. 3.p.1.193
Opponuntur electis contradictoriè & contrariè. 3.p.1.194
Reprobatio continet duos actus. 3.p.1.194
Reprobationis negatiuæ non datur cauſſa ex parte hominis. 3.p.1.194.196
Reprobationis poſitiuæ cauſſa peccata hominum. 3.p.1.196
Reprobationis cauſſa eſt præuiſio peccati originis, vel actualis, vel vtriuſque ſimul. 3.p.1.197
Reprobis plurimis dimittitur originis peccatū per gratiam baptiſmi. 3.p.1.197
Reproborum omnium damnatio incipit à peccato originis. 3.p.1.197

Reſurrectio.

Reſurrectio alia vitæ, alia iudicij. 2.588.590.591.3.p.1.121
Corpora damnatorum qualia reſurgent. 2.591.604.605
Reſurrectio Chriſti eſt exemplar regenerationis noſtræ internæ. 3.p.2.151
Reſurrectio Chriſti ſignificatur emerſione ex aqua baptiſmatis. 3.p.2.151
Reſurrectionem certiſſimò eſſe ſperandam. 3.p.2.248

Reſurrectio noſtra media nocte futura eſt. 3.p.3.73

Reuelatio.

Reuelatio diuina duplex. 3.p.1.485
Poſt reuelatam diuinitus victoriam, peti poteſt tentatio. 3. p.3.39

Reus.

Reus iudicio. 2.123.124.125
Reus conſilio. 2.123.124.125
Reus gehennæ ignis. 2.123.124.125

Rex.

Rex Galliæ quomodo dicitur curare morbũ ſtrumæ. 3.p.1.85
Regum & principum perſonas non accipiet Deus in die iudicij. 3.p.1.119
Reges & Prælati ſpecialiter orationibus populi cõmendantur. 3.p.3.44

Sacerdos.

Sacerdos vide clerici.

Sacerdotium.

Sacerdotium Chriſti eſt præſtantius leuitico. 2.393
Sacerdotiũ Chriſti ſecundùm ordinem Melchiſedech. 2.393

Sacramentum.

Sacramenta corporalia gratiam ſpiritualem operantur. 1.71
Sacramenta ſunt inſtrumenta iuſtificationis. 3.p.1.58.3.p.2. 7.138.189
Sacramenta gratiam conferunt, vt inſtrumenta Dei, non actualem, ſed habitualem. 3.p.1.58
Sacramenta ſunt omnibus communia. 3.p.1.122
Sacramentorum deſiderium ponitur ſexta diſpoſitio ad iuſtificationem. 3.p.2.60.77
Sacramentum magis propriè iuſtificat, quam fides. 3.p.2.78
Sacramentum ſine intentione miniſtri non conficitur. 3.p. 2.229.253.262
Sacramentorum præcipua inſtitutio eſt, vt ſint inſtrumenta iuſtificationis. 3.p.2.261
Sacramenta ſunt, & cauſſæ, & ſigna iuſtificationis. 3.p.2.261
Sacramenta ſuccedunt ceremoniis veteris legis. 3.p.2.310

Durabunt vſque ad finem mundi. 3.p.2.317
Sacramenta veteris & nouæ legis non ſunt eadem. 3.p.2.325

Sacrificium.

Sacrificia alia conſtituuntur, Leuitici 7. pro peccatis, alia pro delictis. 2.94
Sacrificia & opera moralia quomodo differunt. 3.p.1.378
Sacrificium offerens debet deteſtari peccata. 3.p.1.378
Sacrificij finis placare Deum. 3.p.1.378

Salomon.

Salomon per concupiſcentiam perdidit ſapientiam. 2.623
Salomon ſemel iuſtus, poſtea lapſus, vtrum damnatus, dubitatur. 3.p.2.281

Samſon.

Samſon per concupiſcentiam mirabili fortitudine priuatus. 2.623

Sancti.

Sancti diem ſuam natalem cur deplorant. 2.356
Sanctorum natalitia vocantur dies mortis. 2.356
Dies egreſſionis è mundo non ingreſſionis celebratur ab Eccleſia chriſtiana. 2.356
Sanctorum mors Domino pretioſa. 2.356
Sancti omnes ſe negligentiæ ſolent accuſare. 3.p.1.83
Sancti viri ex reuelatione diuina tentationes petere poſſunt. 3.p.3.39
Sanctorum exempla omnia ſunt veneranda omnibus, non imitanda. 3.p.3.39

Sanguis menſtruus.

Sanguis menſtruus ſuperfluum alimenti. 2.401
Non eſt pars animantis. 2.401

Satisfactio.

Satisfactio pro peccato primus fructus orationis. 3.p.3.13
Opera bona laborioſa, ſunt ſatisfactoria pro peccatis, 3.p.3.13
Satisfactio debetur, vbi facta eſt iniuria. 3.p.3.35
Satisfactionem temporalem a nobis requirit Deus. 3.p.3.36

Scandalum.

Scandalum aliud datum, aliud ex hominum malitia acceptum. 2. 233

Scientia.

Scientiæ magnum deſiderium à natura hominibus inſitum. 2 609
Scientia hominum quam tenuis & exigua. 2. 615
Scientia longo tempore, & magno labore acquiritur. 2. 624 625
Scientiæ donum poteſt eſſe ſine caritate. 3. p. 1. 85
Scientiæ ſermo, ſapientiæ ſermo, & ſpiritus ſcientiæ & ſapientiæ non diſtinguuntur. 3 p. 1. 86
Scientia & ſapientia quomodo differunt. 3. p. 1. 86
Scientiæ & ſapientiæ ſermo quid. 3. p. 1 87
Scientia in Deo eſt duplex. 3. p. 1. 317
Scientia viſionis præſupponit rerum exiſtentiam. 3. p. 1. 317
Scientia ſimplicis intelligentiæ ſupponit rerum poſſibilitatem. 3. p. 1. 3. 17

Scriptura ſacra.

Scripturæ ſenſus myſticus non fundat argumentum de fide. 3. p. 1. 159
Literalis fundat argumentum de fide. 3 p. 1. 159
Literalis quomodo fit myſticus. 3. p. 1. 159
Scriptura ſacra poteſt voces à Poëtis vel Philoſophis accipere. 3 p. 1 295
Tria in ſe continet. 3. p. 2. 308

Seductio.

Seductio Heuæ. 2. 291
Seductio Corinthiorum per Pſeudoapoſtolos. 2. 291
Seductio eſt, cùm falſum alicui perſuadetur ſub ſpecie veri. 2. 291. 292. 297
Seductio fidelium per hæreticos. 2. 291
Seductio Adæ nulla eſt in comparatione ad ſeductionem Heuæ. 2. 293
Seductio quot modis accipi poteſt. 2. 296

Semen.

Semen ſuperfluum alimenti. 2. 274
Non eſt pars animantis. 2. 274

Semen hominis quomodo differt ab omni alio ſemine. 3.p. 1.559
Semen Dei eſt gratia prædeſtinationis. 3.p.2.286
Semen Dei eſt caritas. 3.p.2.287

Senium.

Senium non fuiſſet in ſtatu innocentiæ. 1.50.51.74.75
Senio pauci moriuntur. 1.76

Senſus.

Senſus quomodo pro peccato originis puniantur. 2.621
Senſus exteriores & interiores quare dati. 2.621
Quomodo non præſtent officium ſuum. 2.621
Senſus multis annis viget ante rationem. 3.p.1.368
Senſus bona ſunt præſentia, rationis futura. 3.p.1.368.
Senſus & rationis variæ differentiæ. 3.p.1.368

Seruitus.

Seruitus peccati quàm grauis. 2.242.272.313.353.631
Seruitus & libertas quomodo opponuntur. 3.p.1.476
Seruitus peccati opponitur libertati à peccato. 3.p.1.476
Non opponitur libertati naturæ. 3.p.1.476
Seruitus naturæ quid. 3.p.1.476
Opponitur libertati naturæ. 3.p.1.476
Seruitus peccati, & libertas peccati: itèm ſeruitus iuſtitiæ, & libertas iuſtitiæ quomodo idem ſignificant. 3.p.1.480.3.p.2.328
Seruitus etiam mille annorum non meretur hæreditatem. 3.p.2.439

Serpens.

Serpens qui tentauit Adamum in paradiſo, qualis erat, errores aliquorum. 2.273
Serpentem Moyſis fuiſſe fictum & fabuloſum, error. 2.274
Serpens fuit verus & naturalis, per quem diabolus locutus, tentauit Heuam. 2.274.310
Serpentis pœna, vt ſit maledictus ſuper omnia animantia. 2.274.310
Serpens per ſe loqui non potuit, nec vllum animal brutum poteſt. 2.275
Serpens quare potius quàm aliud animal aſſumptus eſt à diabolo ad tentandum Heuam. 2.275

Serpentem fuiſſe aptiſſimum ad tentandum propter ſuam naturalem calliditatem. 2.275
Serpentem ſolum fuiſſe permiſſum diabolo, per cuius os loqueretur ad tentandum Heuam. 2.275
Heua ignorabat diabolum ei locutum per ſerpentem. 2.276
Serpentis aſtutia in muliere ſeducenda. 2.291
Serpens ſeduxit Heuam non Adamum, vt Gen.3. habetur & 1. ad Timoth. 2. cap. 2.291.297
Serpens quomodo Adamum ſeduxit. 2.293.297
Serpens peccare non potuit, & tamẽ punitur in odium peccati, cuius erat inſtrumentum. 2.310
Serpens non potuit intelligere, licet Deus eum alloqueretur. 2.311
Serpens animal abiectiſſimum, inuiſum, execrabile. 2.311
Serpens initiò rectus corpore incedebat, nunc ſuper pectus & ventrem repit. 2.311
Serpens prius herbas, nunc terram comedit. 2.311
Serpentis inimicitia cum hominibus. 2.311.312
Serpens maledictus à Deo non Adam & Heua. 2.313
Serpens non timuit Heuam, nec illa ſerpentem ante peccatum. 2.632

Simonia.

Simonia eſt iniuſtitiæ cõmunis, danti & accipienti. 3.p.3.243
Simoniaca lucra nõ dantur propriè in eleemoſynã. 3.p.3.244
Interdum non danda pauperibus, ſed reſtituenda Eccleſiæ cui facta eſt iniuria. 3.p.3.244

Sitis.

Sitis quàm intolerabilis, & ad quam horrenda hominem adigit. 2.623

Somnus.

Somnus à natura ad quietem capiendam datus & conceſſus. 2.621
Somnus quomodo ſomniorũ viſis reddatur inquietus. 2.621

Spes.

Spes quoad certitudinem pertinet ad voluntatem. 3.p.2.22
Spei certitudo eſt in intellectu cauſſaliter. 3.p.2.22
Spes eſt tantùm rerum bonarum & futurarum. 3.p.2.33
Eſt tantùm pertinentium ad ſperantem. 3.p.2.33
Spes naſcitur ex fide 3.p.2.57

Spes obtinendæ veniæ eſt diſpoſitio ad iuſtitiam. 3. p. 2. 57
Spes ſæpè ponitur pro reſperata. 3. p. 2. 141
Spes noſtra debet eſſe ancora animæ. 3. p. 2 159. 260
Debet eſſe talis, vt mori, cum timore tamen, deſideremus. 3. p. 2. 246
Spes non eſt ſecuritas de vita æterna. 3. p. 2. 256
In genere ſuo debet eſſe certiſſima. 3. p. 2. 259
Spei certitudo duplex eſt. 3. p. 2. 259
Ex parte voluntatis quæ. 3. p. 2. 259
Non fert ex parte intellectus certitudinē abſolutā. 3. p. 2. 260
Spei certitudo ex parte intellectus eſt duplex. 3. p. 2. 260
Spei fundamentum primarium promiſſio Dei. 3. p. 2. 260
Spes non expellit omnem timorem. 3. p. 2 260
Spei certitudo ex parte intellectus, quæ oritur ex caritate, eſt tantùm iuſtorum. 3. p. 2. 260
Spes Chriſtianorum quomodo eſt certiſſima. 3. p. 2. 260
Spei forma eſt caritas. 3. p. 2. 260
Spes oritur ex caritate, & caritas ex ſpe. 3. p. 2. 422
Spes eſt neceſſaria ad impetrandū id quod petimus. 3. p. 3. 47
Spes non ſolùm in ipſo boni auctore, ſed etiam in interceſſoribus ponenda eſt. 3. p. 3. 81

Spiritus ſanctus.

Spiritus S. per fontem aquæ viuæ ſignificatur. 3. p. 1. 52. 43
Spiritus S. quomodo abundè in nos effunditur. 3. p. 1. 52
Per gratiam in nobis habitat. 3. p. 1. 53. 76. 78
Poteſt duobus modis in nobis habitare. 3. p. 2. 235
Spiritus ſanctus habitat in iuſtificatis. 3. p. 2. 353
Spiritus ſancti fructus. 3. p. 2. 353
Eiuſdem ſeptem dona reſpondent ſeptem petitionibus orationis Dominicæ. 3. p. 3. 19

Statio.

Statio partim cum vigilia, partim cum ieiunio conuenit, 3. p. 3. 206. 207
Statio à ſtando iuxta aliquos, quia Chriſtiani in Dominicis ſtantes orabant. 3. p. 3. 206
Eſt vigilia diurna, tempore ſolennis ieiunij. 3. p. 3. 206
Stationes excubiæ orantium & ieiunantium. 3. p. 3. 206
Statio differt à vigilia & ieiunio. 3. p 3 206
Solùm fit de die. 3. p. 3. 206

Statio & ieiuniũ ante omnem vigiliã præcedebat. 3.p.3. 206
Finiri ſolebat hora nona, vel ad veſperam, vt ieiunium. 3. p.3. 207
Fieri ſolebat feria quarta & ſexta. 3.p.3.207
Stationum loca Romæ conſtituta à S.Gregorio. 3.p.3.207
Stationes à ieiunio fortè is primus ſeparauit. 3. p.3. 207
In ipſis Dominicis fieri noluit. 3.p.3.207
In ſtationibus parum nunc ſinguli orant, & dant locum aliis. 3.p.3.208
Stationes noſtræ duabus in rebus differunt ab antiquis. 3. p. 3. 208
Tunc iidem toto die orabant, nunc aliis alij ſuccedunt, vt ſemper orent aliqui vſque ad veſperam. 3.p.3.208
Tunc ſtatio cum oratione & ieiunio durabat, nunc & poſt cibum, & cùm omninò non ieiunatur, fit ſtatio. 3. p.3. 208

Suggeſtio.

Suggeſtio quid. 2. 474. 475
Suggeſtio non poteſt dici peccatum originis. 2.476
Eſt actio quædam. 2. 476
Suggeſtio diſtinguitur à delectatione. 2. 476

Superbia.

Superbia vitium maximè deteſtabile. 2.278
Initium eſt omnis peccati, vt Eccleſiaſtici cap. 10. habetur. 2. 278. 285
Superbia primum primi Angeli peccatum. 2.278
Fuit primum primi hominis peccatum. 2. 278. 300
Superbiæ primus actus eſt, nolle ſubiici imperio alterius. 2. 279. 287. 296
Superbia & inobedientia pro eodem accipi. 2. 279
Superbia & obedientia contraria. 2. 279
Superbia latius patet quàm inobedientia. 2. 280
Superbia qua quis cõtemnit præceptum ſuperioris, eſt inobedientia. 2. 281
Omnis ſuperbia non eſt inobedientia, ſed contra. 2. 279
Superbiam fuiſſe primum primi hominis peccatum, probatur ex Patribus. 2. 281. & ſeq.
Superbia primi hominis fuit, quod voluit eſſe Deo ſimilis. 2. 281. 282. 284. 285. 286. 296. 301

Superbia malæ voluntatis initium. 2. 281
Superbiæ vulnera humilitatis remediis curantur. 2.281.282
Per ſuperbiam homo perdidit humilitatem. 2.282. 294
Superbiæ obiectum eſt excellentia propria, quæ in malis eſt finis hominis. 2. 282. 285. 286
Superbia mater infidelitatis. 2. 282. 294
Superbia occulta fuit primum Adæ peccatum. 2. 286
Superbia Adæ initium habuit à nullo præcedente errore, ſed per ſolam incogitantiam. 2. 288
Superbia eſt amor ſui vſq; ad contemptum Dei. 2. 288. 296
Superbia Heuæ maior ſuperbia Adæ. 2. 300
Superbia Adæ & Heuæ, quomodo eadem. 2. 301
Superbia humiliatur. 3. p. 2. 183

Superfluum.

Superfluum, vel opes ſuperfluæ dupliciter dici poſſunt naturæ & perſonæ. 3. p. 3. 234
Superfluum perſonæ dicitur, ſine quo quis & viuere, & familiam alere, & ſtatum ac dignitatem tueri poteſt. 3. p. 3. 234
Naturæ, ſine quo quis cũ familia ſua viuere poteſt. 3. p. 3. 234
Superfluum in præſenti poteſt eſſe ſimpliciter neceſſarium pro futuro. 3. p. 3. 235
Superflua præcepti neceſſitate danda eſſe extrema, vt graui neceſſitate laborantibus. 3. p. 3. 236
Imo ſine peccato retineri non poſſunt. 3. p. 3. 236. 239
Superflua congregare, eſt ſeruire Mammonæ. 3. p. 3. 235
Superflua congregantes damnantur. 3. p. 3. 237. Probatur ex D. Lucæ Euangelio. 237. Ex Patribus. 237. & ſeq. Ratione. 238. & ſeq. Superflua non ſunt noſtra, ſed pauperum. 237. Horum diſpenſatores ſumus, non poſſeſſores. 237
In eleemoſynis, non in deliciis ſunt conſumenda. 3. p. 3. 225
Superflua retinere eſt aliena rapere. 3. p. 3. 238
Superflua diuiti ſunt Domini pedibus, id eſt, pauperibus neceſſaria. 3. p. 3. 238
Superfluis abundant diuites, neceſſariis indigent pauperes. 3. p. 3. 239
Superflua retinentes contra Dei voluntatem agunt. 3. p. 3. 329

Superflua dare cuique petenti, non tenentur diuites, ſed vni potius quàm alteri poſſunt ſecundùm caritatem. 3. p. 3. 240

Supernaturale.

Supernaturale aliud per ſe, aliud per accidens, & quid ſit vtrumque. 1. 20. 21

Symbolum.

Symbolum Apoſtolicum quare conditum. 3. p. 2. 30
Symbolum hoc ſummatim continet totum fidei obiectum. 3. p. 2. 30.
Definitur à S. Auguſtino. 3. p. 2. 30
Habet quatuor explicationes, quæ vocantur etiam Symbola. 3. p. 2. 30. 230
Symbolum Apoſtolorum nihil habet de fiducia, quam hæretici prædicant. 3. p. 2. 31
Credo remiſſionem peccatorum, quid ſignificat. 3. p. 2. 230
Symbolum Apoſtolicum Euangelij ſumma. 3. p. 2. 302

Synderesis.

Synderesis eſt inclinatio ad bonum. 3. p. 1. 400
Non extinguitur in Dæmonibus. 3. p. 1. 400
Quomodo differt à lege naturæ. 3. p. 1. 401
Eſt ipſum lumen intellectus per modum habitus in nobis manens. 3. p. 1. 401
In Cain non fuit deleta poſt peccatum. 3. p. 1. 401
Eſt ſcintilla & vermis conſcientiæ. 3. p. 1. 401

Tentatio.

Tentatio duplex, alia ad probandum. 2. 192. 217
Alia ad ſeducendum. 2. 192
Tentauit Deus Abraham Geneſ. 22. ad probandum. 2. 192. 3. p. 1. 430
Tentatio non eſt à Deo. 1. 32. 2. 128. 129. 193. 194
Tentatio Iobi. 2. 217
Tentatio Adæ in paradyſo. 2. 264
Tentatio Adæ iuſtè à Deo permiſſa. 2. 269
Tentationis cauſſa ſoli Deo nota. 2. 269
Tentationis cauſſæ quæ probabiliter aſſignari poſſunt. 2. 269. 270
Tentatio mali Angeli vicit bonum hominem in paradyſo. 2. 270

Cur

Cur permiſit Deus Adamum tentari, quem ſciebat caſurum. 2.270
Tentatio Adæ fuiſſet glorioſior ad triumphum, ſi hoſtem ſuperaſſet. 2. 270. 272
Tentationes quomodo ſuperandæ. 3. p.1.126
Tentatio vera non poteſt ſolis naturæ viribus ſuperari. 3. p. 1.362. & ſeq.
Tentatio poteſt tribus modis ſuperari. 3. p.1. 362
Tentationi reſiſtendum ex caritate Dei, vt acquiratur meritum. 3. p.1.362
Tentatio vinci poteſt ita, vt meritum inde non acquiratur. 3.p.1 362
Tentationes, quæ per ſe non ſuperant vires humanas, Deo deſtituente, fiunt grauiſſimæ. 3.p.1 363
Tentationes poſſunt creſcere ſuper vires noſtras, ſi Deus permittat. 3. p 1.363
Tentationum victoria Deo tribuitur. 3. p.1.363
Quid eſt, Deum tentare aliquem. 3. p. 1. 431
In tentationibus apparet liberum arbitrium. 3. p 1 431
Tentationes ſunt virtutum probationes. 3. p.1. 431
Tentatio legisperiti, Luc.10.cap. 3. p.2. 306
Tentationes Chriſti à Phariſæis, Saducæis, & Legisperitis. 3.p. 2.306
Tentatio eſt vita hominis. 3 p.2.385
Interdum vtilis, ſemper periculoſa. 3. p. 3 39
Tentatio non appetenda, ſed fortiter toleranda. 3. p.3.39
Tentatio petenda, ſi reueletur victoria. 3 p.3.39

Terra.

Terra manebit in æternum. 2.593
Terra, id eſt, caro. 3. p. 3. 29
Per terram intelliguntur infideles, & peccatores. 3.p 3.29
Terra, id eſt, Eccleſia. 3. p.3.29
Eſt Eccleſia militans. 3 p.3.29
Terra, ex qua ſumpti ſumus, omnibus communis eſt. 3.p.3. 238. 248

Timor.

Timor gehennæ qualis, donum Spiritus ſancti. 3. p. 1. 510
Timor eſt ſecunda diſpoſitio ad iuſtificationem. 3. p. 2. 55
Timor qui eſt initium ſapientiæ, eſt timor ſeruilis, quæ eſt in pec-

in peccatore. 3.p.2.55
Timor quomodo iuſtificat. 3.p.2.56
Timoris & fidei iuſtificatio comparantur inter ſe. 3 p.2.55
Timor medicamentum, caritas, ſanitas. 3.p.2.56
Timoris laus. 3.p 2.56

Traditiones.

Traditiones defenduntur à S.Baſilio Magno. 2 148 194
Ex traditione probat D.Auguſtinus Adamum eſſe beatum, non damnatum. 2.312

Vaſa.

Vaſa in honorem quæ. 2.207.208.270.271. 3.p.1.160.176
Vaſa in contumeliam quæ. 2.207.208 270.271
Vaſa iræ, facta in perditionem, vt Deus oſtendat potentiam ſuam. 2 209.210.242
Vaſa miſericordiæ facta in honorem, vt oſtendat Deus diuitias gloriæ ſuæ. 2.209.210.212
Vaſa contumeliȩ Deus odit. 2.210
Vaſa contumeliæ Deus ſuſtinet in multa patientia. 2.210.214.242
Talia ſunt exigente conditione materiæ. 2.210.212
Adam vas in honorem. 2 213
Vaſa iræ & miſericordiæ. 2 581. 3.p.1.123.159
Vaſa in honorem habent duo ſignacula. 3.p.1.176
Vaſa hæc diſtinguuntur ſola miſericordia, non meritis. 3.p.1.187 196
Vaſa in contumeliam duobus modis fieri poſſunt. 3.p.1.195

Velle.

Velle eſt Dei vocando, noſtrûm ſequendo. 3.p.1 94.99.100.102.108.530.543
Velle, & poſſe velle, à Deo ſunt. 3.p 1 97
Velle credere, Deus operatur in homine. 3.p.1.99
Velle quomodo in nobis, ſine nobis operatur Deus. 3.p.1.103.113
Velle quomodo dat Deus vni, & non alteri. 3.p.1.108
Velle quomodo Dei, quomodo noſtrûm. 3 p.1.112
Velle non poſſumus, niſi eo volente & ſubueniente, à quo præparatur voluntas. 3.p.1.133
Velle Dei duobus modis conſideratur. 3.p.1.268

Velle & non velle quid in Deo ſignificent. 3. p. 1. 269
Velle Dei eſt neceſſarium quoad cultum volendi, nō quoad ordinem ad creaturam. 3. p. 1. 269
Ver.
Ver eſt aptum ieiunio quadrageſimali. 3. p. 3. 193
Vere ineunte humores creſcunt & calent in animalibus. 3. p. 3. 193
Opus eſt ieiunio contra tentationes. 3. p. 3. 193
Vere optima aëris temperies, piſces ſalubres, olerum abundantia. 3. p. 3. 193
Opera in agris ferè nulla. 3. p. 3. 193
Veritas.
Veritas eſt per ſe cognoſcibilis, ſine reſpectu ad mendacium. 2. 263. 264
Veritatem cælare nonnunquam licet, at nunquam falſitatem dicere. 2. 491
Veritas omnis Deum veritatem increatam repræſentat. 3. p. 1. 84
Veritate nihil deſiderabilius. 3. p. 1. 101
Veritas eſt obiectum intellectus. 3. p. 1. 250
Veritates multas theoricas, & mechanicas ſolo lumine naturæ cognoſci. 3. p. 1. 275
Veritates morales aliæ plus, aliæ minus diſtant à principiis per ſe notis. 3. p. 1. 347
Verum.
Vera aliqua naturalia, moralia, & ſupernaturalia poſſunt etiam ab hominibus malis cognoſci. 3. p. 1 336
Verum morale quot modis accipitur. 3. p. 1. 336
Verum nullum morale poteſt ab intellectu humano in ſtatu naturæ corruptæ, ſine ſpeciali Dei auxilio, cognoſci ſecundùm aliquorum opinionem. 3. p. 1. 337
Contra habet communis Theologorum ſententia. 3. p. 1. 336
Verum aliquod morale ſolo Dei auxilio generali poteſt modo ab hominibus cognoſci. 3. p. 1. 338
Probatur ex Scripturis. 3. p. 1. 338. & ſeq. Ex Patribus. 342. Ex ratione. 343. Soluuntur obiectiones. 344. & ſeq.
Verum morale eſt obiectum intellectus humani. 3. p. 1. 343

Verum morale in vniuerſum poteſt ab homine cognoſci, ſine auxilio Dei ſpeciali. 3.p.1.343

Vigilia.

Vigiliæ noctis quatuor. 3.p.3.59
Vigilia prima, & reliquæ, quibus horis. 3.p.3.59
Vigilia erat nocturna, cum diuturno ieiunio pridie magnorum feſtorum. 3.p.3.206

Vir.

Vir non eſt ſeductus, ſed mulier. 2.291
Viri dignitas & priuilegia ſupra mulierem. 2.295
Viri naturaliter ſunt prudentiores & iudicij maturiores, quã fœminæ. 2.295.302
Vir caput mulieris. 2.302.310
Vir debet docere, & non diſcere à muliere. 2.302
Viri officium eſt cura familiæ nutriendæ. 2 306.309
Vir à viro melius quàm à muliere iuuatur, niſi in propagatione ſobolis. 2.307
Vir & mulier in matrimonio, non ſunt duo, ſed vna caro. 2, 360
Vir cauſſa actiua generationis. 2.360.402

Virtus.

Virtus dicitur bonum naturæ. 1.23
Nomen virtus & actionem & habitum ſignificat. 2.89
Eſt ſecundùm naturam, quia virtute natura perficitur. 2.456, 619. 3 p.1.339
Virtuti & actus & habitus malos, & paſſio opponitur. 2.557
Virtutum moralium perfectio eſt neceſſaria ad naturæ felicitatem. 2.585
In virtutum acquiſitione cur tanta difficultas. 2.618
Virtuti pauci ſtudent. 2.619
Virtus eſt bona qualitas animi. 3.p.1.50
Virtus vna perfecta non poteſt eſſe ſine omnib. aliis. 3.p.1.347
Virtus vna imperfecta poteſt eſſe ſine aliis. 3.p.1.347
Virtutes aliquæ ſunt naturales. 3.p.1.371.376
Virtutes antiquorum Romanorum à Deo remuneratæ. 3.p.1. 374
Virtutes etiam infidelium ſunt dona Dei. 3.p.1.393
Virtutum ſemina quid. 3.p.1.397
Virtutum ſemina aboleri non poſſunt. 3.p.1.398

Virtutum ſemina malè intellexit Caſſianus. 3.p.1.398
Virtus eſt ex voluntate, non ex neceſſitate. 3. p. 1. 446. 3.p.2. 433
Virtutes & vitia ſunt in noſtro libero arbitrio. 3.p.1.446
Virtus eſt interioris hominis pulchritudo. 3.p.2.164
Virtus & actus virtutis diſtinguuntur. 3.p.2.191
Virtutes poſſunt augeri de perfecta in perfectiorem. 3. p. 2. 291. & ſequent.
Virtutes omnes per amorem ſunt definiendæ, & inde formãtur. 3.p.2.455
Virtutes morales non referuntur ex natura ſua in Deum, niſi vt in finem naturalem. 3.p.2.458
Theologicæ reſpiciunt quidem Deum, vt finem ſupernaturalem, ſed non ſic in eum referuntur, niſi per caritatem. 3.p.2.457
Virtutes morales ſine caritate ſunt veræ virtutes, ſed imperfectæ. 3.p.3.220

Vita æterna.

Vita æterna eſt & munus gratiæ, & merces meriti. 1. 37. 38. 3.p.1.44
Vita æterna ſtipendium meriti. 1.38.2.104
Sit ne finis hominis naturalis, an ſupernaturalis. 1.45.46
Eſt naturalis hominis finis quoad appetitum, non quoad conſecutionem. 1.46
Vita animæ æterna gloria. 2.371
Vita animæ gratia. 2.565
Vita æterna gratia Dei. 3.p.1.44
Sola dicenda eſt vita. 3.p.1.121
Verè & propriè eſt merces operum bonorum. 3. p. 1. 189. 3.p.2.395
Eſt piorum præmium. 3.p.1.411
Quomodo corona miſericordiæ, quomodo iuſtitiæ. 3. p. 1. 411.
Quibus nominibus vocetur. 3.p.2.107
Eſt denarius diurnus in parabola Matth. 20. cap. 3. p. 2. 395. 418.467
Habet rationem & mercedis, & hæreditatis. 3. p. 2. 396. 465. 466. 475
Debetur iuſtis adultis, vtroque titulo. 3.p.2.396.475
Datur ſecundùm proportionem operum. 3.p.2.397

Multis nominibus vocatur in ſacris literis. 3.p.2.397
Quomodo merces fidei. 3.p.2.399
Quomodo merces, quomodo gratia. 3.p.2.408.372
Eſt finis fidei, & bonorum operum. 3.p.2.430
Hæreditas filiorum. 3.p.2.439
In viſione Dei conſiſtit. 3.p.2.440
Quibus rebus aſſimiletur. 3.p.2.461
Vt hæreditas perſonæ debetur iure adoptionis ſine pacto. 3.p.2.466
Vt brauium debetur operibus ex pacto. 3.p.2.466
Gratia pro gratia. 3.p.2.467
Flumen lætificans ciuitatem Dei. 3.p.2.467
Redditur meritis filiorũ Dei, tum quoad primum gradum, tum quoad cæteros. 3.p.2.474

Vitium.

Vitium contra naturam. 1.36.456.534.618.3.p.1.339
Vitium quomodo differt à peccato. 2.89.132.521
Eſt habitus oppoſitus virtuti. 2.89.91.531
Vitium vnde accidit humanæ naturæ. 2.379
Significat quamcunque corruptionem vel languorem naturæ. 2.521
Quomodo dicitur peccatum. 2.535.542
Vitium hominis, natura eſt pecoris. 2.548

Voluntarium.

Voluntarium eſt neceſſarium ad peccatum. 2.92.123
Voluntarium eſſe de natura peccati. 2.136.137
Quomodo eſt in peccato, quomodo non. 2.375
Voluntarij parum eſt in peccato originis. 2.378
Voluntarium habituale non ſufficit ad peccatum. 2.563
Voluntarium poteſt accipi pro ſpontaneo & liberò, à ſola coactione. 3.p.1.404.453
Tale voluntarium eſt in pecoribus, & non pugnat cum neceſſario. 3.p.1.404.438.449.453
Propriè accipitur pro libero à neceſſitate. 3.p.1.403
Voluntarium ſpontaneum eſt genus ad liberum & non liberum. 3.p.1.409
Voluntarium liberum eſt proprium rationalis, vel intelligẽtis naturæ. 3.p.1.437
Voluntariè ſumus vel Chriſti milites, vel ſerui diaboli. 3.p.1.451

Voluntarium vt opponitur coacto, non ſufficit ad peccandum. 3 p.1.453

Voluntas.

Voluntas ſigni eſt ipſum præceptum, vel prohibitio. 2.190.237
Voluntates malæ non ſunt à Deo, quia contra naturam ſunt. 2.198.243
Voluntas mala eſt peccatum, licet deſit poteſtas. 2.197.203
Voluntas Dei nunquam vult niſi bona. 2.199.200.201
Iuſta voluntas hominis eſt ea, quæ vult id, quod Deus vult eum velle. 2.201
Iniuſta eſt ea, quæ vult id, quod Deus non vult eum velle. 2.201
Voluntas non poteſt appetere malum. 2.179.203.283.3.p.1.228.248
Voluntati Dei nemo poteſt reſiſtere. 2.204.237.240
Voluntates malas, quomodo Deus regit, flectit, inclinat. 2.218.243.244
Voluntas mala, quomodo inclinatur à Deo potius ad vnum malum quàm ad aliud. 2.218.243.244
Voluntas Dei, quomodo ſe habeat ad peccatum. 2.237
Non habet Deus nolle, aut velle, reſpectu peccati. 2.237
Habet non velle reſpectu peccati. 2.237
Deus non vult peccata. 2.237
Vult non impedire. 2.237
Vult permittere. 2.237.238
Vult ordinare, vult punire. 2.237
Non habet Deus poſitiuè voluntatem beneplaciti, reſpectu peccati. 2.237
Voluntate ſigni Deus non vult fieri peccata. 2.238
Voluntas beneplaciti eſt abſoluta. 2.238
Voluntas ſigni non eſt abſoluta, ſed conditionata. 2.238
Cur dicitur conditionata. 2.238
Qui prohibet ne quid fiat, vult id non fieri, vel ſi fiat, puniri. 2.238
Peccatum non fit præter, ſed contra Dei voluntatē, quomodo. 2.238
Hoc ipſo quod facit quis contra voluntatem Dei, fit voluntas Dei. 2.238

Non

Non fiunt peccata præter voluntatem Dei, quia non fierent, ſi non ſineret. 2.239
Velle fieri mala, eſt malæ voluntatis. 2.239
Velle permittere mala, poteſt eſſe bonæ voluntatis in Deo. 2.236.238.239
Deus voluntate agit, & quidqd vult fieri, facit. 2.239.3.p.2.135
Si Deus vellet fieri mala, ipſe faceret mala. 2.239
Deus non vult mala per ſe. In malis nunquam Deus vult, quod homines volunt. 2.239
Quæ mala poteſt Deus bona voluntate velle, homines autem mala. 2.239
Voluntas hominis aliquando magis congrueret cum bona voluntate Dei, ſi nollet quod vult Deus, quàm quando vult, quod Deus. 2.239.240.3.p.3.28
Voluntate mala Iudæ vſus eſt Deus ad maxima bona. 2.245
Voluntas propria eſt cauſſa peccati. 2.247.259
Voluntatis malæ non eſt cauſſa efficiens, ſed deficiens. 2.256
Voluntas producit actum nō conformem rationi, quia non reſpicit regulam rationis, dum operatur. 2.256.259
Voluntas liberè operatur, vel non operatur. 2.257
Voluntas Dei eſt regula omnis bonæ actionis. 2.258
Voluntas nō peccat, vt eſt à Deo, ſed vt deflectit à Deo. 2.262
Voluntas propria quomodo ruina hominis. 2.280.281
Voluntatis obiectum eſt ſolùm bonum. 2.283
Volũtas ſępè pręuenit perfectã rationis deliberationẽ. 2.298
Voluntatis vulnus difficultas, ex qua oritur dolor. 2.613
Voluntatis vulnera ex peccato originis. 2.617. & ſeq. 630
Voluntatis humanæ peruerſitas in negligendo cultum veri Dei, & colendo Deos falſos. 2.619
Magna inconſtantia. 2.620
Magna ægritudo. 2.621
Voluntatis malitia non fuit in primis parentibus ante peccatum. 2.630
Voluntas Dei eſt efficaciſſima. 3.p.1.57
Noſtra in bonis quomodo ſe habet vt pediſſequa. 3.p.1.60.102
Voluntas per amorem immediatius Deum attingit in hac vita, quam intellectus per fidem. 3.p.1.69
Voluntatis libertas peccato debilitata. 3.p.1.76
Voluntatis noſtræ eſt conſentire vel diſſentire. 3.p.1 99.100

Voluntas bona, donum Dei eſt. 3.p.1.103.104
Voluntas efficax eſt ſine difficultate. 3.p.1.110
Voluntas vt mouetur à Deo, quomodo mouens, quomodo mota. 3.p.1.111
Voluntas præparatur à Domino. 3.p.1.117
Voluntate antecedente Deus vult omnes ſaluos fieri. 3.p.1. 122.151
Voluntate abſoluta Deus vult aliquos ſaluare, alios non. 3.p.1.151
Voluntas glorificandi prior eſt prædeſtinatione. 3.p.1.187
Voluntas & liberũ arbitrium, quomodo differunt. 3.p.1.208
Voluntas ſimplex & voluntas vt eſt principium electionis. 3.p.1.214.226
Voluntas ſimplex poteſt intelligi cũ libertate à ſola coactione, non autem vt eſt principium electionis. 3.p.1.215.220
Voluntas noſtra quomodo libera, quomodo non, in petenda beatitudine. 3.p.1.215
Quomodo libera poſt hanc vitam. 3.p.1.215
Voluntas ſe & alias potentias mouet. 3.p.1.225.228
Voluntas ſimplex eſt impoſſibilium. 3.p.1.225
Voluntas quomodo libera à coactione. 3.p.1.227
Voluntas eſt appetitus rationalis. 3.p.1.228.230.231
Eſt principium liberarum actionum. 3.p.1.232
Voluntatis obiectum non eſt bonum in ſe, ſed vt à ratione tale iudicatur. 3.p.1.238
Voluntas quomodo poteſt dici potentia actiua & paſſiua. 3.p.1.245
Quomodo ſe mouet, quomodo ab intellectu mouetur. 3.p.1. 245
Quomodo mouetur neceſſariò, & habet ſe per modũ cauſſę naturalis. 3.p.1.246
Voluntatis obiectum eſt bonũ. 2.179.203.283.3.p.1.228.248. Probatur rationibus. 249. Et ſoluuntur obiectiones. 250. & 251
Voluntas mouet ſe ex appetitione finis. 3.p.1.257
Voluntas ſapientiæ, & ſapientia voluntati in Deo ſemper conformis. 3.p.1.269
Voluntas Dei ad res creatas habet ordinem contingentem. 3.p.1.270
Voluntatis diuinæ actus quoad ſubſtantiam, & entitatem, ab

ab æterno fuit determinatus, non tamen reſpectu rei creatæ. 3.p.1.270
Voluntas poteſt à Deo quatuor modis inclinari ad aliquid petendum vel fugiendum. 3.p.1.311
Voluntas hominis efficienter per gratiam & virtutes inclinatur ad bonas actiones. 3.p.1.311
Voluntas à paſſione vehemente nonnunquam rapitur ad conſenſum. 3.p.1.311
Quomodo conditionis voluntas ſit rerũ neceſſitas. 3.p.1.313
Voluntates humanas quocunq; vult Deus inclinat. 3.p.1.314
Ad voluntatem humanam referenda eſt determinatio particularis, vniuerſalis verò ad Deum. 3.p.1.323
Voluntatem humanam non eſſe à Deo prædeterminatam, ſed eſſe liberam relictam. 3 p.1.324.325
Voluntate humana operante, cooperatur Deus, non contra. 3.p.1.326.327
In voluntate tria conſiderantur, quando determinat ſe ad opus. 3.p.1.327
Voluntas noſtra Dei motione liberè vtitur. 3.p.1.334
Voluntatis determinatio negatiua quid. 3.p.1.334
Voluntas diuina eſt cauſſa rerum omnium, ſed in liberis particularibus nihil decernit, niſi præcognita determinatione ſecundarum cauſſarum. 3.p.1.335
Voluntas non neceſſitatur à paſſione phyſicè, ſed moraliter. 3.p.1.369
Voluntas ſine caritate eſt vitioſa cupiditas. 3.p.1.389
Voluntas mala quomodo poteſt operari aliquid boni, & bona aliquid mali. 3.p.1.391
Voluntas non cogitur, ſed ſuadetur. 3.p.1.455
Voluntas noſtra comitatur, non ducit, pediſſequa eſt non præuia. 3.p.1.529
Voluntates noſtræ non ſunt ſub neceſſitate. 3.p.1.530
Voluntatis eſt credere, & non credere, conſentire vel non. 3.p.1.530.531
Voluntas noſtra quomodo præparatur à Deo, quomodo à nobis. 3.p.1.543
Voluntas Dei alia ſigni, alia beneplaciti. 3.p.3.27
Voluntas ſigni ſunt præcepta & prohibitiones, quibus Deus nobis ſignificat, quid agi, quid non agi à nobis velit. 3.p.3.27

Beneplaciti eſt, qua Deus vult abſolutè aliquid fieri, quæ ſemper impletur. 3 p.3.27
Voluntas hominis non debet ſemper velle id, quod Deus vult fieri voluntate beneplaciti. 3 p.3.27
Voluntati beneplaciti Dei non obmurmurandum. 3.p.3.29
Voluntas ſigni totis viribus nobis perficienda. 3.p.3.29

Voluptas.

Voluptas quædam ante omne peccatū præcurrit. 2.476.486
Adoleſcentes ad inſaniam redigit. 2.622
Voluptas corporis domina ſæuiſſima. 2.629
Sapientiæ repugnat. 2.629
Peſtis omnium capitaliſſima. 2.630

FINIS INDICIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE